

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Ἴππεῖς - Equites

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΣΥΧΟΜΑΦΟΤΕΡΑ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Ε Ι Σ.

ARISTOPHANIS
EQUITES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, Ο ΚΑΙ ΑΛΛΑΝ-
ΤΟΠΩΛΗΣ,

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

DRAMATIS
PERSONAE.

DEMOSTHENES.

NICIAS.

AGORACRITUS, qui & ALLAN-
TOPOLA.

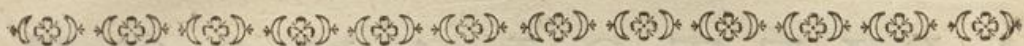
CLEO.

CHORUS EQUITUM.

POPULUS ATHENIENSIS.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Ε Ι Σ.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ.

ΗΜ. Ίαπαταιάξ ἢ χακῶν, ἱαπαταί.

Κακῶς Παφλαγῶνα, ἢ νεώητον χακῶν,

Αὐταῖσι βυλαῖς σπλίσειαν οἱ θεοί.

Ἐξ ἔ γ' εἰσῆρῆσιν εἰς ἢ οἰκίαν,

5 Πληγὰς αἰὲ προσέλθε) τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚ. Κάκιτα δὴθ' ἔπος γε πρῶτ' Παφλαγῶνων,

Αὐταῖς ἀββολαῖς. ΔΗΜ. ὦ χακῶδαμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚ. Κακῶς, χαθάρ' σὺ. ΔΗΜ. Δεῦρό νῦν προσελθ', ἵνα

Ξυβαυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλίμπει νόμον.

10 Μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ.

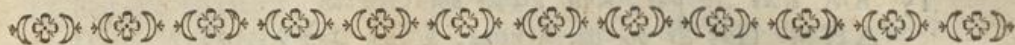
Τί κυρόμεθ' ἄλλως; ὅσα ἔχρη ζῆτεῖν πῶς

Σατη-

ARGUMENTUM.

Demosthenes, non orator ille celebris, sed praefectus militiae, occupaverat Pylum, locum maritimum in Peloponneso, & muniverat. Quod cum sensissent Lacedaemonii, Pylum oppugnant; in tres partes diviso exercitu, quarum una erat in continente, altera in navibus, tertia in proxime adjacente insula Sphaacteria. Commisso deinde praelio navali, victisque Lacedaemoniis; illi, qui erant in Insula, intercepti ab Atheniensibus jam obsidebantur. Cum autem obsidio illa diutius duraret, Athenis Cleo Demagogus coepit criminari praefectos militiae, in primis Nicias, cui erat infensus, quod non proficiscerentur ad expugnandam insulam, quae facile capi possit, dicens, si ipse sit imperator, se intra viginti dies id facturum. Factus itaque imperator proficiscitur: & conjunctis cum Demosthene viribus, qui jam Lacedaemonios ad deditionem fere coegerat, facile capit Insulam: captivosque ducit Athenas fere trecentos. Hanc gloriam sibi soli adscribebat Cleo, & ceteros duces assidue calumniabatur. De quo hic in prima Fabula queruntur Demosthenes & Nicias, qui tan-

ARISTOPHANIS EQUITES.

SCENA PRIM A.

Senarii Iambici.

DEMOSTHENES, NICIAS.

EM. Jattataeox! hem mala! jattatae!
Ut Paphlagonem hunc recens emtum malum male
Dii perdant una cum ejus consiliis.
Ex quo enim irruit hoc malum in domum,
5 Plagas assidue infligit fervis.
NIC. Pessime sane pereat iste primarius Paphlago
Una cum suis calumniis. DEM. Infelix! quomodo te habes?
NIC. Male sicut tu. DEM. Agedum huc ades, ut
Una cantemus naeniam, Olympi cantilenam.
10 My my, my my, my my, my my, my my, my my.
Quid lamentamur frustra? nonne oportebat nos quaerere aliquam
Salu-

tantum Servi introducuntur, & ferre non possunt contumelias Cleonis conservi, qui Herum, sive Populum Atheniensem suis adulationibus ceperat; itaque consultant, quo pacto ab istis molestiis liberentur.

NOTAE AD EQUITES.

vf. 1. Ἰατταταῖξ] Est dolentis; in Ranis vf. 656. qui verberatur, clamat: Ἰατταταῖ, cui alter: τί δὲ, τατταῖ; μὲν ἀδυνάτους;

vf. 2. Παφλαγῶνα] Cleonem ita vocat, partim quod esset peregrinus, barbarus & civilis non genuinus, de qua re vide ad Vespas vf. 1215. partim quia erat homo turbulentus, clamoribus suis omnia miscens: παφλαγῶν enim significat ebullire cum fremitu, ut ollae nimium ferventes; & metaphorice ad similia transferuntur; Infra, vf. 914. de Cleone: διδὲ παφλαγῶν πᾶν πᾶν ὑπερλίαν, ὑπερλίαν δὲ ἢ ζύλιαν, ἀπαρυσίον τὴν ἢ ἀπειλῶν ταυτην. Ubi vide Notam. In Pace vf. 314. de eodem Cleone: παφλαγῶν καὶ κευραγῶν.

vf. 4. Εἰσέρρησεν] Glossae: Ἐρῆν περὶ. unde εἰσέρρησεν, intravit cum pernicie.

vf. 6. Πρωτῶ] Euripides in Andromacha vf. 1237.

Ἀχιλλεῖα τεκῶσα πρῶτον Ἑλλὰδῶ. Cum Achillem pererissim principis Graeciae.

vf. 7. Διαβολαῖς] Infra, vf. 45. Cleonem vocat πανεργάτατον καὶ διαβολαῖτατον.

vf. 9. Ξυναυλίαν κλαύσωμεν] Theophylactus Epist. 32. δέξο ξυναυλίαν, γερσίλιον, κλαύσωμεν. Synesius Epist. 4. sub initium: νῦν πρὸς ἑρῆμοις ἀλάϊς συναυλίαν ὀλορυμῶδα. Nunc in historiis desertis una lamentamur. Ad verbum συναυλία & concertus tibiaryum, aut tibiary cantus permixtus aliis cantibus. In Ranis vf. 212. ξυναυλον ἄμυνον βοᾶν. Olympus autem fuit Musicus.

vf. 10. Μὴ μὴ] Est silentis. In Thestroph. vf. 237. μὴ μὴ clamat ille, cui barba ad vivum ressecabatur: ubi vide Notam.

vf. 11. Ἄλλως] In Vespis vf. 924. Ἴνα μὴ κενάδῃται διακονῆς ἄλλως ἕγω. ubi vide Notam.

- Σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
 ΝΙΚ. Τίς ἐν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ. ΔΗΜ. Σὺ μὲν ἐν μοι λέγε;
 Ἴνα μὴ μάγωμαι. ΝΙΚ. Μὰ τ' Ἀπίλλω γὰρ μὲν ἔ.
 15 Ἄλλ' εἰπέ Φαίραν, εἶτα καὶ γὰρ σοὶ Φεάσω.
 ΔΗΜ. Πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις, ἃ μὲν ἄρ' ἔλεγον;
 ΝΙΚ. Ἄλλ' οὐκ ἔτι μοι τὸ φρέγγε. πῶς ἂν ἐν ποτε
 εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆλα κομφουριπιδικῶς;
 ΔΗΜ. Μὴ μοιγε, μὴ μοι, μὴ Δισκανδικίσης,
 20 Ἄλλ' εἰπέ πῶς ἔσπικων ἀπὸ τ' δεσπότη.
 ΝΙΚ. Λέγε δὴ μολωιδν ξυνεχίς, ὡδὶ ξυλλαβῶν.
 ΔΗΜ. Καὶ δὴ λέγω, μολωιδν. ΝΙΚ. Ἐξίπιδέ νιν
 αὐτὸ φάθι τ' μολωιδν. ΔΗΜ. Αὐτό. ΝΙΚ. Πάνυ χαλῶς.
 Ὡσπερ δεφούιδν νῦν ἀπέμα φράτον λέγε,
 25 τὸ μολωιδν εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνόν.
 ΔΗΜ. Μολωιδν αὐτό· μολωιδν αὐτομολωιδν. ΝΙΚ. Ἦ;
 οὐχ' ἡδύ; ΔΗΜ. Νὴ Δία, πλιύ γε πῶς τῶ δέμα.
 Δέδοικα τετονὶ τ' οἰωόν. ΝΙΚ. Τί θα;
 ΔΗΜ. Ὅπῃ τὸ δέμα τ' δεφομένων ἀπέχεθ'.
 30 ΝΙΚ. Κράτιστα τοίνυν τ' παρόντων ἐστὶ νῶν,
 Θεῶν ἰόντε προσπεσῖν ποι πρὸς βρέγας.
 ΔΗΜ. Ποῖον βρετέγας; ἐπεὶ ἡγεί γ' εἶς;
 ΝΙΚ. Ἐγώ γε. ΔΗΜ. Ποῖα λαχάνια πεμνείω;
 ΝΙΚ. Ὅπῃ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
 35 ΔΗΜ. Εὐ προσβιάζεις μ'. ΝΙΚ. Ἄλλ' ἑτέρα ποι σκεπίον.
 ΔΗΜ. Βύλη τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φεάσω;
 ΝΙΚ. Οὐ χεῖρον. ἐν δ' αὐτὸς φραττισπόμενα,
 Ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
 Ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πρᾶγμασι.

vf. 16. Πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις] Ex Euripidis Hippolyto vf. 345. ut & Scholiastes dicit, ubi Phaedra non audeat indicare amorem, cupere utque ut nutrix per conjecturam rem assecuta dicat, quod ipsam dicere pudebat: Φῶ, πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἃ μὲν ἔλεγον λέγει. Scholiastes Euripidis ad illum locum: Κεκομψιδικῶς δὲ ἔστι τὸ εἶπε ὑπὸ Ἀριστοφάνους.
 vf. 17. Τὸ φρέγγε] Scholiastes: φρέγγε δὲ, βαρβαριστὶ, ἀπὸ τῶν φράγγων παρα τὸ φραγόν. Quasi barbarizans φρέγγε dixit, a φραγόν pro φράγγειν audeo.
 vf. 19. Δισκανδικίσης] Scholiastes: Δισκανδικίσης ἢ γὰρ μάτος Euripidis σκάνδικας ἐπιπρᾶσκον. Euripidifses;

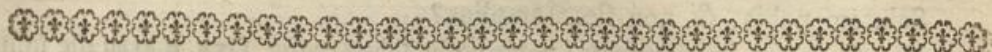
water enim Euripidis scandicos vendebat. Hinc & in Acharn. vf. 477. quidam ad Euripidem dicit: σκάνδικά μοι δὲς μητρήθεν δεδωγμένον. In Thestiph. vf. 394. Euripide τὸ τ' λαχανοπωλητίας. Est autem σκάνδικε, εἶδος λαχάνων oleis quaedam species, ut ait Scholiastes.
 vf. 20. Ἀπόκων] Scholiastes: φουγόν, ἀποχάσσειν. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ἐχθρόσεως φρεττικῆς. εἰ δὲ μὲν. Fugam, recessum. Est & species saltationis impudentioris. Alii Canticum esse ajunt. Α κινῶ. In Avibus vf. 1012. ὑποκινῶ τ' εἶδ.
 vf. 21. Λίγος δὴ μολωιδν] Αὐτομολοῖν est transfugere. Et Nicias consilium est, ut transfugiant ad hostes; sed non audeat rem palam equunciare, timens ne prodatur.

- Salutem nobis, & non flere amplius?
 Nic. Quenam igitur evenire nobis possit salus? tu dic. DEM. Imo tu dic mihi,
 Ut ne pugnem *amplius*. Nic. Nolo equidem, per Apollinem juro.
 15 Sed dic audacter, deinde ego etiam dicam tibi.
 DEM. Possesne aliqua ratione mihi dicere, quae ego dicere volo?
 Nic. Sed mihi non inest audacia. Videam tamen, an
 Possim id dicere scite & Euripideo more.
 DEM. Ne mihi Euripidem, neve olitores imiteris.
 20 Sed inveni aliquam cantilenam recessus, ut fugiamus ab hero.
 Nic. Dic ergo continenter, fugiamus.
 DEM. Age, dico: fugiamus. Nic. Nunc subjunge
 Vocem trans voci fugiamus. DEM. Trans. Nic. Bene sane;
 Quasi masturbares nunc primo sensim dic
 25 Fugiamus: deinde frequenter subjuncto trans.
 DEM. Fugiamus trans: fugiamus, transfugiamus. Nic. Hem,
 Annon jucundum est? DEM. Ita profecto: sed propter cutem
 Timeo istud augurium. Nic. Quid ita?
 DEM. Quia cutis abscedit masturbantibus.
 30 Nic. Optimum igitur nobis est pro praesenti rerum statu,
 Ut supplices accedamus ad aliquod Deorum simulacrum.
 DEM. Quale simulacrum? dic verum, statuisne esse Deos?
 Nic. Equidem statuo. DEM. Quo argumento vero edoctus?
 Nic. Quia enim Diis invisus sum ultra, quam decet.
 35 DEM. Facile me adducis in tuam sententiam. Nic. Sed dispiciamus aliam
 rationem.
 DEM. Visne, ut hanc rem spectatoribus indicemus?
 Nic. Non abs re fuerit. Unum hoc eos rogemus,
 Manifestum ut nobis vultu faciant,
 An verbis nostris & rebus delectentur.

datur. Itaque id machinatur, ut Demosthenes inscius dicat, quod ipse Nicias non audebat dicere: atque hac ratione elicit, quod Demosthenes paulo ante optabat, cum diceret: πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἢ μὲν λέξῃς λέξῃς; Nam dum Nicias Demosthenem jubet pronuntiare vocem μέλας & αὐτό, easque crebro & cito ita proferre, ut una alteram sequatur, facit, ut Demosthenes dicat αὐτομολᾶμι.

vl. 30. Κράτιστα τοῖνυ ἢ παρήνταν] Aeschylus in Prometheus vl. 216. Κράτιστα δὲ μοι ἢ παρῶταί τε τὰ ἔσθαι ἔσθαι. Ideo mihi tunc in illo rerum statu consulti-
 simum videbatur esse.

vl. 34. Ὅτι] Hunc versum ita distinguo: ὅτι δὲ θεῶν σὺν ἔχθρῳ εἶμι. ἢ εὐχότατος; Quia nempe Diis invisus sum. Annon merito? Id est: Propterea puto Deos esse, quia illis invisus sum. Nonne merito puto Deos esse? Qui credit, se, aut alium invisum esse Diis; ille praesupponit Deos esse. Sic apud Laërtium in Diogenis Vita: Ἄνθρωπος τὸ φαρμακοπᾶν πύθεται, εἰ θεὸς νομίζῃ; πῶς δὲ, εἴπῃ, ἢ νομίζω, ἵνα καὶ σὺ θεῶν ἔχθρὸν ὑπολάβῃ; ἔδω; Cum Lyfai Pharmacopola interrogasset Diogenem, an Deos credat? Quomodo non crederem, inquit, cum & te Diis inimicum putem? Hunc locum citaverat Cl. Kusterus & alium ex eodem Laërtio.

- 40 ΔΗΜ. **Λ**έγοιμ' ἀν' ἡδὴ νῶν γὰρ ἔστι δεσπότης
 "Αγροικὸν ὄργην, κυζμοτρῶξ, ἀκράχλ' ὄ,
 Δῆμ' Πυκίτης, δύσκολον γερόντιον,
 Ὑπόκωφον. ἔτ' τῆ προτέρα νεμυρία
 Ἐπείατο δῶλον, βυρσοδέφιν Παφλαγόνα,
 45 Παινεργάτον, ἢ ἀβελότατόν τινα.
 Οὐτ' καταγνῆς ἔ γέροντ' τῆς πρόπης,
 Ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τ' δεσπότην
 Ἡκαμ', ἐθώπβι, ἐκολάκβι, ἐξηπάτα,
 Κοκυλματίοις ἀκροισι, ποιαντὶ λέγων.
 50 Ὡ δῆμε, λῦσαι πρώτον ἐκδικάσας μίαν,
 Ἐνθε, ρόφισον, ἔντραγ', ἔχε τειώβολον.
 Βύβλ' ὡρεθῶ σοι δόξον; εἰτ' ἀναρπάσας
 Ὁ, π' ἀν' π' ἡμῶν οὐθιάση, τῶ δεσπότη
 Παφλαγῶν κεχαιται τῆτο. ἢ ὡρεθῶν γ' ἐμῆ
 55 Μάζαν μεμαχότ' εἰ Πύλω Λακωνικῆν,
 Παινεργάτα πῶς ὡειδραμῶν, ὑφαρπάσας
 Αὐτὸς παρέθηκε τ' ὑπ' ἐμῆ μεμαγμένιν.
 Ἡμᾶς δ' ἀπελαύψ, κῆκ' εἰτ' τ' δεσπότην
 Ἄλλον θεραπύειν, ἀλλὰ βυρσίνιν ἔχον,
 60 Δειπνῶντ', εἰπὼς ἀποσβεῖ τῆς ῥήτορας.
 Ἄδῃ δὲ ζησιμῆς· εἰδ' ὁ γέρον στυλλιαῶ.
 Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρα μεμακκοαλότα,
 Τέχνιν πεποιτ'. τῆς γ' ἔνδοι ἀντικρυς.
 Ψυδῆ ἀβελόμῃ κατὰ ματιγῆμεθα
 65 Ἡμεῖς Παφλαγῶν δὲ ὡειθεῖαν τῆς οἰκέτας.

Αἰτίαι,

vf. 41. Κυζμοτρῶξ] Id est, κυζμοτρῶξ, ut est in Lystrata vf. 537. Scholiastes in istis duobus locis exponit: δικασίαις & δικάζων· quia fabis utebantur in ferendis suffragiis. Describit autem ingenium Populi Atheniensis.

vf. 42. Πυκίτης] Ita Edd. Juntae & Farrei; non πυκίτης.

vf. 43. Τῆ προτέρα νεμυρία] In initio mensis fiebat mercatus Athenis. In Vespis vf. 169. ἀποδοσθαι βόλομα τ' ἕνον ἄγων αὐτοῖσι τέτε κανθελίαις· νεμυρία γὰρ ἐστὶ. Ubi Scholia: ἔτ' ἢ Ἀθηνῶν εἰ νεμυρία πινυράκειν.

vf. 49. Κοκυλματίοις] Quia Cleo erat orator, debebat Comicus de eo dixisse, quod Populi favorem sibi conciliaverit λογαρίοις αἰμύλοις, ut loquitur Scholiastes, id est, verbaliis blandiis. Sed quia idem erat & Coriarius, dicit eum frustulis coriorum demeruisse Populum.

vf. 50. Πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.] Scholiastes ellipsin esse dicit vocis ἡμέραν. In Vespis vf. 593. πρώτιστα μίαν δικάζοντα. Ibi Scholiastes subintellexit vocem δικῶν, quod rectius puto.

vf. 51. Ἐντραγῆ] In Vespis vf. 608. φάγε τετὶ, ἔντραγῆ τετὶ.

Ibid. Τειώβολον] Nempe, τ' δικασίαν μισθόν, Scholiastes.

vf. 55. Μάζαν μεμαχότ'.] Haec allegorice dicuntur; quomodo res gesta sit, dixi in principio Notarum ad hanc Comoediam. Festive autem μάζαν μεμαχότ' dicit, pro μάχην μεμαχότ'.

vf. 56. Τραπέτας, αὐτοῖς παρῖθις] Infra, vf. 773. dicit adversarius Cleonis ad Populum de isto facinore: τῆτο μὲν, ὃ δῆμ', ἔδεν σπυρῖν· κατὰ γὰρ τῆτο σε ἀρῶσα· ἀραπάσαν γὰρ τῆς ἀγρῆς σοῖ τῆς ἀλλοτρῆς παραθήσα.

- Αἰτῆ, ταρχή, δωροδοκεί, λέγων τὰδε·
 Ὁρᾶτε τ' ὕλαι δι' ἐμὲ ματιγυῖδρον;
 Εἰ μὴ μ' ἀναπέσιτ', σπθανεῖθε σήμερον.
 Ἡμεῖς δὲ δίδωμεν. εἰ δὲ μὴ, πατέμενοι
 70 Ὑπὸ ἔγχεροντ' ὄκτα πλάσιον χέρομεν.
 Νῦν ἐν ἀνύσαντες φρονήσωμεν, ὦ γαθὲ,
 Ποίαν ὁδὸν ἰὼν τρεπίον, ἢ παρὸς πύλα.
 ΝΙΚ. Κράτισ' ἐκένει, τίω μόλωμεν, ὦ γαθὲ.
 ΔΗΜ. Ἀλλ' ἔχ' οἶόν τε τ' Παφλαγόν' ἔδην λαθεῖν.
 75 Ἐφορᾶ γ' αὐτὸς πάντ' ἔχ' γ' τὸ σκέλ',
 Τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κλησίῳ.
 Τοσσόνδε δ' αὐτῆ βῆμα ἀφεισθηκότ',
 Ὁ φρακλὸς ἔστιν αὐτὸ χερμ' ἐν Χαόσιν.
 Τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὁ νῆς δ' ἐν Κλωπιδᾶν.
 80 ΝΙΚ. Κράτισον ἐν γὰρ σπθανεῖν. ἀλλὰ σκόπη,
 Ὅπως ἀν' ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.
 ΔΗΜ. Πῶς δὴτα; πῶς γένοιτ' ἀν' ἀνδρικώτατα;
 ΝΙΚ. Βέλπισον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
 Ὁ Θεμιστοκλῆς γ' θάνατ' αἰρετώτερον.
 85 ΔΗΜ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀκρατον οἶνον Ἀγαθὸν Δύμενον.
 Ἴσως γ' ἀν' ἀφεισθῆναι π' βυθλοσώμεθα.
 ΝΙΚ. Ἴδὲ γ' ἀκρατον. πῶς ποτ' ἔγιν' ἐπὶ σοι;
 Πῶς δ' ἀν' μεθύων ἀφεισθῆναι π' βυθλοσώσαιτ' ἀνῆς;
 ΔΗΜ. Ἀληθεῖς ἔτ' κρηνοχυτρολήραιον εἶ.
 90 Οἶον σὺ τολμαῖς εἰς ἑπίτοιαν λοιδορεῖν;

Οἶος

vf. 67. Ὁρᾶτε] In Pace vf. 643. Οἱ δὲ, τὰς πλεονασίας, ὡς ἴσως ἐν τούτοις, εἰ ζῆνοι, χερσὶν τ' ταῦτα ποιῶντων ἴδωμεν τὸ σῶμα.

vf. 69. & seq. Πατέμενοι — χέρομεν.] In Lyfistrata vf. 443. ἐπιχρῶσι πατέμενοι.

vf. 73. & 74. Ποίαν ὁδὸν — κράτισ' ἐκένει] Euripides in Medea vf. 376. Πολλὰς δ' ἔχουσα θανάσιμους αὐτοῖς ὁδούς, οὐκ εἶδ' ὅτι πρῶτον ἐχέουσα. deinde vf. 384. Κράτισα τὴν εὐθείαν, ἢ πρῶτον σὺν μάλισσά, φαρμάκους κτείνῃ. Cum multas habeam vias interficiendi eos, nescio quam primum ingrediar. — Optimum est recta via ingredi, qua sumus sapientes maxime, venenis ut eos interficiamus.

Ibid. Τὴν μόλωμεν] Pro αὐτομολώμεν. Respicit ad superiora, vf. 20. & seqq.

vf. 74. Τὸν Παφλαγόν' ἔδην λαθεῖν] Infra, vf. 857. ipse Cleo dicit: καὶ μ' ἔδην λέληθεν ἐν τῇ πόλει συνίσταμενον, ἀλλ' εὐθείας κίκαγα.

vf. 78. Ἐν Χαόσιν] Si vertas: In Chasontibus, non assequeris vim verborum Graecorum; alludit enim Comicus ad verbum χαίτω bis; quasi podex hiaret, tam valde diductis cruribus. Sic ἐν Αἰτωλοῖς, respicit ad

αὐτῶν petere; hinc non inepte Frischlinus vertit: Petiliae. Est autem Petilia nomen urbis Virgilio memoratae.

vf. 79. Ἐν Κλωπιδᾶν] Pro ἐν Κλωπιδᾶν. Subauditur autem τὴν δόμον. Erat pagus Atticus Κλωπία, teste Stephano Byz. Comicus quasi balbutiens litteram ε in λ mutavit, alludens ad vocem κλάψ fur, ad indicandam furacitatem Cleonis. Vide infra ad vf. 205. Licet autem in Latino etiam sermone fingere vocem Clepidiae, ἢ clepro.

vf. 80. Κράτισον ἐν γὰρ ἀποθάνειν] Sic Euripides in Medea vf. 401. καθαρῆς ἔδην μοι κράτισον.

vf. 80. & 81. Κράτισον — ἀποθάνειν· ἀλλὰ σκόπη ὅπως ἀν' ἀποθάνωμεν] Euripides in Helena vf. 305. Θανεῖν κράτισον· πῶς θάνοιμ' ἀν' ἐν κλάσ;

vf. 81. Ὅπως ἀν' ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 321. ἀλλ' ὅπως θανέμεθα κλέλισα.

vf. 83. Αἶμα ταύρειον πιεῖν] Scholiastes ex Sophoclis Helena: Ἐμεῖ δὲ λῶσον, αἶμα ταύρου γ' ἐπιπίνῃ. Καὶ μὴ γὰρ πλείον τῶνδ' ἔχειν δυσουμίας. Mibi optimum est obibere sanguinem tauri, & non amplius ob haec habere malam famam. Herodotus in Thalia de Psammento: αἶμα

- Petit, turbat, munera captat, haec dicens:
 Videtis, ut Hylas propter me flagris caeditur?
 Nisi me placaveritis, hodie moriemini.
 Nos vero illi damus. si non, conculcati
- 70 A fene octuplum cacamus.
 Nunc itaque studiose consideremus, ô bone,
 Quonam nos convertamus & ad quem *hominem*.
 NIC. Optimum fuerit, si ad fugam, uti dixi, nos convertamus, ô bone.
 DEM. Sed nihil clam Paphlagone fieri potest;
- 75 Nam ipsemet omnia inspectat: habet enim crus
 Alterum in Pylo, alterum in foro:
 Cruribus itaque ejus tanto spatio divaricatis,
 Culus reapse est in Hiantia:
 Manuum utraque in Petilia: mens in Clepidûm tribu.
- 80 NIC. Optimum itaque erit ut moriamur. fed vide
 Ut moriamur quam maxime viriliter.
 DEM. Quomodo itaque possimus quam maxime viriliter?
 NIC. Optimum est nos taurinum sanguinem potare:
 Nam Themistoclis mors magis expetenda est.
- 83 DEM. Non profecto sanguinem, sed potius merum Boni Genii (*potabimus*)
 Forte enim aliquid boni excogitaverimus.
 NIC. Ecce vero merum, inquit! ergone de potu tibi agitur?
 Quomodo vir ebrius aliquid boni excogitaverit?
 DEM. Vere tu potor aquae nugax es.
- 90 Tune vinum audes vituperare ut inutile ad aliquid boni excogitandum?

Po-

μα παρρησιάζων ἀπὸ τῆς παραχρησίας. Vid. Not. seq.
 vl. 84. Ὁ Θημιστοκλῆς γὰρ θύνατο] Cicero de
 Claris Orat. ad M. Brutum: Nam quem (Themistoclem
 puta) Thucydides, qui & Atheniensis erat, & summo
 loco natus, summusque vir, & paulo aetate posterior,
 tantum mortuum scripsit, & in Attica clam burnatum;
 addit fuisse suspicionem veneno sibi confecisse mortem:
 hinc isti (Rhetores) ajunt, cum taurum immolasset, ex-
 cepisse sanguinem patera, & eo poto mortuum concidisse.
 vl. 85. ἀκρατοὶ οἶνον ἀγαθὸν δαίμοιο] Theopompus
 Comicus apud Athenaeum XI. p. 485. ἐπιπίσσα ἀκρατοὶ
 ἀγαθὸν δαίμοιο.

vl. 86. ἴσως γὰρ ἀν' ἡγεσόν] Hedytus apud Athe-
 naeum XI. 472. Πίνομεν καὶ γὰρ τι νέον, καὶ γὰρ τι
 παρ' οἶνον ἔβουλεν κελπῖν καὶ τι μελιχρὸν ἔπ' ὄ. Bibamus
 etenim aliquid novum inter pocula, & aliquid subtile for-
 tassit invenimus, & aliquid mellitum carmen.

vl. 88. Πῶς ἀν' μεθύων] Annotavit Scholiastes mo-
 rem Persarum ex Herodoto, qui in Clione scribit
 c. 135. μεθύοντες δὲ ἰσθασί βελούσθαι τὰ σπαδάτια

ἢ προσημάτων τὸ δ' ἀν' ἀδῆσιν βαλουμένοι, τὸτο τῆ
 ὑπερδὴν νύκτι προτιβῆν ὁ στήθεσσι, ἐν τῷ δὲ ἰόντες βε-
 λούσθαι καὶ ἢ μὲν ἀδῆσιν καὶ νύκτι, καὶ ἄλλαι αὐτίκα ἢ
 δὲ μὴ ἀδῆσιν, μετῴσι τὰ δ' ἀν' ὑπερδὴσιν προβαλόντων
 τα, μεθύοντες ἐπιπίσσανται. Solent autem ebrii
 consultare de rebus maxime seriis; & quod consultantibus
 placuerit, illud postridie dominus aedium, in cujus domo
 fuerant, proponit: atque, si sobriis placeat, id in usum
 convertunt; sin minus, missum faciunt. De quibus autem
 sobrii prius consultaverint, ea recognoscunt ebrii. Vide in
 Lyfistrata vl. 1232.

vl. 89. κρονοχυτρολόγοιο] Ulpianus in III. Olynthia-
 eam, ad haec Demosthenis verba: κρήνας καὶ κρήνας,
 scribit: οἱ μὲν φασὶ τὰς κρήνας λέγειν, παρὰ τὸ λέγειν
 εἶναι οἱ δὲ τὰ κρήνα εἶναι κρονοχυτρολόγοιο. Ἰκίδον γὰρ καὶ ὁ
 Ἄριστοφάνης παρὰ τὸ κρήναι ἐπιπίσσει τὰν σάββατον εἶναι
 τινὰ ἕβουλον, ἐν τῷ κρονοχυτρολόγοιο. Quidam ajunt
 oratorem per vocem κρήνας significare aquaeductus, ita δι-
 δος Graece a κρήναι εἶναι: alii res nugatorias; hinc etiam
 a κρήναι Aristophanes fecit compositionem, cum vellet ali-
 quem notare, voce κρονοχυτρολόγοιο.

- Οἶνε γ' ἄνθρωποις ἂν πικρατικώτερον;
 Ὅραϊς; ὅταν πίνωσι ἄνθρωποι, τότε
 Πλευτῆσι, ἀφωράτῃσι, νικῶσι δίκας,
 Εὐδαμονῶσι, ὠφελῶσι τὸς Φίλους.
 95 Ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνε χρᾶ,
 Τὸν νῦν ἴν' ἄρδω, καὶ λέγω π δεξιόν.
 ΝΙΚ. Οἶμοι, τί ποτ' ἡμᾶς ἐγράσθ' τῶ σῶ ποτῶ;
 ΔΗΜ. Ἀγάθ', ἀλλ' ἐνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλυήσομαι.
 Ἦν γ' μεθυδά, πάντα ταυτὶ καταπάσω
 100 Βελθυμαπίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοιδίων.

- ΝΙΚ. Ὡς δὴ τυχεῖς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν,
 Κλέπτων τ' οἶνον. ΔΗΜ. Εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρά;
 ΝΙΚ. Ἐπίπασα λείξας δημόφραθ' ὁ βάσιαν,
 Ρέγκη μέθῃσι ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπὸ πῆ.
 105 ΔΗΜ. Ἴθι νῦν, ἄκρατον ἐγκάταξόν μοι πολυῖ.
 ΝΙΚ. Σπονδιῶ λάσθ' δὴ, καὶ σπείσῃσι Ἀγαθῆ Δαίμον,
 Ἐλχ', ἔλκε τιῶ τ' δάμον τ' Πραμνίσι.
 ΔΗΜ. Ὡ δαίμον ἀγαθῆ, σὸν τὸ βέλθυμ', οὐκ ἐμόν.
 ΝΙΚ. Εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἐπί; ΔΗΜ. Τὸς χρησιμῆς ταχῶ.
 110 Κλέψας ἐνεγκε τ' Παφλαγὼν ἐνδοθεν,
 Ἐως καθυδά. ΝΙΚ. Ταῦτ' ἀπὰρ τ' δάμον;
 Δέδοιχ' ὅπως μὴ τβύξομαι κακοδαίμον.
 ΔΗΜ. Φέρε νῦν ἐγὼ μαυτῶ περσαγάω τ' χρᾶ,
 Τὸν νῦν ἴν' ἄρδω, καὶ λέγω π δεξιόν.
 115 ΝΙΚ. Ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδε) καὶ ρέγκε).
 Ὡτ' ἔλαθον αὐτὸν, τ' ἱερὸν χρησιμὸν λαβὼν,
 Ὅναρ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗΜ. Ὡ σοφώτατε,
 Φέξ' αὐτὸν, ἴν' ἀναγιῶ. σὺ δ' ἐγχεον πῆν
 Ἀνύσας π. Φέξ' ἴδω, τί ἄρ' ἐνετιν αὐτόθι.
 120 Ὡ λόγια δὸς σὺ μοι τὸ ποτήριον ταχῶ.
 ΝΙΚ. Ἴδὲ, τί φησι ὁ χρησιμὸς; ΔΗΜ. Ἐτέρων ἐγχεον.

ΝΙΚ.

vf. 97. Τῶ σῶ ποτῶ] In Vespris vf. 1391. διὰ τ' σὸν οἶνον.
 vf. 99. Πᾶσι ταῦσι] Cratinus apud Scholiastem Comici in Equit. ad vf. 523. Ἀπᾶσι ταῦτα κατακλύσθ' ποιήματι. Omnia haec inundabit rosmatibus.
 vf. 103. Ἐπίπασα λείξας] Infra, vf. 1035. λείξων ἐπίπασα.
 vf. 105. Ἐγκάταξόν] Hesychius: ἔλκε, ἔκπιε. Sed

is τὸ ἐγκάταξον videtur confundere cum ἐκκατάξον.
 Aelianus Epit. IV. τρεῖς ἀδράς ἐξέκαταξον κούλικας.
 tres grandes exhausi caelicos. Ex notis Kusteri.
 vf. 107. Ἐλχ' ἔλκε τῆν τῶ δάμον] Subintelligitur κούλικα, aut simile; Euripides in Cyclope vf. 416. ἔσπασεν τ' ἀμυσον ἐκώσας. Haussique traxim amyfidem, poculum.

Ibid.

Potesne vino aliquid invenire efficacius?

Vides? cum potant homines, tunc

Ditescunt, negotia peragunt, vincunt lites,

Beati fiunt, profunt amicis.

95 Sed effer mihi cito vini congium,

Mentem ut irrigem, & dicam aliquid boni.

NIC. Hei mihi! quid nobis facies cum tuo potu?

DEM. Aliquid boni. sed affer; ego vero decumbam.

Si enim inebriatus fuero, omnia ista conspergam

100 Consiliolis, sententiolis, & ratiunculis.

NIC. Quam prospere evenit, quod intus non fui deprehensus,
Cum vinum furarer. DEM. Dic mihi, quid facit Paphlago?

NIC. Postquam liguriverat publicatos cibos mola conspersos, improbus ille
Stertit ebrius in corio supinus jacens.

105 DEM. Agedum infunde jam merum largiter.

NIC. Cape jam libamen, & liba bono Genio,

Trahe, trahe potionem Genii Pramni.

DEM. ô Bone Geni! tuum est hoc consilium, non meum.

NIC. Dic obsecro quid id est? DEM. Oracula cito

110 Paphlagonis clam effer domo,

Dum dormit. NIC. Haec illa sunt. sed ego propter hunc Genium

Timeo ne potiatur malo Genio. (infortunio)

DEM. Agedum ego mihi admovebo congium,

Ut mentem irrigem & dicam aliquid boni.

115 NIC. Quam valde Paphlago pedit & stertit:

Itaque facile clam ipso sacrum oraculum abstuli,

Quod ipse maxime custodiebat. DEM. ô Sapientissime,

Cedo illud, ut legam. Tu vero, ut bibam, infunde

Properans nonnihil: age videam, quidnam hic insit.

120 ô Vaticinia: da tu mihi poculum cito.

NIC. En, quid ait oraculum? DEM. Aliud infunde.

NIC.

Ibid. Πραμνίη] De Pramnio vino vide saltem Athenaeum l. p. 39.

vl. 108. Σὺν τῷ Βάκχῳ, ἢ ἐκείνῳ.] Infra, vl. 1198. τὸ μὲν ἴδιον ἔστι, τὸ δὲ κλίμα ἐμὸν. & vl. 1250. Ἐλλάνης Ζεὺς οὐκ ἐκείνῳ.

vl. 111. Τούτῳ] Haec ita distingo: ταῦτ' ἀτάξ τὸ φαίμεν δίδωξ' ὅπως μὴ τὸ ζῶμα κινδάλωμεν. Πασ-

cine? Sed iste (bonus) Genius, timeo ne fiat mihi malus Genius, ut admirandus dicat ταῦτα. Sic in Avibus vl. 802. φαίμεν ταῦτα. Aut subauditur ἐκείνῳ, ut sit ταῦτα ἐκείνῳ, nempe illa, quae alter dicebat se excogitaturum, si bibat vinum; in Acharn. vl. 40. τὰ ἐκείνῳ ὄργῳ λέγον. In Ranis vl. 321. τὰ ἐκείνῳ, δισκοῦ, εἰ μὴ μνησθῆναι, ἐταῦτά πε παίζουσι, ἢ ἐπράξῃ γὰρ.

- ΝΙΚ. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν, ἔπειτα ἔγχεον;
 ΔΗΜ. ὦ Βάκι. ΝΙΚ. Τί ἔστι; ΔΗΜ. Δὸς τὸ ποτήριον ταχέ.
 ΝΙΚ. Πολλὰ γ' ὁ Βάκις ἐχρεῖτο τὰ ποτήρια.
 125 ΔΗΜ. ὦ μιὰρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἀρ' ἐφυλάτῃς πάλαι,
 Τὸν αἰὲρ σταυτῆ χρεσιμὸν ὀρρωδᾶν. ΝΙΚ. Τίη;
 ΔΗΜ. Ἐπαῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυθ'.
 ΝΙΚ. Καὶ πῶς; ΔΗΜ. Ὅπως; ὁ χρεσιμὸς ἀντικρυς λέγει,
 Ὡς αἰῶνα μὲν φυλακιστῆς γίνεθ',
 130 Ὅς αἰῶνα μὲν ἐξή τ' πόλεως τὰ ἀράγματα.
 ΝΙΚ. Εἰς ἕτοσι πάλης. πὶ τῆν τεύθει; λέγει.
 ΔΗΜ. Μετὰ τῆτον αἰθῆς αἰθατοπάλης δδύτρεθ'.
 ΝΙΚ. Δύο τὰδε πάλα· καὶ πὶ τῆτον χρεὶ παθεῖν;
 ΔΗΜ. Κρατεῖν, ἕως ἀν' ἐπερῆσθ' ἀνῆς βδελυρώτεροθ'.
 135 Αὐτῆ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυθ'.
 Ἐπιγίνεθ' ὅθ' βυρσοπάλης Παφλαγῶν,
 Ἀρπαξ, κεκερῆκῆς, Κυκλοβόρου Φωλίω ἔχων.
 ΝΙΚ. Τὸν αἰθατοπάλιον ἦν ἀρ' ἀπληρῶς χρεῖων
 Ὑπὸ βυρσοπάλε; ΔΗΜ. Νῆ Δί'. ΝΙΚ. Οἴμοι δείλαιος.
 140 Πόθεν εἴν' ἀν' ἐπὶ γένοιτο πάλης εἰς μόνος;
 ΔΗΜ. Ἐτ' ἐπὶ εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνῃω ἔχων.
 ΝΙΚ. Εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἔστιν; ΔΗΜ. Εἶπω; ΝΙΚ. Νῆ Δία.
 ΔΗΜ. Ἀλλαιτοπάλης ἔσθ' ὁ τῆτον ἐξολῶν.
 ΝΙΚ. Ἀλλαιτοπάλης; ὦ Πόσειδον, τὶ τέχνης!
 145 Φέρε πῆ τ' ἀνδρα τῆτον ἐξορῆσοῖον;
 ΔΗΜ. Ζητῶμεν αὐτὸν. ΝΙΚ. Ἄμ' ὀδὶ αἰσέρεθ',
 Ὅσοθ' ἔστιν εἰς, εἰς ἀγροθῆν. ΔΗΜ. ὦ μακρίε
 Ἀλλαιτοπάλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ Φίλιπτε,
 Ἀιάβουνε σωτῆς τῆ πόλεθ' καὶ νῆ Φακίς.

vf. 123. ὦ Βάκι.] Apparet Bacidis quaedam oracula habuisse Cleonem, quae Niclas clam extulit a Cleone, ut illius fata inde cognoscant. Infra Cleo & adversarius ejus certant coram Populo de multitudine & praestantia oraculorum, quae uterque habebat; Ibi Populus dicit vf. 997. Φέρ' ἴδω τίνοιθ' ἔχε εἰσιν οἱ χρεσιμοί ποτε; deinde Cleo: εἰ μοί μιν εἰσι Βάκιδ'· adversarius autem ejus dicit sua oracula esse Γλατί-

δ'· ἀδελφὸν τῆ Βάκιδ' γραίτερον.

„ vf. 130. Προβροτοπάλης] Scholiastes monet, tangi hic Calliam, vel secundum alios Lysiclem. Possibile certe fuisse προβροτοπάλην, ex allis auctororum locis etiam constat. Hesychius: Προβροτοπάλης· ἕστας ἰακωμωδίτου Λυσικλῆς, γῆμας Ἀσπασίαν τῆν πύργην. Plutarchus in Pericle p. 165. C. Αἰχίνας δὲ φησι; καὶ Ἀσπασία τὴν προβροτοπάλην, ἰξ ἀγροθῆς καὶ ταπεινῆς. „ τῆν

NIC. In vaticiniisne inest hoc, aliud infunde?

DEM. ô Bacis! NIC. Quid est? DEM. Da mihi poculum cito.

NIC. Saepicule Bacis usus est poculo.

125 DEM. ô Impure Paphlago, ab istis ergo tibi cavebas dudum

Metuens oraculum, quod de te est editum. NIC. Quid est?

DEM. Hic extat, quo pacto ipse pereat.

NIC. Et quomodo? DEM. Quomodo? oraculum planissime dicit,

Ut primo existat stuparum venditor,

130 Qui primus Rempublicam tenebit.

NIC. Unus iste jam est venditor. quid posthaec? dic.

DEM. Post hunc rursus ovium alius venditor.

NIC. Duo isti jam sunt venditores: & quid isto fiet?

DEM. Dominabitur, usque dum alius homo sceleratior

135 Ipso existat. postea perit.

Succedit enim coriorum venditor Paphlago,

Rapax, vociferator, Cyclobori *torrentis* vocem habens.

NIC. Interimendas ergo erat ovium venditor

A coriorum venditore? DEM. Ita profecto. NIC. Hei misero mihi!

140 Unde adhuc unus existet venditor?

DEM. Adhuc est unus, mirificam artem habens.

NIC. Dic obsecro quis est? DEM. Dicam? NIC. Certe inquam.

DEM. Botulorum venditor est, qui hunc perdet.

NIC. Botulorumne venditor? insignem vero artem, ô Neptune!

145 Age ubi istum hominem inveniemus?

DEM. Quaeramus eum. NIC. Sed ipse accedit

In forum non sine Numine. DEM. ô Beate

Botulorum venditor, ades, ades, charissime,

Ascende, qui civitati & nobis servator huc prodiisti.

35 τὴν φωνὴν, Ἰθναίων γενέσθαι πρῶτον. Dio Prusaen-
36 sis Orat. LV. de Socrate: Ἰθύτα διαλεγόμενος. βυγ-
37 σίαν ἐμίμνητο· εἰ δὲ Λυσικλῆ διαλέγοιτο, προβάτων
38 καὶ κἀπῶν. Vide etiam Scholiastem infra ad vl.
39 736. Kusterus."

vl. 137. Κυκλόβορ] Torrentis nomen esse ait Scho-
liastes ad hunc locum: & ad situm in Aehern. vl. 360.

ubi de eodem Cleone loquens dicit: Ψευδῆ καταγλῶτ-
τιζέ με κυκλόβορ, κἀπῶν. Idem Schollastes ad-
ducit de Cycloboro verbum Aristophanis: Ὁ μὲν δὲ
ἔγω κυκλόβορον κατέβην. Putabam autem ego Cycloborum
descendere.

vl. 147. Ὁσπίρ κατὰ βῆσιν] In Avibus vl. 545. σὺ
δὲ μὲ κατὰ δαίμονα καὶ συντυχίαν ἀγαθὴν ἔκεις ἐμοὶ σαρτίς

A C T U S P R I M I

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, Ο ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ.

150 ΑΛΛ. **Τ**ί 'βη; π' με καλείτε; ΔΗΜ. Δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθη,
ὣς β' τυγῆς εἶ, καὶ μεγάλως β' δαίμονεῖς.

ΝΙΚ. Ἴθι δὴ, κάθει' αὐτῷ τέλειον, καὶ ὄ θεῶ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχῃ
Ἐγὼ δ' ἰὼν προσέφομα τ' Παφλαγῶνα.

155 ΔΗΜ. Ἄγε δὴ σὺ κατὰθε ὡρῶτα τὰ σιδῆ χαμῆ.
Ἐπειτα τ' γῆν προσκυσον, καὶ τῆς θεῶς.

ΑΛΛ. Ἴδθ, τί 'βη; ΔΗΜ. Ὡ μακάρι', ὦ πλῆσιε.
Ὡ νῦν μὲν εὐδαῖς, αὐτεῖον δ' ὑπέμεγας.
Ὡ τ' Ἀθλιναίων ταγῆ τ' β' δαίμονων.

160 ΑΛΛ. Τί μ', ὦ γὰρ, καὶ πλύειν εἶς τὰς κοιλίας,
Πωλεῖν τε τῆς ἀλλῶνας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

ΔΗΜ. Ὡ μάρε, ποῖας κοιλίας; δεῦρο βλέπε.
Τὰς γίγας ὄραῖς γε τῶνδε τ' λαῶν; ΑΛΛ. Ὅρῶ.

ΔΗΜ. Τέπαν ἀπάντων αὐτὸς δεχέλας ἔσθ',

165 Καὶ τ' ἀγροῦς, καὶ τ' λιμῶν, καὶ τ' Πυκνός.
Βελλῶ πατήσις, καὶ φρατηγῆς κλασάσις,
Δήσις, Φυλάξις, καὶ Πρωτανείω λαιχάσις.

ΑΛΛ. Ἐγὼ; ΔΗΜ. Σὺ μάλιστα, καὶ δέπω γε πάνθ' ὄραῖς.
Ἄλλ' ἐπαθήθι κατὰ τῶνδε τοδὶ,

170 Καὶ κάπιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κίλφω.

ΑΛΛ. Καθωρῶ. ΔΗΜ. Τί δα; τὰ μπόρια, καὶ τὰς ὀλκῆδας;

ΑΛΛ.

vf. 156. τὸν γῆν προσκυσον] Terram adorare etiam apud Sophoclem jubet Neoptolemus Philoctetem, in Philoctete vf. 1404. εἶχε, προσκύσας χθονα' ambula Tellure prius adorata. Et apud Comicum in Pluto adorant terram Plutus vf. 771. Καὶ προσκυῶ γε πρῶτα μὲν τ' ἄλιον. Ἐπειτα σμύθε Παλλάδι κλεινὸν πίδαρ.

vf. 158. Ὡ νῦν μὲν εὐδαῖς] Dicunt etiam in neutro genere; Euripides in Supplicibus vf. 425. Ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ, Γλάσση κατασχὼν δῆμον, εὐδαῖν ἀντοπρὶν. Quando improbus homo dignitatem habet, Detinens populam lingua, cum prius nihil fuisset. Idem Euripides etiam masculino genere hoc dixit, in Andromacha vf.

700. Σμύθε δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμῖνοι κατὰ πρῶτον θεοῦσι δῆμυ μύζον, ὄντες εὐδαῖς. Cum gravitate autem in magistratu sedentes, in civitate majores se putant plebe, cum sint homines nihili. Vid. ad Aves vf. 800. Contra, τῆς Euripides in Ione vf. 596. Μυδὲν καὶ εὐδαῖν εὐδαῖς ἐν κελύσσημα. Ἡ δ' εἰς το πρῶτον πῆλθ' ἰσχυρῆς Ζηλῶ τις εἶνα. Nullus pretii homo ibi vocabor & contempnar, Si vero in primum civitatis ordinem ruens contendam aliquis esse. Idem in Electra vf. 939. Ἠυχῆς τις εἶνα, τοῖσι χρέμασι σθῆναι. Τὰ δ' εὐδαῖν. — Gloriaris te aliquem esse, quia valebas opibus; at illae nihil sunt.

vf. 159. Ἀθναίων ταγῆ] Aeschylus in Prometheus vf. 96.

SCENA SECUNDA.

Senarii Iambici.

ALLANTOPOLA, qui & AGORACRITUS, DEMOSTHENES, NICIAS.

150 **B**OT. Quid est? cur me vocatis? **DEM.** Huc ades ut audias,
Quam sis felix & valde fortunatus.

NIC. Agedum deme ipsi mensam fartoriam, & Dei
Oraculum ipsum edoce, quomodo se habeat.

Ego autem ibo & specularor, quid faciat Paphlago.

155 **DEM.** Agedum tu, depone prius haec vasa in terram.
Deinde tellurem adora & Deos.

BOT. En! quid est? **DEM.** ô Beate, ô opulente,
ô Qui nunc quidem nullus es: cras autem eris maximus!
ô Atheniensium dux fortunatorum!

160 **BOT.** Cur, ô bone, non finis me abluere istos ventriculos,
Botulosque vendere, sed me derides?

DEM. Quos ventriculos, stulte? huc adspice:
Ordines istos videsne horum populorum? **BOT.** Video.
Istorum omnium tu dux & princeps eris,

165 Et fori, & portuum, & concionis:
Senatum calcabis; & praetores amputabis,
Constringes, in carcerem conjicies, ipse in prytaneo scortaberis.

BOT. Egone? **DEM.** Tu quidem, & nondum omnia vides;
Sed ascende etiam in hanc mensam fartoriam,

170 Et specta insulas omnes circum circa.

BOT. Specto. **DEM.** Quid vero? emporia & naves onerarias?

BOT.

vf. 95. de Jove: ô τίς παρθε μακάρων. Notus iste
Deorum imperator. Idem in Persis, vf. 23. παροι παρ-
Cār' apud Aeschylum occurrit & παρῶν, & παρῶν
& παρῶν, quod est etiam apud Comicum in Lystrata
vf. 105. Occurrit & apud Sophoclem in Antigona vf.
1069.

vf. 160. Οὐ πλύνει εἴς τας κοιλίας. In Pluto vf. 1169.
καὶ πλύνει γὰρ, αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φέρας, τας κοι-
λιάς.

vf. 165. Πυκνός. Scholiastes: τὸ ἰκκυσίας. μετὰ δὲ
ἐστὶ τὸ συγκρίσιον, εἰ γὰρ πρὸς ἴσιν, ἰσὶ πυκνός. ἢ ἰσὶ δὲ

πυκνός. Concionis. Est autem transpositio litterarum; si
enim nominatiuus est πρὸς, oportebat geniticum esse πρὸ-
κός. sed nunc πυκνός est.

vf. 167. Ἐν πρυτανείῳ λατρεῖται. Pro δευτέρῳ. ita
dixit παρ' ὑπόκειν, ut & Scholiastes monet. In Pace
vf. 1085. ἐπιτὸ δευτέρῳ τὸ λοιπὸν γ' ἐν πρυτανείῳ.

vf. 170. Ἐν κύκλῳ. In Avibus vf. 117. καὶ γὰρ ἐπέ-
τι καὶ Σελάτταν ἐν κύκλῳ. In Vespis vf. 132. τὴν αὐ-
τὴν καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ. Ibid. vf. 1521. τὸ πρὸς
ἐν κύκλῳ οὐδεὶς. In Theim. vf. 670. τρέχειν κύκλῳ.
sine praepositione. Vide ad Plutum vf. 679.

- ΑΛΛ. Ἐγωγε. ΔΗΜ. Πῶς ἐν ἑ μεγάλας ἰδαίμασι;
 Ἐν νῦν τ' ὀφθαλμὸν παρὰ βάλμ' εἰς Κακίαν
 Τὸν δεξιόν, τ' δ' ἕτερον εἰς Καρχηδόνα.
- 175 ΑΛΛ. Εὐδαιμονήσω γ', εἰ διαγραφῶσμαι.
 ΔΗΜ. Οὐκ, ἀλλὰ ἀφ' σὲ ταῦτα πάντα πέτρα].
 Γίγνη γ', ὡς ὁ ζησιμὸς ὑποσὶ λέγῃ,
 Ἄνῃς μέγιστ' ὦ. ΑΛΛ. Εἰπέ μοι, ἕ πῶς ἐγὼ
 Ἄλλωτοπόλῃς ἄν, ἀνῆς γνήσομαι.
- 180 ΔΗΜ. Δι' αὐτὸ γάρ τοι τί το ἕ γίγνη μέγας,
 Ὅπῃ ποτηρὸς, καὶ ἄγορας εἶ, ἕ θεοῦς.
 ΑΛΛ. Οὐκ ἀξιά γ' αὐτὸν ἰσχύσειν μέγα.
 ΔΗΜ. Οἶ μοι, τί ποτ' ἔωδ', ὅλι σαυτὸν ἕ φῆς ἄξιον;
 Ζευειδέμεν τί μοι δοκεῖς σαυτὰ κελόν;
- 185 Μῶν ἐκ κελῶν εἶ καταθῶν; ΑΛΛ. Μὰ τῆς θεῶς,
 Εἴμ' ἐκ ποτηρῶν γ'. ΔΗΜ. Ὡ μακάρεε τ' τίχῃς,
 Οἷον πέποιθας ἀγαθὸν εἰς τὰ φράγματα;
 ΑΛΛ. Ἄμ', ὦ γὰρ, ἐδὲ μωσικῶν ἔπιταμα,
 Πλιὺ ζευμμάτω, ἕ ταῦτα μὲν τοι κακὰ κακῶς.
- 190 ΔΗΜ. Τηπί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅλι κακὰ κακῶς.
 Ἡ δημαγωγία γ' ἕ πρὸς μωσικῶν
 Ἐτ' ἐπὶν ἀνδρὸς, ἐδὲ ζῆτ' ἕ τῆς πρόπης,
 Ἄμ' εἰς ἀμαθῆ ἕ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς,
 Ἄ σοι διδάσ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
- 195 ΑΛΛ. Πῶς δῆτα φῆσ' ὁ ζησιμὸς; ΔΗΜ. Εὖ, νῆ τῆς θεῶς,
 Καὶ ποικίλως πως, ἕ σαφῶς ἠηγῶν].
 Ἄμ' ὁπόταν μάρφη βυρσάειτ' ὦ ἀγκυλοχείλης,
 Γαμφηλῆσι δράκοντα κοίλεμον, αἵματοπότῳ,
 Δῆ τότε Παφλαγονῶν μ' ἀπόλλυ] ἢ σιοροδάλλμη.
- 200 Κοιλιοπόλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κεδ' ὁπάξ],
 Αἶκει μὴ πωλεῖν ἀλλὰ νῆσας μᾶλλον ἔλαν].

ΑΛΛ.

vf. 173. Τὸν ὀφθαλμὸν παρὰ βάλμ' εἰς Κακίαν. In Nubibus vf. 361. τὸ ὀφθαλμὸν παρὰ βάλμ'. Euripides ad eandem fere rem verbo διαφέρει utitur in Oreste vf. 1261. δόχμια νῦν κέρας διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκείνου εἰσὶν, εἰτ' ἢ ἀλλήν ἀκοπῆν. Oblique nunc pupillas oculorum differt, isphite huc, deinde ad aliam speculam. utuntur & verbo κελῶν & σφίρειν & διαρρίπτειν. Vide ad Thesimoph. vf. 674.

vf. 175. Εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαγραφῶσμαι. In Avibus vf. 177. ἀπολαύσομαι γ' ἐν, εἰ διαγραφῶσμαι. ex Notis Kusteri.

vf. 178. & seq. Καὶ πῶς ἐγὼ — ἀνῆς γνήσομαι. Infra, vf. 1252. ad istum dicit Chorus: μίμητ' ἔτ

ἀνῆς γνήσομαι εἰ ἐμὲ. In istis autem locis ἀνῆς non tam sexum virilem, quam qualitates quasdam illustres significat. In Acharn. vf. 77. εἰ βυρσάειτ' ἕ ἀνδρῶς ἀγνοῦται μόνος πρὸς πλείους δυναμῶν καταφάσει τε καὶ πῆν. ubi Scholia: ἀνδρῶς νῦν ἀντι τῶ ἀνδρείου καὶ γνησιότητος. Euripides in Oreste vf. 1351. ἀνδρῶς, ἕ φεβύλας κακῆς ἰσχύος. Vltros, non ignavos Phrygas invenient. Ubi Scholia: ἀνδρῶς, ἀνδρείους. Vid. hic in Equit. vf. 391.

vf. 181. καὶ ἄγορας. Ubi vendebant, & judicia exercebant.

vf. 186. Εἴμ' ἐκ ποτηρῶν γ'. In Ranis vf. 737. τοῖς δὲ χαλκῶς, καὶ ξίνις, καὶ πυρρίαις καὶ ποικίλως κακὰ ποτηρῶν, εἰς ἀπαντία χρωμῆα. Sophocles in Philoctete vf. 394.

- Bot. Equidem video. DEM. Quomodo igitur non es valde fortunatus?
Etiam oculum detorque in Cariam
Dexterum, alterum autem in Carthaginem.
- 175 Bot. Sane fortunatus ero, si strabo fiam.
DEM. Imo haec omnia per te veneunt:
Fies enim, ut oraculum hoc indicat,
Vir maximus. Bot. Dic mihi quomodo ego,
Qui botulorum venditor sum, vir fiam?
- 180 DEM. Ob id ipsum enim fies magnus,
Quia malus es, & unus e foro, itemque audax.
Bot. Non postulo ego me esse potentem, neque dignum judico.
DEM. Hei mihi, quid est quod te negas esse dignum?
Videris mihi aliquid boni tibi conseire.
- 185 Num ex bonis & probis es prognatus? DEM. Imo per Deos juro,
Sum ex malis prognatus. DEM. ô. Fortunate (*beate hac fortuna*)
Quanta tibi commoditas accidit ad res gerendas (*republicam admini-
strandam*)
Bot. Sed ô bone, nec musicam (*artes liberales*) scio,
Praeterquam legere, nec id satis bene.
- 190 DEM. Hoc solum nocet tibi, quod vel male legere scis.
Tribunitia enim potestas non doctum
Amplius competit in hominem, nec bene moratum,
Sed in rudem & sceleratum: tu vero noli negligere,
Quae tibi dant in vaticiniis Dii.
- 195 Bot. Quomodo itaque dicit oraculum? DEM. Bene, ita me Dii ament,
Variisque modis & perspicue per imaginem subindicat rem:
Verum cum prehenderit coriaria aquila unco rostro praedita
Maxillis draconem stupidum, potorem sanguinis,
Sane tunc Paphlagonum quidem muria alliata peribit.
- 200 Botulorum autem venditoribus Deus magnam gloriam largitur,
Nisi forte maluerint botulos vendere.

Bot.

vf. 384. *σπερ τὴ κακίῳ καὶ κακῶν Ὀδυσσεύς.* A pessimo illo & ex improbis prognato Ulyssæ.

vf. 188. *Ὀὐδὴ Μουσικὴν ἐπιστάμεν.* Scholiastes: ὅτι Μουσικὴν τὴν ἐγκύβλιον παιδείαν φησὶ γράμματα δὲ, τὰ πρῶτα στοιχεῖα. Musicam dicit, triviales scientias; literas autem, prima elementa.

vf. 189. *Κακὰ κακῶς.* Proverbiale esse dicit Scholiastes. Supra, vf. 2. & alibi saepe.

vf. 196. *Σαφῶς ἐννοῦμένῳ.* Bene & Frischlinus vertit: Perspicuis ambagibus, id est, Palam obscure. σαφῶς λέγειν & αἰνῆσθαι contraria sunt; Aeschylus in Prometheus vf. 832. *Ἴσ' ἦν σὺ λαμπρῶς κ' αἰνῆσαις*

Προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δέμαρ μέλλω' ἴσασθαι — A quibus tu clare & non aenigmatico salutata es incluta

Jovis futura conjux. Ibid. vf. 611. *Λέξω τὸρῶς σοι πάν, ὃ, τι χεῖρ' ἐμὴ μᾶστιν, ἐκ ἐμπρόσω αἰνῆματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, ὅσπερ δίκαιον πρὸς φίλῳ εἶπαι σῶμα.* Dicam tibi plane rem omnem, quam scire appetis, non ambages nectens, sed sermone simplici, ut aequum est ad amicos et asperire. Hinc *ἀσαφῶς* & *αἰνῆσαι* idem est; Sophocles in Oedipo Tyranno vf. 447. *Ὅτι πάντ' ἄγαν γ' αἰνῆσαι κέσταρ' ἔλεγε.* Vide ad Ranas vf. 61.

vf. 198. *Γαμμηλῶσι.* Scholiastes: *σπαρῶσι.*

vf. 199. *Δὴ τῶς.* Ita Edd. priores, non *Νῆ τῶς.*

- ΑΛΛ. Πῶς εἶν' ἄρα ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν, ἀναδίδασκέ με.
 ΔΗΜ. Βυρσαίτη μὲν, ὁ Παφλαγῶν ἔσθ' ἔτοσι.
 ΑΛΛ. Τί δ' ἀγκυλοχέλης ἐστίν; ΔΗΜ. Αὐτό περ λέγεις,
 205 Ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων Φέρει.
 ΑΛΛ. Ὁ δράκων δὲ ἄρα τίς; ΔΗΜ. Τῆτο ἀειφαιέζατον.
 Ὁ δράκων γὰρ ἔστι μακρὸν, ἀλλὰς τ' αὖ μακρόν.
 Εἶθ' αἵματοπόωτης ἐστίν ὁ, τ' ἀλλὰς, χῶ δράκων.
 Τὸν εἶν' δράκοντα Φησι τ' βυρσαίετον
 210 Ἦδ' ἠν κρατήσῃν, αἴκε μὴ θαλφθῆι λόγῳ.
 ΑΛΛ. Τὰ μὲν λόγῳ αἰκέλλη με; θαυμάζω δ' ὅπως
 Τὸν δῆμον οἶός τ' εἶμ' ἐπιπροπύθειν ἐγώ.
 ΔΗΜ. Φαυλότατον ἔργον ταῦθ' ἀφ' οὐκ οὐκ,
 Τάρα τίς, καὶ χροσθὺ ὄμω τὰ παράγματα
 215 Ἄπαντα, καὶ τ' δῆμον αἰεὶ παροσποιῶ,
 Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικῶις.
 Τὰ δ' ἄλλα σοι παροσποιῶι δημαγωγικῶι,
 Φωνὴν μακρὰν, γέροντας κακούς, ἀγοραῖα εἶ.
 Ἐχεις ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν πολιτείαν, ἀ δέῃ,
 220 Χρησμοὶ τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.
 Ἄλλὰ φερανῶ καὶ σπένδε τῶ Κοαλέμω,
 Χῶπως ἀμυνεῖ τ' ἄνδρα. ΑΛΛ. Καὶ τίς ζύμμαχος
 Γεήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλῆσοι
 Δεδίασιν αὐτὸν, ὁ, τε πένης βδύλλῃ λεῶς.
 225 ΔΗΜ. Ἄλλ' εἰσὶν ἰπποῖς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
 Μισθόντες αὐτὸν, οἱ βοηθήσασί σοι,
 Καὶ τ' πολιτῶν οἱ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ,
 Καὶ τ' θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
 Καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν, χῶ θεὸς ξυλλήθη.
 230 Καὶ μὴ δέδιθ' ἔγχε γὰρ ἔστιν ἐξαικασμένον.

Υπό

vf. 205. Ἀγκύλαις ταῖς χερσίν] Ita exponit vocem ἀγκυλοχέλης quasi composita sit, non ex χεῖρ, ut revera est; sed quasi ex χεῖρ nempe quasi balbutiens dixisset ἀγκυλοχέλης ut supra Κλαυδίαν pro Κλαυτίαν vf. 79. In Vespiis vf. 42. Ἐδὸς δὲ μοι θῖωσ' αὐτῆς ἀλλήλων χερσὶν καθίσθαι, τὴν κεραιὴν κίρακα ἔχων. Εἶτ' Ἀρκιμάδης εἶπε παρὰ με τραυλίζω. Ὅλας θῖωσ' τὴν κεραιὴν κίρακα ἔχῃ.
 vf. 211. Τὰ μὲν λόγῳ αἰκέλλη με] Euripides in Ione vf. 685. Οὐ γὰρ με σάνη θιστάει. Non enim mihi blandiantur (non placent) haec oracula. Verbum αἰκέλλω cum Synonymis occurrit supra vf. 48. In Theophr. vf. 894. Ἄλλ' ἀσπασε αἰκέλλη τι κατ' ἴαν ἔμην. Μὴ φέδ' ἔσοι, ὦ Ζεῦ, τ' ἰσπίδης ἐλαπίδ'.

vf. 217. Τὰ δὲ ἄλλα σοι παροσποιῶ] Locum hunc imitatus est Nicolaus, (Damascenus in Comœdia quadam, ut videtur) apud Stobaeum XIV. loquitur autem Parastus: Οἴμαι δὲ ἰκατόν ἐδύτον τοῖς παράγματι, Παιδὸς, γιγόντων πάντα γὰρ παροσποιῶ μοι ὅσα ἀπὸ ἔχου τελλότρια δι' ἀπὸντα θεῖ. Διμῶς, ἀπὸντα, τίμα, γαστῆρ, ἀργία. Puto me aptum ad has res, o pueri, esse: omnia enim adsunt mihi, quaecumque habere oportet de alieno coenante: fames, desperatio, audacia, venter, desidia.
 ,, vf. 218. Φωνὴν μακρὰν] Ad hunc locum respexit ,, Greg. Naz. Epist. LVII. τὸ γὰρ αἰγόνισθαι εἰδὶνα δ ,, κατὰ γέροντας ἄλλ' εἰδὲ σὺ δὲ κινεῖς σοι, εἰδὲ γέροντας ,, κακούς, δὲ ἀγοραῖα εἶ. εἰδὲ τι τῶν ἔχεις, ἢ ἰσπίδ' ,, συντόμας, εἰς πλάτῃ τ' ἀγοραῖον δημακροῖον εἰς δὲ ,, μα-

BoT. Quomodo ergo haec ad me pertinent? edoce me.

DEM. Coriaria quidem aquila est Paphlago iste.

BoT. Quid vero significat, est adunco rostro praedita? DEM. Idem quodammodo dicit;

205 Quia iste curvis manibus, quod rapit, aufert.

BoT. Sed draco quorsum spectat? DEM. Illud quidem planissimum est, Draco enim est longum quiddam, botulus itidem longum.

Deinde fanguinis potor & botulus est, & draco.

Itaque draconem ait coriariam aquilam

210 Jam superare posse, si maledictis non cedat.

BoT. Vaticinia quidem ista mihi favent; miror autem qua ratione Aptus sim ad reipublicae curam sustinendam ego.

DEM. Levissimum est negotium: ea quae nunc facis, fac,

Turba, implica, ut intestina soles, ita res

215 Omnes, semper fac plebem tuam,

Adhibitis verbis coquinariis quasi condimentis.

Cetera omnia tibi adsunt ad conciliandam plebem:

Vox dira, natura malus es, forensis es:

Habes omnia, quae necessaria sunt, ad rempublicam administrandam.

220 Oracula conveniunt, & ipsum Pythicum Phoebi.

Sed indue coronam & lita Coalemo,

Et vide, ut probe obsistas huic homini. BoT. Et quis adjutor

Erit mihi? nam & divites

Metuunt eum, & paupercula tremiscit plebs.

225 DEM. At sunt equites mille, viri boni,

Qui oderunt ipsum, & opem ferent tibi,

Et civium quotquot boni sunt & probi,

Et ex spectatoribus quisquis est cordatus,

Et ego cum ipsis, & Deus adjutor erit.

230 Et cave timeas; non enim repraesentatur ipse:

Prae

μαζωγίας Ἀριστοφάνη. Nam posse erubescere non est
 rictorum; sed nec vox tetra tibi est, nec male natus,
 nec forensis es: nec quicquam horum habes, ut breviter
 dicam, quibus format Agoracritum ad Plebem regendam
 Aristophanes. Pro ἀγοραίων διαμέριτον legendum esse
 hic Ἀγοραῖον, id quod ex Comico vl. 1252. pa-
 ter, monuit Cl. Kusterus, qui haec annotaverat ex
 Pauli Leopard. Emend. Lib. XV. cap. 20.
 vl. 220. Τὸ Πυθικόν] Subintelligitur μαρτίον. Sopho-
 cles Oedipo Tyranno vl. 250. — ὅτι τὸ Πυθικόν ἐστὶ
 Μαρτίον ἔστιν ἄλλοι ἰμοί. Ut mihi Pythicum Dei ora-
 culum jam significavit.

vl. 221. Ἄρῃς τῶ Κραταύου] Nempe quasi stultitiae
 Deo alicui. Infra vl. 630. plures Deos fictitios hujus

farinae invocat iste ad quem haec dicuntur: Ἄρῃ δὲ
 Σιτακί καὶ Πιτακί, ἢ δὲ ἄρῃ, Βεροχαιοί τε, καὶ Κό-
 βαιοί καὶ Μιδωνοί.

vl. 225. Ἴωνοί δὲ ἀγροὶ χίλιοι] Scholiastes in-
 fra ad vl. 624. ubi de tribus ordinibus agit, in quos
 Populus Atheniensis dividebatur: Ἴωνοί δὲ αὐτὸς ἀνό-
 μαζον, διὰ τὸ δόρασθαι, εἰ ποτε αὐτοῖς χρῆσι γένουσι,
 Ἴωνον ἕκαστον αὐτῶν πρῶτον. Ἐπει δὲ τὸ μὲν πρότερον
 χ' ἂν ἀνομιάν ἐποιε δὲ μετὰ ταῦτα, τ' πόλιος κληθὲν
 οἰκίαι, ἐγένοντο διακρίσεις πρὸς τοὺς χίλιος. Equites au-
 tem eos vocabant, quia possent, siquando ipsis opus sit, unus-
 quisque eorum alere equum. Erant autem prius numero
 mille; sed isti postea, civitate crescente, facti sunt do-
 centi supra mille.

Ἵπὸ ἕ δέος γ' αὐτὸν ἐδδείς ἤθελε
 Τῶν σκυλοποιῶν εἰχάσαι πάντως γε μίω
 Γνωσθε] τὸ γ' ἑατρὸν δεξιόν.

ΝΙΚ. Οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ἰαμβικοί, καὶ Τετράμετροι Τροχαϊκοὶ
 Καταληκτικοὶ, καὶ ἄλλοι.

ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

235 ΚΛ. Οὐ τοι, μὰ τὸς δώδεκα θεὸς, χαίρησεντο,
 Ὅπῃ πῖ τὰ δῆμα ξυνώμυτον πάλα.
 Τῆτι πὶ δρᾶ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήμιον;
 Οὐκ ἔστι ὅπως ἔ Χαλκιδέας ἀφίσατον.
 Ἀπολείδων, Σπθανεῖδων, ὦ μισρωτάτω.

240 ΔΗΜ. Οὐτῷ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς, ὦ γυνάδα
 Ἀλλαντοπᾶλα; μὴ παρδῶς τὰ ἀράγματα.
 Ἄνδρες ἰπποῆς ὄρα γίγνασθε· νῦν ὁ χαίρος. ὦ Σίμων,
 ὦ Παιαίπ, οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνε, κἀπαναστρέφε πάλιν.
 245 Ὁ κοινογτὸς δῆλ' αὐτῶν, ὡς ὁμῶ παρσκευδῶν.
 Ἄλλ' ἀμύνε εἰ δίακε, εἰ προπιῶ αὐτῷ ποῦ.
 ΧΟΡ. Παιε παιε τὸ πανῆρον, εἰ παρεξιπώσρατον,
 Καὶ πελῶνιου, εἰ φάραγα, εἰ χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
 Καὶ πανῆρον, εἰ πανῆρον πολλάκις γ' αὐτ' ἐρῶ.
 250 Καὶ γ' ἔστ' ἢν πανῆρον πολλάκις τ' ἡμέρας.
 Ἄλλὰ παιε, εἰ δίακε, εἰ τάρραθε, εἰ κίκα.

Καὶ

vf. 234. Οἶμοι] Euripides in Cyclope vf. 192. Οἰ-
 ποῖσι Κύκλωσ' ὁδ' ἐχθροῖσιν πῖ δρᾶσμεν; Ἀπολάλαμεν
 γὰρ, ὡς γίγνασθε πρὸς χεῖρ' ἑατρῶν;

vf. 240. Οὐτῷ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς;] In Pluto vf.

439. ἔστ' ἢν δρᾶ; ἢ δεικνύται σὺ θηρίον, εἰ παρμενεῖς
 vf. 243. Οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;] Quasi de
 acie instructa loquitur; sic in Avibus vf. 353. πῶ 'σθ'
 ὁ ταξίσεσθ'; ἰπαγῆτα τὸ δεξιὸν κέρας.

vf. 249.

Prae metu enim ejus nullus voluit
 Artifex personam effingere: perfacile tamen
 Cognoscetur; nam spectatores cordati sunt.
 Nic. Hei misero mihi, Paphlago egreditur.

SCENA TERTIA.

Senarii Jambici, & Septenarii Trochaïci Catalectici, & alii.

CLEO, DEMOSTHENES, ALLANTOPOLA, CHORUS.

235 **C**L. Haud impune, ita me duodecim illi Dii ament, feretis,
 Quod in plebem conjurastis dudum.
 Istud Chalcidicum poculum quid vult sibi?
 Non potest fieri, quin Chalcidensibus defectionis auctores sitis.
 Peribitis, moriemini, sceleratissimi.

240 **D**EM. Heus tu, cur fugis? non manebis, ô egregie
 Botulorum venditor? ne prodas negotium.
 ô Equites adeste, tempus est. ô Simon,
 ô Panaeti, nonne agitabitis equos ad dextrum cornu?
 Prope adfunt viri: sed defende, & revertere rursus.

245 Apparet pulvis, quem prope imminentes excitant.
 Sed defende, pelle, & in fugam eum conjice.

CHOR. Caede, caede veteratorem & perturbatorem ordinis equestris,
 Et publicanum, & abyssum malitiae, & gurgitem rapinarum,
 Et veteratorem, & veteratorem: identidem enim hoc dicam:

250 Nam iste nequam & veteratorem egit saepe quotidie. (uno die)
 Sed verbera, pelle, perturba, age, rue,

Et

vi. 249. Πολλὰ κτε γὰρ ἀπ' ἑρῶ] Euripides in Hippolyto vi. 664. Ὀλοισὶ μισῶν δ' ἔπειτ' ἑμπλησθῆσομαι Γυναικας, ἂν εἰ φησὶ τις μ' αἰεὶ λέγειν. Ἀεὶ γὰρ εἰ πως σὶσι κακίην κακῆ. Perentis; nunquam enim

sariabor odio mulierum, nec, si quis dicat me id semper dicere; nam semper illae sunt malae.

vi. 250. Ἀλλὰ πᾶσι] In Nubibus vi. 1511. ὁμοίως βδύλλε, πᾶσι, πολλῶν ἔγχεα. Vide Acharn. vi. 280.

Ἵπὸ ἕ δέος γ' αὐτὸν ἐδδείς ἤθελε
 Τῶν σκυλοποιῶν εἰχάσαι πάντως γε μίω
 Γνωσθε] τὸ γ' ἑατρὸν δεξιόν.

ΝΙΚ. Οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ἰαμβικοί, καὶ Τετράμετροι Τροχαϊκοὶ
 Καταληκτικοὶ, καὶ ἄλλοι.

ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

235 ΚΛ. Οὐ τοι, μὰ τὸς δώδεκα θεῖς, χαίρησενον,
 Ὅπῃ πῖ τὰ δῆμα ξυνώμυτον πάλα.
 Τητί τί δρά τὸ Χαλκιδικὸν ποτήμιον;
 Οὐκ ἔστι ὅπως ἔ Χαλκιδέας ἀφίσατον.
 Ἀπολείδον, Σπθανεῖδον, ὦ μισρωτάτω.

240 ΔΗΜ. Οὐτῷ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς, ὦ γυνάδα
 Ἀλλαντοπᾶλα; μὴ παρδῶς τὰ ἀράγματα.
 Ἄνδρες ἰπποῆς ὄρα γίγνασθε· νῦν ὁ χαίρος. ὦ Σίμων,
 ὦ Παιαίπ, οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνε, κἀπατραφειθὲ πάλιν.
 245 Ὁ κοινογτὸς δῆλ' αὐτῶν, ὡς ὁμῶ παρσκευιδύων.
 Ἄλλ' ἀμύνε ἔ δίακε, ἔ προπιῶ αὐτῷ ποῦ.
 ΧΟΡ. Παῖε παῖε τ' πανῆρον, ἔ παραξιπώσρατον,
 Καὶ πελῶνιου, ἔ Φάραγθα, ἔ χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
 Καὶ πανῆρον, ἔ πανῆρον. πολλάκις γ' αὐτ' ἐρῶ.
 250 Καὶ γ' ἔτ' ἢν πανῆργ' πολλάκις τ' ἡμέρας.
 Ἄλλὰ παῖε, ἔ δίακε, ἔ τέρραττε, ἔ κίκα.

Καὶ

vf. 234. Οἶμοι] Euripides in Cyclope vf. 192. Οἰ-
 ροί. Κίκα. ὁ δ' ἐχθρὸς πῖ δράσμεν; Ἀπολάλαμεν
 γὰρ, ὡ γίγνασθε πῖ χεῖρ φαίει;

vf. 240. Οὐτῷ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς;] In Pluto vf.

439. ἔτ' ἢν πανῆργ' ἢν δεικνύται σὺ θηρίον, εἰ παρμενεῖς
 vf. 243. Οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;] Quasi de
 acie instructa loquitur; sic in Avibus vf. 353. πῖ 'σθ'
 ὁ ταξίσεχ' ἢν ἀράγμα τὸ δεξιὸν κέρας.

vf. 249.

Prae metu enim ejus nullus voluit
 Artifex personam effingere: perfacile tamen
 Cognoscetur; nam spectatores cordati sunt.
 Nic. Hei misero mihi, Paphlago egreditur.

SCENA TERTIA.

Senarii Jambici, & Septenarii Trochaïci Catalectici, & alii.

CLEO, DEMOSTHENES, ALLANTOPOLA, CHORUS.

235 **C**L. Haud impune, ita me duodecim illi Dii ament, feretis,
 Quod in plebem conjurastis dudum.
 Istud Chalcidicum poculum quid vult sibi?
 Non potest fieri, quin Chalcidensibus defectionis auctores sitis.
 Peribitis, moriemini, sceleratissimi.

240 **D**EM. Heus tu, cur fugis? non manebis, ô egregie
 Botulorum venditor? ne prodas negotium.
 ô Equites adeste, tempus est. ô Simon,
 ô Panaeti, nonne agitabitis equos ad dextrum cornu?
 Prope adfunt viri: sed defende, & revertere rursus.

245 Apparet pulvis, quem prope imminentes excitant.
 Sed defende, pelle, & in fugam eum conjice.

CHOR. Caede, caede veteratorem & perturbatorem ordinis equestris,
 Et publicanum, & abyssum malitiae, & gurgitem rapinarum,
 Et veteratorem, & veteratorem: identidem enim hoc dicam:

250 Nam iste nequam & veteratorem egit saepe quotidie. (*uno die*)
 Sed verbera, pelle, perturba, age, rue,

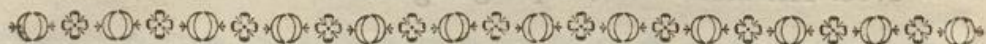
Et

vi. 249. Πολλὰ κτε γὰρ ἀπ' ἱπῶν] Euripides in Hippolyto vi. 664. Ὀλοισθὶ μισῶν δ' ἔπειτ' ἰμπλησθῆσομαι Γυναικας, ἂν εἰ φροσὶ τις μ' αἰεὶ λέγων. Ἄσὶ γὰρ εἰ πως σὶσὶ κακίαν κακῆ. Perentis; nunquam enim

sariabor odio mulierum, nec, siquis dicat me id semper dicere; nam semper illae sunt malae.

vi. 250. Ἄλλὰ πᾶσι] In Nubibus vi. 1511. ὁμοῦ βδελύε, πᾶσι, πολλῶν ἔγικα. Vide Acharn. vi. 280.
 Λ α α α

Καὶ βδελύγῃ, καὶ γὰρ ἡμεῖς, καὶ πικρὸν βόα·
 Εὐλαβῆ δὲ, μὴ κρύβῃ σε· καὶ γὰρ οἶδα τὰς ὁδούς,
 Ἄσπερ Εὐκράτης ἔφθυγεν διθὺ τῆ κυρησίαν.

- 255 ΚΛ. **Ω** Γέροντες Ἡλιασταί, Φεάτορες τριωβόλου,
 Οὓς ἐγὼ βόσκω, κεκραγῶς καὶ δίκαια κἀδίκαια,
 Παραβουθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπομαι ξυνομοτῶν.
 ΧΟΡ. Ἐὶ δίκη γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεοδίεις,
 Κἀποσυχάζεις πίζων τρεῖς ὑπὸ θύνας, σκοπῶν,
 260 Ὅστις αὐτῶν ὁμῶς ὅστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων.
 Κῆν πν' αὐτῶν γνώσῃ ἀπαράγμον' ὄντα καὶ κεκλιότα,
 Καταγαγὼν ἐκ Χείρονης, Δραβαλῶν, ἀγκυρίσας,
 Εἶτ' ἀπετρέφας τὸ ὄμιον, αὐτὸν ἐκκολάθῃσας·
 Καὶ σκοπεῖς γε, τῆ πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
 265 Πλῆσθ', καὶ μὴ ποτηρὸς, καὶ πρέμων τὰ παράγματα.
 ΚΛ. Ξυνοπέκειοθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπομαι,
 Ὅτι λέγειν γνώμιον ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πύλῃ
 Ἐστάναι μημῆσιον ὑμῶν ὅστιν, ἀνδρείας χείρας.
 ΧΟΡ. Ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, οἱ ὑπέρχεθ',
 270 Ὅσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικθῆεθ'.
 Ἄλλ' ἐὰν ταύτη γε κῆρ, ταυτηὶ πεπλήξεθ'.
 Ἦν δ' ὑπεκκλήνη γε δελεῖ, πρὸς σκέλ' κυρηβάσθ'.
 ΚΛ. Ὡ πόλις, καὶ δῆμ', ὑφ' οἷον θηλείων γαπρίζομαι;
 ΧΟΡ. Καὶ κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τῆ πόλιν κατατρέφεις;

vf. 254. Εὐκράτης] De isto Comicus alibi: Καὶ σὺ
 Κυρησιοπάλα Εὐκράτης σὺπεξ. referente Scholiaste, qui
 dicit eum molas possedisse; hinc furturum mentio.

vf. 255. Ἡλιασταί, φεάτορες τριωβόλου] Socios & So-
 dales trioboli vocat Heliastas, sive eos, qui in He-
 liasta, loco publico ita dicto, judicia exercerent; quia
 illo tempore merces judicialis esset tres oboli: quae
 antea fuerat unus obolus. In Nubibus vf. 861. ὁ
 πρῶτον ὄβολον ἔλαβον Ἡλιασταίον. Idem clarius in Ve-
 spis vf. 197. ὁ συνδικαστὴς ἐπὶ Κλῆον ἀμόνατος.

vf. 256. Ὅδε ἐγὼ βόσκω] Quod hic Cleo dicit, non
 vanum est; nam ipse Judicium Chorus in Vespis vf.
 593. gratus agnoscit merita Cleonis: αὐτὸς δ' ὁ Κλῆον,
 ὁ κεκραγῆδῆμας, μόνος ἡμᾶς ἐ περιτρέφει· ἀλλὰ φυ-
 λῶσθ' διὰ χερσὶς ἔχων, καὶ τὰς μίνας ἀπαμύνη.

Ibid. Καὶ δίκαια καὶ ἀδίκαια] Est proverbiale; in A-
 charn. vf. 372. Ἐάν τις αὐτὸς ὄλογθῇ, καὶ τὴν πόλιν ἄλλῃ
 ἀλαζῶν, καὶ δίκαια κἀδίκαια. In Pluto vf. 233. Ἦν δὲ

χερμάτων σε τήμειρον μετὲν ποιῆσαι, καὶ δίκαιος κἀδι-
 κος. ubi etiam vide Notam.

vf. 258. Ἐν δίκη γε] In Nubibus vf. 1336. κἀπο-
 φανῶν γε τὴν δία, ὡς ἐν δίκη σ' ἐτυπῆν.

vf. 259. Κἀποσυχάζεις] Metaphora a ficibus, quas
 decerpant premendo experiuntur an sint maturae. Sim-
 ul alludit ad verbum συκοφαντεῖν. ex Scholiis.

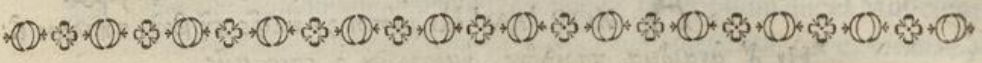
vf. 260. Ἡ πέπων ἢ μὴ πέπων] Immatura ficus di-
 citur ἐλυθῆθ' & φήληθ', de qua maturefcente usurpa-
 vit vocem πέπων Comicus in Pace vf. 1167. τὴν τε
 φήληθ' ἔραν εἰδαιόσθ', εἰθ' ὅπταν ἢ πέπων, ἰοθία.
 Hic in Equitibus per metaphoram πέπων est homo
 mitis; Aeschylus in Eumenidibus vf. 67. Ἐχθροῖσι τοῖς
 σοῖς ἢ γενήσομαι πέπων. Inimicis tuis non sium mitis.

vf. 262. Καταγαγὼν ἐκ Χερσονήσου] Thraciae Cher-
 sonesus intelligitur Atheniensibus subiecta, ut recte Scho-
 liastes. Cleon itaque, si quem ibi sciret idoneum in-
 juriis, illum Athenas evocatum calumniabatur, in-
 famulans.

Et execrare eum, uti nos facimus, eique instans clama.

Et cave ne effugiat: etenim novit vias,

Per quas Eucrates fugit ad furfures.

- 255 **C**L. ὁ Senes Heliastae, trioboli participes,
 Quos ego pascō clamore meo, quo jure, qua injuria;
 Succurrite, nam ab hominibus conjuratis vapulo.
CHOR. Merito sane: nam communia bona, priusquam forte distributa fuerint, devoras:
 Et pertrectas premisque reos tanquam ficus, spectans
 260 **Ecquis** eorum sit crudus, aut maturus, aut non maturus:
 Tum si quem videas a litibus abhorrentem & oscitantem,
 Huc evocatum ex Chersoneso, calumniis circumventum,
 Humero retorto, deglutire soles;
 Et observas, si quis civium est simplex, instar agni,
 265 **Opulentus** & non improbus, sed abhorrens a litibus.
CL. Vos una in me insurgitis: at ego propter vos vapulo,
 Quia sententiam dicturus eram in senatu, ut aequum sit in urbe
 Extare monumentum vestrae fortitudinis.
CHOR. Quam arrogans, quam subactus est, vides ut se insinuat,
 270 **Quasi** senes nos decipit.
 Sed si hac manu (parte) vicerit, ista percutietur.
 Si vero declinaverit huc, in crus impinget.
CL. ὁ Cives, ὁ popule, quales mihi bestiae ventrem percutiunt.
CHOR. Etiam clamitas, qui semper urbem vastas?

mulans eum crimine laesae maiestatis & proditionis, aut alio quocunque. Chersonesus autem tantum exempli gratia hic nominatur; nam & alibi erant Civitates Atheniensibus subiectae, non minus calumniis Sycophantarum expositae: aut propterea Chersonesi fit mentio, quia forte nuper inde aliquem accusaverit Cleo.
 Ibid. ἄγκυρας] Scholiastes: ἀγκύρισμα εἶδος παλαισματῶν. Hefychius: ἀγκύρισμα, ἡνίκα τ' ἐν πάλῳ. Species & figura quaedam in Iudaea. Idem Scholiastes ἀγκύρισμα dicit etiam esse σκῆπτρῶν ἀγκυρῶν σῆμα. Instrumentum quo ficus prebenduntur; nempe cum decerpuntur: Hefychius: ἀγκυρα, ἐστὶ τὰ σῆμα λαμβάνουσι. ἀγκυρα est, qua ficus capiuntur; itaque ἀγκυρίζου τινα erit prebendere aliquem, ut ficus prehendendi solent illo instrumento: quae significatio hic locum habere videtur; ut persistat in metaphora; nam paulo ante dicebat ἀποσυνάξει.
 v. 269. Μάσθλης] In Nubibus v. 448. μάσθλης, ἰ-

ρων, γλοῖος, ἀλκῆδῶν. ubi vide notam.
 Ibid. Ἰππεύει] Glossae: ὑπερχομα, obrepro, quod de occultis fallaciis dicitur Latine; Plautus in Trinummo Act. I. Sc. II. v. 23. Neque enim tu, crede, mihi imprudenti obrepsaris.
 v. 270. Ἐκκοβακιστέλα] Scholiastes: ἀπατῶ. Comicus infra, v. 414. καὶ γὰρ δι' ἄλλα γ' ἐστὶ με κῆλα — ἰζητάτων γὰρ τὰς μαχίους. Hefychius: κῆλα, πανεργῶν. Comicus coniungit: ut infra, v. 331. ἐν πανεργία τε καὶ θρόσῳ, καὶ κωβακιστέμασι. v. 447. κῆλα εἶς deinde alter: πανεργῶν εἶς. In Ranis v. 1041. μή τε κῆλας ὄσπερ νῦν, μη δὲ πανεργῶν.
 v. 271. Ἐάν ταύτη γέ νικᾷ] Infra, v. 337. εἰάν δὲ μὴ ταύτη ὑπείκῃ.
 v. 272. Κυρῶσθῃ] Hinc κυρῶσθῆ, quod Grammatici exponunt: ἢ διὰ τ' ἐκράτων μάχῃ. nempe cum animantia quaedam cornibus inter se concurrunt: dicit ergo: si Cleo in me cotnuā verterit, crus ei opponam, in quod impinget.

275 Α Λ Λ. Ἄλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέφομαι.
 ΧΟΡ. Ἄμ' εἰ μὲν τοὶ γε νικᾶς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·

Ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερον ὁ πυραμῆς.

Κ Λ. Τετοὶ τ' ἄνδρ' ἐγὼ δέικνυμι, καὶ Φῆμ' ἐξάγειν

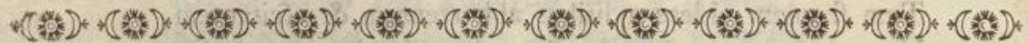
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζαμβύματ'.

280 Α Λ Λ. Ναὶ μὰ Δία, κάγωγε τῶτον, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ

Ἐσθραμῶν ἐς τὸ Πρωταίειον, εἶτα πάλιν ἐπιθεὶ πλέα.

Δ Η Μ. Νῆ Δί' ἐξαγαγάν γε τὰ πόρρηθ', ἄμ' ἄρτον, καὶ κρέας;

Καὶ τέμαχον, καὶ Περικλῆς ὅτε ἠξιώθη πρόποτε.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ 19.

Κ Λ. Ἄποθανεῖστον αὐτίκα μάλα.

285 Α Λ Λ. Τειπλάσιον κεκεράζομαι σε.

Κ Λ. Καταβόησομαι βοῶν σε.

Α Λ Λ. Κατακεράζομαι σε κέραζων.

Κ Λ. Διαβαλάσ', εἰν στρατηγῆς.

Α Λ Λ. Κωσοκοπήσω σε τὸ ἰώτον.

290 Κ Λ. Περιελάσ' ἀλαζονείας.

Α Λ Λ. Ὑποτεμῆμαι τὰς ὁδὸς σε.

Κ Λ. Βλέψον εἰς ἐμ' ἀσκαρδάμυκτον.

Α Λ Λ. Ἐν ἀγρᾷ κάγω τεθεαμμαι.

Κ Λ. Διαφορήσω σ', εἰ π' ἠρῆσαι.

295 Α Λ Λ. Κοταροφήσω σ', εἰ λαλήσεις.

Κ Λ. Ὁμολογῶ κλέπειν σὺ δ' ἐχέ;

Α Λ Λ.

vf. 276. Τήνελλος εἶ.] Scholia: νικῶντος· Τήνελλος δὲ κωμῶντος ἰππικῶν. Ἰππῶν, Τήνελλος αὐτὸν ἐστὶν ὁ πῶντος ἰππῶν, ἰνδὲξ οἰδιωρίας: ἵνδὲξ τῶν κωμῶντων ἰνδὲξ οἰδιωρίας: ἵνδὲξ τῶν κωμῶντων ἰνδὲξ οἰδιωρίας.

vf. 277. Ἦμέτερον ὁ πυραμῆς.] In Thesmoph. vf. 99. τῆ γὰρ τετρακτῶν ἡμέτερον ὁ πυραμῆς· nostrum est οἰδιωρίας praemium. Scholiastes ad hunc in Equitibus locum: εἰδῶσι δὲ ὅτι τοῖς συμποσίοις ἀμύλλαντες ἐπὶ ἀγροπίας, καὶ ἐν ἀγροπίας μέχρι τῆς ἐλάμβανον τῆς πυραμῆς. Soliti sunt in conviviis certare pervigilando, & qui pervigilasset usque ad auroram, ille accipiebat pyramum, quae erat placenta ex melle & farina tridieca, ut idem dicit. Callippus Comicus in Pannychide: Ὁ δὲ

ἄγροπίας τῆς πυραμῆς ἀμύλλαν· apud Athenaeum XV. p. 668. Ex notis Kusteri.

vf. 279. Ζαμβύματα.] Scholiastes: τὰ λεγόμενα ὑποζώματα· εἰσι δὲ ζῶμα τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῶν εἰρησίων ὑποζώματα, εἰπὲν ὡς τρεῖς μᾶλλον παῖδες, ζαμβύματα. Inteligit illa, quae dicuntur υποζώματα. Sunt autem ligna navium (quibus naves succinguntur & muniuntur). Dixit autem pro ὑποζώματα joculariter tanquam ad coquum ζαμβύματα. nam coqui juscula parant. Erat autem vetitum materiam navium exportare ad hostes; in Ratinis vf. 360. ἢ τὰ πύρην· ἀποτίμηξ, — ἀσκόματα καὶ λίνα καὶ πίπλαν διαπέμων εἰς Ἐπίδουρον· ἢ χερῶματα ταῖς ἢ ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχον τὰ πύρην.

ΑΛΛ. Νῆ τ' Ἐρμῖν τ' Ἀγοραῖον,
Κά πορκῶ γε βλέπονταν.

ΚΛ. Ἀμότρη τινυ σοφίξῃ,
300 Κά σε Φανῶ τοῖς Πρυταίεσιν,
Ἀδεκατότῃς τ' ἑσάν τε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Σ'.

ΧΟΡ. ³ Ω Μιὰρὲ, ἔ βδελυρὲ,
Καὶ κερακία, ἔ σὺ θεάσας

305 Πᾶσα μὲν γῆ πλῆα,
Πᾶσα δ' ἐκκλησία,
Καὶ τέλη, ἔ γραφαί,
Καὶ δικαστεῖ, ὦ
Βορβοροτάραξι, ἔ
310 Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀναπετυβακός.

315 Ὅτις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκίφηκας βοῶν,
Καὶ πὸ τ' πετρῶν ἀναθεῖ τῆς πόρῃς θυνοσκοπῶν.
ΚΛ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ φράγμα τῆδ', ὅθι πάλας κατήε'.
315 ΑΛΛ. Εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶδα κατίμ', ἐδ' ἐγὼ χρῆδύματα,

Ὅτις ὑποτίμναν ἐπ' ὤλεῖς δέρμα μαχθηρῆ βοῶς
Τοῖς ἀγροίκουσιν πανέργως, ὡς τε Φαινεῶς παχ',
Καὶ πλεῖν ἡμέραν φορῆσαι, μείζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜ. Καὶ γῆ Δία, καὶ μὲ τῆτ' ἔδρασε ταῦτον, ὡς κατὰ γέλων
320 Πάμπολιν τοῖς δημόταισι ἔ τοῖς φίλοις ὠδραχέειν.
Πεῖν γ' εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ὃν ταῖς ἐμβάσιν.

ΣΥ-

vf. 297. Νῆ τ' Ἐρμῖν τ' Ἀγοραῖον] Scholiastes: ἐν
μίσθῳ γὰρ τῆ ἀγορᾶ ἰδρύεται Ἐρμῖν Ἀγοραῖν ἀγάλμα. In
scolio enim foro posita est statua Mercurii Agoraei. In
Pluto vf. 1136. dicitur ἑμπολιεῖς. Erat & Ζεὺς Ἀγο-
ραῖος, de quo in sequentibus.
vf. 299. ἄλλοτρεῖα] Quasi Cleoni sit proprium furari

& peierare.

vf. 302. Κοιλίας] Sic παρ' ὑπόνοισιν dixit pro εἰσίας,
utpote ad lamionem & coxum. Schol.

vf. 314. Κατὶόβου] Utitur hoc verbo Coriarius ex
atte futoria petito.

vf. 319. Καὶ γῆ Δία] Metrum turbatum est, quod
,, sic

Bot. Imo ita me Mercurius forensis amet,
 Etiam pejero, licet viderint me furantem.
 Cl. Alienas ergo artes (*i. e. meas*) imitaris.
 300 Et te deferam apud magistratus,
 Quod non decimatos Diis fa-
 cros possides ventriculos.

SYSTEMA VERSUUM IX.

Chor. ô Impure & scelerate,
 Et vociferator, audacia tua
 305 Omnem terram implevit,
 Omnemque concionem
 Et telonia (portitoria), & tabulas,
 Et tribunalia, ô
 Qui ut coenum omnia confundis, &
 310 Universam urbem nostram
 Perturbasti.

TROCHAICI OCTONARII CATALECTICI.

Qui Athenas nostras obtudisti clamitans,
 Et qui e sublimi publica vectigalia, ut piscatores e specula thynnos,
 observas,
 Cl. Novi ego, unde res ista consuitur dudum.
 315 Bot. Si tu non nosti rationem suendi calceos, nec ego rationem farciendi
 intestina,
 Qui oblique incidens corium infelicis bovis, vendebas
 Agricolis astute, ut videretur crassum,
 Et priusquam uno die id gestaverant, duobus palmis majus erat.
 Dem. Et profecto mecum etiam ita egit, itaque risum
 320 Magnum meis popularibus & amicis movebam;
 Nam priusquam Pergafis essem, natabam in calceis. SY-

„ sic in ordinem rediges: *Καὶ ἐν Δία, τῶν ἰδίων & Περγασαί.* Vid. Stephan. Byz. & Schol.
 „ τούτων, ὡς κατὰ τὴν. Kusterus.”
 „ vl. 320. Τέτι φίλοι.] Articulus τῶν tenorem ver-
 „ sus interpellat; qui proinde delendus. Idem.”
 „ vl. 321. Περγασαί.] Nomen pagi Attici Περγασαί,
 „ Laxo pes naset alius in coburno. Kusterus.
 B b b

⊗ ⊗

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ 16.

ΧΟΡ. Ὡς δὴτ' οὐκ ἀπ' ἀ-
χῆς ἐδήλως ἀνά-

δειαν, ἢ περ μόνη

325 Προσαπείτ' ῥητόρων;

Ἢ, σὺ πισθίων ἀμέλγεις ῥ' ξένων τῶς καρπίμης,

Πρώτ' ὦν· ὁ δ' Ἰπποδάμης λέει·) Δεώιδμ'.

Ἄλλ' ἐφάνη γ' ἀνῆς ἕτερ' πολὺ

Σὺ μιαιώτερος, ὥτε με χαίρειν,

330 Ὅς σε παύσῃ, ἔ παρῆσι, δὴλός ἔστιν αὐτόθεν,

Ἐι πανουργία τε, ἔ Τραφεί, ἔ κοβαλικθύμασιν.

Ἄλλ' ὦ τραφεῖς, ἔθειν πέρ εἰσιν ἄνδρες, οἴωρ εἰσὶ,

Νῦν δεῖξον, ὡς ἔδέν λέγῃ, τὸ σωφροῖως τραφῆναι.

⊗ ⊗

ΑΛΛ. Καὶ μὲν ἀκῆσαθ', οἷός ἔστιν ἕτοσί πολίτης.

335 ΚΛ. Οὐκ αὐτὸν ἑάσεις; ΑΛΛ. Μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ γὰρ πομπρός εἶμαι.

Ἄλλ' αὐτὸ, πρὸς ἃ πρὸς εἶπεν, πρῶτα ἀφραμαχῆμα.

ΧΟΡ. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέεικῃ, λέγ' ὅτι καὶ πομπρῶν.

ΚΛ. Οὐκ αὐτὸν ἑάσεις; ΑΛΛ. Οὐ μὰ Δία. ΚΛ. Ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛ. Μὰ τ' Προσεῖδῶ.

ΚΛ. Οἱ μοι, ἀφραμαχῆμα. ΑΛΛ. Καὶ μὲν ἐγὼ σ' ἔ παρήσα.

340 ΧΟΡ. Πάρες, πάρες πρὸς τ' θεῶν αὐτῶ ἀφραμαχῆναι.

ΚΛ. Ταῦτ' ἔ πεποιθὸς ἀξιοῖς ἐμῶ λέγειν ἑαυτῶ;

ΑΛΛ. Ὅπῃ λέγειν οἷός τε καὶ γὰρ, ἔ χαρυκκοποιεῖν.

ΚΛ. Ἰθὺ λέγειν! καλῶς γ' ἀν' ἐν π' ἀφραμα πρὸς πεσόν σοι,

Ἔωμο-

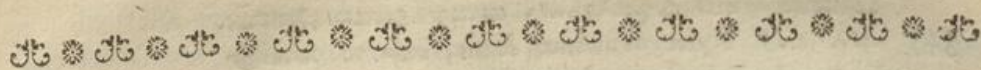
vf. 327. Πρῶτ' ὦν] Supra, vf. 6. de Cleone: ἐπέ-
γι πρῶτ' ὦν] Πραγμαχῆμα.

Ibid. Ὅ δ' Ἰπποδάμης] Scholia: λοιπῶν, φρον, ὁ
ἀφραμαχῆμα. Itaque in contextu subintelligeretur
οἷός. In hisdem Scholiis aliter: λοιπῶν δὲ, ὁ ὀφθαλμῶν
ut sit, lacrymis liquitur.

vf. 337. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτη ὑπέεικῃ] Supra, vf. 271.
ἐὰν ταύτη νῦν.

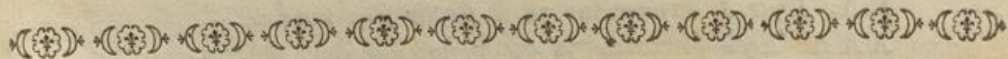
vf. 340. Πάρες] In MS. quodam invenit Cl. Kusterus
πάρες, πάρες, & haec scriptura integrum facit metrum,
quod erat mutilum.

vf. 343. Καλῶς γ' ἀν'] Ironice; in Avibus vf. 138.

SYSTEMA VERSUUM XII.

CHOR. Annon ergo inde a princi-
pio exseruisti impu-
dentiam, quae unicum
325 Praesidium est Rhetorum?
Qua tu fretus mulges peregrinos opulentiores,
Ipse facile inter eos princeps. At Hippodami filius indignatur haec spectans.
Verum enim vero exortus jam est homo alius multo
Te impurior, id quod laetor,
330 Qui adest, & te statim, ut satis apparet, superabit
Versutia, & audacia & assentationibus.
Sed ô qui ibi nutritus es, unde viri sunt, qui quidem sunt,
Nunc ostende, vanum esse illud verbum, quod jubet modeste educari.

JAMBICI OCTONARII CATALECTICI.

BOT. Audite ergo, qualis iste fit civis.
335 **CL.** Nonne me fines verba facere? **BOT.** Non certe, nam & ego malus sum.
Sed de hoc ipso primum decertabo tecum, quis debeat prior verba facere.
CHOR. Quod si non cesserit, adde etiam, quia sis malis prognatus.
CL. Nonne mihi permittes? **BOT.** Non certe. **CL.** Imo certe. **BOT.** Non;
ita me Neptunus amet.
CL. Hei mihi, disrumpar. **BOT.** At ego non finam.
340 **CHOR.** Sine disrumpatur, per Deos obsecro.
CL. Qua fiducia postulas ut ante me verba facias?
BOT. Quia dicendi peritus & ego sum atque condiendi.
CL. Ecce vero dicendi! pulchre fane tu negotium aliquod tibi oblatum

III

καλῶς γὰρ μοι τὸ εἶναι — ἐν ἑκτοῦς, ἢ προσεῖπας. Demosthenes Philippica III. καλὴν γὰρ οἱ πολλοὶ τὴν ἀπει-
λοῦσιν Ὀμητῶν χάριν, ὅτι τοῖς Φιλίππου φίλοις ἐπέτρα-
ψεν αὐτὰς, ἢ δὲ Ἑσθραίων ἰσθμῶν. καλὴν γὰρ ὁ δῆμος ὁ
Ἑσθραίων, ὅτι τὰς ἀμετρίους μὲν πρὸς αὐτὸν ἀπέλασεν, καὶ
τὰς αὐτῶν δὲ εἰδωκότες αὐτὸν δολοῦσθαι γὰρ μασιγόμενοι, καὶ

ἐπιβλάμενοι καλῶς Ὀλυμπίαν ἰσθμῶν, ἢ τὸ μὲν Λαοβί-
την ἰσθμῶν χειροτονησάντων, ἢ δὲ Ἑσθραίων ἐκ-
βαλλόντων· καὶ οὐ κακία τὰ τοιαῦτα ἐπιφέρειν Egre-
giam vero plerique nunc receperunt Oritarum gratiam,
quod Philippi amicis seipsos commississent, Euphracum autem
reperissent: egregiam vero Populus Eretrienstem, quod ve-
stret

- Ἔμισπάρχου ὠφθαλμῶν, μεταχειρίσαιο χητῶς.
 345 Ἀλλ' οἶδ' ὃ μοι πεποθέναι δοκεῖς; ὅτ' τὸ πλῆθ' ἔστι.
 Εἴ περ δικάδιον εἶπας εὐχῆ ξένου μετόικου,
 Τίω νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σταυτῶ,
 Ὑδῶς τε πίνων, καὶ πιδεικνύς, τῆς Φίλου τ' ἀνῶν,
 Ὡς δυνατὸς εἶναι λέγει. ὦ μάρε τ' ἀνοίας.
 350 ΑΛΛ. Τί δαί σὺ πίνων τ' πόλιν πεποίηχας, ὥτε νυκτὶ
 Ὑπὸ σῶ μονωτάτῃ κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
 ΚΑ. Ἐμοὶ γ' ἀντέθηχας ἀνθρώπων πῖν'; ὅτις δὴ θύς
 Θωννῆα θερμὰ καταφαγῶν, κατ' ἐπιπῶν ἀκρεστον
 Οἴου χῶ, κασαλθάσω τῆς ἐν Πύλῳ φραττηγῆς.
 355 ΑΛΛ. Ἐγὼ δέ γ' ἠνυφρον βοῶς καὶ κοιλίαν υἱῶν
 Καταβροχθίσας, κατ' ἐπιπῶν τ' ζωμὸν ἀναπόνηθ',
 Λαρυγηῶ τῆς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταραξῶ.
 ΧΟΡ. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων' ἐν δ' ἔσθ' ὡς σέ τι με
 Τῶν φραγματῶν, ὅπῃ μόν' τ' ζωμὸν ἐκροφήσεις.
 360 ΚΑ. Ἀλλ' ἔλαβραχας καταφαγῶν, Μιλησίους κλονήσεις.
 ΑΛΛ. Ἀλλὰ χελιδνας ἐδηδοκῶς, ἀνήσομαι μέταλλα.
 ΚΑ. Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τ' βυκτὴν βία κυκίσω.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γε σὺ τ' ὠρωκίον ἀντὶ Φύσκης.
 ΚΑ. Ἐγὼ δὲ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κίβδα.
 365 ΧΟΡ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, καμὲ γ' ἠνῶρ γε τῆτοι ἔλκῃς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ ΙΕ΄.

ΚΑ. Οἶόν σε δῖστο τὰς ξύλας.

ΑΛΛ. Διώξομαι σε δαλίας.

ΚΑ. Ἡ βύρσα σε θραυόσει).

ΑΛΛ.

frat quidem legatos repulisset, Clitarcho autem dedidisset seipsum, imo fervientes verberibus & tormentis exercentur: bene Olynthiis pepercit, quod Laesthenem Equitum praefectum creasset, Apollonidem autem ejecissent; stultitia & malitia est talia sperare.

vf. 347. Τὴν νύκτα θρυλλῶν] Graphice describit eum, qui meditatur orationem & sese exercet; plane ut Euripides in Electra vf. 909. Καὶ μὲν δὲ ὄφρα γ' ἔσθ' ὡς ἐξελίμμενον ὠρωκίον, ἄγ' εἰσὶν ἄνεκον κατ' ἄμμα σὺν. Equidem nunquam mane intermittebam susurrare, quae volebam in conspectu tuo dicere.

vf. 348. Ὑδῶς τε πίνων] In eo etiam Demosthenem Oratorem derisit Aeschines. Demosthenes H. Philippica: χητῶς, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδατος πίνων, εἰκότως δὲ σκελῶ καὶ δυστροπῆς εἰμὶ τις ἀνθρώπων. Qui dicunt,

me, qui aquam potarem, merito difficilem & morosum quendam esse hominem. Pytheas apud Athenaeum II. p. 44. Ἀλλὰ τῆς νύκτα δαμαγωγῆς ὄρατε, Δημοσθένει καὶ Δημοκρίτῳ, ὡς ἐναντίως τοῖς βίοις διακρίνεται ὁ μὲν γὰρ ὕδατος πίνων καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὡς φασὶν ὁ δὲ ἀπορροιστικῶν καὶ μέθυσκεμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπορροιστικῶν ἡμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις διακρίνεται. Sed huius temporis Demagogos Demosthenem & Demadem videte, quam contrario modo vivunt; ille aquam potens & noctu meditantibus, ut ajunt; ille lenem agens, & quotidie ebrius, ventrosus nobis in concionibus obversatur.

Ibid. Καπιδεικνύς] Vide in Ranis vf. 777. ad ἰπεδαινοτο.

Ibid. Ἀνῶν τὰς φίλας] Horat.

Ludodum doctumque fugat recitator acerbus.

vf. 351.

- In frustra discerptum in te fuscipiens tractares, ut par est.
- 345 Sed scinne, quid ego tibi evenisse putem? quod plerisque solet. (*inquam*)
 Si forte unam liticulam bene defendisti contra advenam aliquem,
 Nocte tota susurrans, & tecum in viis loquens,
 Aquam potans, & speciminis gratia recitans, amicisque molestiam exhibens,
 Putabasne propterea te peritum esse dicendi, ô fatue.
- 350 Bot. At tu quo usus potu effecisti, ut civitas nunc
 Tua solius opera obstupuerit muta?
 Cl. Mihine vero opposueris hominum quemquam? qui simul ac
 Thynni frustra calida devoravero, & post ebibero meracioris
 Vini congium, vexabo omnes in Pylo duces.
- 355 Bot. Ego vero omasum bovis & ventrem suillum
 Deglutiens, deinde jusculum superimbibens illotus,
 Guttur praecidam rhetoribus, & Niciam commotum reddam.
 Chor. Cetera quidem quae dixisti placent mihi, unum tamen non probe
 Eorum, quod solus jusculum exforbebis.
- 360 Cl. Sed non turbabis Milesios devoratis lupis.
 Bot. At costis devoratis, emam argenti fodinas.
 Cl. Ego vero irruens fenatum turbas ciebo.
 Bot. Ego vero podicem tuum movebo pro botulo.
 Cl. Ego vero extrudam te impulsum podice cernuum.
- 365 Chor. Quin trahe me etiam, siquidem hunc trahis.

SYSTEMA VERSUUM XV.

Cl. Quibus modis ego te in nervo constringam.
 Bot. Timiditatis reum te agam.
 Cl. Corium tuum fellis obducetur.

Bot.

vf. 351. Μοιρατάς] Vide in Pluto ad vf. 182.
 vf. 360. ἄλλ' ἔλαβ' ἄρα] Puto cum Casaubono,
 haec a Cleone dici, hoc sensu: Tu quidem talibus cibis
 devoratis, dicis te hoc & hoc futurum: sed Lupis pi-
 scibus devoratis non poteris turbare Milesios: ego vero po-
 tero. Ut infra, vf. 1187. cum Iñciarius ad Populum
 dixisset: παρ' ἑμῆ δ' ὄλον γε τ' πλακῶνα τυτονὶ (λαβῆ).
 Cleo ad Iñciarium dicit: ἀλλ' ἔλαβ' ἔστι ἐπιβῆν δῖος,
 ἀλλ' ἐγὼ Ceterum in hoc loco luporum piscium & Mi-
 lesiorum simul facit mentionem; quia circa Miletum
 erant egregii Lupi, teste Scholiaste & Athenaeo VII.
 p. 311. quem locum citavit Cl. Kusterus.
 vf. 363. Φόσκος] Glossae: φόσκος, Botulus.
 vf. 364. κῶπειν] Adverbium a κῶπειν inclinare, pro-
 nam esse. Ut ἐξελᾶ σε κῶβᾶ sit, ἐξελᾶ σε ἰπικλῖν. In

Lystrata vf. 575. ἐκ τ' πῶς εὖ ἰπικλῖν ἐκκλῖζον τὸς
 μεχθρῶς. De κῶβᾶ vide ad Theophrast. vf. 496.
 vf. 365. Κάμει γὰρ ἠντιε τῶτον ἔλαβε] Sophocles in
 Ajace vf. 1317. Εὖ γὰρ τὸ δ' ἰσθι, τῶτον εἰ βακίτῃ
 πη, βακίτῃ χ' ἡμᾶς τρεῖς οὐκ συγκαμμένους. Plane nunc
 hoc scias: hunc si quo projeceritis, Projicietis & nos tres
 simul jacentes.
 vf. 366. Οἷον σε δῖον τῷ ξύλῳ] Alias cum praepo-
 sitione ἰν ut infra, vf. 392. & vf. 701. ubi Cleo ad
 eundem istum: εἰ τῷ ξύλῳ δῖον σε γὰρ τ' ἔρανον. &
 cum Praepositione εἰς, in Lystrata vf. 683. εἰς τῶτον
 μῖνον ξύλον ἐγκαθαμίσσῃ. ubi vid. Notam. Sine Prae-
 positione, sic in Equitibus vf. 1045. δῖον σ' ἰκίλῃς
 πενιστυρίγῃ ξύλῳ.

ΑΛΛ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

(παύση) 370 ΚΛ. Διαπαταλθθήσῃ χαμῆ.

ΑΛΛ. Πεικόμεματ' ἐκ σὺ σκυθιάσω.

ΚΛ. Τὰς βλεφαρίδας σε περιπλῶ.

ΑΛΛ. Τὸν ὤρηγρεῶνά σε ἕτεμῶ.

ΔΗΜ. Καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-

375 τῶ πάταλον μαγειρικῶς

Εἰς τὸ σῶμ', εἴτ' ἄ γ' ἐνδοθεν

Τλιῶ γλώτταν ἐξείραντες αὐ-

τῆ, σκιδόμεσθ' εὐ κἀνδρικῶς

Κεχηρότ'.

380 Τὸν ὤρηγρον, εἰ χαλαζῶ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ Θ'.

ΧΟΡ. **Η**ν ἄρα πυρός γ' ἔτερα θερμοτέρα·
Καὶ λόγων ἐν πόλει

Τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέτεροι·

Καὶ τὸ φράγμ' ὅσῃ ἦν Φλαῦρον ὦδ'.

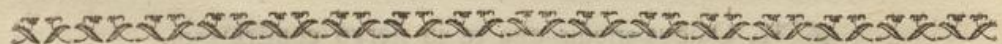
385 Ἄλλ' ἐπιθι ἐν σρόβῳ,

Μηδὲν ὀλίγον πέφ'

Νῦν γ' ἔχει μέσθ'.

Ὡς ἂν νυκί μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,

Δειλὸν βύρησεις. ἐγὼ γ' τὲς τρόπους ὀπίσταμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ ΙΖ'.

390 ΑΛΛ. Ἄλλ' ὅμως ἔτ' ποιστ' ὄν ἅπαντα τ' βίον,
Κατ' ἀγῆς ἔδοξε εἶναι, τάλλοτερον ἀμῶν δέρον.

Νῦν δὲ τὲς χάρις ἐκείνης, ἕς ἐκείθει ἤγαγον,

Ἐν

vf. 369. Θύλακον κλοπῆς.] Vide ad Nubes vf. 1239.
vf. 374. Ἐμβαλόντες αὐτὸν πάταλον.] In Thesmoph.
vf. 229. τὴν κλοπῆν ἐμβαλόντες αὐτὸν πάταλον, ἢν μὴ σιωπῆς.
vf. 386. Μηδὲν ὀλίγον πέφ'.] Thucydides VIII. πολλὰ
ἐν προσβολῇ, καὶ ὀλίγον ἐπράσαντο ἄδεν. Magnum erat
studium, & nihil parvi moliebantur. Idem II. ὀλίγον τε
ἔπειν ἄδεν ἀμώτεροι. & utriusque nihil parvi animis ver-
sabant. Idem VII. καὶ ὀλίγον ἄδεν ἵε ἄδεν ἰννοῦν. Et
in nulla re quicquam parvum animo agitabant. Ibid. in-

sine; κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικούντες, καὶ ὀλίγον ἄδεν
κακοπαθῆσαντες, πανταθρία δὲ τὸ λεγόμενον, καὶ πῆρς
καὶ νῦς καὶ ἄδεν ὅτι ἐκ ἀπάτης. Nam omnibus in rebus
profus videt, nec ulla in re leviter afflicti, sed funditus
everfi fuerunt & peditatus & classis, denique nihil fuit
quin periret.

vf. 387. Νῦν γὰρ ἔχει μέσθ'.] Scholiastes: ἡ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῆ παλαιότητος, ἢ τὲς ἀντιπάλους μεσοπαθῶν-
των. metaphora a ludantibus, qui adversarios suos pre-
ben-

- Bot. Excoriabo te & faciam ex te faccum furtorum.
 370 Cl. Distenderis humi paxillis affixus.
 Bot. Minutalia ex te faciam.
 Cl. Palpebras tuas evellam.
 Bot. Ingluviem tuam excindam tibi.
 Dem. Et profecto immisso ei
 375 Palo more coquorum & lanionum
 In os, deinde ex ore
 Linguam extrahentes e-
 jus, spectabimus probe,
 Ipso hiante,
 380 An ei culus strumas habeat.

SYSTEMA VERSUUM IX.

CHOR. Erant ergo igne alia quaedam calidiora
 Et in urbe verbis
 Impudentibus alia impudentiora.
 Et haec res non est adeo contemnenda,
 385 Sed iusta & verba,
 Nihil fac modicum;
 Nunc enim medius tenetur.
 Nam ubi primo congressu infirmiore feceris,
 Timidum reperies: ego enim novi ejus mores.

SYSTEMA VERSUUM XVII.

390 Bot. Attamen iste, qui talis fuerit per omnem vitam,
 Visus est vir esse & fortis, cum falcem in alienam messem immisisset.
 Et nunc spicas illas, quas inde adduxit

In

*hendunt. Comicus Nubibus vl. 1043. ἐπιχειρῶ, εἰδότες γὰρ
 οἱ μὲν ἔχοντες λαβὴν ἀνοχλοῦν.
 vl. 391. κατ' ἀνὰ ἰσοχρῶν αἶμα] Euripides in Alcesti-
 de vl. 957. ἰδὲ τ' αἰσχροῦ ζῶντος, ὅς ἐκ ἔργου θανάτου
 ἄλλ' ἢ ἕνα μὲν ἀντιδρῶν, ἀφ' ἧς ἡσυχίας ἀβαν. κατ'
 ἀνὰ τὸν δούλ' Vide illum turpiter viventem, qui non
 sustinuit mori, sed suam conjugem pro se objiciens praec
 timidiitate Effugit mortem; & tamen se virum putat esse.
 Terentius in Eun. Act. IV. Sc. VII.*

*Sano quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebula
 magnus est.
 Vide hic in Equit. vl. 178.
 Ibid. Ἀλλότριον ἀμάρι] Allegoria, qua significatur,
 Cleonem alieno labore, id est, Demosthenis, partem
 gloriam in se transmovisse. Vide initium Notarum.
 vl. 392. τὰς σπῆρας] Intelligit milites captivos ex
 Sphacteria, quos pretio reddere volebat Cleo Laceda-
 daemoniis, ut infra etiam vl. 467. indicat.*

- Σκέψασθε παῖδες, ἔχ' ὄραθ' ; ὄρα νέα, χελιδόν.
 Οἶδ' ἔβλεπον· καὶ γὰρ ἴν' ἰσοῦτ' ἔκλεπον κρεῶν ἔκλεπον.
 ΧΟΡ. ὦ δεξιότατον κρέας, ὡς σοφῶς γε φρονήσω.
 420 Ὡσπερ ἀκαλήφας ἐδίωκον, ὡς χελιδόνων ἔκλεπτες.
 ΑΛΛ. Καὶ ταῦτα δρωὶν ἐλάθανόν γ'. εἰ δ' ἐν ἴδοι τις αὐτῶν,
 Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κόχωνα, τὴς θεῆς ἀπάμνου.
 Ὡς εἶπ' ἀνὴρ ἄρις τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τῆτο δρωῖνα,
 Οὐκ ἔσθ' ἔστας ὁ παῖς ὅδ' εἰ τὴ δῆμον ἔπιπροθύσθ.
 425 ΧΟΡ. Εὐγε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀπαρ δὴλόν γ', ἀφ' ἧ ξυνέγνω.
 Ὅπῃ πύορκεῖς θ' ἠεπακός, καὶ κρέας ὁ προκλῖος εἶχεν.
 ΚΛ. Ἐγὼ σε παύσω ἧ θρασυς· οἶμαι δὲ μᾶλλον ἀμφω.
 Ἐξεῖμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη, καὶ μέγας καθιεύς,
 Ὅμῃ παρατήων τίω τε γῆν, καὶ τίω θάλατταν εἰκῆ.
 430 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ συτῆλας γε τὴς ἀλλαντίας, εἶτ' ἀφίσω
 Κατὰ κῆμ' ἐμαυτὸν ἔριον, κλάειν σε μακρὰ κελύων.
 ΔΗΜ. Καὶ γὰρ, εἴαν πὶ ὄρα γὰρ, τίω ἀντλίαν φυλάξω.
 ΚΛ. Οὔτοι, μὰ τὴ δῆμιτρα, καταπεριξίξῃ, τάλαντα πολλὰ
 Κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟΡ. Ἄθρξ, καὶ ἧ ποδὸς παεῖ.
 435 Ὡς ἔτ' ἦδη γε κακίας, καὶ συνοφαντίας πνεῖ.
 ΚΛ. Σὲ δ' ἐκ Ποπιθάας ἔχοντ' εὐ οἶδα δέκα τάλαντα.
 ΑΛΛ. Τί δῆτα; βύβλῃ τὴ τάλαντων ἐν λαβῶν σιωπάξ;
 ΧΟΡ. Ἀνὴρ ἀν ἠδέως λάβοι. τὴς δὲ θεῆς παεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ 15'.

- ΑΛΛ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαπτον γίγνεθ'.
 440 ΚΛ. Φύβξῃ γραφὰς ἑκατονταλάντης τέτταρας.
 ΑΛΛ. Σὺ δ' ἀφρατείας γ' εἴκοσι,

Κλο-

vf. 419. ὦ δεξιότατον κρέας] Infra, vf. 455. ad eundem: ὦ γυνικατάλον κρέας, ψυχὴν τ' ἀριστε.

vf. 420. Ὡσπερ ἀκαλήφας] Qui urticas estant, quod adhuc in quibusdam locis faciunt, eas colligunt primo vere, adhuc teneras: hic dicit, ante adventum hircundinum; nam adultae non sunt esui.

vf. 426. Καὶ κρέας ὁ προκλῖος εἶχεν] Hoc jam cum obscenitate conjunctum est; nam non tantum illam carnem intelligit, quam Allantopola sub podicem absconderat; sed illam etiam, quae Latinis *perous* dicitur, quam viri Puthicis pueris illuc abstrudunt. Saep̄ Demagogos & Rhetoras perstringit tanquam pathicos. In Nubibus vf. 1088. συνοφανίαν ἐκ τῶν; ἐξ ἐμπροσθέν. — Διμαζωγῆσ' ἐκ τῶν; ἐξ ἐμπροσθέν.

vf. 428. Ἐξεῖμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας] Euripides in Heraclidis vf. 23. λαμπρὸς δ', αἰέσει σὺν ἔθρῳ, φαύλοισι σοὶ καὶ πολίταις — Luculentus autem, audita insolentia tua, apparebit tibi & civibus. Loquitur autem Legatus Eurythici minacibus verbis ad Thefeum de Eurythico, bellum illaturo Atheniensibus quasi cum magno apparatu. Bene Casaubonus de voce λαμπρὸς: qui eam peculiariter de *vouto* usurpati dicit; sic enim Aeschines Epist. 1. λέσαντες ἐκ Μικυχίας ἰσπίρας λαμπρὸ σφίδρα Σκίρωνι. Vide hic in Equitibus ad vf. 757.

vf. 430. & 431. Εἶτ' ἀφίσω κατὰ κῆμ' ἐμαυτὸν ἔριον] Dicit se Cleoni futurum pro vento. Euripides in Andromacha vf. 554. Πρώτων γε μὲν κατ' ἔριον ὡσπερ ἰσίοισι ἔμ-

Spectate pueri, annon videtis? ver novum adest, hirundo venit:
Tum illi spectabant; ego vero interea carnum aliquam partem furabar.

CHOR. ô Astutissimum corpus, quam sapienter provididisti!

420 Quasi urticas esitans ante adventum hirundinum furripuisti.

BOT. Idque faciebam illis non animadvertentibus. Quod si quis eorum id videret, Abfcondens *carnem* inter coxas, per Deos furtum abjurabam: Itaque Rhetor quidam cum id me facientem vidisset, dicebat: Non potest fieri, quin iste puer olim Tribunus plebis fiat.

425 CHOR. Bene sane conjectavit: atque fatis apparet unde documentum ceperit, Quod nimirum dejerabas, cum carnem rapuisses, & culus tuus carnem tenebat.

CL. Ego tuam audaciam compescam, imo utriusque, ut puto. Nam prodibo splendidus & magnificus, *vela* pandens, Terram simul & maria perturbans temere.

430 BOT. Ego vero botulis contractis, committens

Meipsum fluctibus, te premam quasi ventus a tergo, multumque plorare jubebo.

DEM. Et ego si quid botuli laxatum fuerit, antliam observabo. (*sentinam*)

CL. Non tu, ita me Ceres amet, impune abibis, quod multa talenta Furatus es Atheniensium. CHOR. Specta, & pedem *veli* nonnihil laxa:

435 Nam iste jam malitias & fycophantias (*calumnias*) spirat.

CL. At ego certo scio te ex Potidaea habere decem talenta.

BOT. Quid? visne accepto uno istorum talentorum tacere?

CHOR. Homo iste libenter acciperet. sed tu extremos funes laxa.

SYSTEMA VERSUUM XVI.

BOT. Ventus remittit.

440 CL. Lites quatuor tibi intendentur quadringentorum talentorum.

BOT. Tibi autem viginti desertae militiae.

Pecu-

ἔμπροσθεν τοῦ ἄνδρα. Primum quidem a tergo, tanquam velis huic aspirabo.

vl. 433. Οὐρα] In Thesmoph. vl. 574. ἔτοι μὰ τὰ θεῶν οὐ καταπολεῖς λίγισσά τανυρί.

vl. 434. Τὸ πῶς παρῆ] Ad hanc rem verbo χαλαῖς usus est Euripides in Oreste vl. 705. καὶ τὰς γὰρ ἐπιπλοῖσθαι πρὸς ἑλίας ποδὶ ἑκάστη· ἴσθι δὲ ἄθλις, ἢ χαλαρὰ πῶδα. Num & navis ut intensus per pedem (veli) submergit; contra vero si laxat pedem, manet (tuta.) Sophocles in Antigona vl. 726. verbo ὑπὸ πλοῦς usus est: ἄθλιος δὲ, ἵασι ὅτι ἐκπαρῆς, πῶδα τὴν αὐτὴν ὑπὸ πλοῦς, ὅτι ἵασι καὶ τὸν ὑπὸ πλοῦς τὸν αὐτὸν ὑπὸ πλοῦς. Similiter, qui navem habet in sua potestate, & pedem (veli) inten-

dens, nihil cedit; is resupinis, inversa nave, postea transfris navigat. Euripidis Scholia ad locum citatum de voce πῶς in hac significatione: λίγισσά δὲ ἔτοι τὸ χροῖον τὸ καταβῆναι τὸ ἴσθι. Sic vocatur autem funis in ima parte veli.

vl. 437. Τὶ δὴτα] In Avibus vl. 1026. τί, βέλη δὲ τα ἢ μισθὸν λαβὼν μὴ πρῶματ' ἔχει, ἀλλ' ἀπίνωσι; vl. 438. ὀπλις] Schollastes: εἰ ἴσθαι ἀλλοι, ἔς ἐκ φόρκε ἀλλῶσι εἰ ναῦται· ἔς ὅταν ἀδιδῶ τὸ πνεῦμα, τοῖς ται ἐκ πρόρας χαλαροῖ. Extremi funes: quos cephoros vocant nautae, quos, cum ventus remittit, primos laxant & prora. Contra autem pedem laxabant, si ventus faeviret, ut patet ex vl. 434.

Peculatus autem litēs plus quam mille.

CL. Ajo te ex illis, qui se piaculo contaminarunt
Minervae, genus ducere.

445 BOT. Avum tuum ajo unum fuisse
Ex fatellitibus. CL. Dic quibusnam?

BOT. Bursinae, inquam, matris Hippiæ.

CL. Impostor es. BOT. Versipellis es.

CHOR. Probe verbera *ipsum*. CL. Ju! ju!

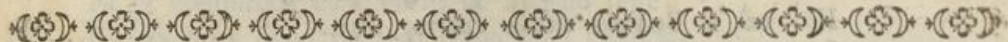
450 Verberibus me caedant conjurati.

CHOR. Verbera ipsum validissime,

Tunde ejus ventrem intestinis,

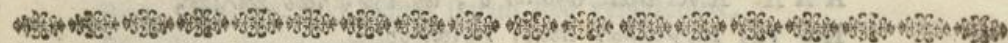
Et colis illis quae manibus tenes

Et vide ut castiges hominem.

OCTONARII CATALECTICI.

455 CHOR. ó Vastissimum corpus, animique fortissimi,
Qui fervator apparuisti Reip. nobisque civibus,
Quam probe & versute supplantatum oratione vicisti!
Quomodo te laudemus ita ut gestimus?

S E N A R I I.

460 CL. Non clam me erat, ita me Ceres amet, ista
Omnia strui, sed sciebam

Quasi clavis ista omnia compingi, & conglutinari.

CHOR. Hei mihi! tu vero nihil ex plaustrorum fabrica dicis.

BOT.

ho corpore, ut ipse indicat vs. 412. *si μάτην γ' ἀπὸ μαγδαλιᾶς σιτέμην τοσοῦτ' ἰατροφίην.* & infra, vs. 838. ad eum dicit Chorus: *πλουσιὶς ἔχων ποιότηας.* Hinc *Carnem* vocat eum, ut vs. 419. *ὃ δὲ ξιῶταται κρία.* & quidem *maximam carnem* hoc loco; nam id significat vox *ζωνικώτατον.* Eubulus Comicus apud Athenaeum II. p. 63. *κρία βίον ἰσθὸν ἀσολικισσὶ μίγα, Ἀρκιόκλιν τε ζωνικίην.* — *Frustum carnis bovinæ sordium, non absurdum, magnum: Arumque ingentem.*

vs. 457. *Ὡς εὖ τ' ἀνδρα — ὑπάλθεε*] Euripides in Iphig. Aulidis vs. 66. — *εὖ δὲ παρὲς γέρον ὑπάλθεε ἀντὶς Τυνδάρειος πυκνὴ σπινί.* Belle autem senex Tyndareus obrepit ipsi. Vide supra, vs. 269.

vs. 461. *Κελλάμυνα*] In Nubibus vs. 445. *ψυδῶν συγκολλητής.*

vs. 462. *Ἐξ ἀμυξερῶν*] Ex officina fabri plaustrorum. alludit ad Proverbium *ἔξ ἀμάξης λέγειν* cuius meminit Scholiastes infra, ad vs. 544.

- Α Λ Λ. Οὐκὲν μ', εἰ Ἀργεὶ οἶα ἀράτεις, λαυθάναί.
 Πρόφασιν μὲν Ἀργεῖος φίλος ἡμῖν ποιεῖ.
 465 Ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίνῃ.
 Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐπὶ συμφυσώμενα,
 Ἐγ' ᾧδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκῶν.
 ΧΟΡ. Εὐγ', εὐγε, χαλκῶν ἀντὶ τ' κολλωμένων.
 Α Λ Λ. Καὶ ξυγκροτῶσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθει αὖ.
 470 Καὶ ταῦτ' αὖ μ' ἔτ' ἀργεῖον, ἔτε χρυσίον
 Δίδως ἀναπέσεις, ἔτε ἀποσπέμπων φίλος,
 Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' ὄσκι' Ἀθλιναίοις φράσω.
 Κ Λ. Ἐγὼ μὲν ἐν αὐτίκῃ μάλ' εἰς βελλῶν ἰὼν,
 Ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνομοσίας ἐρῶ,
 475 Καὶ τὰς ξυνομοσίας νυκτιενοῦς ἐπὶ τῇ πόλει,
 Καὶ πάνθ', ἀ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνομόνυτε,
 Καὶ τὰ καὶ Βοιωτῶν ταῦτ' αὖ συντυρέμενα.
 Α Λ Λ. Πᾶς ἐν ὁ τυρὸς εἰ Βοιωτοῖς ἀνιῶ;
 Κ Λ. Ἐγὼ σε, νῆ τ' Ἡρακλῆα, ὠδαστοῦ.
 480 ΧΟΡ. Ἄγε δὴ σὺ πῖνα νῦν, ἢ πῖνα ψυχλῶ ἔχεις,
 Νυκτὶ διδάξεις· εἴ ποτε ἀπεκρίψω τότε
 Ἐς τὰς κορώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
 Θύσῃ γὰρ ἄξιας εἰς τὸ βελθυτέιον.
 Ὡς ἔτ' ἐμπεσὼν ἐκείσε ἀφβαλεῖ
 485 Ἡμᾶς ἀπαίτας, καὶ κρατὸν κεκράξῃ.
 Α Λ Λ. Ἄμ' εἰμι. ὡς ἔγωγε, ὡς ἔγωγε, τὰς κοιλίας,
 Καὶ τὰς μαχαιράς ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
 ΧΟΡ. Ἐγὼ νῦν, ἀλεῖψον τ' τεράχιλον τεταῖ,
 Ἴν' ἐξολοδαίνειν δύνη τὰς ἀφβολάς.
 490 Α Λ Λ. Ἄμ' εὖ λέγεις, καὶ παιδοτεχνικῶς ταῦτ' αὖ γέ.
 ΧΟΡ. Ἐγὼ νῦν, ἐπέγχαψον λαβὼν ταδί. Α Λ Λ. Τί δαί;
 ΧΟΡ. Ἴν' ἀμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμῶν μάχη.
 Καὶ σπεῦδε ταχέως. Α Λ Λ. Ταῦτ' αὖ δρῶ. ΧΟΡ. Μέμνησο νῦν
 Δάκνειν, ἀφβάλλειν, τὸς λόφους καταπίειν,
 495 Χῶππος τὰ κάλλαι ἀποφαγῶν ἤξεις πάλιν.

v. 467. Ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις] Nempe illis ex
 Sphaacteria, de quibus & supra v. 392. allegorice: nūn
 δὲ τὰς κορώνας ἐκείσε, ἢ ἐκείθεν ἄρα γινῆ, ἐν ἔσθῃ δίσσας
 ἀραυῖ, ἀποδοῦσθαι βέλῃται.

v. 477. Συντυρέμενα] Ἄ τυρὸς caseus. est & hoc tale,
 qualia paulo ante, γυμρέμενα, κολλώμενα, συμ-

ψυρέμενα & similia, in quibus ridet Oratores illius
 temporis, qualis erat Cleo, quia assidue talibus uter-
 rentur metaphoris.

v. 478. Πᾶς ἐν ὁ τυρὸς εἰ Βοιωτοῖς ἀνιῶ; In Acharn.

v. 758. Μιγαρεὶ πᾶς ὁ σίτ' ἀνιῶ;

v. 482. Ὡς αὐτὸς λέγεις] Id dicebat supra, v. 416.
 v. 495.

BoT. Non clam me est, quid rerum geras Argis.

Per speciem conciliandi nobis Argivos,

465 Privatim Lacedaemonios convenis.

Atque haec quamobrem conflentur

Ego novi; nam propter captivos cuduntur.

CHOR. Bene sane, tu contra cude, cum ille conglutinat.

BoT. Atque illinc etiam homines quidam eadem struunt.

470 Neque tu, si vel argentum & aurum

Dederis, vel etiam amicos ad me oratum miseris, me adduces;

Ut ego haec Atheniensibus non significem. (*indicem*).

CL. Equidem illic illico in senatum ibo,

Et vestras conjurationes deferam,

475 Et coitiones nocturnas contra Remp.

Et ut conspiretis cum Persis & Magno rege:

Et ista quae apud Boeotos coagulastis negotia.

BoT. Quanti ergo venditur apud Boeotos caseus?

CL. Ego te, ita me Hercules juvet, differam.

480 CHOR. Agedum tu, quo sis animo & qua mente praeditus;

Nunc doce: siquidem occultasti tunc

Intra coxas carnem, ut ipse fateris;

Nam celeriter currendum tibi erit in senatum:

Iste enim eo irruens calumniabitur

485 Omnes nos, & clamorem tollet.

BoT. Ego ibo: sed primo statim hos ventriculos,

Et cultros hic deponam.

CHOR. Cape hoc, & eo unge tibi collum,

Ut elabi possis e calumniis.

490 BoT. Recte dicis, & ut ludi magistrum decet.

CHOR. Cape haec etiam & devora. BoT. Quamobrem?

CHOR. Ut melius pugnes allio devorato:

Et festina ocyus. BoT. Id equidem ago. CHOR. Memento jam,

Ut mordeas, calumnieris, & cristas rodas:

495 Et vide ut palearibus gallorum devoratis redeas.

vf. 485. Κραγόν] Scholiastes: ἀπὸ τοῦ, κραγαστικῶς.

vf. 486. ὡς ἴχθυα] In Lystrata vf. 613. ἐμαυτὸν ἰπι-
διξὺν βελίξων, ὡς ἴχθυα. In Nubibus vf. 532. ἄσπις εἰ-
χθῶν, ὡς ἴχθυα. ubi vide Notam.

vf. 488. Ἐχέ νῦν, ἀλεψόν] Dat ei adipem, ut putat
Scholiastes.

vf. 491. Ἰαθί] Dat ei allia, ut patet vf. seq.

vf. 492. Ἐσφοδισμίνθ] Qui gallos ad certamen
committunt, eis dant allium, ut acrius pugnent. Vi-
no etiam sublimato redduntur acriores.

vf. 495. Καλλαία] Scholiastes: καλλαία δὲ, τὴν πύ-
ργον τῶν ἀλεψόνων: barbas gallorum, quae sunt carnosae.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. **Α**μ' ἴδι χαίρων, ἢ φράξειας
 Κατὰ τὸν τ' ἐμόν, καὶ σε φυλάττοι
 Ζῆς Ἀγροαῖος ἢ νικήσας,
 Αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
 500 Ἐλθοις τεφάνοις κατὰπατ'·
 Ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τ' ἔνν,
 Τοῖς ἀναπαίσοις, ὦ παντοίας
 Ἦδη μύσῃς πειραθέντες κατ' ἑαυτῆς.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ.

Ἀναπαισικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

505 **Ε**ἰ μὲν τις ἀνὴρ τ' ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
 Ἠνάγκαζει ἐπι λέγοντάς γ' ἐς τὸ δίατρον παραβῆναι,
 Οὐκ ἂν φαύλως ἐτυχὲν τύχη. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
 Ὅτι τὰς αὐτῆς ὑμῖν μοσὶ, πολυμᾶ τε λέγειν τὰ δίκαια,
 Καὶ γενναίως πρὸς τ' Τυφῶ χερεῖ, ἢ πλὴν ἐειλάλι.
 Ἄ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν Φησὶν πολλοὺς αὐτῶ προσόντας,
 510 Καὶ βασανίζειν, ὡς ἔχει πάλαι χορὸν αἰτοῖν κατ' ἑαυτῶν,
 Ἦμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τύχης. Φησὶ γὰρ ἀνὴρ
 Οὐχ ὑπ' ἀνοίας τῦτο πεπονήσας ἀγρεύειν, ἀλλὰ νομίζων
 Κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων.
 Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτῶν, ὀλίγοις χερίσασθ'.

Ὑμᾶς

vf. 498. Ζῆς ἀγοραῖος] Jovis hujus etiam supra,
 vf. 407. mentio fit. Aeschylus in Eumenidibus vf. 977.
 ἀλλ' ἐκρέτησι Ζῆς ἀγοραῖος. Euripides in Heraclidis
 vf. 70. ἰκέται δ' ἔννεος Ἀγοραῖος Διός.
 -vf. 500. Στεφάνοις κατὰπατ'·] In Nubibus vf. 1334.
 πάντες πολλοὺς τοὺς φησὶς.
 ,, vf. 504. Εἰ μὲν τις] His anapaestis Poëta reddit
 ,, rationem, cur tantopere esset cupidatus in producen-
 ,, dis in medium fabulis. Duas affert causas: quod
 ,, scribere comoediam fit res difficillima: & quod non
 ,, valde animum ei facerent Athenienses, soliti frui

,, laboribus magnorum Poëtarum, nulla aut tenui mer-
 ,, cede proposita: ut plerique illorum, facti grandae-
 ,, vi, multa ex paupertate sint passi, quod ingeniosis-
 ,, me poeta illis exprobat. Casaubonus.
 ,, vf. 505. Ἦε τὸ δίατρον παραβῆναι] In Acharn. vf.
 628. ἴσα παρὶς πρὸς τὸ δίατρον. In Pace vf. 734.
 πρὸς τὸ δίατρον παραβῆναι. In istis locis παραβαίνειν
 idem est quod παρῆναι, quod usurpatur de Oratoribus
 qui ad dicendum prodeunt: Demosthenes II Philippica:
 ἡμεῖς μὲν οἱ παρόντες &c. aliud est παραβαίνειν
 εἰρήνην, quod ibidem occurrit paulo ante, sub initium:
 &

- 515 Ὑμᾶς τε πάλαμ Διχαλῶστων ἐπετείεις τῶν Φύσιν ὄντας,
 Καὶ τὸς παρτέρους τῆ ποιητῶν ἅμα τῶν γῆρα παρδιδότας.
 Τῆτο μὲ εἰδὼς ἅ παθεν Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς καπύσαις,
 "Ὅς πλεῖστα χρῶν τῆ ἀντιπάλων νίκης ἔτισε πρόταια.
 Πάσας δ' ὑμῶν Φωνὰς ἰεῖς, καὶ ψάλλον, καὶ περυγίζων,
 520 Καὶ λυδίζων, καὶ ψνίζων, καὶ βαπτόμυθον βατραχειοῖς,
 Οὐκ ἐξήρακεσεν ἄλλὰ πελδοπῶν, ὅτι γῆρας (καὶ γὰρ ἐφ' ἡβης)
 Ἐξεβλήθη παρσούτης ὦν, ὅτι ἔσπασεν ἀπελείφθη.
 Εἶτα Κρατῖνος μεμνημύθον, ὅς πολλὰς ῥύσας πῶτ' ἐπαίω,
 Διὰ τῆ ἀφελῶν πεδίων ἔρρη, καὶ τῆ γάστρω παρδυσῶν.
 525 Ἐφόρη τὰς δρυῖς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τὸς ἐχθροὺς παρδελύμους.
 Ἄσση δ' ὅση ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε,
 Καὶ, Τέκλιος ἐπιπαλάμων ὕμνων ἔπας ἠνθησεν ἐκεῖνον.
 Νυκτὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀραῖτες παρδληρῶντ' ὅση ἐλεεῖτε,
 Ἐκπιπῶσων τῆ ἠλέκτρων, καὶ ἔσπασεν ὅση ἔτ' εἰόντῳ.
 530 Τῶν δ' ἀρμονιῶν Διχαλῶστων ἄλλὰ γέρον ὦν παρδέρρη,
 "Ὄσση Κορῆς, γέφανον μὲ ἔχει αὐτον, δίψη δ' ἐπολαλῶς,
 "Ὅν ἔστιν Διχαλῶ τὰς παρτέρους νίκας πίνειν ἐν τῶ Πρυτανείῳ.
 Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεῶν λιπαρὸν παρδ τῶ Διονύσῳ.
 Οἷας δὲ Κρατῖνος ὀραῖς ὑμῶν ἠνέχετο καὶ συφελισμῶς;
 535 "Ὅς ἐπὶ μικρῆς δαπάνης ὑμᾶς ἀειτίζων ἀπέπεμπε,
 Ἀπὸ κερμβοτάτη γόματῳ μάτην ἀσπιότατας ὀπνοῖας.
 Χ' ἔστῳ μύθοι μόνῳ ἀντήρη, τοτὲ μὲ πίπῳ, τοτὲ δ' ἐχ.
 Ταῦτ' ὀρῶδῶν διέτειθεν αἰεὶ, καὶ παρδς τέτοιον ἔφασκε,
 Ἐρέτῳ ἔστιν παρδ γαῖα, πλὴν πηδαλίοις ὀπχειρῶν,
 540 Κατ' ἐπιπῶν παρδρατεῦσαι, καὶ τὸς ἀνίμους Διχαλῶσαι,
 Κατὰ κλυεργῶν αὐτὸν ἑαυτῶ. τέτων ἔνεκα πάντων,

"Ὀν

vf. 519. Ψάλλον] Quia Magnes fecerat Comoediam Barbitissae didam. Scholia.

Ibid. Περυγίζων] Quia Magnes fecerat Comoedias, quae inscriptae fuerant: Λυδοί, Ψνίς, & Βάτραχι, teste Scholiaste; hinc illa apud Comicum: λυδίζων, ψνίζων, βαπτόμυθον βατραχειοῖς.

vf. 521. Τελοπῶν] Hoc loco non est moriens; sed ut apud Isocratem in Areopagico: τελοπῶντες εἰς πρῶτον παρδματῶν τῶ τότε γενομένου ἐξοικισμῶν ἀδ' ἐκτεμῶν ἠσπερῶν ἀδελαβῶν.

vf. 523. Ρέσας] Cratinum comparat cum Fluvio. Scholiastes: δοκί δὲ μοι Ἀριστοφάνη ἀδ' ἂν εἴτε Κρατῖνος περὶ αὐτὸν μεγαλοῦν, ἀπὸ τέτων καὶ ἔστῳ τῶν παρδν εἰλαρῶν. Videtur mihi Aristophanes, inde hanc metaphoram sumpsisse, ubi Cratinus, de seipso magnifice dicit. Verba Cratini sunt: Ἀναξ' Ἀπολλων, ἦ ἐπῶν ἦ δυνάμειον· Καταχῶσι παρδ δαδικῶν σῆμα· Ἰλιωδὸς ἐν ἐχέρῳ. τί ἂν εἴποι μοι; Εἰ μὴ γὰρ ἐπιπῶν τις αὐ-

τῶ τὸ σῆμα, "Ἀπαντα πάντα κατακλύσῃ ποίημασι· Proh Apollo, quantum flumen carminum! Sonant fontes: os habet duodecim canales: Illisus (stivius) est in gutture. quid tibi dicam? Nisi enim quis ei obturaverit os, omnia haec inundabit poematis.

vf. 526. Δωροῖ συκοπέδιλε] Initium cantilenae Cratini; perfrinxit autem illis verbis dycophantam, qui muneribus corrumpebatur, ut notat Scholiastes. Δωροῖ est vocativus a Δωρα. quod habet speciem nominis proprii, quasi Deas alicujus Munerarias, a Cratino fictae; ut verosimiliter putat Casaubonus. Voce autem συκοπέδιλε alludit ad etymologiam τῶ συκοπέδιλο.

vf. 527. Τέκλιος] Ex Eumenidibus Cratini, ut ait Scholiastes.

vf. 530. Ἀρμονιῶν Διχαλῶστων] Concinnitate carminum fatiscente. Metaphorice de Laide jam vetula Epicrates: Ἐπεὶ δὲ δολιχὸν τοῖς ἔτοιον ἰδὴ τριχί, τῶ ἀρμονίας τε διαχάλλῃ τῶ γόματῳ. Sed postquam adichnum, five,

515 Praeterea
 Et veteres
 Primo qui
 Qui licet
 Omnigenas
 520 Lydos, Pse
 Non poruit
 Ejectus est,
 Deinde reco
 abundant
 Per planos
 525 Verebat que
 Quin & can
 ficulneas c
 Item: Fabri
 Sed tunc, c
 Postquam lab
 530 Harmonias fa
 Ut Connas,
 Quem decur
 Et non deica
 Crates item,
 535 Qui vos parv
 Ore delicatiss
 Ille tamen so
 Haec metuan
 Oportere rem
 540 Deinde prout
 Tum demum

- 515 Praeterea quod vestrum ingenium cognovisset commutari in horas,
Et veteres poëtas, simulac consenuerant, deseruissetis.
Primo quidem non ignorans, quid evenisset Magneti, cum jam canesceret,
Qui licet multas victorias a choris adversariorum reportaverit:
Omnigenas voces mittens, psallens, introducens Aves,
520 Lydos, Psenas *impudicos*, & Ranas *quasi ranunculis perunctus*;
Non potuit durare; sed aetate senecta (non enim in juventute) demum
Ejectus est, senex factus, quod joci & risus eum desererent.
Deinde recordabatur noster poëta etiam Cratini, qui quondam multa laude
abundans,
Per planos campos fluitabat, & sede revulsas
525 Ferebat quercus, & platanos, & suos funditus adversarios:
Quin & canere tunc in convivio nihil licebat, nisi istud Cratini: Doro
ficulneos calceos habens:
Item: Fabri ingeniosorum hymnorum: adeo ille florebat.
Sed nunc, cum videatis eum delirare, non miseramini,
Postquam labant clavi, nec inest chorda,
530 Harmoniis fatiscentibus; sed jam senex obambulat perditus,
Ut Connas, coronamque aridam gerens siti perit,
Quem decebat ob victorias illas priores bibere in Prytaneo,
Et non delirare; verum spectare apud ipsum Bacchum in theatro.
Crates item, quas non iras vestras, & vexationes pertulit?
535 Qui vos parvo sumtu pastos dimittebat,
Ore delicatissimo perquam urbanas sententias pinsens;
Iste tamen solus durabat: aliquando cadens, aliquando non.
Haec metuens (*noster poëta*) semper cessavit: & praeterea dicebat:
Oportere remigem fieri, priusquam aliquis clavum teneat,
540 Deinde proretam, & speculatorem ventorum,
Tum demum gubernatorem. Quare,

Cum

ive, longum stadium, jam curris, aetate longe provecita,
& concinnitates corporis perdit jam staccifcentes. Apud
Athenaeum XIII. p. 570.

vf. 531. *Ἄσπερ Κωνάς*] Nam & iste, cum esset in
sua arte praestantissimus, erat autem tibicen, in sum-
ma paupertate vivebat, & nihil habebat ex arte sua
nisi corollas, quas victor in certaminibus musicis saepe
tulerat. De isto extat Parodia versus cujusdam
Hesiodi: *Ἐσθὴ καὶ σὴ γαστρί διδο χάριν, ἔσρα σε λιμὸς*
Ἐχθαίρη. Κωνάς δὲ πολυτίμων ἐκίχησ'. *Edo, & ven-*
tri tuo gratificare, ut tibi fames infensa fiat; ceterum
Connas ille coronis onustus videtur cluet. Scholiastes etiam
dicit Proverbium esse illud: *εἶδον μὲν ἔχων, διὰ δὲ*
εἴ' ἀπολωλός. In his autem omnibus Cratini notat bi-
bicitatem, ut alibi etiam.

vf. 532. *Πῆραν ἐν τῷ Πρωταίῳ*] Pro *οὐκ ἔσθαι* aut
δυσχεῖ: hoc etiam in Cratini bibicitatem.

vf. 535. *Ἄπο σμικρῆς δαπάνης*] Pro *σμικρῆ τῆ δα-*
πάνης. Sic apud Heliodorum Aeth. Lib. VII. p. 329.
ἀπό τ' αὐτῶν ἡδὴν τι ἡμῶν καὶ νομῶν ἀπολα-
ύσασθαι. pro: *τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ νοήμασι.* Idem
eodem Lib. p. 337. ἀπο γυμνῆ τῷ σώματι. *nudo*
corpore. Dio Chrysof. Orat. LXV. ἀπο θαλλῶν περι-
γούσας τὰ πρόβατα. *Fronde oves circumducetes.* Idem
Dio hac ipsa phrasi, ἀπο σμικρῆς δαπάνης, usus est
Orat. VII. Kufferus.

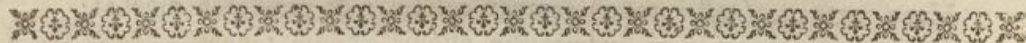
vf. 539. *Ἐσθῆν*] Huc respexit Greg. Nazianz.
Orat. XX. in Basil. M. ubi ait: *ἰπαιῶν τ' ἐνὶ τῷ νῆ-
μῳ, ὅς τῃν κῆπῳ πρότερον ἰσχυρίσας τῷ κῆν κούρῳ-
τῃ, κακῶν ἐπὶ τῇ ποσῶν ἀγαθῶν, καὶ πικρῶν
τὰ ἔμπροσθεν, ἕως ἐπὶ τ' εἰλικῶν καθίξῃ μετὰ τῶν
πολλῶν τυρβῶν θάλασσαν, καὶ τῶν ἀνῆμων διέσσει-
ψιν.* *Nauticam legem laudo, quae gubernatori futuris*
primum remos tradit: deinde proretam esse jubet: &
D d d 2

Ὅτι σαρρονικῶς, κὺκ ἀνοήτως ἐσπιδήσας ἐφλυάρη,
 Αἶρεαδ' αὐτὰ πολὺ τὸ ῥόδιον, ὦ ἄπ' ἐπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κόπαις,
 Θόρυβον χερσὶν λιβαίτω,
 545 Ἴν' ὁ πικρὸς ἀπὴ χαίρων,
 Κατὰ νῦν περὶ ξας,
 Φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Δ'.

Ἴππῳ ἀναξ, Πόσειδον, ὦ
 Χαλκοκρότων ἵππων κλύπῳ
 550 Καὶ χερμεπομὸς ἀνδάνη,
 Καὶ κωατέμβολοι θοαί
 Μισσοφόροι τειήρεις,
 Μειρακίων θ' ἀμυλλα λαμ-
 φρυνοδίων ἐν ἄρμασιν,
 555 Καὶ βαρυδαιμονόγνων·
 Δεῦρ' ἔλθ' ἐς χερὸν, ὦ χερσοτείαν, ὦ
 Δελφίνων μεδέων, Συναράρατε,
 ὦ Γεραίστε, παῖ Κρόνε,
 Φορμιάνι τε φίλτατ', ἐκ
 560 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις ὡς τὸ παρεστῶς.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Ἐὐλογῆσαι βυλόμεαδα τῆς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 Ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆ γῆς ἄξιοι, κὺ ἔπέπλευ,
 Οἱ πινε περὶ ξαῖς μάχαισιν, ἐν τε ναυφερέκλῳ φρατῶν

Πάν-

postquam ei in prioribus istis fidit; sic gubernaculis assi-
 dere jubet post diurnam remigationem, & ventorum
 observationem." Ex Notis Kufferi.

vf. 543. Ἐφ' ἔνδεκα κόπαις] Celusmia nauticum, quo
 inclamantur undecim remiges. ex Scholiis.
 vf. 544. Ἀναίτων] A festo Lenaeorum.

vf. 548. Ἴππῳ ἀναξ Πόσειδον] Aeschylus in Septem-
 thebana vf. 133. Ἴππῳ πικρὸν ἀναξ — Ποσειδῶν.
 vf. 555. Βαρυδαιμονόγνων] Sorte iniqua dicit gravari
 eos qui alunt equos, nempe propter nimios sumtus.
 Est autem figura παρ' ὑπόνοιαν· cum enim dixisset, isto-
 rum certamina placere Neptuno; debebat intulisse
 ὅτι

Cum modeste & non imprudenter nugans ingressus sit,
 Plausum ipsi excitate multum, & eum undenis remis prosequimini
 Acclamatione festiva,
 545 Ut poëta laetus abeat,
 Re ex sententia gesta,
 Hilari fronte nitens.

STROPHE VERSUUM XIV.

Equestris Neptune, cui
 Aeripedum equorum strepitus
 550 Et hinnitus placet;
 Nec non veloces, caerulea rostra habentes,
 Mercenariae triremes:
 Juvenumque certamina, glo-
 riantium curruum agitatione,
 555 Quos perdit cura equorum;
 Huc ades in chorum, ô aurei tridentis domine, ô
 Delphinatorum rex, qui in Sunio adoraris,
 Et in Geraesto, nate Saturno,
 Phormioni amice, prae
 560 Caeteris diis & Athe-
 niensibus in praesenti.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Trochaïci Octonarii Catalectici.

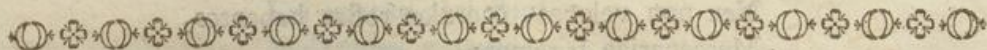
Laudare volumus majores nostros, qui
 Viros se praestabant dignos hoc solo, & ut eorum facta in peplo pingerentur,
 Qui terrestribus & navalibus praeliis

Ubi-

ὠδαιμυθίων nam cui Deus favet, ille est felix: sed
 res ipsa coegit eum dicere contrarium.
 v. 559. Φορμιόνι] Isto duce Athenienses praeliis na-
 valibus rem bene gesserunt; hinc ei Neptunum dicit
 esse amicum.

„ v. 562. Ἐδολογῆσαι] In hoc Epirrhemate poëta car-
 „ pit sui temporis proceres, qui in praemiis depos-
 „ cendis nimii essent; quasi temp. juvarent, non ut
 „ boni cives, virtutis amore: sed ut rei faciendae
 „ studiosi, spe remunerationis. Casaubonus.”
 D d 3

- 565 Πανταχῶ νικῶντες αἰεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν,
 Κῆδεὶς ἔδεπώποτ' αὐτῶν τῆς ὄρατιβος ἰδῶν,
 Ἡέθμισεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς βύθους ἦν ἀμυῖας.
 Εἰ δέ πε πέσοιεν ἐς τ' ἄμον οἱ μάχη πνί,
 Ταῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠγνῆντο μὴ πεπλωμένα,
 570 Ἀλλὰ διεπαλαίον αὐθις· ἢ στρατηγὸς ἔδ' ἄν εἴς
 Γῶν παρτῶ σίτησιν ἤτις ἐρόμην Κλεαίνετον.
 Νῦν δ' ἐὰν μὴ παρδελίαν φέρωσι, ἢ τὰ σπία,
 Οὐ μαχεῖσθαι φασιν· ἡμεῖς δ' ἀξιόμην τῆ πόλι
 Προίκα γυνάως ἀμυῖεν, ἢ θεοῖς ἐγχερίοις.
 575 Καὶ παρῶς, οὐκ αἰτῶμην ἔδεν, πλὴν ταστονὶ μόνως,
 Ἦν ποτ' εἰρλιώ γένη), ἢ πόνων παυσώμεθα,
 Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπετλεχισμῶσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἰδ'.

- ὦ Πολιῶχε Παλλάς, ὦ
 Τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 580 σῶν πολέμου τε, ἢ ποιη-
 ταῖς, δυνάμει θ' ὑπερφερέ-
 σης μεδέουσα χόρας·
 Δεῦρ' ἀφίκε λαβῆσαι τιλῶ
 Ἐν στραπαῖς τε ἢ μάχαις
 585 Ἡμετέραν ξυνεργῶν
 Νίκην, ἢ χρεῖκῶν ἐπι ἐταίρα,
 Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν τασιάζῃ.
 Νῦν θ' ἰδὲυρο φάνηθι· δεῖ
 Γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖςδε πά-
 590 σῆ τέχνη ποίεσαι σε νί-
 κην, εἴωρ ποτὲ, ἢ νῦν.

A N-

vf. 567. Ἡέθμισεν] Non curabant numerum hos-
 tium, an sint multo plures quam ipsi; ut in Maratho-
 ne praecipue.

ibid. Ἀμυῖας] Nomen proprium pro participio,
 ut infra, vf. 612. Νειδέαλ.

vf. 569. Ἀπεψήσαντο] Abstergebant pulverem. Io-
 quitur autem quasi de luctantibus in Palaestra allegori-
 ce. Aliter Demosthenes idem dicit, in Olynth. I. ἵνα
 ταῦτ' ἐπανορθώμενοι, τὴν ἐπὶ τοῖς στρατηγείοις ἀδοξίαν
 ἀποτριφόμεθα. Ut his vitiiis correclis impressam ob res
 sic administratas infamiae notam deleamus.

vf. 571. Κλεαίνετον] Hic auctor legis fuerat, quae
 publicum in Prytaneo cibum Ducibus adimebat, ut est
 in Scholiis. Patrem Cleonis Cleacnetum dicit Thucy-
 des Lib. III. & IV.

vf. 572. Προεδρία] Inter honores, qui viris forti-
 bus decernebantur, praemii loco fuit & jus προ-
 εδρίας, quasi dicas jus praesidendi, sive sedendi ante
 alios. Hoc jus vim hanc habuit, ut in theatris &
 aliis publicis locis, eo praediti, possent quemvis
 excitare, nisi esset par dignitate, & ejus locum oc-
 cupare. Casaubonus & Schol.

vf. 577.

- 565 Ubique semper victores, huic urbi decus conciliarunt:
 Neque quisquam eorum unquam hostibus visis
 Eorum numerum curavit: sed animo erant ad pugnandum parato.
 Quod si forte caderent in humerum in praelio aliquo,
 Hac labe absterfa, negabant se lapsos esse;
- 570 Et denuo luctabantur: neque quisquam ductor exercitus
 Antehac cibum e prytaneo petebat compellans Cleaenetum.
 At nunc nisi locum honoratum obtineant & cibum publicum,
 Negant se pugnuros. Nos autem volumus pro focus
 Et aris gratis & fortiter pugnare:
- 575 Praeterea nihil petimus, nisi hoc unicum,
 Ut si quando pax fiat, & a bello sit ocium,
 Ne nobis invidetis, cum nosmet ipsos nitide & splendide curaverimus.

ANTISTROPHE VERSUUM XIV.

- ô Praefes urbis Pallas, ô
 Quae sanctissimam o-
 580 mnium, belloque & poë-
 tis, potentiaque excel-
 lentem regis terram:
 Huc ades & adduc tecum illam
 In exercitibus & praeliis
- 585 Nostram adjutricem
 Victoriâ, choro nostro amicam,
 Quae nobiscum hostes oppugnat.
 Hic igitur nunc appareas: oportet
 Enim viris istis quo-
- 590 vis pacto tribuere te vi-
 ctoriâ nunc etiam, si unquam alias.

A N

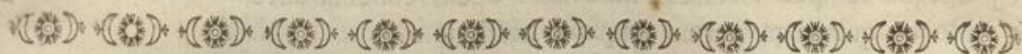
vl. 577. Ἀριστοφάνειος] Στρατιώτης est strigil, instrumentum Graecis & Plauto cum ampulla jungi solium, in mentione eorum, quae in balneis veniebant. Ideo sensus est, petere Equites, ut sibi liceat balneis saepius uti pace facta. Haec Casaubonus; loca autem ad quae respicit, videntur esse Aristophanis apud Scholiastem: ἔδει γὰρ αὐτὴν στρατιώτην ἔχειν ἄλυσθον, & Plauti in Stichô & Persâ. Vid. Thef. Rob. Stephan.

vl. 578. Πολιεύχῃ] Vide ad vl. 586. Dicitur autem ἡ πόλις ἔχει τὴν πόλιν. In Thesimophoriaz, vl. 1151.

de Pallade: ἡ πόλις ἡμετέραν ἔχει.

vl. 582. Μεινισσα χεῖρας] Infra, vl. 759. τῆ μιν δεσποῖν Ἀθηνῶν τῆ ἢ πόλεως μεθίσσον ἰσχυροῦ.

vl. 586. Νίκη] Hic Victoriâ distinguit a Minerva, ut alias etiam distinguitur; sed Sophocles in Philoctete vl. 134. ipsam Minervam vocat Victoriâ: Ἐγὼ δὲ ὁ πύμπαν δόλιον ἔγχεσσαντο γαῖν, Νίκη δ' Ἀθηνῶν πόλις, ἡ σάξῃ μ' αἰεὶ. Mercurius autem deducor ducor nos, & Victoria Minerva, urbium praefes, quae servat me semper. Ubi Scholia: Πολίτας, πολιεύχῃ ἔπας ἡ πόλις ἔχει τὴν πόλιν καλεῖται εἰ τῆ Ἀττικῆ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Αξίον μιν τοῖσιν ἵπποις, βυλόμεσθ' ἐπαιέσαι.
 Ἄξιοι δ' εἰς βύλογιας, πολλά γ' δὴ φράγματ' αἰ
 Ξυδίνεγγαν μεθ' ἡμῶν, εἰβολάς τε καὶ μάχας.
 595 Ἄλλὰ τὰν τῇ γῆ μ' αὐτῶν οὐκ ἄραν θαυμάζομεν,
 Ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἵππαγωγὰς εἰσεπιδῶν ἀνδρικῶς,
 Πειράζοντο κάθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα, καὶ κρόμματα.
 Εἶτα τὰς κώπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί,
 Ἐμβαλόντες ἀνεβύραξαν, ἵππαπαί, τίς ἐμβαλεῖ;
 600 Ληπτεῖον μάλλον· τί θρωῶμεν; οὐκ ἔλας, ὦ Σαμφόρα;
 Ἐξεπιδῶν τ' εἰς Κόρινθον· εἶτα γ' οἱ νεώτεροι
 Ταῖς ὀπλῶς ἀρυττον θύνας, καὶ μετήεσαν φράματα.
 Ἦδιον δὲ τὸς παγύρας ἀντι πῶας Μηδικῶς,
 Εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶκ βυθὸς θρωῶμεν.
 605 Ὡς ἔφη Θέαρ'· εἰπεῖν κερκίνον Κορίθιον,
 Δεινά γ', ὦ Πρόσειδον, εἰ μήτ' εἰ βυθὸς θρωῶμεν,
 Μήτ' εἰ γῆ, μήτ' εἰ θαλάτῃ ἀφ' αὐγῆν τὸς ἵππώεας.

„vf. 592. Ἄξιον μιν] Quod sequitur Antepirrhema, est totum licentiae poeticae. Introducuntur Equites, suos equos dilaudantes, ut praemia illis posscentes. Quorsum hoc? Poeta traducere vult Equites ipsos, qui amore equorum caeco ferrentur, & saepe non minus eos curarent quam homines.” Ex Notis Casauboni.
 „vf. 597. Κάθωνας] Scholiastes ad hunc locum & ad Pacem vf. 1094. ἐπιδὸν μεριστὸν ἄλλος ἐλάμβανον οἱ νεώταυ, κάθωνας εἶχον. Quoniam dispartitam aquam accipiebant nautae, habebant colthonas, pocula sic dicta.
 „vf. 599. Ἐμβαλόντες] De remigantibus etiam Ranis vf. 206. πῶας θρωῶμεν — ἐλάθειν; deinde alter· ἐλάθειν — ἵππων ἀπαξ ἐμβαλεῖν.
 „Ibid. ἵππαπαί] Scholiastes: τὸ δὲ ἵππαπαί, ἵππας παρὰ τὸ ἵππαπαί, εἰρηκὰς ὡς ἐπὶ ἵππων. ἵππας δὲ ἵππαπαί ἵπποδρόμου γαστρικῆν. Dum de equis loquens, dicit

ἵππαπαί (quod est ab ἵππῳ, equus) & alludit ad ἵππαπαί, quod est acclamatio nautica. Vide in Ranis vf. 1099.
 „vf. 600. Οὐκ ἔλας, ὦ Σαμφόρα] Equus equum sic compellat. Verbum ἐλάθειν de equo neutraliter usurpavit in Nubibus vf. 1302. ὕπαγε· τί μέλλεις; καὶ ἔλας, ὦ Σαμφόρα; ποῦσε το οἴγε; ποῦσε περὶ; alias de auriga equos agitante, active; ibid. vf. 1276. ἵππας γ' ἐλάθειν ἐξέπειρος. Hic in Equitibus in praesenti loco, de remigatione; unde etiam κωπηλατεῖν ab hoc verbo. Sic ἐλάθειν καὶ infra, vf. 1179.
 „vf. 601. Εἰς Κόρινθον] Post res apud Pylam, Demosthenis & Cleonis auspiciis gestas, de quibus in hac Comoedia passim fit mentio; Athenienses statim expeditionem in Corinthios susceperunt. Thucydides Lib. IV. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλου γενομένα. Τὸ δ' αὐτὸ θῆρας μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Κορίνθον ἐστράτευσαν,

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Octonarii Trochaïci Catalectici.

Quorum conscii simus de equis, ea volumus laudare:
 Digni autem sunt laudatione; multas enim res
 Communiter gesserunt nobiscum, irruptionibusque & praeliis inter-
 fuerunt.

- 595 Sed quae in terra fecerunt, ea non adeo miramur,
 Ut cum in hippagines insiliebant fortiter,
 Et emebant pocula militaria, itemque allia & caepas:
 Deinde acceptis remis, uti nos homines,
 Incumbentes hinniebant: hippapae, quis incumbet remis?
 600 Magis capeffendum opus: quid facimus? nonne ages remum, Samphora?
 Exiliebantquæ in Corinthum: deinde juniores
 Ungulis fodiebant cubilia, & accersebant stragula.
 Edebant autem caneros pro hërba Medica,
 Si quis proreperet foras, quin & in profundo eos venabantur.
 605 Itaque Theorus dicebat sic locutum esse cancrum Corinthium;
 Grave & intolerabile est, ô Neptune, si nec in profundo potero,
 Nec in terra, nec in mari effugere equites.

ναυσὶν ὀρθόκοντα, καὶ διακοσίαις ἰππέταις ἑαυτῶν καὶ
 ἐν ἰσπαργωσίαις ναυσὶ, διακοσίαις ἰππέταις. Atque haec
 quidem circa Pylum gesta sunt. Eadem aestate, statim post
 haec, Athenienses in agrum Corinthium profecti sunt cum
 octoginta navibus, & duobus millibus gravis armaturae mi-
 litum nominis Aetici, & cum ducentis Equitibus, qui in
 Hippaginibus vehebantur.

vf. 602. Μετέσαν στράμαλα] Ibant ad ferenda stragula,
 id est, accersebant. In Acharn. vf. 723. ἐγὼ δὲ τὴν σή-
 λην — μίπειμι. Sic μεταλλεῖν, μεθύειν, μεταστρέχειν,
 μεταστρέχειν] ire, currere ad aliquem adducendum, vel
 aliquid ferendum. Vide in Pace vf. 261.

vf. 605. Ἄς ἴδῃ] Ita recte Edd. Juntae & Farrei &
 Brubachii; non ἴδῃ, quod ex Aldina nuper reten-
 tum.

Ibid. Ἄς ἴδῃ θίνοθ] Scholiastes dicit, hunc tan-
 quam moechum perfringi, & ἰχθυοφάγον, & impro-

bum; & in Corintho versatum esse, propter meretri-
 ces, quae ibi erant plurimae; itaque audire ibi po-
 tuit, quid dixerit Cancer Corinthius. Sed magis pla-
 cet, quod ibi additur de Theoro isto: ἴδῃ δὲ καὶ κέ-
 λαξ· ταῦτα δὲ λέγει, ἴσως κολακίαν τὰς ἰππείας·
 Idem isto erat & adulator; haec ergo dicit forte adulans
 Equitibus. Vide in Vespis vf. 45.

Ibid. Καρκίνον] Scholiastes: προσκομὴ εἰς τινα Κάρκι-
 νον· διὰ τὸ το γὰρ καὶ τὰς ἰππείας, καὶ εἰς ἰππείας·
 Tangit quendam Carcinum didum hominem; propterea enim
 (vf. 607.) ἰππείαις equites, & non ἰππείας equos dixit.
 Nempe, Carcino isti tanquam improbo homini infen-
 sus videtur fuisse ordo Equestris. Sed fatius est per
 caneros intelligi Corinthios, ut per equos intelligun-
 tur Atheniensium equites.

vf. 607. ἰππείαις] Pro ἰππείας praeter expectatio-
 nem. Vide Notam praeced.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, Η ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΧΟΡ. ⁵ Ω φίλτατ' ἀνδρῶν ἔ νεανικότατε,
 "Ὅσῳ ἀπὸν παρέχεσ ἡμῖν Φροντίδα;
 610 Καί νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 "Ἀχθίλον ἡμῖν πᾶς τὸ φράγμα ἠγωνίσω.
 ΑΛΛ. Τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλῳ ἐγενόμην;

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἦ.

ΧΟΡ. Νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
 "Ὡ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἐστὶ λόγων
 615 Εἰργασμῶν, εἴδ' ἐπέλ-
 θοις ἀπαντὰ μοι σαφῶς.
 "Ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ
 Κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ὅτ' ἀκῆσομαι.
 Πρὸς τὰδ', ὦ βέλπτε, θαρσήσας λίγ', ἄς ἄ-
 620 παντες ἠδόμευδά σοι.

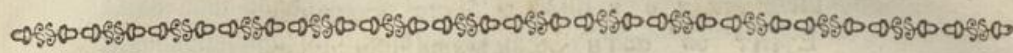
Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΑΛΛ. Καί μιν ἀκῆσά γ' ἄξιον ἔ φραγματῶν.
 Εὐθὺς γ' αὐτῆ κατόπιν εἰθέδ' ἰέμιν.
 "Ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίθεροντ' ἀναρρήγνυς ἔπει,
 Τραυτθόμην ἠρεῖδε χεῖ' ἔ ἰπώεων,
 625 Κρημνὸς ἐρείδων, ἔ ζευαμόταυ λέγων.

Πίστα-

"vf. 608. Ω φίλτατῶ] Chorus convertit sermonem ad Iliciarium, quem videt venientem e Senatu, ubi causam suam egerat contra Cleonem. Ex Notis Ca-sauboni."
 "vf. 612. Νικόβουλῳ] Quasi dicat, se jam non amplius esse Allantopolam sed Nicoloulum: nempe ex ipsa re sumto nomine; quia ἐν τῷ βουλῷ, in senatu, a Cleone reportaverit vicin, videlicet: aut quia Senatium antea Cleoni faventem quasi vicerit, & ad suas partes per-

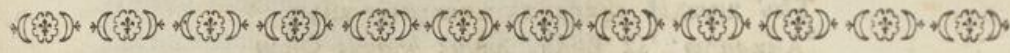
traxerit; ipse dicit infra, vf. 678. ἄς τὸν βουλῶν εὐθὺς ὁδοῦ κορίαντις ἀναλαβὸν ἐλήλυθα. Saepe fingit nomina propria hominum ex rebus; ut in Thesmophoriaz vf. 315. ἀλλ' εὐθέως ἔ φέρουσι, τίς βελουτὸς ἐστὶ ἀμεινον; Sic Ἀμυνίας hic in Equit. vf. 567. & in Pace vf. 991. λυ-σον δὲ μάχας, ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμην. ubi vide Notam. vf. 613. Ἐπολολύξαι] Est clamorem faustum tollere. Aeschylus in Septemthebana vf. 331. πῶτερον χαιρῶ καπο-λολύξα πύλων ἀσπίδ' ἀσπίδ' ἢ τὰς μογερὰς καὶ δυσδαί-μονας

SCENA PRIMA.

CHORUS, ALLANTOPOLA, VEL AGORACRITUS.

CHOR. **C**harissime hominum & strenuissime,
 Quantam mihi absens exhibuisti curam!
 610 Nunc itaque postquam salvus rediisti,
 Narra nobis quomodo rem gesseris.
 BOT. Quid aliud, quam victor senatus sum factus.

STROPHE VERSUUM VIII.

CHOR. Nunc ergo par est, ut omnes faustum clamorem tollant.
C **Q**ui praeclara nuncias, multo autem praeclariora, quae nuncies,
 615 Fecisti, utinam re-
 censeas mihi omnia perspicue;
 Nam ego mihi videor
 Vel longam viam confecturus, ut auscultem.
 Itaque, vir optime, audacter dic, nam o-
 620 mnes gratulamur tibi.

Jambici Senarii.

BOT. Equidem operae pretium est audire res istas.
 Nam statim a tergo hinc eum sequebar.
 At ille intus tonantem rumpens vocem
 Equites increpabat monstra & portenta loquens,
 625 Confragosis verbis incessens, & conjuratos memorans.

Quae

μνας ἀτίκτες κλαῖον πολυμάχους. Utrum gaudeam & vinum canam videm incolorem seruans (Deo); an miseris & infelices deslebo duces? Euripides in Electra vs. 691. Ἄγε ἢ ἔλθῃ τίςτις εὐτυχῆς σίδην, ἀλοχθῆσαι πάνθ' ἡμῶν. Ἐπίσκοπος δὲ σε Ἰδαίοντα ἔσται ἢ δε — Nam si lacta de te fama venerit, tota domus iubilabit; sed te caeso, contraria his fient. Idem in Medea vs. 1176. Ἐστ' ἀντιμαχῆται ἡμῶν ἐκδοχῆς μίγαν κακῶν. Deinde

contrarium faustae exclamationi emisit magnum ejulatum. Vide tamen Notam infra ad vs. 1321.
 vs. 614. Ἀμείνον ἔτι] Ita quidem Editiones; sed mallem ἀμείνον ἔτι propter antecedens καλῶν.
 vs. 624. Ἠρεῖα καὶ δὲ ἰσπῆτων] In Nubibus vs. 558. ἀλλοίον ἢ δὴ πάλιν ἐπίδουσι sic Ἐπίσκοπος.
 vs. 625. Καταμάς ἐπίδου] In Ranis vs. 939. ὁ δὲ χῆρ' ἢ γ' ἡμῶν ὀμαθῆς ἀν' ἡμῶν ἰσθῆς τίτληται.
 E e e 2

- Πιθανώτατα δ' ἢ Βυλή γ' ἅπασ' ἀκρωμυρή,
 Ἐγίγνετ' ὑπ' αὐτῆ ψευδατραφάξι πλέα,
 Κἀβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνεσπασε.
 Κἀγώ γ', ὅτε δὴ ἔγνων εἰδεχόμενόν τῆς λόγους,
 630 Καὶ τοῖσι φανακισμοῖσι ἐξαπατωμένον,
 Ἄγε δὴ Σκίταλοι, καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
 Βερέεχθοί τε, καὶ κόβαλοι, καὶ μέθωνες,
 Ἄγροα τ', εἴ ἢ παῖς ὢν ἐπαιδύθην ἐγὼ.
 Νυνὺ μοὶ θεάσθε, καὶ γλώσσαν ὑποπορον δόττε,
 635 Φωνίῳ τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ.
 Κἀγὼ προσέκυσα· κἀτα τῶ φρωκίῳ θένων
 Τίω κηκλίδ' ἐξάραξα, κἀναχαρῶν μέγα
 Ἄνεκχαρον· ὦ Βυλή, λόγους ἀγαθὸς φέρων
 640 Εὐαγγελίσσα δ' ὄρωτον ὑμῖν βέλομαι·
 Ἐξ ἔ γ' ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀζιωτέρας.
 Τῶν δ' ὀβείως τὰ πρόσωπα διεγαλιύισεν
 Εἴτ' ἐτεφάνην μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ὄφρασα
 645 Αὐτοῖσι σπύρρητον, ποιησάμενον ταχὺ,
 Ἴνα τὰς ἀφύας ἀνοῖντο πολλὰς ἔ βολῆ,
 Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ πρύβλια.
 Οἶδ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἐμὲ ἐνεκχιύισαν.
 Ὅδ' ἔσπονόησας ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς ἄρα
 650 Οἷς ἦδεθ' ἢ Βυλή μάλιστα ῥήμασι,
 Γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ,
 Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσι εἰσηγγελημένους,

Εὐαγγ-

vf. 627. Ψευδατραφάξι πλέα] Scholiastes: Plenus mendaciorum. Ἀτραφάξις autem est species oleris, celeriter in magnam altitudinem crescentis. Cum itaque Cleo falsis criminibus accusaverit Equites, Senatusque visus sit ei credere; dicit Senatum repletum esse pseudatraphaxi, quasi dicas, falsa atriplice: taxans Cleonem, quia sit mendax; Senatum autem, quia mentientibus & calumniantibus facili credat; nempe quam facili illud olus crescit. De oleris illo Glossæ: Ἀτραφάξις, τὸ χυροσάχαρον, Atriplex.

vf. 628. Ἐβλεψε νάπυ] Νάπυ est Sinapi, cujus nota est acrimonia. Per metonymiam subjecti pro adjuncto, νάπυ ponitur pro δριμύ, acerbum: & deinde per enallagen partium orationis, δριμύ pro δριμύως, ut in isto: ἐβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμύ, in Ranis vf. 564. Sic, βλεπόντων κἀδαμα in Vespis vf. 453.

vf. 631. Σκίταλοι] Fingit Deorum nomina ridicula: plerumque ab usu abhorrentia, ut & hoc est, a Σκίτων formatum, quod Scholiastes dicit fuisse Fullonis cuiusdam nomen, hominis nihili, & improbi. Φίναξ autem est vox bona, & improfferem significat: Βερέεχθοι

plane ficta, ut Διτόλας & Σκεβλίος in Ranis vf. 615. in quibus nihil fere inest Graecitatis. Κίβαλος vox usitata Comico, ut & Μύθων, quas conjunxit etiam in Pluto vf. 279. διαρραχίς, ὡς μέθων εἰ, καὶ φύση κίβαλος. De μέθων vide infra, vf. 693.

vf. 636. & seq. Ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ. κἀγὼ προσέκυσα] Ridiculum omen. Ad imitationem eorum, qui si aliquid dicant, quod maxime vellent auspicato ab ipsis dictum esse, &, si forte interea aliquis sternutat, bonum omen inde capiunt; ut apud Homerum Odyss. cum Penelope de reditu Ulyssis loqueretur: eaque vix verbum elocuta, Telemachus sternutasset; bonum signum habebatur, & erat. Sic apud Xenophontem Lib. III. Ἄναξ. cum Xenophon consolaretur milites, atque spem reditus in patriam & salutis superesse diceret; statim, aliquo sternutante, omnes bonum & divinitus missum omen agnoscebant: verba haec sunt: τὸτο λέγοντί μοι αὐτὸν, πρίσθενί μοι τις ἀνέσαςίς δὲ εἰ στρατιώται, πάντες μὲν ὁρμή προσκυόντων τ' εἶπον. καὶ Ἐκρυφῶν εἶπε, δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἵπτι περὶ σωτηρίας ἡμῶν

- Quae cum omnia tanquam vero simillima Senatus audivisset,
Mendaciis tam facile impletus est, quam atriplex nascitur,
Et acerbe intuebatur, frontemque corrugabat.
Atque ego, cum jam cognossem eum illius verba admittere,
630 Et fallaciis decipi,
Agite, inquam, Dii praesides ignobilitatis & fraudum,
Et stultitiae, & hominum vafrosum atque scurrilium:
Tuque, ô forum, in quo puer eruditus sum ego:
Nunc mihi audaciam, nunc mihi linguam expeditam date,
635 Et vocem impudentem. Haec meditati mihi
A dextra pepedit cinaedus quidam:
Et ego adoravi: deinde podice verberans
Discussi cancellos, & magno hiatu oris
Exclamabam: famam bonam apportans
640 Bona renunciare vobis primum volo:
Ex quo enim hoc bellum ingruit,
Nunquam vidi apuas viliores;
Illorum autem vultus statim fiebat ferenus:
Deinde me coronabant ob faustum nuncium: & ego indicabam
645 Eis rem secretam, operae compendium faciens,
Ut apuas emant multas uno obolo,
Arriperent trullas opificum.
Illi vero plaudebant, & me ore hiante spectabant.
Ille animadvertens, Paphlago inquam, non ignarus:
650 Cujusmodi verbis maxime capiatur Senatus,
Sententiam pronunciavit: Auditores, jam cenfeo,
Quia res laetae annunciatae sunt,

Ut

αρχόντων, οἰωνός τῶ Διὸς τῶ Σατύροῦ ἰδόν, εὐχασθῆναι
τῶ θεῷ τίτιν θύσαν σωτήρια. Istud dicente ipso, ster-
nutat aliquis; quod cum milites audirent, omnes uno impe-
tu adorabant Deum. Tum Xenophon dicebat: Mibi, ô Vi-
ri, placet, quoniam, nobis de Salute loquentibus, omen
Jovis Servatoris apparuit; vocera huic Deo sacrificium
pro salute. De omne sternutamenti Comicus in Avibus
vf. 721. Πλαμὸν τ' ὄρνυ καλεῖται. Crepitum ventris
Homerus etiam non minus jocosè quam Comicus,
omen facit: & expresse vocat οἰωνόν Hymno in Mer-
curium vf. 295. ubi simul & sternutamenti fit men-
tio. — τότε δὲ κρατὺς Ἀργυροῦλος Οἰωνόν προήκειν,
ἀειρμυῖν μὲν τὰ χερσὶ Τηλέμονα γαστρὸς ἰριδὸν ἀτάσθα-
λον ἀγγελιατῆν. Ἐαυμῆνας δὲ μετ' αὐτὸν ἐπίπλεον. —
ubi mox Apollo dicit: Εὐρήσω καὶ ἴππεια βοῶν ἰθιμα
κάρινα, Τάτοις οἰωνοῖς. — Tunc fortis Mercurius omen
emittit, dum manibus tollitur, miserum ventris operarium,
pestimum nuncium: statimque postea sternutavit. — Apol-
linis verba: Inveniam posthaec boves, bis ominibus.
vf. 641. Ὁ πόλεμος κατεργάην] Acharn. vf. 527.

ἀλλὰ τῶ πολέμου κατεργάην. ubi vide Notam.
vf. 642. Οὐπόποτ' ἀούας εἶδον ἀξιώτιμα] Diphilus
apud Athenaeum VI. p. 226. Οὐ πόποτ' ἰχθύε εἶδα τι-
μιωτέρως ἰδόν. — Nunquam pisces cariores memini me
vidisse. Eubulus Comicus apud Eundem II. p. 47. —
καὶ γὰρ ἀξιώτιμα Παλῶν, ὡς ἰοίαι, τὰς ἀρετὰς ἰαί.
Namque, ut videtur, villiori pretio ibi vendunt panem.
vf. 644. Ἐστράγγον μ' εὐαγγέλιον] In Pluto vf. 765.
καὶ γὰρ ἀναδύσαι βέλομαι εὐαγγέλιον σί.
vf. 647. Δημοκράτης] Glossae: Δημοκράτης, episcopus. mo-
derator. Vide in Page vf. 428.
vf. 649. seq. Εἶδός τερα εἰς ἄδελφ' ἢ βελία] Ipse Cleo
infra de Populo Atheniensis dicit: ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν,
ὡς Λαμίζετον, vf. 711.
vf. 652. seq. Ἐπὶ συμφοραῖσι ἀγαθαῖσι — θύσαν ἰκα-
τὴν εὐε.] Euripides in Alceste vf. 1155. Χορὸς ἐπ'
ἰσθλαῖσι συμφοραῖσιν ἰσθλαῖ, Βωμὸς τε κισσῶν βελόται-
σι προσροπαῖσι. Chorus ob felicem rerum eventum insti-
tuere: arasque perfundera (imbuere) nidore victimarum in
supplicationibus.
E e e 3

- Εὐαγγελία θύειν ἔχατὸν βῆς τῆ θεῶ.
 Ἐπέβλεπεν εἰς ἐκεῖνον ἢ Βελὴ πάλιν.
 655 Κἀΰωγ', ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίτοις ἠτήμένῳ,
 Διηκοσίοισι βροσὶν ὑπερηκόησα.
 Τῆ δ' Ἀρροτέρα χ' χιλίων παρήγεσα
 Εὐχλίω ποιήσαα χμάρων ἑσαύειον,
 Αἱ τευχάδες εἰ γενοίαθ' ἔχατὸν ἕ βολῆ.
 660 Ἐκαρὰδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ Βελὴ πάλιν.
 Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκέσας, ἐκπλαγείς ἐφλυάφα·
 Κἀθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ Πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.
 Οἶδ' ἐθορύβεν αἰεὶ τ' ἀφύων ἐσηκότες.
 Ὁ δ' ἠντιβόλη γ' αὐτῆς, ὀλίγον μείνω χρονον,
 665 Ἴν', ἀτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμωνῳ λέγγ',
 Πύθηαθ' ἀφίκται γ' αἰεὶ σπονδῶν λέγων.
 Οἱ δ' ἐξ εἰδὸς τόματ' ἅπαντες ἀνέκραγον,
 Νωλὶ αἰεὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 Ἦσαντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 670 Οὐ δρόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμ' ἐρέτω.
 Ἐκεκράγησάν τε τῆς Πρυτάνεις ἀπίναα.
 Εἶθ' ὑπερεπίδων τῆς δρυφάκεις πανταχῆ.
 Ἐγὼ δὲ τὰ κοεῖαν' ἐπειάμειω Ἰσοδραμῶν,
 Ἄπαντα, τὰ τε γήτει, ὅσ' ἦν ἐν τῆ ἀγροῶ.
 675 Ἐπειτα τοῖς ἀφύαις ἐδίδην ἡδύσματα
 Ἄπορῆσιν αὐτοῖς αἰρηῖα, καὶ χαλκίζομειω.
 Οἱ δ' ὑπερεπήνην, ὑπερεπίπασζόν τέ με
 Ἄπαντες ἕπος, ὥτε πτω Βαλίω ὀλλιω
 Ὁβολῆ κοεῖανοῖς ἀναλαβῶν ἐλήλυθα.

vf. 655. Εὐαγγελία θύειν] Xenophon Lib. I. Hell. p. 262. ἔθου εὐαγγελία, καὶ τοῖς στρατιώταις ταυθῆλαι διηκοσιόισθα. Sacrificavit, quasi ob luctum nuncium, & milites iussit convivari. Isocrates in Areopagitico: ἐπὶ ποσάδταις πράξεσιν εὐαγγελία μὲν δις ἡδὴ τεθόκαμεν. In tantis rebus his jam boni nuntii sacrificia fecimus.

vf. 655. Βολίτοις] Pro ipsis Bovibus ponit, ut fit: Cum viderem me vinci a Cleone, centum boves, sive becatomben sacrificare iubente.

vf. 656. ὑπερηκόησα] In Avibus vf. 363. ὑπερακούησις σύγ' ἡδὴ Νικίαν μυχθαίσι. Vide ad Plutum vf. 666.

vf. 657. Τῆ δ' Ἀρροτέρα] Alludit ad votum illud, de quo Xenophon III. Exped. Cyri: εὐχόμενοι τῆ Ἀρροτέρι, ὅπως ἀν κατακόνου τ' πολέμου, τὸσαύτας χιμαίρας καταθύσειν τῆ θεῶ· ἐπεὶ ἐκ εἰχον ἰκναὶς ἰούειν, ἔδοξε αὐτοῖς κατ' ἐπιούων πεντακοσίας θύειν· καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἀποθύουσι. Postquam votum fecissent Dianae, se, quos hostes interfecissent, totidem capras Deae immolaturas esse: cum tot capras invenire non possent, visum est quoviamis quingentas mactare; quod etiam nunc observatur. Ex Notis Kusteri.

Ibid. κατὰ χιλίων] Plutarchus in Quaest. Gr. καὶ διέφυγεν εὐχόμενοι τὰ Ἀπύλλωι κατ' ἑατόμους. Et effu-

Ut ob bonum nuncium immolentur centum boves Minervae.
Inclinabat ad illum Senatus denuo.

- 655 At ego animadvertens me fimo bovino victum esse,
Ducentas boves insuper addidi.
Praeterea autor eram ut Dianae mille
Capellae voverentur in crastinum,
Alofae (Sardinae) centum si veneant obolo.
- 660 Mentem rursus mihi advertibat Senatus.
At ille his auditis percussus nugas caepit agere.
Deinde ipsum trahebant prytanes & satellites.
Ceteri autem tumultuabantur circum apuas stantes:
Ille vero orabat ut paullulum expectarent,
- 665 Ut illa, quae Praeco ex Lacedaemone veniens dicturus esset,
Audiatis, *inquiens*; adest enim de pace ineunda verba facturus.
At illi uno ore omnes clamabant: (*vociferabantur*)
Jam de pace *verba fecerunt*, postquam
Senferunt apuas apud nos vili pretio venire.
- 670 Non opus est nobis pace: sed repat bellum
Et cum clamore jubebant prytanes abire:
Deinde transliebant cancellos undique.
Ego vero clam cursitans coëmebam coriandrum
Omne & porrum, quantum erat in foro.
- 675 Deinde ad apuas condiendas dabam illa
Indigentibus ipsis, & gratis largiebar;
Illi vero supra modum laudabant, & mihi blandiebantur
Omnes, adeo ut Senatu universo
Unius oboli coriandris ad meas partes adducto, adsim.

effugit postquam Apollini becatomben vocisset. Ex ejusdem Notis. Sic ὀμόλιον καθ' ἑρῶν τελείων. apud Thucydidem Lib. IV.

vf. 662. Εἰλικόν] In Eccles. vf. 258. ἢ σὺ τοξίται ἔλκασσι, τί θράσους ποτί; Ibid. vf. 143. Καὶ τὴ παρῶν ἐκρίσσο' οἱ τοξίται.

vf. 668. Νουὶ περὶ σπονδῶν;] Ita solebant Athenienses, si res ipsis meliusculè se haberent, respuere Pacem oblatam. Egrege de ea re Comicus in Pace vf. 215. ἢ δὲ αὐτὶ πράξαντ' ἀγαθὸν Ἀττικῶνικῶν, κἀλθοῖεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι, ἰδὲ γὰρ ἂν ὑμῖς εὐδὸς ἔξαπατώμεθα &c. deinde: ὁ γὰρ Χαράλιος ὑμεδαυτὸς ἦ ἡμέτερον.

vf. 670. Ἄλλ' ὁ πόλιμα ἐξήτιω] In Lystr. vf. 129. δ'κ' ἂν τοῖσσι μ', ἀλλ' ὁ πόλιμα ἐξήτιω.

vf. 671. Τὰς πρυτάνεις ἀπύνα] In Acharn. vf. 171. τὰς Θράκας ἀπύνα, πορῖνα δ' εἰς ἑνὸς οἱ γὰρ πρυτάνεις ἄνισσι τὴν ἑκκλησίαν.

vf. 674 & 675. Τὰ τε γήτια — ταῖς ἀρούαις — ἀδύσμελα] In Vespis vf. 493. ἢ δὲ γήτιον προσαιτῆ ταῖς ἀρούαις ἄδύσμελά τι.

vf. 677. Ἵπερβόραρον] Scholiastes: Πόραρον ἱταῖον, ὃ ὑμῖς ποσπύζειν λέγομεν. Ρορραχ, acclamabant, quod nos dicimus ποσπύζειν unde Ρορρυμα, quo equifones demulcent equos. Vide ad Vespas vf. 623.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

680 ΧΟΡ. Πάντα δὴ πέφραχας, οἷα χεῖρ' ἔτ' ὀτυχῆντα·
 Εὖρε δ' ὁ πανῆργ' ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
 Μείζουσι κεκασμένοι,
 Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 ῥήμασι δ' αἰμύλοις.
 685 Ἄλλ' ὅπως ἀγωνεῖ φρονεῖ τὰ πῖ-
 λοιπ' αἰετα· ζυμμάχου δ' ἡμᾶς ἔχον ὀ-
 νου ὀπίσασα πάλα.

Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΑΛΛ. Καὶ μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔπος ἄεθ' ἔρχεται,
 Ὄθων κολόκυμα, καὶ τεράτων, καὶ κυκῶν,
 690 Ὡς δὴ καταπίομαι με. Μορμῶ δ' ἔδρασας.

A C T U S S E C U N D I

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΚΛ. Εἰ μὴ σ' ἰπλίεσαιμ', εἴ π' αὐτῶν ἐμοὶ
 Ψυδῶν εἰρήν, ἀφ' ἑπέσοιμι πανταχῆ.
 ΑΛΛ. Ἡδ' ἴω ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπῖαις,
 Ἀπεπυδάεισα μύθων, ἀεμκόκκυσα.
 695 ΚΛ. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητ', εἰ μὴ σ' ἐπιφάγω

Ἐκ

vf. 681. Εὖρε δ' ὁ πανῆργ' ἕτερον] Homerus Hym-
 no in Mercurium, vf. 319. Ἄυτὰς ἐπεὶ πολύμητις ἰῶν
 πολυμήχανον ἔρεν.
 ,, vf. 682. κεκασμένοι] Poëticum verbum κάζειν pro
 ,, ornare. Apud Pind. ἀγαθὰς πρακίσι κεκασμένοι id
 ,, est: Bona mente instructus. Casaubonus.
 vf. 689. Ὄθων κολόκυμα] Ποταμὸς ἀθεὶ κῦμα, Me-

tagenes apud Athenaeum VI. p. 269. Comparat Cleo-
 nem cum fluvio.

,, vf. 690. Μορμῶ τῆ δράσε] Deest in hoc loquen-
 ,, di genere ἴσκα. Μορμῶν αὐτὴν fingebatur Dea, quae
 ,, infantes devoraret. Apud Theocritum in Adoniaz.
 ,, mater plorantem infantem sic alloquitur: Μορμῶ·
 ,, δάκνη ἴσκα· Vae tibi, mordet equum. Ex Notis Ca-
 ,, fau-

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

680 **C**HOR. Ita omnino rem gessisti, uti decebat hominem fortunatum:
 Invenit autem nequam ille alium nequitiis multo
 Majoribus ornatum,
 Et omnigenis dolis,
 Et verbis blandis.
 685 Sed meditare, ut quam optime perficias re-
 liquam partem certaminis: adjutores autem nos te habere bene-
 volos scis dudum.

Jambici Senarii.

BOT. Quin Paphlago iste accedit,
 Propellens fluctus abruptos, & turbans, & miscens,
 690 Non secus ac si me deglutire velit. vah confidentiam!

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS.

CL. Nisi te interimam, si quid veterum mihi
 Mendaciorum inest, omnibus modis intercidam.

BOT. Suave est mihi audire tuas minas, rideo fumos tuae jactantiae,
 Saltito mothonem, ronchisso.

695 **C**L. Ita me Ceres amet, nisi te exedam

Ex

„ fauboni.”
 „ vl. 692. Διαπίπτει] Glossæ: διαπίπτει, intercidit. He-
 sychius; διπίπτει, ἀπίπτει.
 „ vl. 694. Ἀπευδάρισα] Scholiastes: πωδαρίζειν, ἐπι-
 τε ἄλλοθεν, de saltatione. Quasi πωδαρίζειν, a πῶς,
 πωδῆ.
 „ Ibid. Μέθυστα] Scholiastes: Φεγγιτὴν σὺν ὀρχήσεως.”

„ turpe saltationis genus.
 „ Ibid. Περιεδύκασα] Scholiastes: περιεψύχασα, rhen-
 edum edidi; nempe vocem aliquam absconam, ad indi-
 candum contentum.
 „ vl. 695. Ἐαράζω] Verbum, ut Grammatici lo-
 „ quuntur, praegnans; pro duobus ponitur: Nisi te co-
 „ medero, pro, comasum ejecero. Casaub.
 F I I

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

680 ΧΟΡ. Πάντα δὴ πέφραχας, οἷα χεῖρ' ἔβυτυχῆντα·
 Εὖρε δ' ὁ πανῶργ' ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
 Μείζουσι κεκασμένοι,
 Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 ῥήμασι δ' αἰμύλοις.
 685 Ἄλλ' ὅπως ἀγωνεῖ φρονεῖ τὰ πῖ-
 λοιπ' αἰετα· ζυμμάχου δ' ἡμᾶς ἔχον βύ-
 ρου βήξασα πάλα.

Ἰαμβικοὶ Τρίμετροι.

ΑΛΛ. Καὶ μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔπος ἄεθροσέχευ,
 Ὄθων κολόκυμα, καὶ τεράτων, καὶ κυκῶν,
 690 Ὡς δὴ καταπίοδρός με. Μορμῶ δ' ἔδρασσε.

A C T U S S E C U N D I

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΚΛ. Εἰ μὴ σ' ἰπλίεσαιμ', εἴ π' αὐτῶν ἐμοὶ
 Ψυδῶν εἰρήν, ἀφάπτεσιμι πανταχῆ.
 ΑΛΛ. Ἡδῆ ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
 Ἀπεπυδάεισα μύθων, ἀεμκόκκυσα.
 695 ΚΛ. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητ', εἰ μὴ σ' ἐπιφάγω

Ἐκ

vf. 681. Εὖρε δ' ὁ πανῶργ' ἕτερον] Homerus Hym-
 no in Mercurium, vf. 319. Ἄυτὰς ἐπὶ πολύμητις ἰῶν
 πολυμήχανον ἔρεν.
 ,, vf. 682. κεκασμένοι] Poëticum verbum κάζειν pro
 ,, ornare. Apud Pind. ἀγαθὰς πρακίσι κεκασμέν' id
 ,, est: Bona mente instructus. Casaubonus.
 vf. 689. Ὄθων κολόκυμα] Ποταμὸς ἀθεὶ κῦμα, Me-

tagenes apud Athenaeum VI. p. 269. Comparat Cleo-
 nem cum fluvio.

,, vf. 690. Μορμῶ τῆ δράσσε] Deest in hoc loquen-
 ,, di genere ἴσκα. Μορμῶν αὐτὴν fingebatur Dea, quae
 ,, infantes devoraret. Apud Theocritum in Adoniaz.
 ,, mater plorantem infantem sic alloquitur: Μορμῶ·
 ,, δάκνη ἴσπ'· Vae tibi, mordet equum. Ex Notis Ca-
 ,, fau-

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

680 **C**HOR. Ita omnino rem gessisti, uti decebat hominem fortunatum:
 Invenit autem nequam ille alium nequitiis multo
 Majoribus ornatum,
 Et omnigenis dolis,
 Et verbis blandis.
 685 Sed meditare, ut quam optime perficias re-
 liquam partem certaminis: adjutores autem nos te habere bene-
 volos scis dudum.

Jambici Senarii.

BOT. Quin Paphlago iste accedit,
 Propellens fluctus abruptos, & turbans, & miscens,
 690 Non secus ac si me deglutire velit. vah confidentiam!

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS.

CL. Nisi te interimam, si quid veterum mihi
 Mendaciorum inest, omnibus modis intercidam.

BOT. Suave est mihi audire tuas minas, rideo fumos tuae jaectantiae,
 Saltito mothonem, ronchisso.

695 **C**L. Ita me Ceres amet, nisi te exedam

Ex

„ fauboni.”
 „ vl. 692. Διαπίπτει] Glossæ: διαπίπτει, intercidit. He-
 sychius; διπίπτει, ἀπίπτει.
 „ vl. 694. ἀπευδάρισα] Scholiastes: πωδαρίζειν, ἐπι-
 τε ἄλλοθεν, de saltatione. Quasi πωδαρίζειν, a πῶς,
 πωδῆ.
 „ Ibid. Μέθυστα] Scholiastes: Φεγγαῖος σὺν ὀρχήστρῳ.”

„ turpe saltationis genus.
 „ Ibid. Περιεδύκασα] Scholiastes: περιεψύχασα, rhen-
 edum edidi; nempe vocem aliquam absconam, ad indi-
 candum contentum.
 „ vl. 695. Ἐαδύω] Verbum, ut Grammatici lo-
 „ quuntur, praegnans; pro duobus ponitur: Nisi te co-
 „ medero, pro, comasum ejecero. Casaub.
 F I I

- Ἐκ τῆσδε τ' γῆς, ἔδέποτε βιάσομαι.
 ΑΛΛ. Ἦν μὴ κφάγῃς; ἐγὼ δέ σ' ἦν μὴ γ' ἐκπῶ,
 Κἀπεκροφήσας, αὐτὸς ἐπιδιάρραγῶ.
 ΚΛ. Ἀπολῶ σε, νῆ τ' ᾠροδείαν τ' ἐν Πύλῃ.
 700 ΑΛΛ. Ἰδὲ ᾠροδείαν· οἶον ὄφομῆ σ' ἐγὼ
 Ἐκ τ' ᾠροδείας ἔχατον θεώμδρον.
 ΚΛ. Ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε, νῆ τ' ἔραχόν·
 ΑΛΛ. Ὡς ὀξύθυμῳ. Φέρε τί σοι δῶ καταφαγῆ;
 Ἐπὶ τῷ φάγῃς ἤδῃτ' ἀν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;
 705 ΚΛ. Ἐξαρπάσομαι σε τοῖς ὄνυξι πᾶ ἴντερα.
 ΑΛΛ. Ἀπουχῶ σε πᾶ ἴν Πρυτανείῳ σπία.
 ΚΛ. Ἐλξω σε πρὸς τ' δῆμον, ἵνα δᾶς μοι δίκην.
 ΑΛΛ. Κἀγὼ δέ σ' ἔλξω, ἢ ἀβαλῶ πλείονα.
 ΚΛ. Ἀλλ' ὦ πάτερ, σοὶ μὴ ἔδεν πείθεσθαι.
 710 Ἐγὼ δ' ἐκείνῃ καταγελῶ γ', ὅσον θέλω.
 ΑΛΛ. Ὡς σφόδρα σὺ τ' δῆμον σεαυτῷ νεόμικας;
 ΚΛ. Ἐπίσταμαι γ' αὐτὸν, οἷς φωμίξεται.
 ΑΛΛ. Καθόσπερ αἱ τίτθαι γε σπίζεις κακῶς.
 Μασώμδρον γ' ἔσθαι, τῷ μὲ ὀλίγον ἐπιθεῖς.
 715 Αὐτὸς δ' ἐκείνῃ τειπλάσιον κατέσπαχας.
 ΚΛ. Καὶ νῆ Δί', ὑπὸ γε δεξιότητ' ἔμῃς,
 Διύαμαι ποιεῖν τ' δῆμον βύρω ἢ τενίν.
 ΑΛΛ. Χῶ πρῶτος οὐμὸς τυτοῖ σοφίξεται.
 ΚΛ. Οὐκ, ὦ γὰρ, ἐν Βυλῇ με δόξεις κρυβεῖσαι.
 720 Ἴωμεν εἰς τ' δῆμον. ΑΛΛ. Οὐδὲν καλὴ.
 Ἰδὲ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.
 ΚΛ. Ὡ δῆμα, δαῦρ' ἐξελθε, νῆ Δί', ὦ πάτερ.
 ΑΛΛ. Ἐξελθε δῆτ', ὦ διμίδιοι φίλτατοι.
 ΔΗΜ. Τίνες οἱ βοῶντες; ὄκ' ἄπιτ' ἄπὸ τ' θυρας;
 725 Τίω εἰρεσιάνῳ μὲ κατασπαράξατε.
 ΚΛ. Ἐξελθ', ἴν εἰδῆς, οἳάσθαι γ' ὑβρίζομαι.
 ΔΗΜ. Τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε; ΚΛ. Διὰ σὲ τὴ πῶμαι
 Ἵπὸ τυτθῶν, ἢ τ' νεοσίκων. ΔΗΜ. Τίη;
 ΚΛ. Ὅπῃ φιλῶ σ', ὦ δῆμ', ἐρατῆς τ' εἰμὶ σός.
 730 ΔΗΜ. Σὺ δ' εἴ τίς ἐτέον; ΑΛΛ. Ἀντερατῆς τυτθῶν,

Ἐρατῆν

vf. 711. Τὸν δῆμον σεαυτῷ νεόμικας] Ovidius: Art. Am. II. 250.

Fac plebem, mihi crede, tuam.

vf. 713. Καθόσπερ αἱ τίτθαι] Aristoteles III. Rhet. c. 4. Ὁ Δημοκράτης εἰκάζει τὰς ῥήτορας ταῖς τίτθαι, αἱ

τὸ ψέμα καταπίναται, τῶ σιῶν τὰ παιδία περὶ αἰ-
 φουσι. Democritus comparavit Oratores cum nutricibus,
 quae mansum deglutientes, salivam pueris os unguunt.

vf. 714. Κατέσπαχας] Antiphanes Comicus apud A-
 thenaeum III. p. 104. — ἀλλ' ὅταν τῆ ἐνθεσιν Ἐρατῆν

ARISTOPHANIS EQUITES. 411.

Ex hac terra, non amplius vivam.

Bot. Nisi me exedas, inquis? ego vero nisi te ebibam, (*idem opto*)

Et exorbto te, dirumpar.

Cl. Per meum primum locum juro, quem propter Pylum adeptus sum,
ut ego te perdam.

700 Bot. Ecce vero primum locum: vah! ut ego te videbo

Ex primo loco ultimum in theatro sedentem.

Cl. In nervo te constringam, per coelum juro.

Bot. Quam iracundus! age quid tibi dem edere?

Super quam re ederes libentissime? an super crumena?

705 Cl. Evellam tibi unguibus intestina.

Bot. Praecidam tibi, quasi ungues, cibos, quos ex Prytaneo capis.

Cl. Ad populum te traham, ut mihi poenas des.

Bot. Et ego te traham, & plurium criminum accusabo.

Cl. At, ô improbe, tibi non credit:

710 Ego vero ipsum derideo, quantum volo.

Bot. Quam valde existimas tuum esse populum?

Cl. Nam scio quibus ferculis capiatur.

Bot. Quemadmodum nutrices solent, perperam ipsum cibas,
Nam praemandens, pauxillo ei in os indito,

715 Ipse triplo plus deglutis.

Cl. Et profecto, quae mea est solertia,

Possum & angustum & amplum reddere populum.

Bot. Meus etiam podex hoc fatagit.

Cl. ô Bone, ne putes te in Senatu mihi illudere:

720 Ad populum eamus. Bot. Nihil impedit:

En perge, ne nos quicquam remoretur.

Cl. ô Popule huc egredere: ita profecto exi, mi pater.

Bot. Egredere sane, popelle charissime.

Pop. Quinam sunt isti, qui hic clamant? nonne abibitis ab ostio?

725 Iresionem meam convulsistis.

Cl. Egredere ut videas, quas patiar injurias.

Pop. Quisnam, ô Paphlago, te afficit injuriis? Cl. Propter te verberor

Ab isto, & ab his adolescentibus. Pop. Cur?

Cl. Quia te colo & sum amator tuus.

730 Pop. Tu vero quis es? dic verum. Bot. Rivalis sum hujusce,

Qui

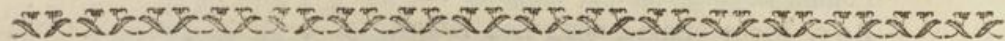
ὅτι τὸ ἄλλοτε τὸ ἄλλοτε ἔστιν ἡ ἀρετή, τὸν δὲ ἀρετῆς
ὡς τὸ ἄλλοτε τὸ ἄλλοτε ἔστιν ἡ ἀρετή. Sed cum buccam intra dentes
deglutieris id solum omnium honorum puta esse in tuto.

VI. 717. Εὐφὼν καὶ σὺν ἑστί] infra, VI. 134. dicit Allan-

topola ad Populi personam: τὸ δὲ ἄρα γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλοτε
ἐστὶν ἄλλοτε ἄλλοτε ἄλλοτε. καὶ ἄλλοτε ἄλλοτε.

VI. 725. Τὸν ἀρετῆς] Vide ad Plutum VI. 1055.
Egreditur autem jam populi persona.

- Ἐρῶν πάλα σθ, βυλόμην τε σ' εὖ ποιῶν,
 Ἄλλοι τε πολλοί, ἕ καλοὶ τε κάγαθοί·
 Ἄλλ' ἔχ' αἰοῖτ' ἐσμὲν ἄγ' ἀτυτοί. σὺ γ' ὦ
 Ὅμοι εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμύοις·
 735 Τὴς μὲ καλὸς τε κάγαθος ἔ' ἀροσδέχτ',
 Σαυτὸν δὲ λυχοπόλῃσι, ἕ ἰθυρορράφοις,
 Καὶ σκυτοτόμοις, ἕ βυρσοπόλῃσι δίδως.
 ΚΛ. Εὖ γ' ποιῶ τ' ἄμω. ΑΛΛ. Εἰπέ νω, πὶ δρῶν,
 ΚΛ. Ὅλ' τ' φρατηγὸν ὑπεκδραμῶν τ' ἐκ Πύλου,
 740 Πλῆθους ἐκείσε, τὴς Λάκωνας ἤγαγον.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ περὶ πατῶν γ' ἀπ' ἐργασθεῖς,
 Ἐψοντ' ἐτέρω, τ' χύτραν ὑφειλόμην
 ΚΛ. Καὶ μὲν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαι,
 ὦ δῆμ', ἢ εἰδῆς, ὅπότερ' ἄϊν ἐστὶ σοι
 745 Εὐνύτερ', ἄγ' ἀκείνον, ἢ ἐκείνον Φιλῆς.
 ΑΛΛ. Ναὶ ναὶ ἄγ' ἀκείνον δῆτα, πλὴν μὴ ἢ τῇ Πυκί.
 ΔΗΜ. Οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐπ' ἄλλω χρεῖω·
 Ἄλλ' εἰς τὸ πρὸς δεξὴν παρεῖν εἰς τ' Πύκω.
 ΑΛΛ. Οἱ μοι κακοδαίμων, ὡς δόλωλ'. ὁ γ' γέρω
 750 Οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιάτατ'·
 Ὅταν δ' ὑπὲρ ταυτησὶ καθῆναι τ' πέτρας,
 Κέχλωεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ.

- ΧΟΡ. **Ν**ῦν δέῃ σε πάντα δὴ κάλων ἐξίεναι σεαυτῷ,
 Καὶ λῆμα θύειον φορεῖν, ἕ λόγους ἀφύκτους,
 755 Ὅποισι τόδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλ' ἔ' ἄνεγ,
 Καὶ τ' ἀμνηστῶν πύρως θυμηχάνους περὶ ζων.

Πρὸς

vf. 736. Λυχοπόλῃσι] Hyperbolium indicat, ut monet Scholiastes; ille vendebat lucernas, de quo infra vf. 298. & 1309.

vf. 737. Νευρορράφοις καὶ σκυτοτόμοις] Lysiclem dicit, qui erat προλατοπόλῃσι (vid. supra ad vf. 132.), & Cleonem, qui erat Coriarius. ex Scholiis.

vf. 739. Ἐκ Πύκου] Proprie ex Sphaacteria insula; sed quia in obsidione Pyli sunt capti Lacones illi, propterea semper Comicus Pylum nominat. Vide initium Notarum.

vf. 748. Εἰς τὸ πρὸς δεξὴν παρεῖναι] In Acharn. vf. 43. & in Ecclef. vf. 129. πᾶσις ἐς τὸ πρὸς δεξ.

vf. 750. Ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆναι τ' πέτρας κίχνης] vf. 780. ἐπὶ ταῖς πέτραις δ' φρονιζέσθαι σακκῶας σε καθήμενον, loquitur autem ad Populi personam.

vf. 752. Ἐμποδίζων ἰσχάδας] Pedem est petiolus, sive pediculus, ut est in Glossis, nempe pomorum, a πῶς ποδός: unde ποδίζων, & ἔμποδίζων, pedem implicare laqueo: ἔμποδίζων ἰσχάδας, laqueum pediculo sive petiolo

stipulam

- Qui te dudum amo, cupiens tibi bene facere,
 Uti & alii multi, boni & probi viri:
 Sed non possumus propter huncce. Tu enim
 Similis es pueris illis, qui amatores habent,
 735 Bonos & probos non admittis:
 Sed teipsum venditoribus lucernarum, iisque qui corium consuunt,
 Aut fecant, aut vendunt, dedis.
 CL. Merito, nam ei benefacio. BOT. Dic ergo quid facis?
 CL. Illum in Pylo ducem exercitus circumveniens,
 740 Cum illuc navigassem, Laconas huc adduxi.
 BOT. Ego vero circuiens ex taberna
 Ollam furripui cum cibo, quem alius coxerat.
 CL. Sed ocyus conventum age,
 Mi popule, &, ut cognoscas uter nostrum sit tibi
 745 Benevolentior, dijudica, ut illum ames.
 BOT. Quaeso inquam, dijudica, modo ne in Pnyce.
 POP. Nolim in alio loco federe:
 Sed in Pnycem oportet quam primum adesse.
 BOT. Hei mihi misero, quam perii; nam senex iste
 750 Domi est vir sapientissimus,
 Cum vero sedet super hac petra
 Os ei hiat, quasi caricas captaret.

SCENA TERTIA.

CHORUS, CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS.

- CHOR. Nunc tibi movere omnes funes oportet,
 Et animum praesentem afferre fortemque, & orationem captiosam,
 755 Ut istis hunc superes. est enim iste homo versipellis,
 Quique impedita expedire facile potest.

Qua-

ficum aptantes, Scholiastes: περιτρίβεις τὰς συνάε
 βόχων nam ita legendum ibi pro παρατρίβεις. Erat
 autem ludi puerilis genus, quo ficus filo suspensas
 impellebant, ut in aëre librarentur & huc illuc ferrentur,
 quas pueri ore hiant captabant; ut ex Scholia-
 ste colligere licet: quod ἐπιπρόβειον ἰσθμιας inde dictum
 fuit, quia pediculo, ut dixi, ficum alligarent filum;
 per metonymiam antecedentis pro consequente.

,, vl. 753. Πάσι δὲ κἀλλον ἰξίοναι] Proverbium a na-

,, vigantibus; Euripides in Medea vl. 278. ἰξίοναι γὰρ
 ,, ἰξίοναι πάλιν δὲ κἀλλον. Idem in Troadibus vl. 94.
 ,, Ὅταν ἐπάπτοιμ' Ἀργείων ἰξίον κἀλλον. & in Hercule
 ,, Furente vl. 837. φόνον ἰξίον κἀλλον. alias etiam: πάλιν
 ,, τὰ κἀλλον κἀλλον dicitur. Ex Nothis Kufferi."
 vl. 756. Κἀκ' ἔ' ἀμυγδαλον] Ex Aeschyllo Prometheus
 vl. 59. Δένικ' γὰρ κἀλλον κἀλλον ἀμυγδαλον πῖρον. Peritiss
 est enim inveniendi viam etiam ex rebus desperatissimis.
 Locum citavit Scholiastes etiam.

Qui te dudum amo, cupiens tibi bene facere,

Uti & alii multi, boni & probi viri:

Sed non possumus propter huncce. Tu enim

Similis es pueris illis, qui amatores habent,

735 Bonos & probos non admittis:

Sed teipsum venditoribus lucernarum, iisque qui corium consuunt,

Aut fecant, aut vendunt, dedis.

CL. Merito, nam ei benefacio. BOT. Dic ergo quid facis?

CL. Illum in Pylo ducem exercitus circumveniens,

740 Cum illuc navigassem, Laconas huc adduxi.

BOT. Ego vero circuiens ex taberna

Ollam furripui cum cibo, quem alius coxerat.

CL. Sed ocyus conventum age,

Mi popule, & ut cognoscas uter nostrum sit tibi

745 Benevolentior, dijudica, ut illum ames.

BOT. Quaeso inquam, dijudica, modo ne in Pnyce.

POP. Nolim in alio loco federe:

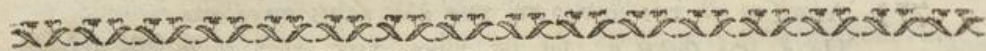
Sed in Pnycem oportet quam primum adesse.

BOT. Hei mihi misero, quam perii; nam senex iste

750 Domi est vir sapientissimus,

Cum vero sedet super hac petra

Os ei hiat, quasi caricas captaret.

SCENA TERTIA.

CHORUS, CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS.

CHOR. Nunc tibi movere omnes funes oportet,

Et animum praesentem afferre fortemque, & orationem captiosam,

755 Ut istis hunc superes. est enim iste homo versipellis,

Quique impedita expedire facile potest.

Qua-

ficum aptantes, Scholiastes: περιτρίβητος τὰς συνάε
 βόλον nam ita legendum ibi pro παρατρίβητος. Erat
 autem ludi puerilis genus, quo ficus filo suspensas
 impellebant, ut in aëre librarentur & huc illuc ferren-
 tur, quas pueri ore hiant captabant; ut ex Scholia-
 ste colligere licet: quod ἐπιτρίβητος ἰσχυράς inde dictum
 fuit, quia pediculo, ut dixi, ficum alligarent filum;
 per metonymiam antecedentis pro consequente.

753. Πάσι δὲ κἀλλὸν ἐξίτηται] Proverbium a na-

vigantibus; Euripides in Medea vs. 278. ἐχθροὶ γὰρ
 ἐξίτηται πάντα δι κἀλλων. Idem in Troadibus vs. 94.
 Ὅταν ἐπάσσωμ' Ἀργείων ἐξίτη κἀλλων. & in Hercule
 Furente vs. 837. φέρον ἐξίτη κἀλλων. alias etiam: πάν-
 τα κἀλλων κἀλλων dicitur. Ex Nothis Kufferi."
 vs. 756. Κἀκ ἤ ἀμυγδαλῶν] Ex Aeschyllo Prometheo
 vs. 59. Δένδρον γὰρ κἀλλὸν κἀξ ἀμυγδαλῶν πέρον. Peritiss
 est enim inveniendi viam etiam ex rebus desperatissimis.
 Locum citavit Scholiastes etiam.

Πρὸς ταῦτ' ὅπως ἐστὶ πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸ ἄνδρα.
Ἀλλὰ φυλάττω, καὶ πρὶν ἐκείνοι προσκείσθαι σοι, ὡς πρὸς σὺ
τὸς δελφίνας μετακίττω, καὶ τὴν ἀκατον ὡς βάλω.

Ἀναπαιστικοί.

- 760 ΚΛ. **Τ**ῆ μὲ δεσποῖν Ἀθηναίη, τῆ τὴ πόλεως μεδέουσα,
Εὐχόμεναι, εἰ μὲ πρὸς τὸ δῆμον τὸ Ἀθηναίων γαλήνημα
βέλτερον ἀνὴρ μὲ Λυσικλέα, καὶ Κύνην, καὶ Σαλαβάκχαν,
Ὡς πρὸς νυκτὶ μηδὲν δράσας, διαπνεῖν ἐν τῷ Πρυτανεῖω.
Εἰ δέ σε μισῶ, καὶ μὴ πρὸς σὺ μάχουμαι μόνον ἀντιβεληκῶς,
765 Ἀπολοίμην, καὶ ἀφειδοίμην, ἀφειδοίμην τε λέπαδνα.
Α Λ Λ. Κἀγὼ γ', ὦ δῆμ', εἰ μὴ σε φιλοῦμαι, καὶ μὴ σέβω, κατακταμῆθαι
Ἐφοίμην ἐν ὡσεὶ κομματίοις· καὶ εἰ μὴ τέτοισι πέποιθας,
Ἐπὶ ταυτησὶ κατακταμῆθαι ἐν μυθιστορῶ μὲ τυρῶ,
Καὶ τῆ κρέατα τὸ ὄργιστον ἐλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
770 ΚΛ. Καὶ πῶς ἀν' ἐμὲ μάλλον σε φιλοῦμαι, ὦ δῆμ', γένοιτο πολίτης,
Ὡς πρὸς ἰδὺν ἡνίκα ἐβύβλον σοι, χεῖματα πλείω ἀπέδειξα
Ἐν τῷ κοινῷ, τὸς μὲν σφελῶν, τὸς δ' ἄγγων, τὸς δὲ μεταίτων;
Οὐ φροντίζων τὸ ἰδιωτῶν ἕθενός, εἰ σοὶ χειροίμην.
Α Λ Λ. Τῆτο ἰδὺν, ὦ δῆμ', ἕθεν σμνόν. καὶ γὰρ γ' τῆτο σε δράσω.
775 Ἀρπάζων γ' τὸς ἀρτῆς σοὶ τὸς ἀλλοτρίους παραθήσω.
Ὡς δ' ἔχει φιλεῖσθαι, καὶ ἔστ' ἕθεν, τῆτ' αὐτὸ σε πρὸς διδάξω,
Ἀλλ' ἢ ἀφειδοίμην τῆτ' αὐτῶν, ὅπῃ σε τὸ ἀπαιστικῶς ἀπαιστικῶς.

Σε

vf. 757. Ὅπως ἐστὶ πολὺς καὶ λαμπρὸς] Hoc loco debemus, (quasi, de vento) item, ingens, admirabilis. Demosthenes contra Aristogitonem: ὡς πολὺς παρ' ἡμῶν ἴσχυς, καὶ λαμπρὸς ἦν. Quam magnam is apud vos spiritus & clarus fuerit. Comicus hic in Equitibus vf. 428. ἔστιμι γὰρ σοὶ λαμπρὸς ἦν καὶ μέγας. ubi vide Notam. conjunxit μέγας & πολὺς in Avibus vf. 489. ἔτω δ' ἰχθυὸς τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς. ubi vide Notam. Euripides in Hippolyto vf. 1. Πᾶλλ' μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ ἀνάνυμ' ὅσα κίχνημα Κύπρις — Magna quidem & non obscuri nominis habeo Dea, Venus ego. ubi Scholia: δυνατὴ, θαυμαστὴ, μέγιστη. Potens, admiranda, maxima. Demosthenes contra Boetium Orat. II. μὴ καταπλάγῃς τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ἄνδρα. Ne terrefactis istius clamore; vehementer enim, vehementer, & audax est homo.

vf. 759. Τὸς δελφίνας μετακίττω] Scholiastes: Δελφίνας, σιδηρῶν κατακτάσασθαι ἢ μολεῖσθαι, εἰς δελφίνας ἰχθυομασιμένον &c. Instrumentum (nauticum) ex ferro aut plumbo paratum in formam delfini. Scholiastes Thucydidis ad Lib. VII. c. 41. ἐκ τῆς κεραιῶν δελφίνης ἦσαν ἡ-

τημίαι μολεῖσθαι, ἕως ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσηλαστικαῖς ναυσίν, οἱ ἐπιπλέοντες αὐταῖς δελφίνοι τῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν. Ex antennis navium erant suspensi delfini, ut insidi possent navibus hostilibus accedentibus; qui delfines perfrangebant eas & submergebant. Hunc locum citavit Cl. Kusterus; eadem autem iere leguntur apud Scholiastem Comici.

Ibid. τὸν ἀκατον ὡς βάλω] Vide ad Ranas vf. 182. vf. 761. Εὐχόμεναι] Scholiastes: ἐπιπλέοντες δελφίνοι καὶ ἀκατον εὐχόμεναι τὸ προσκείσθαι ἐπὶ τῶν σφελῶν λίθῳ. φασὶ γὰρ ἕτας· πρῶτον μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχόμεναι πᾶσι καὶ πόσει, ὅταν εὐνοίαν ἔχον ἐπὶ διατελεῖ τῆς τε πόλεως. — Haec mihi videtur etiam Demosthenes in suis usus adhibuisse, in exordio orationis de Corona; sic enim dicit: Primum Deos & Deas precor, ut, quantam benevolentiam ego constanter habeo, & erga Romam, & erga vos omnes. Cetera videantur apud Oratorem.

vf. 762. Μὴ δ' Ἀριστοκλέα καὶ Κύνην καὶ Σαλαβάκχαν.] Est jocus. Oprime de Rep. se meritum dicit; ita tamen ut postponendus sit Lyfici, qui erat homo nihil postponendus etiam Salabacchae atque Cynnae, duabus merc-

Quapropter opera danda tibi est, ut ingentem & illustrem te contra illum praebeas.

Sed cave tibi, & priusquam ille te adoriatur, tu prior Delphinus erige & lembum habe paratum.

Anapaestici.

- 760 CL. Deam Minervam urbis hujus Praesidem Precor, si erga populum Atheniensem sum Optime post Lysidem & Cynnā & Salabaccham affectus, Ut, quemadmodum nunc, nihil agendo cibum capiam in Prytaneo; Si autem te, *ô popule*, odi, & non pro te pugno, opponens me solum;
- 765 Peream & ferra dissecer, & discindar in lora jugalia.
 BOT. Et ego mi popule, si te non amo & magni facio, dissecus Coquar inter minutalia: atque si his verbis non credis, Radula comminuar cum caseo in moreto, Et harpagine correptis testiculis trahar in Ceramicum.
- 770 CL. At, *ô popule*, quomodo existere possit civis, qui te magis amet quam ego? Praecipue cum tibi meis consiliis utenti conlocupletaverim Aerarium, alios torquendo, alios angendo, ab aliis petendo: Non curans privatos homines, dum tibi gratificarer.
 BOT. Istud quidem non nimis praeclarum factum est, *ô popule*; nam idem praestabo & ego:
- 775 Alienos enim panes rapiens tibi anteponom.
 Primum autem id te docebo, hunc te non amare, nec tibi esse benevolum, Nisi propter id ipsum, quod pruna tua perfruitur:

Etenim

meretriculis; quarum nulla extare potuerunt merita in Remp. De Lysicle vide supra ad vs. 132. Sic in Thesoph. vs. 825. cum Cleophonem vellet dicere hominem multo pessimum, pejorem dicit hac Salabaccha: *καὶ μὴν δὲ Κλεφῶν χεῖρον πάντως ὄντι Σαλαβακχῆς.* (Obl. utrumque dici & Σαλαβακχῆ & Σαλαβακχῆ.) De Cynna vide in Vespis vs. 1028. & in Pace vs. 753. ubi eidem isti Cleoni tribuit Cynnae oculos, id est pudoris expertes.

vs. 165. *Ἀπάδια*] Scholiastes: *λείψ δὲ ἢ εἰς τὴν ἴ, εἰς ἀπάδια.* Deficit praepositio *εἰς*, ut *εἰς ἀπάδια*, in lora. ut isto Alexidis: *Τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὸν πολλὰς κῆρας* reliquum vero corpus in quadrata frustra multa discindens. quem locum citavit Cl. Kusterus ex Athenaei Lib. VII. c. 21. p. 324. *Ἀπάδια* autem sunt crassa lora, quibus ligabantur colla equorum ad jugum, ut est in Scholiis ad Aeschyl. in Persis vs. 191. & apud Hesychium in *ἀπάδια*; ubi *ἀπάδια* legendum esse jam monnerunt Viri docti. Ceterum Coriarius Cleo hic de Loris loquitur; ut mox Fattor & Coquus, de re culinaria.

vs. 768. *Κατακνοθῆν*] In Vespis vs. 966. *ἀνάθεσι τυρίωντι καὶ λίζον μέγα* — *εἰ μὴ κατίκισσας.* vs. 769. *Τὰν ἐρχομένων ἐλαομένων*] In Pluto vs. 936. *ἔλξῃ θύρα? αὐτῶν, λαβῶν ἢ ἐρχομένων.* In Lysistr. vs. 365. *καὶ μᾶλλον ἄλλῃ οὐ κῶλον τ' ἐρχομένων λαβῶν.*

vs. 771. *Χρημάτα πλείη ἀποδίνεα*] Hoc loco *ἀποδίνεα* ita accipitur, ut *ἀποδίνεα* quandoque; Glossae: *ἀποδίνεα, exhibeo, revelo.* Demosthenes adversus Leptinem: *πλείη ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τετρακῆντα ἀπὸ τῶν πόλεως.* Plusquam centum & decem talenta exhibuit ab hostibus. Vide infra ad vs. 814. ubi *ἀποδίνεα* significat reddo, efficio; ut etiam *ἀποδίνεα*, alias, ut Ranis vs. 1043. *εἰς χερσῶν* — *μοχθηροτάτους ἀπὸ δειξῶν.*

vs. 775. *Ἀπάδιαν γὰρ*] Idem iste supra, vs. 742. dicebat: *ἔφοντο ἔτιρε τὴν χύτραν ὑπαίκοιμον.* Infra etiam vs. 1196. scite admodum furripit leporinam, quam Cleo destinaverat Populi personae, & quae suam apponit.

vs. 777. *Ἄλλ' ἢ*] Nihil deest hic ad plenam sententiam, quamvis id Casaubonus putet; coniungendum antecedenti: *ἔχι φίλοι σὲ, ἀλλ' ἢ διὰ τὸτο, Non amat*

Σὲ γὰρ, ὅς Μήδοισι διεξιφίσω παρὶ τὴν χώρας ἐν Μαεραθαῖνι,
 Καὶ νικίσας ἡμῖν μεγάλως ἐγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
 780 Ἐπὶ ταῖς πέτραις ἢ Φροντίδι σκληρῶς σε καθήμηνον ἔπαις·
 Οὐχ ὡσαύτῃ ἐγὼ ραφάιδρός σοι τυτὶ Φέρω. ἀλλ' ἔπαισις,
 Κάβα καθίβε μαλακῶς, ἵνα μὴ τριβῆς ἦ ἐν Σαλαμῖνι.
 ΔΗΜ. Ἄνθρωπε πῶς εἶ; μὴν ἔχοντο εἶ τ' Ἀρμοδίε πῶς ἐκείνων;
 Τῆτό γε τῆρρον ἀληθῶς ἔστιν γενναῖον, ἢ Φιλόδημον.
 785 ΚΛ. Ὡς ὑπὸ μικρῶν θύνης αὐτῷ θωπυμαπῶν γενήησαι;
 ΑΛΛ. Καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τύτων δελεάσασιν εἶλες.
 ΚΛ. Καὶ μὲν εἶπε πῶς ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμυῶν,
 ἢ μᾶλλον ἐμῷ σε Φιλῶν, ἐθέλω παρὶ τὴν κεφαλῆς περὶ δόξῃ.
 ΑΛΛ. Καὶ πῶς σὺ Φιλῆις, ὅς τῆτον ὄρῶν οἰκῆντ' ἐν ταῖσι πιδάκταις,
 790 Καὶ γυπαρίοις, ἢ πυργιδίοις ἔτ' ὄγδοον, ὅσκι ἐλεαίρεις·
 Ἄλλὰ καθέβησας αὐτὸν βλίθεις. Ἀρχεπολέμω δὲ Φέροντος
 Τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, ταῖς φρεσθεῖαις τ' ἀπελαύνεις
 Ἐκ τῆ πόλεως, ραθαπυρίων, αἱ τὰς σπονδάς ἀσφαλεῖς.
 ΚΛ. Ἴνα γ' Ἐμλίων ἀρξῆ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν,
 795 Ὡς τῆτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρχαδίᾳ πεντώβολον ἠλιάσασθαι,
 ἢ ἀναμείνη πάντας δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ ἢ θρασυπύσω,
 Ἐξθλείσκων εἴ ἢ μικρῶς, ὁπόθεν τὸ τελεῖσθαι ἔξῃ.
 ΑΛΛ. Οὐχ ἵνα γ' ἀρξῆ, μα Δί', Ἀρχαδίας ἀσποθύμειος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
 Σὺ μὲν ἀρπάσης ἢ δωροδοκῆς ἀπὸ τῆ πόλεως ὁ δὲ δῆμος
 800 Ὑπὸ τῷ πολέμῳ ἢ τῷ ὀμίχλῃ, ἢ πανουργίᾳ, μὴ καθορᾷ σε,
 Ἄμ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα, ἢ χρεῖας, ἢ μισθῷ πρὸς σὲ κεχλιῶ.
 Εἰ δὲ ποτ' εἰς ἀγρὸν ἔτ' ἀπελθὼν εἰρηναῖα ἀφαιρείψῃ,
 Καὶ χίδρα φαγῶν ἀναθάρρῃσῃ, ἢ τεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ,

Γνά-

eo, nisi propterea tantum. Illam enim vim habet istud
 ἀλλ' ἢ in negatione; in Ranis vf. 1115. ἀλλ' ἀδὲ τὰς
 ταῦτά γ' ἔσ' ἀλλ' ἢ τρία. In Pace vf. 475. εἰ δ'
 γ' εἴλοντο ἄδην Ἀργεῖοι πάλαι ἀλλ' ἢ κατ' ἐλπίων. Etiam
 in interrogationibus idem valet; ut in Ranis vf. 437.
 καὶ τί ἢ τὸ πρῶτον ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθον ἐν τοῖς στρα-
 μασι; Aliud est ἀλλ' ἢ, de quo alibi.

Ibid. Ἀπολαύ[?] Ita Edd. pristinae; non διαλύθ[?].
 vf. 782. Ἴνα μὴ τριβῆς τῶν ἐν Σαλαμῖνι. Scholiastes:
 ἵνα μὴ ἐτριβῆς, μὴ δὲ διεσθῆναι τῶν ἐν Σαλαμῖνι καυῶ-
 σαν πυρῆς ἐν ναυμαχίᾳ. Sede in pulvinari, ne radicem
 illum atterat & corrumpat, qui in praesidio navali apud
 Salaminem laboravit. Sic apud Aeschylum in Agamem-
 none Clytaemnestra, Agamemnonem ex Troja reducem
 excipiens, dicit vf. 914. — ἴδ' ἢ ἐμοὶ φίλον κἀγα-
 θῆσθαι ἀπὸ τῆς τῆς μὴ χεῖρας τῆς τῶν ΠΟΔ', ἀναξ,
 Ἰαίε ΠΟΡΘΗΤΟΡΑ. Διὸς τί μίλλεθ' αἰετὸς ἀκλίμῃ τῆ-
 λθ', Πῆθον κελύθε σπονδῶν τετάρτασι; Sed jam, ebu-
 tum mihi corpus, egredere ex curru isto, non huius rei
 PEDEM tuum, o Rex, ILLI VASTATOREM. Famulus

quid eundamini, quibus injundum est negotium, sternere
 solum & viam paratibus?

vf. 783. Ἀρμοδίου] Iste fautor Popularis Statūs fuit,
 magnamque laudem & decus est consecutus cum Socio suo Aristogitone, quod Hipparchum Hippiae Ty-
 ranni fratrem occidisset.

vf. 785. Ὡς ἀπὸ μικρῶν [Vide ad Plutum vf. 577.

vf. 788. Περιπέσθαι] Vide ad Nubes vf. 644.

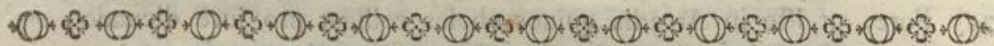
vf. 789. & 790. Τῆτον ὄρῶν οἰκῆντ' ἐν ταῖσι πιδάκταις
 καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις] Initio belli Peloponnesi-
 aci Athenienses, qui plerique ruri habitare solebant,
 omnes in urbem commigrabant; hinc ita erat opple-
 ta hominibus urbs, ut domicilia non caperent omnes.
 Thucydides Lib. II. εἰ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαστες, ἀνεπί-
 θεῖτό τε, καὶ ἰσοκυβέτοιο ἐν τῷ ἀγρῷ παίδας καὶ γυναῖ-
 κας, καὶ τὸν ἄλλον παρασκευῆν, ἢ κατ' οἶκον ἔχοντο.
 deinde MON: χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ αἰετὸς εἰσθῆναι
 τὸς πολλὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατᾶσθαι, ἢ ἀνακουδῆ ἐγί-
 γνετο. paulo post: ἐπειδὴ δὲ ἀφικοντο ἐς τὸ ἄστυ, οἰ-
 γοῖς μὲν τιτῆν ὑπὲρ τῶν οἰκῆταις, καὶ παρὰ φίλων τινὰς, ἢ
 οἰκῶν

Etenim te, qui cum Persis digladiatus es pro patria in Marathone,
 Et victo hoste fecisti, ut possimus nostras res gestas magnifice crepare,
 780 Non respicit tam duriter sedentem super his lapidibus,
 Sicut ego, qui hoc pulvinar confui & tibi fero: sed surge,
 Deinde fede molliter, ne atteras Salaminiam victoriam.
 POP. Mi homo, quis tu es? num aliquis e profapia Harmodii?
 Nam revera hoc facinus praeclarum est, & valde populare.
 785 CL. Quam parvis a blandimentis ei benevolus factus es!
 BOT. Nam tu quoque rebus multo levioribus eum inescasti.
 CL. Imo si quisquam visus est unquam, qui magis pugnet pro populo,
 Aut qui te magis amet, quam ego, capitis certamen inire volo.
 BOT. Et quomodo tu amas, qui, cum istum videas habitare in doliis
 790 Et caveis & turrulis, octavo jam anno, eum non miseraris,
 Sed ante inclusum fumo enecas: & Archeptolemo offerente
 Pacem, eam dissipasti: legatosque abigis
 Ex urbe, explodens eos, pede nates eorum verberans, cum ad foedera invitant.
 CL. Nempe ut Graecis omnibus imperet; extat enim in vaticiniis
 795 Fore, ut iste in Arcadia quinos obolos colligat pro jure dicundo,
 Si expectaverit: utique alam ego hunc & curabo,
 Idque inventum dabo qua jure quave injuria, ut triobolum habeat.
 BOT. Non ideo profecto, ut hic imperet Arcadiae, tu fatagis, sed ut magis
 Rapias & plura dona captes ab urbibus. Populus enim
 800 Propter belli caliginem tuas fraudes non videt.
 Sed necessitate & inopia, quodque stipendia persolvenda sunt, te spectat ore
 hiante;
 Quod si aliquando iste in agrum rediens vixerit in pace,
 Et esu granorum recentis frumenti se recrearit & olivas convenerit,
 Cogno-

εικίαν καταστροφή. ἢ δὲ πολλὰ τὰ τε ἔργα τῆς πόλεως
 ἔπεισαν, καὶ τὰ ἑρὰ καὶ τὰ ἠρώα. ΜΟΧ: κατασκευά-
 σαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς ΠΥΡΓΟῖΣ ἢ ταῖς ἀνὰ τοὺς τοίχοις, καὶ
 αἱ: ἑκάστῳ αὐτῶν ἠδύματο· ἢ γὰρ ἐχρήσαντο ζυμελοθύλας αὐτῶν
 ἢ αἰμα.
 vl. 791. [Ἀρχεπτολίμω] Iste aut unus fuit ex Legatis
 Lacedaemoniorum ad Athenienses de Pace facienda:
 aut ponitur istud nomen tanquam hominis nomen Pro-
 prium, sed alluditur ad etymologiam vocis, quae
 significat incertum belli. Scholiastes: εἰκός ἐν Ἀρχεπτο-
 λίμω μνημονεύσθαι, ἵνα μᾶλλον ἔσχερον ἐπιδείξῃ τὴν πολέμω
 ἢ Κλίωνα, καὶ Ἀρχεπτολίμω εἰρήνην δίδουσι. Perosimile est
 eum Archeptolemi (auditoris belli) sic mentionem fecisse, ut
 ostendat Cleonem potius esse auditem belli; etiam Archepto-
 lemo, id est, vero audite belli pacem offerente. Fuerunt au-
 tem Lacedaemonii, qui bellum Peloponnesiacum in-
 choarunt: atque iidem hoc tempore legatos miserunt
 ad Athenienses de Pace, qui re infecta reverti sunt.
 Vide ad Pacem vl. 664.
 vl. 794. [Ἐστὶ γὰρ ἐν τοῖς λογιόσι] Cleo assidue ja-

stabat Oracula de futura Atheniensium potentia; su-
 pra, vl. 61. de illo: ἄλλ' ἢ χρησμάτι. infra, vl. 815.
 vl. 795. Πεντάβολον ἠλιδαῶνα] Judicia exercendo
 quinos obolos, non tres tantum, ut nunc Athenis,
 meritum dicit Populum Atheniensem in Arcadia,
 victis nempe Arcadibus. Infra vl. 1085. Allantopolz
 comminiscitur oraculum, etiam de futura juris dictio-
 ne Atheniensem in Media: ἡ' ἔτι γ' ἐν Ἐκβάταισι
 δικάσει, λέγειν ἰστίαισα.
 vl. 797. Ἐδὲ καὶ μισρῶς] Alludit ad illud Proverbia-
 le: καὶ δικαίως καδίκως. Scholiastes: ἢ ἀπορρογίζου-
 ντο ἔτε εἰ ἀπὸ δικαίω, ἔτε εἰ ἀπὸ ἀδίκω ἀπορροδοῦνται
 τὰ ἀπράγματα. Non anxie laborant, nec si ex justo,
 nec si ex injusto res conficiatur. Supra, vl. 256. Cleo
 dicebat: ἔε ἐγὼ βέβαια κισραγῶς, καὶ δίκαια καδίκω
 ubi vide Notam.
 vl. 802. Εἰς ἀγρῶν] Dixi ad vl. 789. Athenienses
 ex agris in urbem convenisse.
 vl. 803. Χίθρα] Frumenti recentis grana, quae
 meris erat torrere, iisque uti. Fuisse hoc genus de-
 G g g

- Γνώσε) οίαν αγαθών αὐτὸν τῆ μιθοφορᾷ παρεκόπιε·
- 805 Εἶθ' ἤξῃ σοι δειμὸς ἄγροικῶν, κατὰ σε τ' ἦνον ἰχνεύων.
 Ἄ σὺ γινώσκων τόδ' ἐξαπατᾶς, καὶ ὄνειροπολεῖς ὡς σεαυτῆ.
 ΚΛ. Οὐκ ἐν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ ἀφβάλλειν
 Πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸ δῆμον, πεποιηκότα πλείονα ληστῶν,
 Νῆ τ' Ἰημίτρεα, Θεμιστοκλέους πολλὰς ὡς τὸ πόλιν ἦδη.
- 810 ΑΛΛ. Ὡ πόλις Ἄργεος, κλύεθ' οἶα λέγῃ; σὶ Θεμιστοκλεῖ ἀνπφειρίζεις;
 Ὅς ἐποίησε τὸ πόλιν ἡμῶν μετ' αὐτῷ, θύρων ὅπιχελῆ.
 Καὶ ὡς τῶν τύποις ἀειρώσῃ τὴν Πειραιᾶ ὡς σῶμα ξενί,
 Ἀφελῶν τ' ἔδεν τὴν δεχάειαν ἰχθύος κωνὸς παρέθηκε.
 Σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφύουσα,
- 815 Διατειρίζων, καὶ λησιμαθῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀνπφειρίζων.
 Καλέειθ' ἢ φθίγγ' τίμ' γῆν· σὶ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάτη.
 ΚΛ. Οὐκ ἐν ταυτί δεινὸν ἀκέν, ὦ δῆμ', ἐστὶν μ' ἰσὸς τῶν τῶν.
 Ὅπῃ σε φιλω; ΔΗΜ. Παῦν ἔποςι, καὶ μὴ σκέεβωλλε πονηροί.
 Πολλὰ δὲ πολὺν με ληρόνοι καὶ ἴν' ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'.

- 820 ΑΛΛ. **Μ**αρῶτατες, ὦ δημακίδιον, καὶ πλείστα πανῶν γὰρ δεδρακάς,
 Ὅπόταν χασμαῖ, καὶ τῆς κωνῆς
 Τῶν θύων ἐκκαυλίζων,
 Καταβροχθίζῃ, καίμοφοιν χερσὶν
 Μυσιλάται τ' δημοσίων.
- 825 ΚΛ. Οὐ χαίρησις, ἀλλὰ σε κλέπτον-
 Δ' αἰρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛ.

» Nictarum in pretio, praeferrim apud rusticos, apparet ex hoc loco. Casaubonus. Etiam in Pace v. 594. τοῖς ἀγροικοῖσι γὰρ ἴσθα χίδρα καὶ σαττωία.
 » v. 810. Ὡ πόλις Ἄργεος κλύεθ' οἶα λέγῃ] Hemistichium hoc legitur etiam in Pluto v. 310. Kusterus. ubi vide Notam.

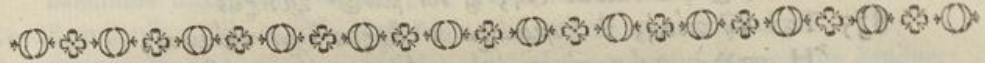
v. 812. Ἄριστος] Ἄριστον prandium, ἄριστον prandere; alludit autem ad ἄριστον ὀπίσθιον, ut significet, tunc civitatem in optimo statu fuisse.

Ibid. Περίμαξεν] Allegorice, quasi de opere pistorio. Sensus: Ad beneficia cetera, extructionem Piraei addidit.

v. 814. Ἀθναίους — μικροπολίτας ἀποφύουσα] Lyfias Orat. Fun. μὲν γὰρ ἀπὸ μιᾶς ἀπιδίξαν τὴν πόλιν, ἐμνοῦσαν δὲ ἀπὸ σασιζήσεως ἀπὸ τῶν. Magnam ex parte, & concordem ex seditione reddiderunt urbem. Vide supra v. 771. & ad Ranas v. 1043.

v. 816. Ἀχιλλείων ἀπομάτη] Attice, pro ἀπομάτη. Schollastes: Σὺ δὲ τ' ἐν Πρωτανείῳ σιτήσιος μισθῆς. ἐκακῆλο γὰρ Ἀχιλλεῖοι τρεῖς κριβῆ, ὡς εὐγενεῖς δὲ αὐτῶν. Tu vero cibum unam capis in Prytaneo. Vocabatur enim bordeum quoddam Achilleum, quasi excellens. Nimirum in Prytaneo coenantiibus, ex illo genere bordei paratus videtur appositus esse cibus. Athenaeus commemorat μάζαν Ἀχιλλείων, Lib. III. p. 114. & addit: καὶ ἴσως αὐτῆ ἔστιν ἡ ἐξ Ἀχιλλείων κριβῶν γινουμένη. Videtur autem Comicus verbo ἀποματίζουσα ad μάζαν alludere: quasi Cleo illo bordeo sibi pinsat mazam. Et opponitur verbum ἀποματίζῃ, quo utitur ad Cleonem, verbo περιμάξεν, quod de Themistocle loquens usurpabat: manetque eadem metaphora; ut dicat Themistoclem pinsendo addidisse aliquid urbi; Cleonem autem de Publico sibi ipsi pinsere. Aut hoc verbum.

- Cognoscet cujusmodi bona ei praecideris propter stipendia.
 805 Deinde tibi redibit exacerbatus & ferus, calculum contra te quaerens.
 Quae cum tu scias, hunc decipis & somnia tua jactas.
 CL. Annon vero grave & intolerabile est te haec in me dicere & me calumniari
 Apud Athenienses & Populum, qui praeclarius meritis sum
 Multo jam de Rep. quam Themistocles, ita me Ceres amet.
 810 Bot. ô Cives Argivi, auditisne quid dicat? tune Themistocli te equiparas?
 Qui reddidit urbem nostram plenam, cum eam invenisset semiplenam.
 Praeterea ei prandenti Piraeum insuper pinsuit,
 Et nihil de pristinis tollens novos pisces apposuit.
 At tu studuisti urbem Atheniensium parvam facere
 815 Interseptam, oracula canens, & teipsum Themistocli equiparans.
 Et ille quidem abijt in exilium: tu vero hordeaceis Achilleis vesceris.
 CL. Annon acerbum est, ô Popule, haec me ab isto audire,
 Quia te amo? Pop. Heus tu, quiesce, neve conviciis eum pete.
 Nam sat longo tempore me clam defraudasti.

SYSTEMA VERSUUM XII.

- 320 Bot. Impurissimus est, ô Popelle, & multa nequiter egit
 Te oscitante, caulesque
 Repetundarum succidens
 Deglutit, & ambabus manibus *inferciens*
 Haurit Reip. bona.
 325 CL. Faxo ego, ut non gaudeas; nam te furat-
 tum esse tres myriadas convincam.

Bot.

verbum significat *abstergere* manus; ut Cleo dicitur propter luxum pane uti, ex ejusmodi hordeo facto, ad abstergendas manus, pro *μαρμαλα* quae ad hos usus alias fiebat ex vilissima farina, aut potius ex furfuribus. Helychius *Spongias Achilleas* quasdam dicit ab aliquibus aut, quibus abstergeantur oculi.
 vl. 818. Σιέρβωλλε] Eustathius: σικεβώλλειν, ἢ κίραρ κάλλειν, ἀποβολή τῆς α' ἢ ἐκ περιτόσεως: nempe ut in *σικεβώλλειν*, quod est ab ἢς *κίραρας*. aut forte σ assumitur, ut in *σικεβώλλειν*. Secundam has etymologias *σικεβώλλειν* erit κερτομάν.
 vl. 819. Πάλλε] Hoc loco *Nimium*, ut in Nubibus vl. 915. *Ἐρασε δὲ πάλλε*. *Nimium es audax*.
 Ibid. *Ἐγκυριάζει*] Formavit hoc verbum a voce *ἔγκυριος*, quae ab *ἔγκυρῶνα*, *occulio*, descendit, & pa-

nem significat *subcineritium*, ut est in Glossis, qui sub cineribus torrebatur; hic *occulis fraudibus uti*, est *ἔγκυριάζειν*. Mansit autem in metaphora ab arte pictoria; nam primo dixit, *προσίμαζεν*, deinde *ἀπομάτη*, & nunc *ἔγκυριάζειν*.
 vl. 821. *Ὅτιται χατμά*] Secundae personae. Infra vl. 1028. *Ὅταν σὺ πῦ ἀλλοσε χάρουε*.
 „ Ibid. *Καυλιε*] Loquendi genus petium e re ostoria. In multis oleribus, caulium maxime probamus. Ideo Poeta obicit Cleoni, quod populo Atheniensi caules repetundarum succiderit, id est, reos repetundarum pretio dimiserit, facta Publico injuria; cum Populus Atheniensis talibus judiciis minus oblectetur, quam ganeo aliquis aut lurco caulibus. *Ex Notis Casaub.*
 G g 2

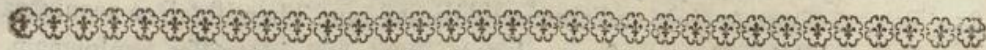
ΑΛΛ. Τί θαλασσοκοπεῖς ἔ πλατυγίσεις,

Μιαιράτατος ἂν αἰεὶ τ' ἄδημον

Τῶν Ἀθλιαίων; ἔ σ' ἐπιδείξω,

830 Νῆ τιῶ Δήμητ', ἢ μὴ ζῶλω,

Δωροδοκίησάντ' ἐκ Μιτυλήνης πλεῖν ἢ μᾶς τετραράκοντα.

ACTUS SECUNDI

Τετράμετροι Ἰαμβικοί Καταληκτικοί.

Ταῦτά παρῶσα.

ΧΟΡ. ⁵ Ω Πᾶσιν ἀνθρώποις Φανείς μέγιστον ἄφελημα,

Ζηλώ σε τ' ἐγγλωπίης· εἰ γὰρ ἄδ' ἐποίησας,

Μέγιστον Ἐλλιάων ἔσθ', ἔ νῦν μόνον καθέξεις

835 Τῶν τῆ πόλ', τ' ἐνυμμάχων τ' ἀρξέεις ἔχων τέλειαν,

Ἦ, πολλὰ χεῖματ' ἐργάσθ', σείων τε ἔ παρατίων·

Καὶ μὴ μεθῆς τ' ἀνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβίω δέδωκαν.

Καπεργάσθ' γὰρ βραδίως, πλθυραὲς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛ. Οὐκ, ὦ γαθοὶ, ταῦτ' ἐπί περ ταύτῃ, μὰ τ' Ποσειδά.

840 Ἐμοὶ γὰρ ἔστ' εἰργασμῶν τοιῶτον ἔργον, ὡς τε

Ἀπαξάπαντας τῆς ἐμῆς ἐχθρῆς ἐπιτομίζειν,

Ἔως ἂν ἢ τ' ἀσπίδων τ' ἐκ Πύλων πλοιῶν.

ΑΛΛ. Ἐπίχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν λαβὴν γὰρ οἰδέδωκας.

Οὐ γὰρ σ' ἔχρην, εἴπαρ Φιλίης τ' ἄδημον, ἐκ παρῶσιος

845 Ταύτας εἰὼν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι,

Ἄλλ' ἐστὶ τῶτ', ὦ δήμω, μηχανῆμ', ἢν, ἢν σὺ βέβη

Τὸν ἄνδρα κολάσασθαι τῶτον, σοὶ τῶτο μὴ κλέμῃ.

Ἵραὲς γὰρ αὐτὰ σίφον οἶόν ὅτι βυρσοπαλῶν

Νεαυτῶν· τῆτ' δὲ παρῶσι μελιτοπάλαμ,

850 Καὶ τυροπάλαμ· τῶτο δ' εἰς εἰ ὅτι συγκεκυφός.

Ἵστ' εἰ σὺ βειμήσαιο, ἔ βλέψαις ὀφρακίοντα,

Νύκτωρ

vf. 827. Τί θαλασσοκοπεῖς] Athenienses obtinebant illo tempore imperium maris.

„ Ibid. Πλατυγίσεις] Proprie πλατυγίσην est, extremo remō, quae pars illius lata est, ferire mare & strepitum edere. Casaub. ex Scholiaste.

vf. 832. Ὡ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ἄφελημα] Aeschylus in Prometheus vf. 654. Ὡ κοινὸν ἄφελημα θη-

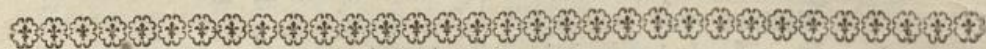
τοῖσι φανείς.

vf. 833. Ἐποίησας] In Avibus vf. 344. ἔπαγ', ἐπίσημο πολέμῳ ὀρματ.

vf. 835. Τελεῖαν] Joco tribuit Partori Tridentem Neptuni; quia Atheniensium tunc erat imperium maris. ex Scholiis.

vf. 837. Λαβὴν δέδωκας] In Nubibus vf. 551. ὡς ἀπαξ παρι-

- Bot. Quid jactas maris imperium, quid crepas,
 Qui pessimus es erga Populum
 Atheniensem? nam te ostendam,
 830 Ita me Ceres amet, aut ne vivam,
 Ex Mitylene plus quam quadraginta minas dono accepisse.

SCENA QUARTA.

Oclonarii Jambici Catalectici.

Eaedem Personae.

- CHOR. **C**hor. δ Qui omnibus hominibus maximo emolumento exortus es,
 Admiror tuam eloquentiam, & te beatum judico; si enim ita perrexeris,
 Maximus inter Graecos eris, & nunc solus tenebis
 835 Remp. & fociis nostris imperabis tridentem *in manu* habens,
 Quo multum pecuniae conficies, calumniis terrens & turbans *homines*:
 Sed ne dimittas hominem, postquam tibi ansam praebuit;
 Facile enim ipsum vinces, ejusmodi habens latera.
 CL. δ Boni, nondum eo rediit res, ita me Neptunus amet,
 840 Extat enim meum quoddam facinus adeo praeclarum,
 Ut omnibus meis inimicis os obturare possim,
 Quamdiu aliquid fuerit reliquum de clypeis, quos ex Pylo allatos dedicavi.
 Bot. Subsiste in mentione clypeorum; nam mihi ansam dedisti.
 Non enim debueras, si Populum amas, data opera
 845 Permittere, ut illi *clypei* una cum ansis dedicarentur.
 Sed est haec, δ Popule, molitio quaedam, ut, si tu velis
 Hunc hominem castigare, tibi non liceat.
 Vides enim ut sit constipata ista caterva coria vendentium,
 Juvenum; circa istos habitant venditores mellis,
 850 Et caseorum; qui omnes in unum conspirant.
 Itaque, si tu frendeas iratus, & cogites de hoc homine in exilium pellendo,

Noctu

παρίστανεν λαβὴν ἑπταβόλον. Hic paulo post: λαβὴν
 γὰρ εἰδιδυκακίαν. In Lystr. v. 675. εἰ γὰρ εἰδώς τις
 ἡμῶν ταῖςδε καὶ σμικρὰν λαβὴν.

v. 851. Ὀστρακίδα] Scholiastes: ἴσθι μὲν ὄνομα παι-
 δῶν. Σὶν δὲ εἰσὶν. [si] δεικνύσιν αὐτὸν ἰσοστρακισθῆ-
 ναί. Est quidem ἰσοστρακίδα nomen ludi; hoc tamen vult
 dicere: Si volueris ipsum per ostracismum ejicere. Jul. Pol-

lux IX. ἰσθὴ δὲ καὶ ἄλλων παιδῶν ὀνόματα, ταῦτ' ἐχ-
 σάν ὄνομα τῆ καταλήξει τ' ὀνομάτων. Βασκίλινδα, ἰστρα-
 κίνδα, δεικνύσινδα, μυνίδα, χυτοίνδα &c. Dicam &
 aliorum ludorum nomina, eandem habentia formam respe-
 cti terminationis: βασκίλινδα, ἰστρακίνδα &c. Est autem
 βλάτιν ἰστρακίνδα hoc loco, vultu minori ostracismum.
 & dicitur ut βλάτιν Παλλήνδα in Achaen. v. 233.

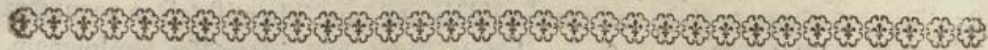
ΑΛΛ. Τί θαλασσοκοπεῖς ἔ πλατυγίσεις,

Μιαιράτατος ἂν αἰεὶ τ' ἄδημον

Τῶν Ἀθλιαίων; ἔ σ' ἐπιδείξω,

830 Νῆ τιῶ Δήμητ', ἢ μὴ ζῶλω,

Δωροδοκίησάντ' ἐκ Μιτυλήνης πλεῖν ἢ μᾶς τετραράκοντα.

ACTUS SECUNDI

Τετράμετροι Ἰαμβικοί Καταληκτικοί.

Ταῦτά παρῶσα.

ΧΟΡ. ⁵ Ω Πᾶσιν ἀνθρώποις Φανείς μέγιστον ἄφελημα,

Ζηλώ σε τ' ἐγγλωπίης· εἰ γὰρ ἄδ' ἐποίησας,

Μέγιστον Ἐλλιάων ἔσθ', ἔ νῦν μόνον καθέξεις

835 Τῶν τῆ πόλ', τ' ἐνυμμάχων τ' ἀρξέεις ἔχων τέλειαν,

Ἦ, πολλὰ χεῖματ' ἐργάσθ', σείων τε ἔ παρατίων·

Καὶ μὴ μεθῆς τ' ἀνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβίω δέδωκαν.

Καπεργάσθ' γὰρ βραδύως, πλθυραὲς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛ. Οὐκ, ὦ γαθοὶ, ταῦτ' ἐπί περ ταύτῃ, μὰ τ' Ποσειδά.

840 Ἐμοὶ γὰρ ἔστ' εἰργασμῶνον τοῖσιν ἔργον, ὡς τε

Ἀπαξάπαντας τῆς ἐμῆς ἐχθρῆς ἐπιτομίζειν,

Ἐως ἂν ἢ τ' ἀσπίδων τ' ἐκ Πύλων πλοιῶν.

ΑΛΛ. Ἐπίχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν λαβὴν γὰρ οἰδέδωκας.

Οὐ γὰρ σ' ἔχρην, εἴπαρ Φιλίης τ' ἄδημον, ἐκ παρῶσιος

845 Ταύτας εἰὼν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι,

Ἄλλ' ἐστὶ τῶτ', ὦ δήμω, μηχανῆμ', ἢν, ἢν σὺ βέβη

Τὸν ἄνδρα κολάσασθαι τῶτον, σοὶ τῶτο μὴ κλέμῃ.

Ὅραῖς γὰρ αὐτὰ σίφον οἶόν' ὅτι βυρσοπαλῶν

Νεαυτῶν· τῆτ' εἰς δὲ ἀξιοκῆσι μελιτοπᾶλαμ,

850 Καὶ τυροπᾶλαμ· τῶτο δ' εἰς εἰ ὅτι συγκεκυφός.

Ὡς εἰ σὺ βειμήσαιο, ἔ βλέψαις ὀφρακίοντα,

Νύκτωρ

vf. 827. Τί θαλασσοκοπεῖς] Athenienses obtinebant illo tempore imperium maris.

„ Ibid. Πλατυγίσεις] Proprie πλατυγίσην est, extremo remo, quae pars illius lata est, ferire mare & strepitum edere. Casaub. ex Scholiaste.

vf. 832. Ὡ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ἄφελημα] Aeschylus in Prometheus vf. 654. Ὡ κοινὸν ἄφελημα θη-

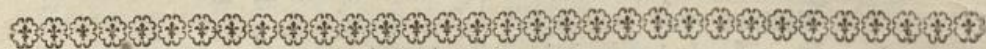
τοῖσι φανείς.

vf. 833. Ἐποίησας] In Avibus vf. 344. ἔπαρ', ἐπίσημο πολέμῳ ὀρματ.

vf. 835. Τρίαιναν] Joco tribuit Partori Tridentem Neptuni; quia Atheniensium tunc erat imperium maris. ex Scholiis.

vf. 837. Λαβὴν δίδωκεν] In Nubibus vf. 551. ὡς ἀπαξ παρι-

- BoT. Quid jactas maris imperium, quid crepas,
 Qui pessimus es erga Populum
 Atheniensem? nam te ostendam,
 830 Ita me Ceres amet, aut ne vivam,
 Ex Mitylene plus quam quadraginta minas dono accepisse.

SCENA QUARTA.

Oclonarii Jambici Catalectici.

Eaedem Personae.

- CHOR. **C** Qui omnibus hominibus maximo emolumento exortus es,
 Admiror tuam eloquentiam, & te beatum judico; si enim ita perrexeris,
 Maximus inter Graecos eris, & nunc solus tenebis
 835 Remp. & fociis nostris imperabis tridentem *in manu* habens,
 Quo multum pecuniae conficies, calumniis terrens & turbans *homines*:
 Sed ne dimittas hominem, postquam tibi ansam praebuit;
 Facile enim ipsum vinces, ejusmodi habens latera.
 CL. **o** Boni, nondum eo rediit res, ita me Neptunus amet,
 840 Extat enim meum quoddam facinus adeo praeclarum,
 Ut omnibus meis inimicis os obturare possim,
 Quamdiu aliquid fuerit reliquum de clypeis, quos ex Pylo allatos dedicavi.
 BoT. Subsiste in mentione clypeorum; nam mihi ansam dedisti.
 Non enim debueras, si Populum amas, data opera
 845 Permittere, ut illi *clypei* una cum ansis dedicarentur.
 Sed est haec, **o** Popule, molitio quaedam, ut, si tu velis
 Hunc hominem castigare, tibi non liceat.
 Vides enim ut sit constipata ista caterva coria vendentium,
 Juvenum; circa istos habitant venditores mellis,
 850 Et caseorum; qui omnes in unum conspirant.
 Itaque, si tu frendeas iratus, & cogites de hoc homine in exilium pellendo,

Noctu

παρίστανεν λαβὴν ἑπὶ τοῦτο. Hic paulo post: λαβὴν
 γὰρ εἰδιδυκακῆς. In Lystr. v. 675. εἰ γὰρ εἰδῶσιν τίς
 ἡμῶν παῖδες καὶ σμικρὰν λαβὴν.

v. 851. Ὀστρακίδα] Scholiastes: ἴσθι μὲν ὄνομα παι-
 δῶν. Σὶν δὲ εἰσὶν. [si] δεικνύσιν αὐτὸν ἰσοστρακισθῆ-
 ναί. Est quidem ἰσοστρακίδα nomen ludi; hoc tamen vult
 dicere: Si volueris ipsum per ostracismum ejicere. Jul. Pol-

lux IX. ἰσθὶ δὲ καὶ ἄλλων παιδῶν ὀνόματα, ταῦτ' ἐχ-
 σάν ὄνομα τῆ καταλήξει τ' ὀνομάτων. Βασκίλινδα, ἰστρα-
 κίνδα, δεικνύσινδα, μυνίδα, χυτοίνδα &c. Dicam &
 aliorum ludorum nomina, eandem habentia formam respe-
 cti terminationis: βασκίλινδα, ἰστρακίνδα &c. Est autem
 βλάπην ἰστρακίνδα hoc loco, vultu minori ostracismum.
 & dicitur ut βλάπην Παλλήνδα in Achaen. v. 233.

- Νύκτωρ καθαρχάσαντες ἀν ταῖς ἀσπίδας, θεόντες
 τὰς εἰσβολὰς τῆ ἀλφίτων ἀν καταλάβοιεν ἡμῶν.
 ΔΗΜ. Οἴμοι τίλας! ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε!
- 855 Ὅσον με παρεκόπησεν χρονον τοιαῦτα κροσιδημῶν.
 ΚΑ. Ω δαιμόνιε, μὴ ἔ λέρησθαι ἴασι, μηδ' οἰθῆης
 Ἐμῆ ποδ' ἄρῃσει φίλοι βελπίον· ὅς τις εἰς ἀν
 Ἐπαυσα τῆς συνωμότας· καὶ μ' ἔ λέλθηεν ἔδεν
 Ἐν τῇ πόλῃ συνιστάμερον· ἀλλ' ἄθῆως κέκεραγα.
- 860 ΑΛΛ. Ὅσῳ γὰρ οἱ ταῖς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 Ὅταν μὴ ἡ λίμη καταστῆ, λαμβάνουσιν ἐδέει.
 Ἐάν δ' ἀνω τε καὶ κάτω τῆ βόρβορον κυκῶσι,
 Αἴρῃσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τῆ πόλιν ταράτῃς.
 Ἐν δ' εἰπέ μοι ποσῶτονί. σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
- 865 Ἐδωκας ἤδη τεταῖ γὰρ κἀπύμα παρὰ σαυτῆ
 Ταῖς ἐμβάσι, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ. Οὐ δῆτα, μὰ τῆ Ἀπόλλω.
 ΑΛΛ. Ἐγώκας ἐν δῆτ' αὐτὸν οἶός ὄστι; ἀλλ' ἐγὼ σοι
 Ζεῦχος πελάμην ἐμβάδων, τετὶ φορεῖν δίδωμι.
 ΔΗΜ. Κεῖνω σ', ὅσον γ' ἐγ' ᾤδα, ἀεὶ τῆ δῆμον ὄντ' ἀειτον,
- 870 Εὐνύστατόι τε τῇ πόλῃ, καὶ τοῖσι διακλύλοισιν.
 ΚΑ. Οὐ δεινὸν ἐν δῆτ' ἐμβάδας ποσῶτονί δύνασθαι,
 Ἐμῆ δὲ μὴ μνεῖαν ἔχειν ὅσον πέπονθας, ὅς τις
 Ἐπαυσα τῆς κνωμῆδος, τῆ Γρύτῃον ἐξαλείψας;
- ΑΛΛ. Οὐκ ἐν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ὄστι φρωλοτηρεῖν,
 875 Παῦσαί τε τῆς κνωμῆδος; καὶ ἐγὼ ὅπως ἐκείνης
 Οὐχὶ φρονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωι.)
 Τῆτον δ' ὄρωι ἀνθ' ἡτῶν ὄντα τηλικῶτονί,
 Οὐ πάποτ' ἀμφιμαχάλας τῆ δῆμον ἠξίωσας,
 Χειμῶν ὄντ' ἀλλ' ἐγὼ σοι τεταῖ δίδωμι.
- 880 ΔΗΜ. Τοῖσῶτονί Θεμιστοκλῆς ἐ πάποτ' ἐπενόησεν·
 Καὶ τοι σοφὸν καὶ κενὸν ὁ Περικλῆς· ἐμοίγε μὲν τοι
 Οὐ μείζον εἶπαι φαίνεται ἐξθῆρημα ἔ χιτῶν.
 ΚΑ. Οἴμοι τίλας, οἷοις πῆθηκισμοῖς με ἀειελαύνεις.

ΑΛΛ.

vf. 855. Παρεκόπη] Supra, vf. 804. οἷον ἀγαθὸν ἀν-
 τὸν τῆ μισθοροῦ παρεκόπη. est autem idem quod πα-
 ρακροῖσθαι, quod in Glossis exponitur: Defraudare;
 proprie in mensuris: & quod hic sequitur, κροσιδημῶν,
 est τῆ δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακροῖσθαι, ut Scholiastes
 loquitur.

vf. 856. Μὴ τῆ λέρησθαι ἴασι] Sophocles in Oedipo
 vf. 927. Ἄλλ' ἴασι τῆ λέρησθαι, εἰ φίλος λίγυι. Sed de-
 ditus est loquenti, si is metuenda nunciat.

vf. 862. Ἐάν δ' ἀνω τε καὶ κάτω τῆ βόρβορον κυκῶσι]

Procopius Epist. 38. καταμαθίνας τὴν σῶζην ἀνω καὶ
 κάτω κυκῶν τὰ τῆ ἀθῆρωι πράγματι. Cum animadver-
 terent Fortunam humanas res sursum deorsum turbare. Ac-
 schylus apud Athenaeum IX. p. 375. τῆ αὐτῆς οἷος, Ἡ
 πολλὰ γὰρ ἐν δῆμοισιν εἰργασται κακά, δεινῶσα καὶ τριπύσσα
 τῆ ἀνω κάτω — ejusdem suis, quae multa in acidi-
 bus fecit mala, quatenus & evertens turbulenter omnia
 sursum deorsum. Demosthenes Philippica III. τὴν δ' ἀ-
 πολαῖος ἀπατῆα κελύματι; καὶ ἀνω καὶ κάτω πεποῖνε
 τὰ τῆ Ἑλλῆων πράγματι. Nunc autem postquam illud
 perit,

Noctu diripientes clypeos isti current
Ad occupanda granaria nostra.

POP. Hei mihi misero! habentne ergo ansas *illi clypei?* ô sceleste!

855 Quanto tempore me decepisti & fraudasti.

CL. ô Bone, ne dedas te huic Oratori, neve putes
Me ipso unquam te inventurum amicum meliorem: qui solus
Conjuratos compescui: neque me latet ulla
Conspiratio in urbe; sed statim vociferari soleo.

860 BOT. Idem enim facis quod illi, qui captant anguillas:

Si enim lacus sit sedatus, nihil accipiunt,
Cum autem sursum deorsum caenum perturbaverint,
Capiunt: tu quoque accipis, quando urbem turbas.
Unum hoc dic mihi: cum tot coria vendas,

865 Dedistine unquam huic de tuo soleam

Ad calceos, tu qui te amare eum dicis? POP. Non fane, ita me Apollo amet.

BOT. Ergone cognoscis eum qualis sit *homo?* at ego tibi

Hocce par calceorum emi & do gestandum.

POP. Judico te omnium, quod sciam, optime de Populo meritum esse,

870 Et reip. te esse benevolentissimum, atque digitis pedum.

CL. Annon ergo acerbum est calceos quidem *apud te* tantum valere;
Meorum autem erga te meritorum te oblivisci, qui
Compescui cinaedos, deleto Grytto.

BOT. Annon ergo acerbum est, te culos quidem inspectare,

875 Et cinaedos compescere? (quamvis omnino

Ex invidia compescueris, metuens ne Rhetores fiant:)

Hunc autem ista aetate cum videas carere tunica,

Nunquam tunica dignatus es utrinque manicata,

Hyberno tempore; at ego tibi istam do.

880 POP. Tale quid nec Themistocles unquam excogitavit:

Quamvis illud etiam inventum sapiens fuerit, Piraeus inquam munitus; mihi
tamen

Non majus illud videtur, quam hocce tunicae inventum.

CL. Hei mihi misero, qualibus me adulationibus exagitas.

BOT.

perit, labefecit omnia, & ima summis miscuit apud
Graecos. Vide ad Aves vs. 3.

vs. 870. Εὐδυστῶν — τοῖσι δακτύλοις] Alexis apud
Athenaeum XV. p. 700. Ὁ πρῶτος εὐδύων μὲν λυχνύ-
χε περιστῶν τ' ἰαχίης, ἢ τὴν ἀνδρῶν τ' δακτύλων. Qui
primus excogitavit deambulare cum laterna noctu, digito-
rum pedis patronus ipse fuit.

vs. 873. Τὸν Γρύττον] Cinaedum quemdam ita dictum.
ex Schollis.

vs. 876. Ἴνα μὴ ῥήτορες γίνωνται] Acerbe in Rheto-

res illius temporis. Quasi, qui pueri, cinaedi fuere,
illi Rhetores plerumque fiant. Supra, vs. 423. ἐν ἰσθ' ὄρας ὁ παῖς ὁ δὲ ἢ τὸ δῆμον ἐπιτροπέουσι, deinde alter ὄρα — κίχας ὁ πρῶτος εἶχεν. ubi vide Notam.

vs. 881. Ὁ Περαιεύς] Supra, vs. 211. τὸ Περαιεὺς προ-
σέμειξεν. Constat autem Themistoclis consilio extru-
ctum fuisse Piraeum.

vs. 883. Πιθακισμῶς] In Vespis vs. 1288. ὑπό τι μι-
κρὸν ἐπιθήκισα.

Ibid. Περιλάβεις] Eurip. in Oreste vs. 412. εἰ μοι
διαγμῶν.

- Α Λ Λ. Οὐκ, ἀλλ' ὄσφ' πίνων ἀνῆρ πέπονθ', ὅταν χρεσίη·
 885 Τοῖσι τρέποισ τοῖς σοῖσι, ὡσφ' βλαυτίοισι, χρεῖμα
 Κ Λ. Ἄμ' ἔχ' ὑπερβαλεῖς με θωπέαις· ἐγὼ γ' αὐτὸν
 Προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμαζ', ὦ πόμπρε. Δ Η Μ. Αἰβοῖ·
 Οὐκ ἐς κόρακας σποφθερεῖ, βύρσις κἀκτον ὄζων;
 Α Λ Λ. Καὶ τῆτ' ἐπίτηδες σε θελίμπιχ', ἵνα σ' σποπνίξη.
 890 Καὶ πρῶτερον ἐπεβέβησέ σοι. τ' καυλὸν οἶδ' ἐκεῖνον,
 Τῷ σιλφίς τ' ἄξιον γενόμερον; Δ Η Μ. Οἶδα μὲν τοι.
 Α Λ Λ. Ἐπίτηδες ἔτ' αὐτὸν ἔσπιδ' ἄξιον γενέσθ',
 Ἴν' ἐαθίοιτ' ὠνόμεροι, κἀπειτ' εἰ Ἡλιαία
 Βδέοντες ἀλλήλους σπικλείνεια οἱ δικασαί.
 895 Δ Η Μ. Νῆ τ' Ποσειδά, κ' πρὸς ἐμὲ τῆτι γ' εἶπ' ἀνῆρ κόσμι·
 Α Λ Λ. Οὐ γ' τόθ' ὑμεῖς βδεόμεροι δήπεθ' ἔνεοδε πυρροί;
 Καὶ Νῆ Δί' ἦν ἔ τῆτο Πυρράνδρε τὸ μηχάημα.
 Κ Λ. Οἴοισί μ', ὦ πόμπρε, βωμολοχθύμασιν ταράτεις;
 Α Λ Λ. Ἦ γ' θεὸς μ' ἐκέλθουσενικησά σ' ἀλαζονεία.
 900 Κ Λ. Ἄμ' ἔ με νικήσεις. ἐγὼ γ' Φημί σοι παρέξω,
 Ὡ δῆμε, μηδὲν δρῶνθ', μιὰς τρέβλιον ῥοφήσω.
 Α Λ Λ. Ἐγὼ δὲ κυλίχινόν τέ σοι, κ' Φάρμακον δίδωμι,
 Τὰ ἴ τοῖσιν ἀντικνημίοισ ἐλκίδρια θειαλείφειν.
 Κ Λ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σε κλέγων, ἴεον ποιήσω.
 905 Α Λ Λ. Ἴδθ' δέχθε κέρκον λαγῶ, τὸ φθαλμίδιω θειφῆν.
 Κ Λ. Ἀπομυξάμενθ', ὦ δῆμ', ἐμῷ πρὸς τ' κεφαλῶ σποφῶ.

Δίμετροι Ἰαμβικοί.

Α Λ Λ. Ἐμῷ μ' ἔν, ἐμῷ μ' ἔν.

Κ Λ. Ἐγὼ σε ποιήσω τρη-
 εσχεῖν, ἀναλίσκονθα τ'

Σαυ-

διωγμῶν, οἷς γ' ἐλαύνομαι τάλας· Non quantis, miser, exagitator persecutionibus.

vf. 884. χρεσίη] Verba in εἶω sunt desiderativa, ut ἀπαλαξίω, apud Thucyd. Lib. I. ἀπαλαξίοντες δὲ καὶ τὴ Μυθίᾳ πολέμῳ. Ubi Scholia: ἀπαλαξίοντες ἔχουσιν, τῆτισιν ἐπιθυμῶσιν ἀπαλαξίοντα. Sic, παραδοσίω apud eundem Lib. IV. γῆς δὲ παραδοσίωσιν, ubi Scholia: ἐπί- κειον παραδοσίωσιν· cupientem iradere. item πολυμυσία apud eundem Lib. I. Vide ad Vespas vf. 163. alia forma verborum desiderandi est contractorum ex αω, ut χροσιῶν, de quibus hic in Equit. vf. 61. & vf. 994.

vf. 885. Τοῖσι τρέποισ τοῖς σοῖσι — χρεῖμα] Eurip. in Oreste vf. 751. ἐχί Μινέλιω τρέποισι χρεῖμασιν.

Ibid. Ὡσπερ βλαυτίοισι] In conviviis discumbentes

exuebant soleas; ut hodiernum Graeci & Turcae, si alicubi in collegio confideant (sedent autem humi super tapetibus, non exporrectis pedibus, sed ad se contractis, ut tibiae tranversim positae formam crucis referant, quibus insident, more Sartorum in Hollandia) soleas in propinquo deponunt. Fiebat autem saepe, ut qui plusculum adbibisset, & subito vellet surgere, cogente aliqua necessitate, vicini soleas pro suis acciperet; nam ebrii non nimis acute cernunt. Quin etiam illud contigit, ut aliquis in convivio soleas plane amitteret; Athenaeus VII. p. 338. Δωριῶν τὴ κρηματῶν κυλλοπῶν οἶνῳ, ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ τὴ χαλκὴ ποδὸς τὸ βλαυτίον· καὶ ὅς, ἔδην, ἐν πλείον καταράτομα τὴ κλέφῳ, ἢ ἀρῶσιν αὐτῶ τὸ σαυδάλιον· Dorioni Tibicini, qui erat loripes, perierat in

- Bot. Imo id facio quod poti solent, cum cacaturium,
 885 Nam ut illi soleis alienis, ita ego tuis moribus utor.
 Cl. Sed non superabis me assentationibus; nam ego
 Super tuum munus ei amiciam hancce *tunicam*; at tu plora improbe. Pop. Au!
 Nonne hinc in malam rem ibis, qui pessime corium oles?
 Bot. Et istam data opera tibi amixit, ut te suffocaret.
 890 Antehac etiam tibi infidiatus est. Meministine cum caulis
 Laferpitii vili pretio veniret? Pop. Equidem memini.
 Bot. Data opera iste voluit eum vili venire,
 Ut ementes edatis, deinde in Heliaea
 Judices pedendo sese invicem occidant.
 895 Pop. Ita me Neptunus amet, idem mihi stercorarius quidam dixit.
 Bot. Annon tunc vos erubesceratis pedentes?
 Et profecto fuit hoc Pyrrhandri commentum.
 Cl. Qualibus me, ô improbe, scurramentis turbas.
 Bot. Minerva enim iussit, ut te vincerem arrogantia.
 900 Cl. Sed non vinces me: ego enim ajo me tibi daturum
 ô Popule, nihil agenti, sorbere catinum mercedis *judiciariae*.
 Bot. Ego vero tibi pyxidem & medicamentum do,
 Ut tibi arum ulcera tibi circumungas.
 Cl. Ego vero cantos tuos legens juvenem te faciam.
 905 Bot. Hem cape caudam leporis, ut tibi ocellos circumtergeas.
 Cl. Cum te emunxeris, ô Popule, in caput meum te absterge.

Dimetri Jambici.

Bot. Imo in meum, imo in meum.
 Cl. Ego te faciam trire-
 mis curatorem, ut sumtus facias de

Tuo

in convivio solea illius pedis, qui ei claudus ac debilis erat; tum is, nihil, inquit, majus imprecabor furi, quam ut ejus pedi sandalium meum conveniat.
 vl. 895. Ἀνθε ἀόπιστος] Per Protopopociam intelligit τὴν ἀόπιστον, & vult dicere: sibi etiam, postquam silphium comedisset, commotam fuisse alvum, ut pederet. In Ecclesiast. vl. 313. & 316. ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χειροῦν. — ὁ δὲ ἴδω τὴν δύραν ἐπέχε κέρων ἢ κοπρεῖαι.
 vl. 896. Πυρρῆ] Aut erubuisse eos dicit, ex pudore, quia pependissent: aut eos aivo cita commaculasse vestem. In Ecclesiast. vl. 330. τί τὰ τοι τὸ πυρρῆν ἴσθι; ἢ τί πε κἀνσίαι σὲ κατατετιλλάν;
 vl. 897. Πυρρῆ] Alludit ad proxime antecedens πυρρῆ. erat autem Pyrrhander iste improbus aliquis &

Sycophanta. Ex Schollis.
 vl. 902. Μισθὲ τευθλίον ἰσθῆται] Metaphorice. In Vespis vl. 508. διυθλίον σικκοῖν φάγοιμ' ἂν ἐν λοτάδι πτερυγίμων. Hoc loco intelligit τὸ δικαστικὸν μισθόν, ut Scholiastes ait. Supra, vl. 51. Cleonis ad Populum verba referuntur: ἴθω, ἴθωσον, ἴθωσον, ἴθωσον, ἴθωσον. vl. 903. Τὰ ἴθωσον] Vide ad Plutum vl. 784.
 vl. 908. Τειραρχεῖν] Tangitur hic calumnia Athe-
 nis usitata. Erant in ea urbe publica quaedam mu-
 nera, privato sumtu curanda, quod proprie λειτურ-
 γεῖν dicitur. Ejusmodi fuit Editio Ludorum, & Prae-
 bitio triremis. Illud vocatur χειροῦν, hoc τειραρχ-
 γεῖν. Saepe autem non distimus quisque, ut erat
 acquum, sed optimus quis iis oneribus premebatur.
 Casaubonus.
 H h h

- 910 Σαυτῶ, παλαιὰν ναυῶ ἔχον-
 τ', εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
 ξεις, ἔδὲ ναυπηγύμνῳ.
 Διαμηχανήσομαι δ' ὅπως
 Ἄν ἴσιον σαυτῶν λάβης.
- 915 ΧΟΡ. Ἄνῃ παφλάζῃ, παῦε, παῦ
 Ὑπερζέων ὑφελκίον
 Δέ τ' ἔξυλων ἀπαρυτέον
 Τέ τ' ἀπειλῶν ταυτηῖ.
 ΚΛ. Δάσεις ἐμοὶ καλλιὸ δίκλιω,
- 920 Ἰπύμνῳ ταῖς εἰσφοραῖς.
 Ἐγὼ γὰρ εἰς τὰς πλωσίους
 Σπθίσω σ' ὅπως ἀν ἐγγραφῆς.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲ ἔ-
 δὲν, ἄχρημα δέ σοι ταδί.
- 925 Τὸ μὲν ταίγιλοι τρωθίδων
 Ἐφεράναι σίζον· σὲ δὲ
 Γνώμιω ἐρεῖν μέλλοντα φεῖ
 Μιλησίων, ἔ κερδανεῖν
 Τάλαντοι, ἣν καταργάση,
- 930 Σπθίδειν, ὅπως τ' τρωθίδων
 Ἐμπλήμνῳ φθαίης ἔτ' εἰς
 Ἐκκλησίαν ἐλθεῖν ἔπει-
 τα πρὶν Φαγεῖν, ἀνῆς μεθή-
 κοι, ἔ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
- 935 Βυλόμνῳ ἐ-
 θίων ὑπιπυγείης.
 ΧΟΡ. Εὐ νή γε τ' Δία ἔ τ' Ἀπόλλω,
 Καὶ τίω Δήμητρα.
 ΔΗΜ. Καὶ μοι δοκεῖ ἔ τάλλα γ' εἶναι καταφανῶς
- 940 Ἀγαθὸς πολίτης, οἷῳ ἔδεις πω λῆσιν

Ἄνῃ

» v. 910. Παλαιὰν ναῦν] Est apud Plautum, finem
 nullum esse sumtum, si quis novem sartam tectam esse
 velit; aut mulierem comitam: quod Aristophanes hic
 spectatum iudicat ab iis, qui viros bonos sumtibus
 vellent atterere, quibus de industria committebatur
 verus navis. Casaub.

» v. 915. Ἄνῃ παφλάζῃ] Per metaphoram ab ollis
 ebullientibus, significat Cleonis animum incitatum, &
 fremitum verborum. Eubulus Comicus apud Athe-
 nacum VI. p. 229. Ἀποτὲ παφλάζῃ βαρβάρῳ λαλήματι.
 Patina bullit barbaro sonitu. ab isto verbo παφλάζειν in-
 didit Comicus Cleoni nomen Παφλαζάν.

v. 919. Δάσεις ἐμοὶ καλὸν δίκλιον] In Vespis v. 451.
 ἀλλὰ τέτοιαι μὲν τὰχ' ἡμῖν δόσαντο καλὸν δίκλιον.

v. 920. Ἰπύμνῳ ταῖς εἰσφοραῖς] Scholiastes Aeschyl-
 li a Stanlejo editus, pro εἰσφοραῖς legit apud Comi-
 cum nostrum συμφοραῖς, ad Prometheum, v. 365. &
 ita legi etiam in Suida & Etymologo annotavit Cl.
 Kusterus. Ἰπύμνῳ autem est ab ἵπῳ, quod Presso-
 rium significat, ut ex Vet. Glossis conicere licet, sive
 Praelium.

v. 925. & 930. seq. Τὸ μὲν τήνωνι τρωθίδων ἐφεράναι
 σίζον· σὲ δὲ — σπθίδειν] Similis imprecatio est in
 Acharnens. v. 1155. ὅν γ' ἐπ' ἐπίδοιμι τρωθίδῳ δειμα-

- 910 Tuo navem veterem habens, in quam tibi sumtum nullus erit Finis, nec fabricationis. Comminifcar etiam ut Velum putrefactum accipias.
- 915 CHOR. Homo iste ebullit: desine, desine Effervescere: subducendum Nonnihil de lignis: despumandum De minis aliquid isto cochleari.
- CL. Dabis mihi pulchre poenas;
- 920 Nam tributo conferendo premeris. Ego enim inter divites Ut cenfearis allaborabo.
- BOT. Ego vero minabor quidem nihil, opto autem tibi haec:
- 925 Ut fartago quidem cum sepiis Super igne stet stridens; tu autem Sententiam pronunciaturus de Milefiis, & lucraturus Talentum, si rem perfeceris,
- 930 Properes sepiis Te implere, priusquam in Concionem eas: deinde antequam ederis, homo aliquis te in concionem arcesfat, & tu talentum accipere
- 935 Volens vorando suffoceris.
- CHOR. Belle ita me Jupiter & Apollo Et Ceres ament.
- POP. Et sane videtur mihi cetera etiam esse perspicue
- 940 Bonus civis, qualis nemo ad hoc tempus

Vir

van, ἢ δ' ἀπλημὴν σίβητα πᾶσαι ἐπὶ τραπέζῃς κειμένην ἐκάλουν· κἄτα μίλλοισι λαβὴν αὐτῶ, κῶνα ἀρπάζοντα φαίγῃσι. Dicitur autem τᾶς κωνοῦν τευθίσαν, ut χύτρα ἀβύρῃς in Plauto vl. 673.

vl. 933. Μισθῶσι] In Ecclef. vl. 533. ἰδέσθῃς δὲ, ἥτις μεθῶσι μ', ἰδέσθῃς πάσῃ τυχῆν. Rogabat autem, illa quae me accersēbat, ut exirem omnino. Euripides in Troadibus vl. 1270. Ἐπεὶ μεθῶσι κείνῳ Ὀδυσσεὺς πᾶρα Οἴδῳ, & σὺ ἄλλαν κλύῃς ἐκπύματα πᾶσας. Sequere; nam ad te accersendum veniunt ab Ulyssē Iphi, cui te sorcam fors mittit ex Patria. Vide hic in Equitibus ad vl. 602.

vl. 936. Ἐσθίαν ἀπὸ πηγῆς] Optat, ut Cleo vorando

suffocetur, dum in Concionem properans, se prius cibum celeriter vult consumere. Arcestratus Poeta facetissimus, apud Athenaeum VII. p. 327. — καὶ ἰπέλιχ' οὕτως, ὡς πνιγόμεν' ὑπὸ σπυδῆς καταπίαν' & festina se, ut suffoceris praesentis nuntio deglutiendi studio.

vl. 940. Οἷ' ἔδῃς — πῶσι πολλοῖς τῶ 'κολῶ] Homini- bus vilissimis, a rebus venalibus; supra, vl. 646. ἵνα τὰς ἀρῶν ἀνείηται πολλὰς τῶ 'κολῶ. & vl. 659. αἰ περιχίδος εἰ γένοιτο ἐκαστὸν τῶ 'κολῶ. Casaubonus opportune ad praesentem locum facit mentionem proverbii: Sardi vmales.

H h h a

- Ἄνῃς γεγένη) τοῖσι πολλοῖς ἔ' Ἔολῷ.
 Σὺ δ', ᾧ Παφλαγῶν, Φάσκων Φιλεῖν μ', ἐσκορόδισας.
 Καὶ νῦν ἄπδ' αὐτῷ τ' δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔει
 Ἐμοὶ ταμίβουσις. ΚΛ. Ἐχε. ποσῶτον δ' ἴδω' ὄν,
 945 Εἰ μὴ μ' εἰσὶς ἐπιπροσβλεῖν, ἔτερ' αὐ
 Ἐμῷ πανηγρότερός τις ἀναφανήσε).
 ΔΗΜ. Οὐκ ἔειδ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔειδ' ἔπαι
 Οὐμῶς· τὸ γῆν σημεῖον ἔτερον φαίνε),
 Ἄλλ' ἢ ἔ' χαθοραῖ. ΑΛΛ. Φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν.
 950 ΔΗΜ. Δημῷ βοεῖς θείον ἐξωπηλιόμον.
 ΑΛΛ. Οὐ τῷτό γ' ἐστὶν ἔ' τὸ θείον. ΔΗΜ. Ἄλλὰ τί;
 ΑΛΛ. Λαρός κεχλιωὺς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
 ΔΗΜ. Αἰβοῖ τάλας. ΑΛΛ. Τί ἐστίν. ΔΗΜ. Ἀπόφερ' ἐκποδῶν,
 Οὐ τ' ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τ' Κλεωνύμω.
 955 Παρ' ἐμῷ δὲ τρυτονὶ λαβῶν, ταμίβέ μοι.
 ΚΛ. Μὴ δῆρα πῶ γ', ᾧ δισποτ', ἀνποβόλῳ σ' ἐγὼ,
 Πρὶν ἂν γε τ' λησιμῶν ἀκύσης τ' ἐμῶν.
 ΑΛΛ. Καὶ τ' ἐμῶν νῦν. ΚΛ. Ἄλλ' ἐὰν τέτω πιθῆ,
 Μολγὸν γενεᾷ δεῖ σε. ΑΛΛ. Κἂν γε τεταῖ,
 960 Ψωλὸν γενεᾷ δεῖ σε μέχει ἔ' μυρρίνης.
 ΚΛ. Ἄλλ' οἴγ' ἐμοὶ λέγῃσιν, ὡς ἀρξῶ σε δεῖ.
 Χώρας ἀπάσης, ἐστρανωμῶν ῥόδοις.
 ΑΛΛ. Οἱ μοὶ δὲ γ' αὐ λέγῃσιν, ὡς ἀλυργίδα
 Ἐχῶν χατάπασον, ἔ' σφάνι, ἐφ' ἀρματῷ.
 965 Χρυσῷ διώξεις Σμικίθλι, ἔ' Κύλειον.
 ΚΛ. Καὶ μὲν ἐνεγκ' αὐτῆς ἰὼν, ἢ ἔπαι
 Αὐτῶν ἀκύση. ΑΛΛ. Πάνυγε. ΔΗΜ. Καὶ σὺ δὲ Φέρε.
 ΚΛ. Ἰδῷ. ΑΛΛ. Ἰδῷ. ΔΗΜ. Νῆ τ' Δε' ἔδεν κωλύφ.

ΣΤΡΟΦΗ

“ v. 942. Φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας] φιλεῖν vel
 “ amare vel osculari potest verū, σκορόδισας est, estu
 “ allii alienare aliquem a se. Casaubonus.” Et sane
 “ non inepte pro osculari accipitur; nam hic Populus
 “ quasi ἐρώμενος amans supponitur, cuius se Cleo fa-
 “ tebatur esse ἐρασθῆν supra v. 728. qui autem comede-
 “ rit allium, illius osculum non est suave. Hinc Horatius
 “ Epod. III. Maecenati, si is allium velit comedere,
 “ talia imprecatur mala: At siquid unquam tale con-
 “ cupiveris, Jocofo Maecenati, precor Manum puella suavis
 “ opponati tuo, Extrema & in sponda cubet. Alludit autem
 “ simul ad σκορόδαλμιν Coriariorum, qualis erat Cleo;
 “ supra v. 199. δὲ ποτὲ Παφλαγῶν ἀπέλλοισα ἢ σκορο-
 “ δάλμιν· utebantur ea ad coria elaboranda.

v. 943. Τὸν δακτύλιον] Schollastes ad v. 946. ὁ
 “ δακτύλιος δὲ, ὃν ἐφόρει, τ' ἀρχῆς ἢ σημεῖον· Annulus au-
 “ tem, quem gerebas, erat signum imperii, nempe quod
 “ Cleo obtinebat. Sed forte per δακτύλιον talem annu-

lum intelligit, quo utebantur non tantum pro signacu-
 “ lo, sed etiam pro clave: & de Rep. loquitur quasi de
 “ domo privata, in qua Cleo hactenus, tanquam pro-
 “ mus condus, clavem habuerit: quam Herus, id est
 “ Populus, ab eo nunc repetit, eumque ab officio re-
 “ movet. Erant autem annuli apud veteres, qui prae-
 “ stabant usum Clavium; in Thesmoph. v. 431. Προσ-
 “ μὲν ἐν ἢ ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν Παισαμῆναισι δακτύλιον
 “ πρῶτον· ubi vide Notam.

“ v. 950. Δημῷ βοεῖς θείον ἐξωπηλιόμον] Solent in-
 “ signia armorum & annulorum convenienter ejusque
 “ voluntati aut naturae usurpari. Sic fingit Poeta
 “ annulum Populi Atheniensium plane ex natura in-
 “ consulti illius populi. Ludit autem in vocibus δῆμος
 “ populus & δεικός pinguedo. In plerorumque ciborum
 “ paratu adhibetur pinguedo. Veteres autem Athe-
 “ nienfes multos cibos parabant foliis ficulneis invol-
 “ ventes, quae Graeci θεία vocant. Casaub.” Simili-

- Vir extitit ejusmodi hominibus, quorum plures veneunt obolo.
 Tu vero Paphlago, qui te mei amantem esse dicis, me exacerbasti.
 Et nunc redde mihi annulum; nam non amplius
 Mihi quaestor eris. CL. Habe tibi. hoc tamen scio,
 945 Si me non fines procurare Remp. alium denuo
 Meipso nequiores aliquem exoriturum.
 POP. Fieri nequit ut annulus iste sit
 Meus: sane signum aliud videtur esse;
 Nisi forte parum cernunt oculi. BOT. Fac sciam quid signi tibi fuerit.
 950 POP. Bubulae adipis thrium assatum.
 BOT. Non illud est, non thrium inquam. POP. Quid vero?
 BOT. Mergus hians super petra verba faciens pro concione.
 POP. Au! miser ego! BOT. Quid est? POP. Aufer hinc procul;
 Non meum habuit sed Cleonymi:
 955 Hunc autem accipe a me, & mihi quaestorem age.
 CL. Nondum etiam, ô Here mi, obsecro te,
 Priusquam oracula mea audias.
 BOT. Et mea ergo. CL. Sed si huic credideris,
 Molgum te fieri necesse est. BOT. Et, si huic credideris.
 960 Verpum te fieri necesse est usque ad myrtum.
 CL. Imo mea oracula dicunt, fore ut imperes
 Omni terrae, coronatus rosis.
 BOT. Mea vero dicunt, fore ut purpura
 Indutus versicolore & casside, in curru
 965 Aureo persequaris Smicythen & Cyrium.
 CL. Quin abi & affer illa, ut iste
 Audiat ea. BOT. Maxime. POP. Tu etiam affer.
 CL. Ecce eo. BOT. Ecce eo. POP. Nihil sane impedit.

STROPHE

ter autem in Vespis vs. 40. Iudit in vocibus θυμὸς & εὐμὸς. ubi cum unus dixisset: ἴσθι βοῖον θυμὸν. alter inquit: εἰμοὶ δὲ εὐμὸς ἢ θυμὸν ἔχων βάλισσά δις δάειν. locum citavit Scholiastes. In Acharn. vs. 1101. κάμοι δὲ δὴ σὸ παῖ θύρον [ύρον], ἰσθίω δ' ἰκοί.
 vs. 952. Ἄδρω κηκηνάει. Cleo habet in annulo signum avis voracis; quia avide rapiens civium bona consummat. in Nubibus vs. 590. Κλίωνα ἢ ἄδρον δάειρον ἑλόντας καὶ κλοπῆς. ubi vide Notam.
 Ibid. Ἐπὶ πύλας δημογερῶν] Scholiastes: τὴν δὲ πύλασαν [λύσαν], διὰ τὸ βλεπεῖν ἐν τῇ Πύλῃ. Petram autem dicit propter suggestum in comitio. nempe ille suggestus fuit lapidens, in quem Rhetores concionaturi ascenderant; in Pace vs. 679. ὅστις κρατεῖ γὰρ τὸ λίθον τῷ ἢ τῇ Πύλῃ.
 vs. 954. Κλεινώμω] Quasi iste ejusdem cum Cleone fuerit ingenii, & vorax, qui etiam consumat & quasi vorat civium bona; sane de isto infra vs. 1286. δι-

ῥηται ἰσθίον ποτὶ φαύλας ἰσθίει Κλεινώμω. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰσθίον ποτὶ τὰ ἴχθιντα ἀίριον ἢ ἐν ἱερῶν ἀπὸ τ' οὐρανῶν.
 vs. 959. κληρὸν γινέσθαι] Unus ex Scholiastis: Πέντα' παρὰ τὸ ἀμείλιχον καὶ ζυμικόν. Pauperem. ab ἀμείλιχον, mulgeri, & (per metaphoram) detrimentum capere. Dicit ergo, si pareat Populus oraculis Cleonis & cum Reip. sinat praeesse, fore ut bona publica ab ipso quasi emulgeantur.
 vs. 960. Μίχρη μύρτιν] Partem veretri aliquam ita vocat. Alias vocant μύρτον, Pudendum muliebrem. ut in Lystrata, vs. 1003. τὰ γὰρ γυναικῆς ἄδῃ τὸ μύρτιν θύρον ἴσθι.
 vs. 965. Σμικύθην καὶ Κύριον] Unus ex Scholiastis: ὁ δὲ Σμικύθης Θρακῶν βασιλεὺς. Κύριος δὲ ἀπὸ τῶ Κύριε τῷ Ἀρταξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεὺς, ὃς κατ' ἐπίνοιαν τὰς χεῖρας τ' Ἀφίας πεμψθεὶς σατραπίαν Λακωνικῆς προσηύκει, ὡς πόλεμον τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἔχοντα χεῖ-
 H h 3.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κδ.

ΧΟΡΟΣ.

- 970 **Ἦ**δισιν Φάθ' ἡμέρας
 "Ἐφα τοῖσι παρῆσι, ἔ
 Τοῖσιν ἀφικνερόισιν,
 "Ἦν Κλέων Σπόλη].
 Καί τοι φρεσ' εὐτέρω πινῶν,
 Οἶων δ' ἐγαλωτάτων,
 975 Ἐν τῷ Δείγματι τ' δικῶν,
 "Ἦεσ' ἀνπλερότων,
 'Ὡς εἰ μὴ γένοιτ' ἔτ' οἷ
 Τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἀν ἦ-
 τ' ἴω σκλήθ' ἴω λησίμω,
 980 Δοῖδ' ἔξ, ἔδ' ἄ τ' οὐμῶν.
 Ἄλλ' ἔ τ' ἔγωγε θα-
 μάζω τ' ὑμνοῦσας
 Αὐτῶ. Φασὶ γ' αὐτὸν οἱ
 Παῖδες, οἱ ξυνοφοῖτον,
 985 Τὴν δ' αὖτε μόνον ἀν ἀγ-
 μότ' ἔθ' ἄμα τὴν λύσαν,
 "Ἄλλω δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.
 Κατὰ τ' κθαριστῶν
 'Ὀρμαδέντ' ἀπάγειν κελθί-
 990 ειν, ὡς ἀγμονίαν ὁ παῖς
 Οὐτ' ἔ δ' ἴω] μαθεῖν,
 "Ἦν μὴ δ' ἀροδοκίτι.

χρῆματ'· Smythes est Thracum Rex. Cyrus autem dicitur pro Cyro, filio Artaxerxis Regis Persarum, qui Cyrus illis temporibus, in Lydiam Satrapa missus, cum foret partibus Lacedaemoniorum, pecuniam his praebebat in bellum contra Athenienses.

975. Ἐν τῷ Δείγματι τ' δικῶν] Δείγμα est specimen rerum venalium: & nomen loci Athenis, quo rerum venalium specimina ferebantur: Ibi etiam ad

confabulandum conveniebant; addidit autem δικῶν ut notet το φιλόδοξον Athenienium. Haec omnia ex Suida & Scholiaste. Illius Dignitatis mentionem facit Demosthenes in Orat. contra Lacritum: ἔτοι δὲ περιεπάτων ἐν τῷ Δείγματι τῶ ὑμνοῦσας. & contra Polycelem: πρὸς τὴν χεῖρα αὐτῶ ἐν τῷ Δείγματι.

979. & 980. Σκλήθ' ἴω λησίμω, δ' ἴω καὶ τοῦτον] Non erunt, inquit, si Cleo pereat, pistillum & trua, quorum

ACTUS

STROPHE VERSUUM XXIV.

C H O R U S.

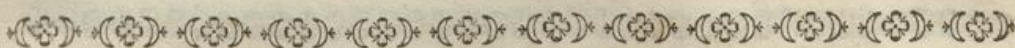
- 970 Jucundissima lux hujus diei
Erit praesentibus, &
Adventantibus,
Si Cleo perierit.
Quanquam seniores quosdam
Morosissimos,
975 In Digmate litium,
Audiui contra dicere:
Si iste non evasisset magnus in
Rep. non exitura
Fuisse duo ista utilia vasa,
980 Pistillum inquam & truam.
Sed hanc etiam ego demi-
ror eruditionem ejus, quae talis est qualis porci.
Nam eum ajunt
Pueri, qui cum ipso scholam frequentarunt,
985 Solam Doricam Har-
moniam lyrae exercuisse;
Aliam vero noluisse discere:
Deinde Citharoedum
Iratum abduci eum jus-
990 sisse: nam, dicentem, Harmoniam puer
Iste non potest addiscere
Nisi Doricam. (*donis cognominem.*)

rum instrumentorum vicem Cleo praestet in turbanda
Rep. In Pace vl. 269. de eodem Cleone: το δεινα
γὰρ Ἀπολλῶν Ἀθηναίῳ ἀνατρίκων, ὅσας, ὁ Εὐροστῶλης.
In Acharnensibus vl. 934 de Sycophanta, qualis &
Cleo erat: πάλῃ μιν αἰσῶ ἴσα, κριτικὸν κακῶν, τριπ-
τῆς δίκαι — καὶ κήλις τὰ τράγματα ἐγκυκλασθῆναι.
vl. 982. Τορμισίας] Alludit ad proverbium. Sus

„Minervam; ἃ δὲ τὰν Ἀθηνῶν· quod de indocto &
„indocili dicitur. Inde ὁμοίωσι erudito qualis porci.
„Cassaubonus.”

vl. 985. Δωρισί] Erat harmonia apud veteres Dorica
dicta; hic autem alludit ad δωροδοκίαν dona accipere,
& corrumpi muneribus; hinc infra vl. 992. pro Δωρισί
dicit: δωροδοκίαι.

SCENA

ACTUS TERTIUS

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

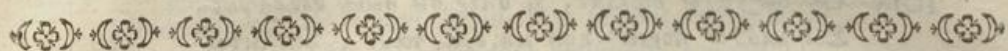
ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΚΛ. Ἴδὲ, θείασαι, κἄχ' ἀπαντας ἐκφέρω.
 ΑΛΛ. Οἴμ', ὡς χροεῖω, κἄχ' ἀπαντας ἐκφέρω.
 995 ΔΗΜ. Ταυγί τί ὄη; ΚΛ. Λόγια. ΔΗΜ. Πάντ'; ΚΛ. Ἐθαύμασται;
 Καὶ ἢ Δί', ἔη γ' ἐμῷ τι κίβωτος πλέα.
 ΑΛΛ. Ἐμοὶ δ' ὑπεράδον, ἔξ ξυνοικία δύω.
 ΔΗΜ. Φέρ' ἴδω, πῶς γὰρ εἰσιν οἱ χροεῖοι ποτε;
 ΚΛ. Οὔ μοι μὴ εἰσι Βάκιδ'. ΔΗΜ. Οἱ δὲ σοὶ πῶς;
 1000 ΑΛΛ. Γλάνιδ', ἀδελφεῖ Βάκιδ' γεραιτέρω.
 ΔΗΜ. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν; ΚΛ. Περὶ Ἀθλιῶν, αὐτῶν Πύλε,
 Περὶ σῶν, αὐτῶν ἐμῶν, αὐτῶν ἀπάντων παραγμάτων.
 ΔΗΜ. Οἱ σοὶ αὐτῶν; ΑΛΛ. Περὶ Ἀθλιῶν, αὐτῶν Φακῆς,
 Περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 1005 Περὶ τῶν μετρήτων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
 Περὶ σῶν, περὶ ἐμῶν, περὶ ἀπάντων παραγμάτων.
 Τὸ πέος ἀν' ἔτσσι δάκκοι.
 ΔΗΜ. Ἄγε νῦν, ὅπως αὐτὰς ἀναγνώσασθέ μοι,
 Καὶ τὸ περὶ ἐμῶν κείνων, ὅπερ ἤδομαι.
 1010 Ὅς ἐν κελύφῃσι αἰετῶν γενήσομαι.
 ΚΛ. Ἄκουε δὴ νῦν, ἔξ ὅσων τὸ νῦν ἐμοί.
 Φερέτω Ἐρεχθεῖδι λογίων ὁδὸν, ἢν σοὶ Ἀπέλλων
 Ἰαχὲν ἐξ ἀδύτου χροεῖ πριπόδων ἐειπίμων.
 Σάξασθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κίνα κροχαραρόδοντα,

Ὅς

vf. 994. Ὁ χροεῖω] Gravatus onere & multitudine oraculorum, quae adportat, hoc dicit; ut in Ranis vf. 8. μετακαλλόμενος τ' ἀνδρῶν ὅτι χροεῖοι. In his locis eodem verbo in eadem significatione utitur, sed aliter atque aliter formato. Vide supra ad vf. 61.
 ,, vf. 1000. Γλάνιδ'] Bacis notus est inter veteres fatidicos, quorum oracula jactabantur Athenis; Glanis vero, qui hic dicitur illius frater, nullus fuit in rerum natura, sed fingitur ab Allantopola ad similitudinem vocis Bacis. Est autem γλάνις piscis nomen. Casaubonus.

,, vf. 1003. Φακῆς] Ut commendet oracula sua, esse scripta ait de vasis edulibus. Ex ejusdem Notis.
 ,, vf. 1010. Ὁς ἐν κελύφῃσι αἰετῶν] Exiit revera tale oraculum de Athenensium potentia; quod Schollastes adducit: Ἐθθαίμων πολέων Ἀθηναίων ἀρετῆς. Πολλὰ ἴδεν καὶ πολλὰ παθὼν καὶ πολλὰ μογήσαν. Αἰετῶν ἐν κελύφῃσι γενήσομαι ἡμεῖς πάντα. O felix civitas Minervae praedatrix! Postquam multa videris, & multa tuleris, & multa feceris; Aquila in Nubibus stes in omnem aetatem. Aristides Panathenaeo circa finem, de hac urbe loquens, dicit: αἰετὸν τι ἐν κελύφῃσι αὐτῆς ὁ θεὸς καλεῖ, πρὶς

SCENA PRIMA.

Senarii Iambici.

CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS, CHORUS.

CL. En, specta, nec omnia effero.

BOT. Hei mihi quam valde cacaturio, nec omnia effero.

995 POP. Quid haec sunt? CL. Vaticinia. POP. Omnia? CL. Miraris?
Et profecto adhuc est mihi una arca plena.

BOT. Mihi autem coenaculum, & duo conclavia.

POP. Fac sciam, cujusnam sint haec oracula.

CL. Mea quidem sunt Bacidis. POP. Tua vero cujus?

1000 BOT. Glandidis, qui fuit frater Bacidis major natu.

POP. De qua re sunt edita? CL. De Athenis, de Pylo,
De te, de me, de omnibus rebus.POP. Tua vero de qua re? BOT. De Athenis, de lente,
De Lacedaemoniis, de scombris novis,

1005 De his, qui frumenta in foro male metiuntur,

De te, de me, de omnibus rebus.

Istud penem facile momorderit.

POP. Facite nunc, ut ea mihi legatis,

Et illud, quod de me est editum, quo delector:

1010 Nempe, ut aquila fiam in nubibus.

CL. Audi nunc jam, & huc adverte mentem:

Attende Erechthides, ut scias, quae sit ratio oraculorum, quae Apollo tibi

Profatus est e penetrali per tripodas venerandos:

Observare te iussit sacrum canem ferratos dentes habentem,

Qui

πρὸς πάλλα πολιόμενα. Aquilamque in nubibus ipsam
Deus (nempe Apollo) vocat ad alias urbes comparatam.
Vide Comicum hic in Equit. vf. 1085. & in Avibus vf. 979.
vf. 1012. Φάριον] Facete imitatur stylum oraculo-
rum. Apud Herodotum in Urania exstat oraculum e-
jusdem Bacidis, ad quem sua etiam oracula referebat
Cleo, quod ab eodem isto verbo incipit; ubi Hero-
dotus istud praefatus, Βάκιδι γὰρ ἄδῃ ἐχθ' ἐπὶ τριταίαν
ἔχεσθαι. affert oraculum: Φάριον βακχάρουσαν ὄταν
ζυγὸν εἰς ἀλα βάλῃ &c. Etiam illud oraculum, quod
Cadmio datum est, ita incipit: Φάριον δῆμοι μύθον Ἀγῆ-

ναισθ' ἔχουσι Κόδιον. Considera mihi orationem meam
apud Scholiastem Comici, & Euripidis.

Ibid. Ἐρεχθίδην] Ita vocat Populum Atheniensem,
ab Erechtheo rege antiquo; sic vf. 1052. Cecropiden
eum vocat a Cecrope rege, & Aegiden vf. 1063. ab
Aegeo rege.

Ibid. Λογίαν ἰδὲν] Apud Euripidem in Phoenissis
vf. 918. Tiresias Vates inquit: "Αὐτὸς δὲ τῶν Διοσκά-
των ἰμῶν ὄδον." Ex Notis Kusteri.

vf. 1014. Καρχαρόδοισα] Ita vocat Cleonem in Ve-
lipsis vf. 1034. & in Pace vf. 754.

- 1015 Ὅς πρὸθεν δάκνων, ἢ ὑπὲρ σὲ δευὰ κεραγὰς,
 Σοὶ μισθὸν ποιεῖ· κἄν μὴ δρᾷ ταῦτ', σπλιεῖται.
 Πολλοὶ γὰρ μισθὸν σφὲ κατακράζουσι κολοῖσι.
 ΔΗΜ. Ταῦτ' ἐγὼ δὲ Δῆμπτρ' ἐγὼ σὲκ οἶδ' ὅ, π λέγῃ.
 Τί γὰρ ἔστ' Ἐρεχθεῖ, ἢ κολοῖσι, ἢ κυῖσι;
- 1020 ΚΛ. Ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων πρὸ σὲ γὰρ ἀπύα.
 Σοὶ δ' εἶπε σὺζέωδά μ' ὁ Φοῖβος τὸν κυῖα.
 ΑΛΛ. Οὐ τέτο φῆσ' ὁ χροσμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὀδί,
 Ὡς σφὲ θύρας σε τ' λογιῶν παρεσίει.
 Ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τέτα ἔ κυῖσι.
- 1025 ΔΗΜ. Λέγε δὴ· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήφομαι λίθον,
 ἵνα μὴ μ' ὁ χροσμὸς ὁ περὶ ἔ κυῖσι δάκη.
 ΑΛΛ. Φράζεθι Ἐρεχθεῖδι κυῖα Κέρβερον ἀνδραποδιγύει,
 Ὅς κέρκω σαίλων ὅπου ἄν δειπνῆς, ἔπιπρῶν,
 Ἐξέδεταί σε τέφρον, ὅταν σὺ πρὸ ἄλλοσε χάσκῃς.
- 1030 Ἐσφοιτῶν δ' ἐς τὸ πᾶνιον λήσῃ σε κυνηδόν,
 Νύκτωρ τὰς λοπάδας, ἢ τὰς νήσους ἀφαιρέων.
 ΔΗΜ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, πολὺ γ' ἄμενον, ὦ Γλάπ.
 ΚΛ. Ὡ τᾶν, ἄκυσον, εἶτα ἀφαιρέων τότε.
 Ἔστ' ἡ γυνὴ, τέξῃ δὲ λέοντ' ἱεραῖς ὡς Ἀθλίαις.
- 1035 Ὅς περὶ ἔ δῆμῃ πολλοῖς κῶναφι μαχεῖται,
 Ὡς περὶ σκύμοισι βεβηκῶς ὄν σὺ Φύλαξαι,
 Τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδερεῖς.
 ΔΗΜ. Ταῦτ' οἶσθ' ὅ, π λέγῃ; ΑΛΛ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μ' ἔ.
 ΚΛ. Ἐφρασαν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σὺζεῖν ἐμέ.
- 1040 Ἐγὼ γὰρ ἀντὶ ἔ λέοντ' εἰμὶ σοι.
 ΔΗΜ. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις Ἀνπιλέων γεγενημένος;
 ΑΛΛ. Ἐν σὲκ ἀναδιδάσκῃ σε τ' λογιῶν ἐκῶν,

vf. 1015. Ὁ πρὸθεν δάκνων] Infra vf. 1028. ὅς κέρκω σαίλων.
 vf. 1017. Μισθὸν σφὲ κατακράζουσι κολοῖσι] Pindarus Nemeorum II. κραζέται δὲ κολοῖσι ταπεινὰ νέμοντα. Vossiferantes animum graculi humilia rasantur. ut autem hic μισθὸν κατακράζουσι κολοῖσι, ita infra, vf. 1048. φθοιερὰ γὰρ ἔπιπρῶσι κωρύκῃ.
 vf. 1020. Ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων] Sic apud Aeschylum Clytaemnestra se ipsam dicit canem, fidelem domus custodem, in Agamemnone vf. 616. Οἷαν περὶ ἑλπίσιν δομάτων κύνα Ἐσθλὴν ἐκείνη, πολεμίαν τοῖς δύσφοροις. Qualem me reliquit aedium canem ipsi benignam, malevolentibus infestam.
 vf. 1023. Ὡς σφὲ θύρας] In Genitivo. Ut canis arrodit januam, si solus alicubi concludatur, exitum sibi patefacere volens; ita iste Cleo arrodit oracula, id est, non integra profert.

vf. 1026. Ὁ χροσμὸς ὁ περὶ τὴν κυῖα] Sic dicit, oratione inverfa, pro: ὁ κύων περὶ ἔ ὁ χροσμὸς.
 vf. 1027. Φράζεθι — κύνα Κέρβερον] In Pace vf. 313. de eodem Cleone: εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον, καὶ διδρασκε, μὴ παρλάξῃ καὶ κεραγὰς ἑμπεδῶν ἡμῖν γένῃται.
 vf. 1028. Ὅς κέρκω σαίλων] Alludit ad Proverbum: σαίλων δάκνωσα, καὶ κύων λαίλαργος ἔστ'. Adulans mordet & canis et latenter nocens. ex Scholiis.
 vf. 1029. Χάσκῃς] In Vespis vf. 702. σὺ δὲ χροσμὸς τὸν κωλύοντα, τὸ δὲ πρᾶξιμονον σε κέλευθον.
 vf. 1030. Κυνηδόν] In Nubibus vf. 491. κυνηδόν τὴν σφοδρὰν σιτήσομαι.
 vf. 1031. Τὰς νήσους ἀφαιρέων] Scholiastes: ὅτι ἀντὶ τὴν εἰπεῖν χύρας, παρ' ὑπὸνιαν εἶπε τὰς νήσους· ταῦτ' ἐστὶν τὰς πύλας πύρας διαρπάξῃ, καὶ τὰς ἰσοστάτας διασείῃ. Tenendum est, Poëtam, pro eo quod debuisse dicere, Ollas; ex inopinato dixisse Isfulas. Hoc sensu: urbis

1015 Qui primus me
 Mercedem tuam
 Multi enim e
 For. Ego,
 Quid enim
 1020 Et. Ego sum
 Tibi enim d
 Bot. Non hoc
 Oracula tua an
 Mihi enim est
 1025 For. Dicite
 Ne me illud d
 Bot. Observa,
 Qui aliter can
 Exire enim e
 1030 Can autem ing
 Nihil potius d
 For. Multa mel
 Et. Audi, o bo
 Et nihil, par
 1035 Qui pro Populo
 Turquam pro c
 Non exultatio
 For. Sciam quid
 Et. Periphras
 1040 Ego enim tibi
 For. Et quomodo
 Bot. Utam ea

- 1015 Qui prius mordens, & pro te acerrime vociferans,
Mercedem tibi acquireret: & nisi hoc fecerit, peribit.
Multi enim ex odio contra ipsum clamitant graculi.
POP. Ego, ita me Ceres amet, non intelligo, quid haec sibi velint.
Quid enim est Erechtheo cum graculis & cane?
- 1020 CL. Ego sum canis ille; nam pro te latro:
Tibi autem dixit Apollo, ut hunc canem fervares.
BOT. Non hoc dicit oraculum, verum iste canis
Oracula tua arrodit, ut canes ostia:
Mihi enim est *oraculum*, quod perspicue dicit de hoc cane.
- 1025 POP. Dic ergo: ego autem prius lapidem capiam,
Ne me illud de cane oraculum mordeat.
BOT. Observa, ô Erechthides, canem Cerberum mangonem (*plagiarium*),
Qui adulans cauda & te coenantem observans
Exedet tuum cibum, quando tu ore hiante aliorum spectas:
- 1030 Clam autem ingredietur in culinam more canum
Noctu patinas & infulas delambens.
POP. Multo melius, ita me Neptunus amet, ô Giani dixisti.
CL. Audi, ô bone, tum demum dijudica.
Est mulier, parietque leonem sacris in Athenis,
- 1035 Qui pro Populo contra multos culices pugnabit,
Tanquam pro catulis suis stans: quem tu observa
Muro exstructo ligneo & turribus ferreis.
POP. Scisne quid haec significant? BOT. Non certe.
CL. Perspicue Deus dixit, ut me fervares.
- 1040 Ego enim tibi sum quasi leo.
POP. Et quomodo me incio factus es Antileon (*quasi leo*)?
BOT. Unum ex vaticiniis te non edocet (*data opera*) volens:

Quod

verbis reditus diripiens, & Insulanus (Atheniensibus subje-
ctus) bonis suis exentiens. In Vespis vl. 908. ἀγαθός γ'
ὄλκιστος καὶ διαλαίχων τὰς χεῖρας.

vl. 1037. Τίχθ' ποῖσας ἔδωκεν] Alludit ad hunc
versum: Τίχθ' Τριτογενεὶ Ζῆλον δίδωι εἰρόσθα Ζεὺς,
qui est ex Oraculo, quod Atheniensibus datum est,
cum Xerxes venisset in Graeciam cum numero illo
exercitu. Oraculum integrum existat apud Herodotum
in Polymnia.

vl. 1039. Ἐστὶ γυνὴ. τίχθ' δὲ λέων' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις]
Sine dubio alludit ad Oraculum illud, quod olim de
Cypselo futuro Corinthi tyranno editum fuerat, & ex-
stat apud Herodotum in Terpsichore; λίστες ἐν Πέτρῳ
οἰ καὶ. τίχθ' δὲ λέοντα Καρτερῶν, ἀμύνην πολλὰν δὲ
ὕπερ γυναικα λυσθ'. Ταῦτά τιν' εἰσφάττοσθε Κορίνθιοι —
Aquila in Petris parturit; parit autem Leonem validum,
cruditorum, qui vitam adimet multis: haec igitur bene ani-

maduertite, Corinthii. Etiam in Oraculo illo, quod da-
tum fuit Acrisio, Perseus dicitur Leo, apud Eurip. in
Danaë vl. 15. quod tale est: Ἔσθαι μὲν, ἔσθαι παῖδες ἀγ-
στοῖσι τῶνδ'· Οὐκ εἴς ἑκάστην πρῶτα γὰρ θῆλον σπέρμα
θῶσθαι δεῖσθ'. κατὰ πῶς κελὶν ποτὶ Εὐρώην κρυφαίαν γυν-
σα, καὶ μὴ γινῆσθαι δὲ Τριτογενεὶ λέοντα τίχθ' πατρὶ &c.
Erit quidem, erit masculus proles partus: non tamen ex
ipso (Acriso); prius enim procreare oportebit foemineum
foetum: deinde illa foemina olim, clandestinum concubitum
cognoscens quodammodo & non agnoscens, alatum leonem pariet
patri. In quo loco bene ὑπερπύρον legit Cl. Barnesius,
pro ὑπέροπτον. Nam respicitur ad Persei Pegasus,
qui erat alatus.

vl. 1040. Ἀντὶ τῷ λέοντι εἶμι σοι] Xenophon A-
pomu. II. ἀντὶ κυνὸς εἰ φύλαξ. Pro cane es custos.

vl. 1041. Ἀντιόων] Nomen proprium hominis facti
ex illo, quod Cleo dicebat: ἀντὶ τῷ λέοντι.

- Ὁ μόνον σιδηρῶν τεῖχος ἔστι, καὶ ξύλον,
 Ἐν ᾧ σε σώζειν τὸνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
- 1045 ΔΗΜ. Πῶς δὴ τὰ τέτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛΛ. Τυτῶνι
 Δῆσασ' ἐκέλευε πεντεσεύχη φ' ξύλω.
 ΔΗΜ. Ταυτὶ τελείωσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
 ΚΛ. Μὴ πείθε· φθονεραὶ γὰρ ἔπι κρᾶζουσι κορᾶναι.
 Ἄμ' ἴεραχε Φίλῃ, μεμνημένῃ σὺ φρεσίν, ὅς σοι
- 1050 Ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνας.
 ΑΛΛ. Τυτὸ γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύωθε μεθυθεῖς,
 Κεκροπίδη κελκόβηλε, τί τῦθ' ἠγεί μέγα τέρρον;
 Καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθῃ, ἐπεὶ κεν ἀνῆς ἀναβείη.
 Ἄμ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γῶ, εἰ μαχέσαιτο.
- 1055 ΚΛ. Ἀλλὰ τὸδε φράζεθαι, πρὸς Πύλῃ Πύλον ἰὼ σοι ἔφραζεν.
 Ἐπὶ Πύλῃ πρὸς Πύλοιο. ΔΗΜ. Τί τῦτο λέγῃ πρὸς Πύλοιο;
 ΑΛΛ. Τὰς πύελυς φησὶν καταλήψασθ' ἐν βαλανεῖα.
 ΔΗΜ. Ἐγὼ δ' ἄλυτῃ τήμερον γενήσομαι
 ΑΛΛ. Αὐτὸς γῶ ἡμῶν τὰς πύελυς ἀφήρπασεν.
- 1060 Ἄμ' ἔπασί γὰρ ἔστι πρὸς τὴν ναυτικῆν
 Ὁ χερσιμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὴν νῆν πάνυ.
 ΔΗΜ. Προσέχω· σὺ δ' ἀναγινώσκε, τοῖς ναύταισί μιν
 Ὅπως ὁ μοῦθος πρῶτον ἀπεδοθήσε.
- ΑΛΛ. Αἰγείδη, φράσασθαι κυναλώπηκα, μή σε δολάση,
 1065 Λαίθαργοι, ταχύπτερον, δολίαν κερδῶ πολυίδειν.
 Οἶδ' ἔτι τῦτο τί ἔστι; ΔΗΜ. Φιλόφρατος, ἡ κυναλώπηξ.
 ΑΛΛ. Οὐ τῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκείνη
 Λίπει ταχείας δεγυρολόγους ἔπασί.
 Ταύτας ἀπαυδαῖ μὴ δίδόναι σὺ ὁ Λοξίας.
- 1070 ΔΗΜ. Πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛΛ. Ὅπως;
 Ὅπῃ τριήρης ἐστὶ, χά κίων, ταχύ.

ΔΗΜ.

vf. 1046. Δῆσαι — πεντεσεύχη ξύλω] Scholiastes: αἰνῶς ἅπας ἔχοντι, δεῖ ᾧ οἷα πόδες, καὶ αἱ χεῖρες καὶ ἡ τριχῆ. εὐκαλλετο. Quinque foramina habente, per quos pedes & manus & collum trajiciuntur. Eleganti metaphora homo attonitus & infans, qui quasi captus est sensibus illis quinque, quibus utimur, dicitur ἐν πεντεσεύχη νόσῃ δεδεμένῃ apud Aristotelem in Rhetoricis Lib. III. c. 10.

vf. 1047. Ταυτὶ τελείωσθαι] Euripides in Phoenissis vf. 1097. Νῦν χερσιμὸς, ᾧ πᾶσι, Λοξίῳ παραίνεσθαι. Nunc staculum Apollinis, o filia, perscitur.

vf. 1048. Ἐπι κρᾶζουσι κορᾶναι] Hostes suos Cleo vocat cornices; seipsum accipitrem, contra quam illae erocitent. Videtur autem Comicus imitari Pindari locum Olymp. II. σφῶδες, ἢ πολλὰ σφῶδες φῶδες· μακρότερος

δὲ λάβροι παθλοσῶν κέραιε δε, ἀκράντα γαστέρος Διὸς πρὸς ὄνηχα Σπίον Ille est sapiens, qui ex ingenio multa scit; qui vero ex doctrina, illi nimium utentes immoderata lingua, tanquam corvi inania vociferantur contra Jovis alitem avianam. Locum hunc indicavit Bifstus.

vf. 1050. Κορακίνας] Scholiastes ait, κορακίνας esse piscis nomen, & alludi ad vocem κέρου filius. Intelliguntur autem captivi ex Sphaacteria.

vf. 1051. Τῦτο γὰρ τοι] Cum Athenas nunciaretur difficilem esse expugnationem Sphaacteriae, Cleo in Praefectos militiae culpam coniciens dixit, si ipse eo mittatur, se intra viginti dies Lacedaemonios illos, qui obsidebantur, aut vivos adducturum aut occisurum: id quod ille etiam fecit; & quidem praeter omnium expectationem.

Quod solum ferreus murus est, & lignum,
In quo te asservare hunc jussit Loxias *Apollo*.

- 1045 POP. Quomodo ergo illud dixit Deus? BOT. Istum
Ut constringas in ligno, quod quinque habet foramina.
POP. Haec vaticinia nunc impleri mihi videntur.

CL. Ne credas; nam invidiae quaedam cornices crocitant:
At tu accipitrem amare memento, qui tibi

- 1050 Adduxit vinctos Lacedaemoniorum coracinos.

BOT. Equidem istud Paphlago ausus est ebrius.

Cur id, ô Cecropides malorum confiliorum auctor, habes pro egregio facinore?
Nam mulier etiam facile ferat onus, si vir aliquis id sublatum ei imponat.
Non tamen pugnaverit: nam cacaverit, si pugnaverit.

- 1055 CL. Sed istud observa, Pylum, inquam, ante Pylum, de qua sic dixit:
Est Pylus ante Pylum. POP. Quid illud, ante Pylum, sibi vult?

BOT. Ait se ante pyelos, (*id est, alveos, sive, folia*) in balneis occupaturum.

POP. Ego autem illotus hodie ero.

BOT. Ipse enim alveos (*folia*) vobis praecepit.

- 1060 Sed istud de classe dicit

Meum oraculum, ad quod animum te advertere oportet omnino.

POP. Adverto; tu vero lege, nautis meis

Quomodo merces primum dabitur.

BOT. ô Aegides, observa cynalopecem bestiam canis naturam & vulpis
habentem, ne te decipiat,

- 1065 Clam mordentem, velocem, dolosam, astutam, callidam.

Scis quid hoc sit? POP. Philostratus est Cynalopex.

BOT. Non hoc dicit, sed quas naves identidem

Iste petit veloces ad colligendam ab insulanis pecuniam,

Has vetat ei dare Loxias.

- 1070 POP. Quomodo triremis est cynalopex? BOT. Quomodo?

Nempe & triremis & canis est res velox.

POP.

speculationem; nam plerique ipsum primo deridebant, & pro infano habebant, qui auferet tanta promittere, ut testatur Thucydides Lib. III. qui inter alia scribit: ποίς δὲ Ἀθηναίοις εἰπέσει μὲν τι καὶ γίνωσκῃ τῆν κερτολογία αὐτῶν. Atheniensibus autem risus subortus est ob ejus vaniloquentiam. & postea in eodem Libro: καὶ τῆ Κλήανθῃ, καίπερ μανιώδης ἔσα, ἢ ὑπὸ γένεσι ἀπίστων ἐν τῷ γὰρ εἰκόσιν ημερῶν ἡγάγῃ τὸς ἀνδρας, ἄσπερ ὄπισθ'. Et Cleonis promissio, quatenus fuisset infana, effectum est consecuta; nam intra viginti dies illos adduxit, ut promiserat. Hinc apparet cur Comicus id ebrium fuisse ausum dicat Cleonem.

vf. 1052. Καίεσσι] In Nubibus vf. 587. Φασὶ γὰρ εὐσεβείαν τῆς τῆ πόλις προσέταται. ubi vide Notam. In

Eccles. vf. 137. τὰ γὰρ βελούμασ' αὐτῶν, ὡς ἂν πράξεισι, ἐθιμομαίνοντι ἄσπερ μὴ θύοντ' ἐστὶ καὶ παραπληρωμίνα. Vide & in *Lystr.* vf. 514.

vf. 1056. Ἐστὶ Πύλου] Scholia: τῆτο χρησμός. Ἐστὶ Πύλου προ Πύλου, Πύλου γὰρ μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλῃ. Erant autem tres urbes hujus nominis. Vide Steph. Byzant. in *Κυρράσιον*. quem locum indicavit C. Kusterus.

vf. 1066. Φιλόστρατος ἢ κινάλοπος] Schollastes ad hunc locum, & ad *Lystratam* vf. 956. dicit hunc Philostratum fuisse *περὸ βοσκῆς Λεονοῦ*; in *Lystrata* autem a Comico *κινάλοπος*. sed *κινάλοπος*, ut *Lystratus* etiam, in Scholiis ad *Acharnens.* vf. 855. vocatus fuisse dicitur, & Theagenes ab ipso Comico in *Avibus* vf. 1295.

- ΔΗΜ. Πῶς ἐν ἀλόπηξ προσετέθη πρὸς τὰς κυρί;
 ΑΛΛ. Ἄλωπεκίοισι τῆς τραπώταις ἤμασιν,
 Ὅπῃ βότρυς πρὸ γωνίᾳ ἐν τοῖς χωρίοις.
- 1075 ΔΗΜ. Εἶεν.
 Τύτοις ὁ μαθὼς τοῖς ἄλωπεκίοισι πῶ;
 ΑΛΛ. Ἐγὼ ποιεῶ καὶ τῶτον ἡμερῶν τελευτῶ.
 Ἄλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸνδ' ἐπάκωσον, ὃν εἶπέ σοι, ἐξαλέαδ',
 Χρησιμὸν Λητοῖδης, Κυλλήνῳ, μὴ σε δολώσῃ.
- 1080 ΔΗΜ. Ποῖαν Κυλλήνῳ; ΑΛΛ. Τίω τῶτε χεῖρ' ἐποίησε
 Κυλλήνῳ, ὀρθῶς ὅπῃ Φῆσ', ἔμβαλε κυλλῆ.
 ΚΛ. Οὐκ ὀρθῶς φεράζεις. Ἢ Κυλλήνῳ γὰρ ὁ Φοῖβος
 Ἐσ' ἢ χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίζατο ἢ Διοπίδης.
 Ἄλλὰ γὰρ ὅτιναι μαι χρησιμὸς εἴη σὺ περυγῶτός.
- 1085 Αἰετὸς ὡς γίνῃ, καὶ πάσις γῆς βασιλεύσει.
 ΑΛΛ. Καὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ γῆς, καὶ τῆ Ἐρυθρᾶς γὰρ θαλάσσης,
 Χῶπ' ἢ ἐν Ἐκβαταίοις δικασίαις, λείγων ὅπῃπατα.
 ΚΛ. Ἄλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μαι ὄνει ἢ θεὸς αὐτῇ
 Τῆ δῆμῳ καταχεῖν δευταίῃ πλεθυγίαιαν.
- 1090 ΑΛΛ. Νῦν Δία καὶ γὰρ ἐγὼ, καὶ μαι ὄνει ἢ θεὸς αὐτῇ
 Ἐκ πόλεως εἰθεῖν, καὶ γλαυξ αὐτῇ πικρῆσθαι.
 Εἶτα κατασπένδειν καὶ τῆ κεφαλῆς δευδάλλω,
 Ἄμβροσίαν καὶ σῆ· καὶ τῶτε δὲ σκοροδάλλω.
- ΔΗΜ. Ἴε, ἰε. Οὐκ ἦν ἄρ' ἐδεῖς ἢ Γλάνιδ' ἢ σφῶτερ'.
- 1095 Καὶ μὲν ἐμαυτὸν ὀπιτρέπω σοι τῆστοι
 Γερονταγωγίῃν, καὶ ἀναπαίδειν πάλιν.
 ΚΛ. Μήπω γ', ἰκετῶσ' ὄ, ἀλλ' ἀνάμεινοι, ὡς ἐγὼ
 Κεῖθὰς ποιεῶ σοι καὶ βίον κατ' ἡμέραν.
- ΔΗΜ. Οὐκ ἀνέχρημα κεῖθὰν ἀκῶν πολλάκις
- 1100 Ἐξηπατήθῃω ἔω τε σὺ καὶ Θεφάνης.
 ΚΛ. Ἄλλ' ἄλφῖτ' ἤδη σοι ποιεῶ σκεθασμένα.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ μαζίσκας γὰρ διφραμαγαυθῆσας,

Καὶ

vf. 1079. Κυλλήνῳ] Fingit oraculum de hac urbe esse, quia paronomasiam facturus est; ἔμβαλε κυλλῆ, ubi subaudiatur χεῖρ, & significat manum curvam, ad munera accipiendā paratam.

vf. 1083. Διοπίδης] Hanc manum & debitam fuisse manibus ait Scholiastes, obiterque perstringi tanquam furem.

vf. 1085. Αἰετὸς] Vide supra ad vf. 1010.

vf. 1088. Ἄλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ] Cleo ad decipiendum Populum infomnia fingebat; ut supra vf. 806. ad cum dicit Allantopola: τὸνδ' ἐξαπατᾷ καὶ ἐπιροπῶναι π. ρ. ἰ

σεουτῆ· ob eandem causam etiam oracula quaedam jaetabat; ut supra, vf. 61. de eo dicebat Demosthenes: ἄρ' ἔστι χρησιμὸς. Hinc data est occasio Poetae, ut institueret certamen inter Cleonem & ejus Adversarium, de Oraculis & Infomniis.

vf. 1049. Ἴε, ἰε] Hae duae voces extra versum legendae sunt: ne quis putet aliquid in hoc versu redundare. Kusterus. Sic etiam apud Euripidem in Hippolyto vf. 345. Φῶ· πᾶς ἂν σὺ μοι λέξῃσας ἢ μ' ἰχρὸν λέγειν; in hoc, inquam, versu Φῶ similiter extra versum est.

vf. 1094.

ARIS

Pop. Quomodo
 Bot. Vulpes
 Quomodo utas
 Pop. Elio:
 Mito autem vobis
 Bot. Ego p...
 Sed hoc adhae
 Oraculum Lantid
 Bot. De qua Cy
 Cylones esse m...
 Ci. Non recte d...
 Recte inquit man...
 Sed est mihi orac...
 Et quidam fin...
 Bot. Mihi etiam
 Et in Echatar...
 Ci. At ego infom...
 Populum perfringens
 Bot. Ego etiam
 Et uter desuadet
 Deinde mihi e...
 Tuum quidem am...
 Pop. Ja! ja! Nem...
 Quis percipiam tibi
 Quomodo leniam ad
 Ci. Nondum, ob...
 Gena hordicuta
 Pop. Non libenter
 Decipias sum a
 Ci. Imo faciam
 Bot. Ego vero ma

POP. Quomodo igitur vox ἀλώπηξ *vulpes*, addita est voci κύων *canis*?

BOT. Vulpeculis assimulavit milites,

Quoniam uvas comedunt ruri.

1075 POP. Esto:

Istis autem vulpeculis merces quae detur, ubi est?

BOT. Ego praebebo eam in tres dies.

Sed hoc adhuc audi, quod te vitare iussit

Oraculum Latoides *Apollo*, quod de *Cyllene* dicit, ne illa te decipiat.

1080 POP. De qua *Cyllene*? BOT. Hujus manum finxit

Cyllenen esse merito, quia, ut ille ait, indidit in *cyllen*, *id est*, *curvam in manum dedit ei aliquis mimus*.

CL. Non recte dicis; per *Cyllenen* enim *Phoebus*

Recte innuit manum *Diopithis*.

Sed est mihi oraculum de te alis instructum:

1085 Ut aquila fias, & omni terrae imperes.

BOT. Mihi etiam est oraculum, ut & omni terrae imperes & rubro mari,

Et ut in *Ecbatanis* jus dicturus sis lambens conditos cibos.

CL. At ego infomnium vidi, & mihi videbatur ipsa *Minerva*

Populum perfundere opibus & sanitate e fitula.

1090 BOT. Ego etiam, ita me *Jupiter* amet; nam & mihi videbatur ipsa *Minerva*

Ex arce descendere, eique noctua infidere:

Deinde mihi e marsupio videbatur perfundere caput utriusque;

Tuum quidem ambrosia, *Popule*; hujus autem *Cleonis* muria alliata.

POP. Ju! ju! Nemo ergo erat *Glanide* sapientior.

1095 Quin me ipsum tibi commendo, (*committo*),

Quamvis senem educandum, & ut olim puerum denuo docendum.

CL. Nondum, obsecro, sed expecta, nam ego

Grana hordeacea tibi praebebo & victum quotidie.

POP. Non libenter audio de granis hordeaceis; saepe

1100 Deceptus sum a te & a *Theophane*.

CL. Imo farinam tibi praebebo praeparatam.

BOT. Ego vero mazas parvas jam piftas.

Et

vf. 1094. Τῆ Γλανίδῃ] Placent *Populo* infomniam *Allantopolae*, & *Oracula*; hinc neminem esse sapientiorum ait *Glanide*, ad quem ille *oracula* sua referebat. Vult autem *Comicus* significare, *Bacidem*, cujus *oraculis* *Cleo* utebatur, esse inferiorem *Glanide*. id est: illa *oracula*, quae *Cleo* jaceret, esse minus nihilo; nullus enim unquam fuit *Vates* *Glanis*. sed hoc est *Piscis* nomen, ut ait *Scholias* supra ad vf. 1000.

vf. 1096. Τερονταγωγῶν] *Scholias* dicit *Comicum* alludere ad usum *Sophoclis* ex *Peleo* locum: Πηλῆ

ἢ Αἰδάμιον εἰσφέρει μόνον ἡ τερονταγωγῶν κἀναπαιδία· πᾶν γὰρ αὐθις παῖς ὁ γροῦσκων ἀνὴρ· *Peleum* *Aenai* filium ego sola domum custodiens curo senem, & quasi puerum educo; nam iterum est puer, senex homo.

vf. 1100. Θυφάνης] Hunc *Thuphanem* tanquam adulatorem notari dicit *Scholias*, & impostorem.

vf. 1102. Μαζικὰς διαμαζαμῆνας] Infra, vf. 1163. μαζικὴν — μαζαμῆνην. *Metagenes* apud *Athenacum* VI. p. 269. Μάζας μεγίστας αὐτομάτας μαζαμῆνας· *Mazas* maximas quae se vitro piffuerunt.

Καὶ τῆψον ὄπιόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὄδισ.

ΔΗΜ. Ἀνύσατε νῦν, ὅ, πῶρ ποιήσετ' ὡς ἐγώ

1105 Ὅπότερον ἂν σφῶϊν εὐ με μᾶλλον ἂν ποιῆ,

Τῆτῳ ὠδύδασω ἢ Πυκίς τὰς ἡνίας.

ΑΛΛ. Τρέχιμ' ἂν ἦδη πῶτερον. ΚΛ. Οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

Α C T U S T E R T I I
Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι.

Χ Ο Ρ Ο Σ , Δ Η Μ Ο Σ .

ΧΟΡ. ³ Ω Δῆμε, χαλιὺ γ' ἔχεις
'Αρχιῦ, ὅτε πάντες ἄν-

1110 θρωπι δεδίασί σ', ὡς-
περ ἄνδρα τύραννον.

'Αλλ' ὑπερέγωγ' εἶ,

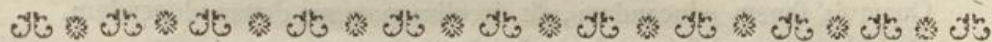
Θωπιδόμδρός τε χαί-

ρεις, καὶ ξαπατόμδρ',

1115 Πρὸς τόν τε λέγοντ' αἰ

Κέχλιμας· ὁ νῆς δέ σε

Παρών ἀποδημαί.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΚΩΛΩΝ Ι.

ΔΗΜ. Νῆς ὄκ' ἐν ταῖς κόμαις
'Υμῶν, ὅλι μ' ἔφρονεῖν

1120 Νομίζετ' ἐγὼ δ' ἐκάν

Ταῦτ' ἠλιθιάζω.

Αὐτὸς τε γ' ἠδδομα

Βρύλλων τὸ κατ' ἡμέραν

Κλέπτον-

vf. 1113. Θωπιδόμδρ' χαίρεις] In Acharn. vf. 632. dicit Poëta ad Populum: φησὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἀξιῶν ὑμῖν ἢ Ποιητῆς· τὰς αὐτὰς ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἱξατατάσθω, μίθ' ἠδδομα θωπιδόμδρος.

vf. 1118. Νῆς δ' ἐν ταῖς κόμαις] Scholiastes: Οἶον ἐν τῷ ἐγκολλῶ· ὅτι ἐκίμων οἱ ἰσπτεῖς· Quasi dicat: in cerebra; quoniam comam alebant Equites, quos hic alloquitur.

Et pisces tostos; nihil aliud restat nisi ut edas.

POP. Properate igitur perficere, quod vultis; nam ego

1105 Uter vestrum mihi plus benefecerit,

Huic tradam habenas Phycis (*concionis.*)

BOT. Curram itaque jam prior. CL. Non fane tu, sed ego prior ero.

SCENA SECUNDA.
STROPHE VERSUUM X.

CHORUS, POPULUS.

CHOR. ô Popule praeclarum utique habes
Imperium, quandoquidem omnes ho-

1110 mines metuunt te, tan-

quam tyrannum.

Sed mobilis es:

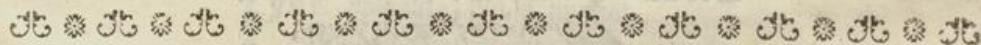
Et si quis tibi aduletur, de-

lectaris, teque decipiat:

1115 Tum etiam oratorem semper

Ore hiante spectas; mens autem tua

Praefens est absens.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM X.

POP. Mens non inest comis
Vestris, quando me non sapere

1120 Putatis; at ego volens

Stolidus sum instar infantis.

Nam ipsi mihi volupe est

Pitissare more infantum in dies:

Et

v. 1123. Βούλων] Verbum formatum a βούη, quae est vox infantum bibere petentium; in Nubibus v. 1386. εἰ μὴν γὰρ βούην εἶπασι, ἐγὼ γὰρ ἀν' οὐρανὸν ἐπί-
291.

Ibid. τὸ καθ' ἡμέραν] Eurip. in Ionē v. 123. κα-
τρύων τὸ καθ' ἡμέρας] serviens quotidie. Idem Electra
v. 183. δακρύων δὲ μοι μὲν δακρυαῖα τὸ καθ' ἡμέρας
lacrymis exerceor quotidie.

Καὶ τῆψον ὄπιόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὄδισ.

ΔΗΜ. Ἀνύσατε νῦν, ὅ, πῶρ ποιήσετ' ὡς ἐγώ.

1105 Ὅπότερον ἂν σφῶϊν εὐ με μᾶλλον ἂν ποιῆ,

Τῆτῳ ὠδύδασω ἢ Πυκίς τὰς ἡνίας.

ΑΛΛ. Τρέχιμ' ἂν ἤδη πῶτερον. ΚΛ. Οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

Α C T U S T E R T I I
Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι.

Χ Ο Ρ Ο Σ , Δ Η Μ Ο Σ .

ΧΟΡ. ³ Ω Δῆμε, χαλιύ γ' ἔχεις
'Αρχιύ, ὅτε πάντες ἀν-

1110 θρωπι δεδίασί σ', ὡς-
περ ἄνδρα τύραννον.

'Αλλ' ὑπερέγωγ' εἶ,

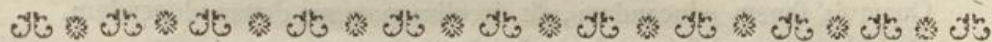
Θωπιδόμδρός τε χαί-

ρεις, καὶ ξαπατόμδρ',

1115 Πρὸς τόν τε λέγοντ' αἰ

Κέχλιμας· ὁ νῆς δέ σε

Παράν σπυδημεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΚΩΛΩΝ Ι.

ΔΗΜ. Νῆς ὄκ' ἐν ταῖς κόμαις
'Υμῶν, ὅλι μ' ἔφρονεῖν.

1120 Νομίζετ' ἐγὼ δ' ἐκάν

Ταῦτ' ἠλιθιάζω.

Αὐτὸς τε γ' ἠδδομα

Βρύλλων τὸ κατ' ἡμέραν.

Κλέπτον-

vf. 1113. Θωπιδόμδρ' χαίρεις] In Acharn. vf. 632. dicit Poëta ad Populum: φησὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἀξιῶν ὑμῖν ἢ Ποιητῆς· τὰς αὐτὰς ὑμᾶς ξυγκοίτοι λόγοις μὴ λίαν ἱξατατάσθω, μίθ' ἠδισθω θωπιδόμδρος.

vf. 1118. Νῆς δ' ἐν ταῖς κόμαις] Scholiastes: Οἶον ἐν τῷ ἐγκυκλίω· ὅτι ἐκίμων οἱ ἰσπτεῖς· Quasi dicat: in cerebra; quoniam comam alebant Equites, quos hic alloquitur.

Et pisces tostos; nihil aliud restat nisi ut edas.

POP. Properate igitur perficere, quod vultis; nam ego

1105 Uter vestrum mihi plus benefecerit,

Huic tradam habenas Phycis (*concionis.*)

BOT. Curram itaque jam prior. CL. Non fane tu, sed ego prior ero.

SCENA SECUNDA.
STROPHE VERSUUM X.

CHORUS, POPULUS.

CHOR. ô Popule praeclarum utique habes
Imperium, quandoquidem omnes ho-

1110 mines metuunt te, tan-

quam tyrannum.

Sed mobilis es:

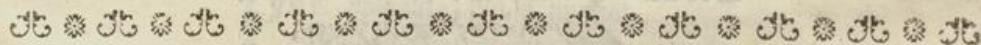
Et si quis tibi aduletur, de-

lectaris, teque decipiat:

1115 Tum etiam oratorem semper

Ore hiante spectas; mens autem tua

Praefens est absens.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM X.

POP. Mens non inest comis
Vestris, quando me non sapere

1120 Putatis; at ego volens

Stolidus sum instar infantis.

Nam ipsi mihi volupe est

Pitissare more infantum in dies:

Et

v. 1123. Βούλων] Verbum formatum a βούη, quae est vox infantum bibere petentium; in Nubibus v. 1386. εἰ μὴ γὰρ βούη εἶπες, ἔγωγε γυνὸς ἀν' ἑστῆν ἐπί-
291.

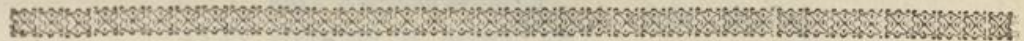
Ibid. τὸ καθ' ἡμέραν] Eurip. in Ionē v. 123. κα-
τρύων τὸ καθ' ἡμέρας] serviens quotidie. Idem Electra
v. 183. δακρύων δὲ μοι μὲν δακρυαῖα τὸ καθ' ἡμέρας
lacrymis exerceor quotidie.

Κλέποντά τε βύλομαι
 1125 Τρέφειν ἕνα τρεφάτιον.
 Τέτον δ', ὅταν ἢ πλείως,
 Ἄρας ἐπάτασσα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. Οὐτὼ μὲν ἂν εὖ ποιῆς,
 Εἴ σοι πυκνότης ἐνε-
 1130 τ' ἐν τῷ πρόπῳ, ὡς λέγεις,
 Τέτω πάνυ πολλή.
 Εἰ τὴσδ' ὀπίτηδες ὡς-
 περ δημοσίως τρέφεις
 Ἐν τῇ Πρυκί' καὶ δ', ὅταν
 1135 Μή σοι τύχη ὄψον ἂν,
 Τέτων ὅς ἂν ἢ παχὺς,
 Ούσας ὀπιδειπνείς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΔΗΜ. Σκέφαθε δέ μ', εἰ σφῶς
 Αὐτὸς φιλέερχομαι,
 1140 Τὴς οἰομήνης φρονεῖν,
 Καὶ μ' ἐξαπατίλλειν.
 Τηρῶ γὰρ ἐκείνοτ' αὐ-
 τὴς, ἔδδ' ἀρκῶν ὄραίν,
 Κλέποντας ἐπιτ' ἀναγ-
 1145 χάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
 Ἄτ' ἂν κεκλόφωσί με,
 Κημὸν καταμυλῶν.

ACTUS

vf. 1129. Εἰ σοι] Quamvis & Schollastes ita legerit, omnesque Edd. consentiant; tamen καὶ σοι lego.
 vf. 1133. Δημοσίως] Alludit ad morem Tribuum, quae inter se certabant, eaeque opimiozem victimam die festo exhiberent. Unde non solum alebantur a victimariis magna cura hostiae, sed etiam illis magis artem adhibebant, quo pinguiotes viderentur,

spiritu per tubos quosdam immisso; quod pater ex Aristotele in *Sophisticis Elenchis* in principio, ubi est φιλετικῶς φησὶν ἑαυτῶν, quod proverbialiter dictum de fallā probatione, cum persuademus nobis recte aliquid habere falso." *Casaubonus*.
 vf. 1145. Ἐξεμεῖν] In *Acharnensibus* vf. 6. τοῖς πέντε ταλαίροις οἷς κλέων ἐξημεῖτον. Similis metaphora hic in

Et furacem volo

1125 Alere unum praetorem (*praesidem*.)

Hunc autem, quando plenus fuerit factus,
Sublatum dejicere soleo.

ANTISTROPHE VERSUUM X.

CHOR. Recte quidem sic feceris,

Si tibi prudentia in-

1130 est, ut dicis, in more

Isto tam multa:

Si hos data opera tam-

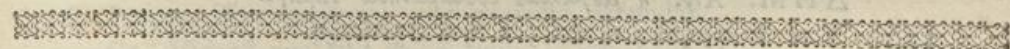
quam publicas victimas alis

In Pnyce: deinde si quando

1135 Tibi non sit obsonium,

Horum aliquem, qui pinguis fuerit,

Sacrificas (*mactas*) & deinde comedis.

SYSTEMA ALTERUM VERSUUM X.

POP. Spectate, an sapienter

Istos circumveniam,

1140 Qui se sapere putant,

Et me fallere.

Observo enim semper i-

psos, licet videre illos non videar,

Cum furantur: deinde co-

1145 go, ut rursus evomant

Quaecunque furati fuerint de meis,

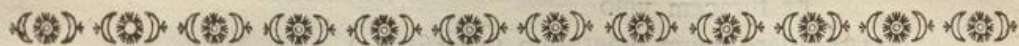
Camum *judicarium eis in os pro specillo immittens.*

SCENA

in Equit. v. 403. ubi ad eundem Cleonem Chorus dicit: εἶδε φάλλος ὄσπερ εἴρε ἐκείλοις τὴν ἰθυσίαν. v. 1147. κηρὶν καταμυλῶν] Pergit in metaphora de vomitu; καταμυλῶν est *specillum aliquo demittere*, ut hic in os ad vomitum ciendum: μὲν specillum, est instrumentum Chirurgorum. Voce autem κηρὶς indicat, quid

per vomitum sit intelligendum: nempe cum aliquis furti condemnatus in iudicio, rem amotam reddere cogitur; κηρὶς enim erat quasi infundibulum, per quod calculos immittebant iudices in urnam, quae erat oris angusti: & hoc loco κηρὶς ponitur pro ipsa urna; per urnam autem intelligitur iudicium.

K k k 2

ACTUS QUARTI

Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

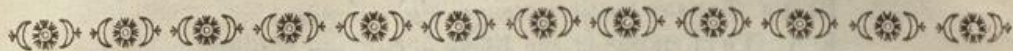
- ΚΛ. Ἄ παγ' ἐς Μαχελίαν ἐκποδῶν. ΑΛΛ. Σίγ', ὦ Φθόρε.
 ΚΛ. ὦ δῆμ', ἐγὼ μὲν τοι παρεσκευασμῶν
 1150 Τείπαλαι κέθημαι, βελόμυρός σ' ἕνεργετῶν.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
 Καὶ χλιόπαλαι, καὶ πρῶπαλαι, πάλαι, πάλαι.
 ΔΗΜ. Ἐγὼ δὲ πρῶδοκῶν γε τεισιμυειόπαλαι
 Βδελύτομαι σφω, καὶ πρῶπαλαι, πάλαι, πάλαι.
 1155 ΑΛΛ. Οἷός' ἐν ὁ δρᾶσον; ΔΗΜ. Εἴ γε μὴ φερέσεις γε σύ.
 ΑΛΛ. Ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τετονί,
 Ἴνα σ' εὐ ποιῶμι ἐξίσω. ΔΗΜ. Δραῖν ταῦτα λῆ.
 Ἄπιτον. ΑΛΛ. Ἰδὲ. ΔΗΜ. Θεοίτ' ἄν. ΚΛ. Ὑποδεῖν οὐκ εἴω.
 ΔΗΜ. Ἄμ' ἢ μεγάλας βίδαμνήσω τήμερον
 1160 Ὑπὸ τ' ἐρεσῶν, νῆ Δί', ἢ γὰρ θρύφομαι.
 ΚΛ. Ὅρας, ἐγὼ σοι πρῶτερ' ἐκφέρω δίφρον.
 ΑΛΛ. Ἄμ' εἰ τράπεζαν ἄμ' ἐγὼ πρῶτεράπιτερ.
 ΚΛ. Ἰδὲ φέρω σοι τήνδ' ἐμαζίσκιον ἐγὼ,
 Ἐκ τ' ὀλῶν τ' ἐκ Πύλου μεμαγμῆλον.
 1165 ΑΛΛ. Ἐγὼ δὲ μυσίλας μεμυσιλημῆας
 Ὑπὸ τ' θεῶν, τῆ χειρὶ τῆ λεφαντίμ.
 ΔΗΜ. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τ' δάκτυλον.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἐτν' γε πίσιον, βύχραν καὶ καλόν.
 Ἐπόρρισε δ' αὐτ' ἢ Παλλάς, ἢ Πυλαιμάχ.
 1170 ΑΛΛ. ὦ δῆμ', εἰσαγῶς ἢ θεός σ' ὀπισκοπεῖ,
 Καὶ νῦν ὑπερέχει σε χυτσαν, ζωμῶ πλείαν,
 ΔΗΜ. Οἴη γὰρ οἰκείαδ' ἂν εἴη τίωδε τ' πάλιν,

E?

vf. 1151. Δεκάπαλαι] Philonides Comicus apud Athenaeum I. p. 23. κατόκειμαι, ὡς ἴρατε, δεκάπαλαι. Jam dudum admodum accumbō, ut videtis. Est autem vox Comico more composita, ut & τρίπαλαι &c.
 vf. 1155. Οἷός' ἐν ὁ δρᾶσον] Analogice sic: δρᾶσον ἄν, εἰσὲ δ; Fac itaque scire quid? ὁ pro ὁ, τι. In Avibus vf. 79. οἷός' ἐν ὁ δρᾶσον, ὡς προχίλι; & alibi aliquoties. Vide Cl. Barnelli indicem II. in Euripidem,

in voce δρᾶσον.

vf. 1164. Ἐκ τ' ὀλῶν] Alias dicuntur ἑλαί, Ionice. Jactat autem rursus Cleo res apud Pylum a se gestas.
 vf. 1168. Ἐτν' γε πίσιον] Antiphanes Comicus apud Athenaeum IX. p. 370. Καὶ μὴν ἑσάντες γ' ἔφεσι λιπαράς; ὁ θεός, Ἐτν' δ' αὐ' αὐταῖς πίσιον — Quis & brassicam coquunt, bene unquam, o Dii! Pulcherrime simul ex pisti. Sic κωμικῶς ἐτν' Heniochus Comicus apud

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

CLEO, ALLANTOPOLA, POPULUS, CHORUS.

- CL. Abi hinc in malam rem. BOT. Tu, ô perditè, abi.
 CL. ô Popule, equidem paratus
 1150 Ter dudum fedeo, cupiens tibi bene facere.
 BOT. Ego vero decies dudum & duodecies dudum,
 Et millies dudum, & antea dudum, dudum, dudum.
 POP. Ego vero expectans tricies millies dudum
 Execror vos, & antea dudum, dudum, dudum.
 1155 BOT. Scisne ergo quid facias? POP. Siquidem tu id mihi non dixeris.
 BOT. Dimitte a carceribus me & istum, ut curramus &
 Ut ex aequo tibi bene faciamus. POP. Faciendum hoc est:
 Abite. BOT. Ecce. POP. Currite jam. CL. Impediri me non sinam.
 POP. At ego aut valde beatus ero hodie
 1160 Propter istos amatores, aut profecto obtundar.
 CL. Vides? ego tibi prior extuli fellam hanc.
 BOT. At non mensam tu, sed ego multo prior extuli.
 CL. Ecce ego fero tibi hanc parvam mazam,
 Ex farre illo pistam, quod ex Pylo attuli.
 1165 BOT. Ego vero excavatas offas panis, quas paravit
 Minerva manu illa eburnea.
 POP. Quam magnum, ô veneranda, digitum habes.
 CL. Ego vero e pisis pultem boni coloris & bonam,
 Quam tudiculavit Pallas, cujus auspiciis Pylum expugnavi.
 1170 BOT. ô Popule, Minerva manifeste te respicit:
 Nunc etiam tenet ollam supra te jure plenam,
 POP. Putasne hanc urbem habitari potuisse tam diu,

Nisi

apud eundem X. p. 408. Ἐπὶ κούμινον, διότι τὴν μὲν
 γαστέρα φουᾷ — Puls fabacea, quia ventrem inflat.

„ vl. 1169. Ἐπίρουσι] Quod Festus notat de voce
 „ trua, τῶν τῶν convenit: instrumentum esse quo mo-
 „ veantur quae coquantur. Casaub.

vl. 1171. Ἐπιχίλι σε τὴν χύτραν] Scholiastes: ἀντὶ
 τῆς ἰσχυρῆς χύτρας. Lucianus in

Timone: ὑπερὸς γὰρ αὐτῆς τὴν χύτρα Περικλῆς. Nam
 obtensa manu eum Pericles protexit.

vl. 1172. Οἷς γὰρ οἰκιστὴ ἀντὶ τῆς τῆς πόλεως]
 Euripides in Aeolo: Δοκίμ' ἀντὶ οἰκίαν γαστῆρ, εἰ πῖνος
 ἄπας λαὸς πολιτικοῖσι πλοῦσιαν ἄπας; Putatisne civilem
 societatem in terris consistere posse, si omnes essent pauperes?
 sine ullis divitibus?

- Εἰ μὴ Φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τίω χύτραν.
 ΚΛ. Τῷτὶ τέμαχος σοὶ δῶκεν ἢ Φοβέσιτ' ἐάτη.
 1175 ΑΛΛ. Ἡ δ' Ὀμβειμοπάτρα γ', ἐφθόν ἐκ ζωμῶν κρέας,
 Καὶ χόλικ' ἄνυτρον τε, καὶ γαφρὸς τόμον.
 ΔΗΜ. Καλῶς γ' ἐποίησε, ἔπέπλε μεμνημένη.
 ΚΛ. Ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τῷτ' Ἐλατῆρ'
 Ἐλατῆρ', ἵνα τὰς ναῦς ἐλαυνώμεν χαλαρῶς.
 1180 ΑΛΛ. Λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. ΔΗΜ. Καὶ πὶ τούτοις λήσομαι
 Τοῖς σιτέροις; ΑΛΛ. Ἐπίτηδες αὐτ' ἐπεμψέ σοι
 Εἰς τὰς τεύχευσι σιτερονείαν ἢ θεός.
 Ἐπιποπῆ γ' ὤφειλ' ἄνω τὸ ναυτικόν.
 Ἐχέ καὶ πῖν κεκραμῶνον τέτρα καὶ δύο.
 1185 ΔΗΜ. Ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τέτρα φέρων χαλαρῶς.
 ΑΛΛ. Ἡ Τριτογενὴς γ' αὐτὸν ἐντεταύνησε.
 ΚΛ. Λαβὲ νῦν πλακῶντ' ἄνυτρον παρ' ἐμῶν τόμον.
 ΑΛΛ. Παρ' ἐμῶν δ' ὅλον γε τ' πλακῶντα τετονί.
 ΚΛ. Ἄμ' ἐλαγῶν ἔχεις ὁπόθεν δαῖς, ἀλλ' ἐγώ.
 1190 ΑΛΛ. Οἴμοι, πῶθεν λαγῶά μοι γνήσει;
 ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξθιρέ π.
 ΚΛ. Ὁρᾶς τὰδ', ὦ χαροδαίμων; ΑΛΛ. Ὀλίγη μοι μέλι.
 Ἄλλὰ γ' ἐκείνοί γ' ὡς ἐμ' ἐρχον. ΚΛ. Τίνες;
 ΑΛΛ. Πρέσβεις, ἔχοντες δρυεὶς βαλάντια.
 1195 ΚΛ. Πῆ, πῆ; ΑΛΛ. Τί δέ σοι τῶτ'; ὄκ' ἐάσεις τῶς ξένους;
 ὦ Δημίδιον, ὄρᾶς τὰ λαγῶν, ἀ σοὶ φέρω;
 ΚΛ. Οἴ μοι τίλας, ἀδίκως γε τὰ μ' ὑφῆρασας.
 ΑΛΛ. Νῆ τ' Ποσειδῶν, καὶ σὺ γ' ἐκ Πύλου.
 ΔΗΜ. Εἶπ', ἀντιβόλῳ, πῶς ἐπεινήσας ἀρπάσαι;
 1200 ΑΛΛ. Τὸ μὲ νόημα τ' θεῶν τὸ δὲ κλέμμι ἐμῶν.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἐκινδύωθ'. ΑΛΛ. Ἐγὼ δ' ὠπῆσά γε.
 ΔΗΜ. Ἄπιδ' ἐ γ' ἀλλὰ ἔσθ' ἀθρόντ' ἢ χρείς.
 ΚΛ. Οἴμοι χαροδαίμων, ὑπεραειδαδῆσομαι.
 ΑΛΛ. Τί ἐλακείεις, δῆμ', ὁπότερός ἔστι νῶν

Ἄνθρ

1175

1175. Ὀμβειμοπάτρα] Hoc epitheto insignitur Minerva apud Homerum, apud quem tamen legitur Ὀμβειμοπάτρα absque μ. Ceterum hunc versum & sequentem adducit Athenaeus Lib. III. cap. XIV. p. 94. Kufferer.

1179. Ἐλατῆρ'] Ἐλατῆρ placenta genus, cuius mentio in Acharn. v. 245. ἢ ἴτι' καταχία τελατῆρ' κατὰ. Ludit autem in vocibus ἐλατῆρ' & ἐλατῆρ' ut mox, in vocibus ἴτι' & ἀτιτί' & ἀτιτί'.

paulo post in τρία & τριτογενής, & ἐπιποπῆ.

1184. Τρία καὶ δύο] Scholiastes: τρία μίση ὕδατ' ἐπιποπῆ, οἷνε δὲ δύο. Quod constat ex tribus aquae portionibus, vini autem duabus. Athenaeus tamen Lib. X. p. 430. aliter; qui istud Philetæri, κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτη, sic accepit; δύο ὕδατ', καὶ τρεῖς ἀκράτη.

1185. Ἦε ἴδτε — καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς] Similis locus Cratini apud Athenaeum l. p. 29. Οἴμ' ὄκ' ἀπαλὸς

Nisi etiam sup

Cl. Hoc fruct

1175 Bot. At V

Item interstiti

For. Bene fac

Cl. Pallas Gery

Placenta in bou

1180 Bot. Cape ha

Infinis? Bot.

Dea ad statuam

Non manarbo

Cape & pocum d

1185 For. J. J. J. J. J.

urmas.

Bot. Ezzim T

Cl. Cape tunc

Bot. A me ante

Cl. Sed leporena

1190 Bot. Hei mihi.

Maxime, pueri

ut carnes rapu

Cl. Vides hanc

At vero illi ad m

Bot. Legati, qui

Cl. Ubi nam, ubi

Pupille, videtur

Cl. Hei mihi mi

Bot. Ezzim tu

For. Dic quæsi

Bot. Commenta

Cl. Et ego per

For. Abi, nam

Cl. Hei mihi, vi

Bot. Cur non d

1195 Bot. Hei mihi, vi

1195 Bot. Cur non d

Nisi ollam supra nos tenuisset?

CL. Hoc frustum piscis tibi dedit Pallas fugatrix exercituum.

1175 BOT. At Virgo patrima carnem elixam jurulentam,
Item intestini & omasi & ventriculi frustum.

POP. Bene factum, quod pepli recordata est.

CL. Pallas Gorgonophora & cristata te comedere jubet de hac
Placenta in longum ducta, ut remos ducamus & navigemus commode.

1180 BOT. Cape haec etiam. POP. Et quid istis faciam

Intestinis? BOT. Data opera tibi ea misit

Dea ad statuminandas intus costis naves;

Nam manifesto respicit classem *nostram*.

Cape & potum duabus mensuris vini, tribus aquae temperatum.

1185 POP. ô Jupiter! quam suave vinum: cujus binae mensurae facile ferunt aquae
ternas.

BOT. Etenim Tritonia ei tres admiscuit.

CL. Cape nunc a me placentae pinguis frustum.

BOT. A me autem totam placentam hancee.

CL. Sed leporinam non habebis unde ei des, at ego *habeo*.

1190 BOT. Hei mihi, unde leporinam accipiam?

Mi anime, nunc tale quid inveni, quale faciunt scurrae, qui aris insidiantur,
ut carnes rapiant.

CL. Vides hancee, o perditae? BOT. Parum id curo;

At vero illi ad me veniunt. CL. Quinam?

BOT. Legati, qui crumenas habent cum pecunia.

1195 CL. Ubi nam, ubi? BOT. Quid hoc ad te? nonne missos facies hospites?

ô Popelle, videsne leporinam, quam tibi fero?

CL. Hei mihi misero, injuste surripuisti meam *leporinam*.

BOT. Etenim tu quoque *Laconas* illos ex Pylo.

POP. Dic quaeso quo commento eam rapuisti?

1200 BOT. Commentum quidem est Minervae; furtum vero meum.

CL. Et ego periclitatus sum. BOT. At ego eam affaveram.

POP. Abi, nam non nisi apponenti gratia debetur.

CL. Hei mihi, vincar impudentia, perditus.

BOT. Cur non dijudicas, ô Popule, uter nostrum

Sit

ἀπαλὸς καὶ λευκός· ἄρ' εἶσθ' ἄρα; *Heu quam lenis &*
album! Anne perferet tres aquae mensuras?

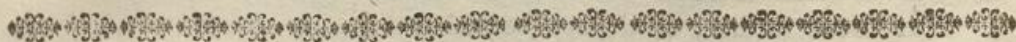
vf. 1196. Ὅπως τὰ λευκὰ] Dum Cleo aliorum spe-
ctat, interea leporinam ei surripit Allantopola, & of-
fert Populo. Idem iste Allantopola dicit supra, vf.
743. ἰψὸν ἐτίθει τῆν χύτραν ὑπελίμην. Vide Notam
sequentem.

vf. 1198. Τὸς ἐκ Πύλου] Nempe illos trecentos Lacc-

daemontos, de quibus initio Notarum in hanc Fabulam.
Quod autem hic apertis verbis dicit de Cleone, id de
eo Demosthenes allegorice dicebat supra, vf. 55. ἡμῶν
μάζαν μιμηχίτην· οὐ Πύλον Λακωνικῆν, πανηγύρετά
πως περιδραμαῖον ὑπεράσας, αὐτοὺς παρίδμεν τὴν ὑπ' ἡμῶν
μιμηχίτην.

vf. 1200. Τὸ μὲν νόημα τ' εἶπ'] Supra, vf. 108. ὁ
δαίμων ἀγαθὸς, σὸν τὸ βέλγευμ' ἐκ ἡμέτερον.

1205 Ἄνῃ ἀμείνων φεισέ, ἢ τίω γατέρα;
ΔΗΜ. Τὰ δὴτ' ἀν' ὑμᾶς λησάμεν τεκμηρία
Δόξαμι κείνῃ τοῖς θεαταῖσιν σφῶς;

ΑΛΛ. **Ε**γὼ φράσω σοι· τίω ἐμὴ κίστιον ἰὼν
Ζύλλαβε σιωπῇ, ἢ βασάνισι ἀπ' ἐν,
1210 Καὶ τίω Παφλαγόν· καμὲλῃ κενεῖς καλῶς.
ΔΗΜ. Φέρ' ἴδω, τί ἐν ἔστ'. ΑΛΛ. Ἄλλὰ γ' ἔχ' ὄρα'ς κενῶ,
ὦ παῶπίδιον; ἀπαντα γὰρ σοι παρεφόρην.
ΔΗΜ. Αὐτῇ μὲν ἢ κίστη τὰ ἔδῃμα φρονεῖ.
ΑΛΛ. Βάδιζε γέν ἢ δεῦρο πρὸς τὴ Παφλαγόν.
1215 Ὅρα'ς νῦν; ΔΗΜ. Οἴμοι τ' ἀγαθῶν ὅσον πλέα.
Ὅσον τὸ ληῆμα ἔπλακῆν ἀπέθετο,
Ἔμοι δ' ἔδωκεν ἄπτεμῶν τυνητονί.
ΑΛΛ. Τοιαῦτα μὲν τοι ἢ πρῶτον εἰργάζετο
Σοὶ μὲν προσεδίδο μικρὸν, ὧν ἐλάμβανεν.
1220 Αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρεπίθη τὰ μείζονα.
ΔΗΜ. ὦ μιὰρῆ, κλέπτιον δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
Ἔγὼ δὲ τυ ἐφεφάνηξα καὶ δωρησάμεν.
ΚΛ. Ἔγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῶν γε τῇ πόλῃ.
ΔΗΜ. Κατάθε ταχέως τ' ἔφεφανον, ἢ ἐγὼ τρυπῶ.
1225 Αὐτὸν φεισέ. ΑΛΛ. Κατάθε ταχέως, μαπιγία.
ΚΛ. Οὐ δὴτ', ἐπεὶ μοι λησημὸς ἔστι Πυθικός,
φραζῶν, ὑφ' ἧ δέησῃ μὲν ἠπεία μόνον.
ΑΛΛ. Τέμῶν γε φραζῶν ὄνομα ἢ λίαν σαφῶς.
ΚΛ. Καὶ μὴ σ' ἐλέγξαι βύλομα τεκμηρία,
1230 Εἶπ' ξυνοίσεις ἔθεῖ τοῖς θεοφάτοις.
Καὶ σε τοσῶτον φῶτον ἐκπειράσομα.
Παῖς ὧν ἐφοίτας ἐς τίν' διδασκάλῃ;
ΑΛΛ. Ἐν ταῖσιν δύτρεαι κονδύλοις ἡμοσιόμῃ.
ΚΛ. Πῶς εἶπας; ὡς με λησημὸς ἀπτεῖ φρονῶν.
Εἶεν.

'Εν

vf. 1215. Ὅσον πλέα] Legendum ἔσον πλέα.
vf. 1216. Ὅσον τὸ ληῆμα] Vide ad Nubes vf. 2.
vf. 1222. Ἔγὼ δὲ τυ ἐφεφάνηξα καὶ δωρησάμεν] Supra,
vf. 985. & 991. allusione vocis Δαρισι ad δωροδοκεῖν
perstringebat Cleonem tanquam munerum captatorem,
dicebatque eum non nisi Doricam potuisse addiscere
Musicam. Hic etiam verbo δωροδοκεῖν alludit ad Δω-
ριζῶν, & Dorice ad eum dicit τὸ pro σί· item ἐπι-

φάνηξα pro ἐφεφάνηξα a τρωαίζω, quod est τρωαῖον.
Ex Scholiis.

vf. 1228. Τέμῶν γε φραζῶν ὄνομα] Scit hoc Allanto-
pola ex praelectione Demosthenis supra, vf. 197.
vf. 1230. Εἶπε ξυνοίσεις] Scholia: εἰ συμμοιήσεις, εἰ
μετέξῃ. Si congrues, si participabis. Sophocles in Aja-
ce vf. 430. ubi Ajax loquitur: Δι' αἰ. τίς ἀν' ποτ' ὦθε'
ἀδ' ἐπ' ἀνύμων Τέμῶν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἰμοῖς κακοῖς;
Δι;

- 1205 Sit vir melior erga te & erga ventrem?
 POP. Quonam ergo documento usus, inter vos
 Sapienter dijudicasse videri possim spectatoribus?

- B**OT. Ego dicam tibi: vade, & cistam meam
 Tacite comprehende, & explora ecquid insit;
 1210 Hujus itidem Paphlagonis; sic sine dubio recte judicabis.
 POP. Age videam, quid insit? BOT. Sed nonne meam vides vacuum,
 Mi Ave (*Pater?*) omnia enim tibi attuli.
 POP. Haec quidem cista reip. bene cupit.
 BOT. Accede nunc ad istam Paphlagonis:
 1215 Jamne vides? POP. Hei mihi, quantis bonis repleta est!
 Quantum placentarum in ea reposuit!
 Mihi autem tantillum praecedens dedit.
 BOT. Idem fecit antehac etiam:
 Ex illis quae acceperat paucillum tibi dabat.
 1220 Ipse autem sibi majora *frustra* anteponebat.
 POP. ô Impure, itane me decipiebas furtum faciens?
 At ego te coronavi & dona dedi.
 CL. At ego furabar bono reip.
 POP. Depone ocyus coronam, ut isti
 1225 Eam imponam. BOT. Depone ocyus, mastigia.
 CL. Minime vero, nam mihi oraculum est Pythicum,
 Quod indicat, a quo *homine* solo vinci me necesse sit.
 BOT. Nempe meum nomen id *oraculum* aperte indicat.
 CL. Equidem volo documento quodam te arguere & explorare,
 1230 An tu congruas cum oraculo.
 Hoc tantum experiar primum:
 Quam scholam frequentasti puer?
 BOT. In culinibus exercebar pugnis.
 CL. Quomodo dicis? nam oraculum perculit animum meum.
 Esto.

Apud

At, ai! qui unquam putasset, sic concinnum meum fuisse
 concursurum nomen meum miseris? Ubi Scholla: συνωδόν
 ἰστῆν. Conventus futurum.
 vl. 1232. Ἐσθρατῆς ἢ τῆς διδασκαλῆς; Ellipsis. Sic
 in Nubibus vl. 964. βιάζην εἰς κίβητος. Mox hic:
 ἐν παιδοτρῆσιν.
 vl. 1233. Κινδύνοις ἡρωστέμεν] In Vespis vl. 254.

κινδύνοις νεβητέριον ἡμῶν. Verbum autem ἡρωστέμεν
 sumit ab arte Musica; supra, vl. 985. ἀρωστέμεν
 τῆν ἄρην.

vl. 1234. Ὅτι μὲν ὁ Χρησίδης ἠπείθει φρονῶν] Eurip. in
 Rheso vl. 916. Φιλῆμμωνος παῖς, ἢ ἡμῶν ἡψω φρονῶν.
 Fili Philammonis, cruciasti animum meum. Aliiter in Avibus
 Comici vl. 467. ἴπῳ τι, ὅτι τὴν αἰσῶν φρονῶν φρονῶν.

- 1235 Apud paedotribam quidnam didicisti?
 BOT. Furari, pejerare, & *audacter quemlibet* in oculos intueri.
 CL. ὁ Phoebe Apollo Lycie, quid me fiet?
 Quamnam vero artem obtinuisti jam adultior?
 BOT. Botulos vendebam. CL. Quid praeterea? BOT. Futuebar.
- 1240 CL. Hei mihi misero! nullus jam sum.
 Tenuis quaedam est spes, quae nos sustinet.
 Et mihi hoc tantum dic: utrum in foro
 Vendebas botulos, an in portis?
 BOT. In portis inquam, ubi fassamenta sunt venalia.
- 1245 CL. Hei mihi: oraculum perfectum est.
 Volute intro hucce infortunatum.
 ὁ Corona, vale: equidem invitus te
 Relinquo: alius quidam te habebit
 Fur quidem non major, forte tamen fortunatior.
- 1250 BOT. Jupiter Graecanice, tuum est victoriae praemium.

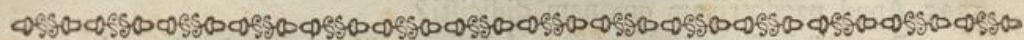
CHOR. ὦ Salve victor & memor esto
 Te virum evasisse mea opera: modicum autem hoc a te peto,
 Ut fiam tibi scriba in judiciis uti nunc Phanus est.

- POP. Dic autem mihi quodnam sit nomen tuum. BOT. Agoracritus:
- 1255 Nam in ἀγορᾷ in foro litigando pastus sum.
 POP. Agoracrito igitur me ipsum committo,
 Eique Paphlagonem hunc trado.
 BOT. Equidem te, ὦ Popule, curabo sedulo:
 Ut fatearis neminem hominum meipso esse
- 1260 Meliorem erga Atheniensem semper oscitantium urbem.

vf. 1243. Σὶ δ' ἄλλοι τῆς] Scholiastes dicit parodiam esse loci Euripidei in Alceste vf. 179. — ὁ δ' ἄλλοι τῆς γυνὸς κελύπτει, Σώφραν μὲν δὲ ἀνὴρ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως τοῦτο αὐτῇ quaedam mulier habebit, non quidem castior, sed forte felicior.
 vf. 1250. Σὶν τὸ νικητήριον] Supra, vf. 108. ὁ Δαίμων ἀγῶνι, σὶν τὸ βέλτερον, δὲ ἐμὸν.
 vf. 1252. Ἀνὴρ γὰρ ἐπίστατος] Supra, vf. 178. ἵππε μοι, καὶ πῶς ἐγὼ ἀλλαντεπάλαιον ἀνὴρ γὰρ ἐπίστατος;
 vf. 1253. Φανὴς] Symmachus apud Scholiastem: Φανὴς αὐτῆς γὰρ μματῆρος ἐστὶν ἢ πάντων ἀπαιτῆς. Videtur

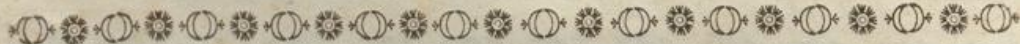
ista fuisse scriba aliquis; est autem unus ex illis, quorum raro admodum sit mentio. In Vespis vf. 1215. nominatur aliquis Phanus, qui videtur parasitus fuisse. Vide ibi Notam. Alludit autem ad verbum φαίνω, quod προσκολλησθαι usurpatur; ut in Acharn. vf. 826. τῷ μὲν φαίνω, ἀνὸς ἀπυλλίδου; Sic etiam in Avibus vf. 1693. finxit vocem Φανῆς quasi nomen proprium loci alicujus, eodem sensu.

vf. 1260. Κεχνημένον] Quasi Ἀθηναίων, ἢ κίχνη, quod est a χαινω, & significat saepe apud Comicum supino animo esse in rebus fertis & aliud agere.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 1.

ΧΟΡ. **Τ**ι κάλλιον δεχομένοισιν,
 ἢ καταπαυμένοισιν,
 ἢ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας αἰδεῖν;
 Μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
 1265 Μηδὲ Θέμαντι ἀνέστιον αὖ
 Λυπεῖν ἐκείνη καρδίᾳ·
 Καὶ γὰρ ἔτοσι, Φιλῶν Ἀππλλον,
 Πεινῆ, Θαλεροῖσι δακρύοις
 Σᾶς ἀπὸ μὲν Φαρέτρας
 1270 Πυθῶν ἐν, ἄρα τὸ χακῶς πένεα.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

Τετράμετροι Τροχαικοὶ Καταληκτικοί.

Λοιδρῆσαι τὰς ποιεῖς, ἔδεν ἐστ' ἐπίφθονον,
 Ἀλλὰ πικρὰ τοῖσι ληστῆσι, ὅς τις εὖ λογιζέσθαι.
 Εἰ μὲν ἐν ἀνδραποδοῖσι, ὃν δὲ πολλὰ ἀκῆσαι καὶ κακὰ,
 Οὐτὸς ἢ ἐνδύσθαι, οὐκ ἀνὴρ ἐμνήσθη φίλων.
 1275 Νῦν δ' Ἀείρωτον γὰρ ἔδειξ' ὅς τις οὐκ ἐπίσταται,
 Ὅς τις ἢ τὸ λυκὸν οἶδεν, ἢ τὸ ὄρθιον νόμον.
 Ἔστιν ἐν ἀδελφῶσι αὐτῶν τὰς τρέψας ἐσθλὴν,
 Ἀειφραδῆος ποιεῖς· ἀλλὰ τὰτο μὲν καὶ βέβηται.
 Ἔστι δ' ἐμὸν ποιεῖς, (εἰ γὰρ εἶδ' ἀνὴρ ἠδόμενον.)
 1280 Οὐδὲ παμπόνητος, ἀλλὰ καὶ παροσεβήθηκε π.

Τίτλ.

vf. 1261. Τί κάλλιον δεχομένοισιν] Scholiastes monet esse ex Pindaro, qui sic: Τί κάλλιον δεχομένοισιν ἢ καταπαυμένοισιν, ἢ βαθύζωνόν τι λατῶν καὶ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας αἰδεῖν;
 vf. 1263. Ἰαπων ἐλατῆρας] Aeschylus in Persis vf. 32. Ἰαπων τ' ἐλατῆρας Σωσθάνης.
 vf. 1264. Λυσίστρατον] Hic fuit pauper; in Acharn. 855. & 857. Λυσίστρατος τε — ἴστων καὶ πεινῶν αἰεὶ, πλεῖν ἢ τριδικούθ' ἡμέρας μινός ἐκάστω.
 vf. 1265. Θέμαντι] Et iste Pauper erat, Fatidicus,

ut ait Scholiastes. Macrum eum etiam fuisse patet; Athenaeus XII. p. 551. citat Hermippi Comici iocum: — βούβια λεωτροῖδα λεπτότερα καὶ θυμαντίου· Boves Leotrophide exilliores & Thumantide.
 vf. 1275. Ἀείρωτον] Hunc fuisse Citharoedum ait Scholiastes. Comicus hic fratrem Ariphradis dicit esse. Eorum pater fuit Automenes, cui Comicus in Vespis vf. 1273. dicit tres fuisse filios, unum Citharoedum, qui sine dubio est iste Arignotus, alterum Histronem, tertium Ariphradem. Ceterum hunc Arignotum, notum omni.

ODE ET STROPHE VERSUUM X.

- CHOR. Quid pulcrius incipientem *opus aliquod*
 Aut finientem
 Quam velocium equorum agitadores cantare?
 Nullâque Lysistratum,
 1265 Aut Thumantin domo carentem
 Afficere molestia sponte, *eos perstringendo*:
 Etenim iste, ô bone Apollo,
 Esurit, & uberrimas lacrymas fundens
 Supplex tuam tangit pharetram
 1270 In Pythone, quia summa inopia laborat.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Oclonarii Trochaïci Catalecticici.

- Maledicere improbis licet sine invidia:
 Quin id laudi bonis dabit, qui recte iudicat.
 Quod si autem homo *ille*, quem decet *ex me* multa maledicta audire,
 Effet notus *plerisque*, *ejus describendi causa* non fecissem mentionem amici mei.
 1275 Nunc itaque Arignotum *amicum meum* qui ignoret, nemo est,
 Quî quidem sciverit quid sit album, aut quid sit modulamen altum.
 Huic itaque est frater moribus ei haud germanus,
 Aripgrades improbus: sed id quidem vult ille esse etiam.
 Est autem non tantum malus, nec enim hoc sensissem,
 1280 Neque pessimus tantum; verum etiam insuper excogitavit quiddam:
 Linguam

omnibus esse dicit, alludens ad significationem vocis

ἀριγνωτός, id est, valde notus, aut notabilis.

vf. 1276. Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν εἶδεν] Proverbium est de rebus notis, ut ait Scholiastes: ὅστις εἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. Matron apud Athenaeum IV. p. 135. de Septia: ἡ μὲν ἰχθύς ἴσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν εἶδεν. Septia, quae sola inter pisces album & atrum novit.

Ibid. Ἡ τ' ὄρθιον νόμον] Erat modulatio quaedam, quasi dicas *suscitatoria*. Facit autem ejus mentionem, quia etiam erat res nota, & quia de Musico loqui-

tur.

vf. 1278. Ἀριπράδης] Vide paulo ante ad vf. 1275.

Ibid. Πονηρός' ἀλλὰ τῦτο καὶ λέλειπται.] Andocides de Mysteriis: ὁ πάντων πονηρίτατος, καὶ βυλόμωτος αὐτὸς εἶναι.

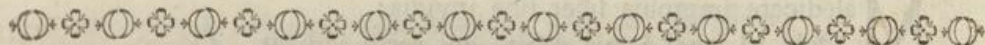
vf. 1280 & seq. Προσεξέμεναι τι τὴν γὰρ αὐτὴ γλῶτταν] In Vespis vf. 1278. Ἀριπράδην — ἄμωσι, μάβιντα παρὰ μανθῆος, ἀλλ' ἀπὸ σπορῆς φύσεως αὐτῆς μακροῦ ἐκμαθεῖν γλαυτιοποιεῖν, οἷς τὰ περιεῖ εἰσιεὶ ἐκείνους.

Γιν' ὄν αὐτῆ γλώτῃαν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμάνει),
 Ἐν κασαυρίοισι λείχαν ἢ ἀπόπτουσι δρόσον,
 Καὶ μολυβίαν ἢ ὑπὸ πῦρι, καὶ κυκῶν τὰς ἐοχάρας,
 Καὶ Πολυμνήστια ποιῶν, καὶ ξυῶν Οἰανίχῳ.
 1285 Ὅς τις ἐν τοιαύτῳ ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύσσει),
 Οὔτε ποτ' ἐν ταυτῆ μετ' ἡμῶν πῆσσι ποτιεῖε.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 14.

ΧΟΡ. Ἡ Πολλάκις ἐνυχίοισι
 Φροντίσι συγγεγέμισσι,
 Καὶ διεζήτηχ', ὅπως ποτὲ Φαύλως
 1290 Ἐδίη Κλεώνυμῳ.
 Φασὶ ὄν αὐτὸν ἐρεπτόμενον
 Τὰ ἢ ἐρόντων ἀνέγων,
 Οὐκ ἂν ἐξελθεῖν δ' ἀπὸ σιπύης.
 Τὸς δ' ἀντιβολεῖν ἀνομοίως.
 1295 Ἴδ', ὦ ἄνα, πρὸς γνάτων,
 Ἐξελθε, καὶ σίγησθι τῇ τραπέζῃ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ 15.

Τετράμετροι Τροχαϊκοί.

Φασὶν ἀλλήλαις ξυμπεθεῖν τὰς τεύχεα εἰς λόγον,
 Καὶ μίαν λέξιν τὴν αὐτῶν, ἥτις ἦν γερούτερα.
 Οὐδὲ πυνθάνοσθε ταῦτ', ὦ παρθέναι, τὰ ἢ τῇ πόλῃ;
 1300 Φασὶν αἰτιῶσθαι πῦν ἡμῶν ἐκατὸν εἰς Καρχηδόνα

Ἄνδρα

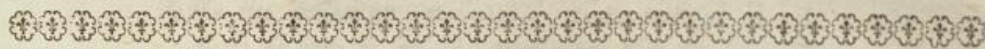
vf. 1282. Κασαυρίοισι] Aliam etiam lectionem annotat Scholiastes, nempe: κασαυρίοισι. & exponit: ἀντὶ τῆ, ὡς παλαιῶν. Hesychius: κασαυρία, πύριον αἰσχρῶν. dicitur αἰσχρῶν de foeda illa obscenitate, ut & κασαυρία.

Ibid. λείχαν τὴν ἀπόπτουσι δρόσον] De eodem isto Alciphra in Pace vf. 386. ἢ ξυῶν αὐτῶν προσπετάων

ἐκαστῶν.

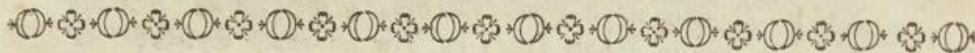
vf. 1284. Πολυμνήστια] Scholiastes: μίαν Πολυμνήστη Κολοφώνιαν. Carmina Polymnesti Colophonii, de eodem affert locum Cratini: καὶ Πολυμνήστῳ αἰδῶν, μουσικῶν τε μανθάνει. Et Polymnestea canit, Musicaeque discit. Et Polymnestus & Oenichus ob eandem obscenitatem hic notantur, ut ait Scholiastes.

Linguam enim suam polluit turpibus voluptatibus,
 In ganeis lambens despuendum illum rorem,
 Et inquinans barbam, & turbans labra pudendorum,
 Polymnestea carmina faciens, & consuetudinem habens cum Oeonicho.
 1285 Quicumque igitur hunc hominem non valde execratur,
 Nunquam ex eodem poculo nobiscum bibit.

ANTODE ET ANTISTROPHE VERSUUM X.

CHOR. Saepe nocturnis
 Cogitationibus occupatus fui,
 Et quaesivi, qua de causa tam improbe
 1290 Comedat Cleonymus;
 Ajunt enim ipsum more pecudum vorantem
 Bona divitum hominum,
 Vix abire a panario;
 At illos eum orare variis modis:
 1295 Age, ô praeclare, per genua te obsecro,
 Exi, & ignosce menfae; ne quasi iratus eam devores.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Odonarii Trochaïci.

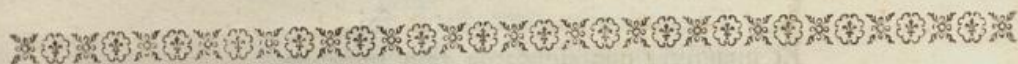
Ajunt convenisse triremes ad colloquendum inter se,
 Et unam aliquam earum, quae erat natu maxima, dixisse:
 Nec auditis, ô virgines, illa, quae in urbe fiunt?
 1300 Ajunt quendam petiisse centum e nostro numero ad expeditionem in Carthaginem,

Civem

vf. 1287. Πολλὰς ἐνυχίαισι φροντίσι συζητήματα] Aeschylus in Persis vf. 176. Πολλὰς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ἰνέουσι βόνοιμι — Cum multis semper insomniis nocturnis mihi res est. Vide ad Ranas vf. 962.
 vf. 1289 & 1290. Φαύλος ἐσθὶ Κλεόνυμος] Hunc tamquam voracem notat in Avibus vf. 290. ἔστ' ἄρ' α-

παραγὰρ τίς ἄλλ' ἢ Κλεόνυμος; Sed hoc in Equibus loco allegorice per voracitatem significatur, quam avidè rapiat civium bona. Vide supra ad vf. 954.
 vf. 1296. Φασὶν] Per Profopopoeiam quandam finguntur triremes Atheniensium detrectasse imperium Hyperboli.

- Ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξύνει Ὑπέβουλον.
 Ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τῆτο, κὲν ἀναρχετόν.
 Κἀ πν' εἰπὺν, ἥ τις ἀνδρῶν ἄσπονδον ἐκλῆλυθῆ,
 Ἀποτρόπαι', εἰ δὴτ' ἐμὲ γ' ἀρεξῆ πότ'. ἀλλ' εἴαν με τρηθῆ,
 1305 Ὑπὸ περηδίων σαπιῶσ' ἐνταῦθα καταμαρμάσομαι.
 Οὐδὲ Ναυφάντης γε τ' Ναύσων, εἰ δὴτ', ὦ θεοί,
 εἴτ' ἔκ πύθης γε καὶ γὰρ ἢ ξύλων ἐπιηγύμιον.
 εἰ δ' ἀρεσκοὶ ταῦτ' Ἀθηναίοισι, καθήσται μοι δοκῶ
 εἰς τὸ Θεσηῖον πλεῖσαις, ἢ πῖ τ' σεμνῶν θεῶν.
 1310 Οὐ γὰρ ἡμῶν γε φρατηγῶν ἐγγρανεῖται τῇ πύλῃ.
 Ἄλλὰ πλείτω χρεῖς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βύλεθ',
 τὰς σάφας, εἰ αἰς ἐπώλῃ τῆς λύχνης, καθελκύσας.

ACTUS QUINTI

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΑΛΛ. **Ε**ὐφημῶν χρεῖς ἢ τόμα κλείειν, ἢ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
 καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γένηται.
 1315 Ἐπὶ καιαῖσιν δ' ὀτυχίαισιν παιωνίζω τὸ θίασον.
 ΧΟΡ. ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκνερε, ἢ φέψθ' εἰ Ἀθλιῶν.
 τί γ' ἔχον Φήμιον ἀγαθὴν ἦκαις, ἐφ' ὅτ' κνωσῶνδρ' ἀγυῖαις;
 ΑΛΛ. Τὸν δῆμον ἀφεψήσας ἡμῖν, καλὸν ἐξ αἰχρῆ πεποιήκα.
 ΧΟΡ. Καὶ πῦ τι νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξουσίαισιν ἐπινοίας;
 1320 ΑΛΛ. Ἐν ταῖσιν ἰοτεράνοισι οἰκῆ ταῖς δεχαίαισιν Ἀθλιῶν.
 ΧΟΡ. Πῶς ἀν' ἰδαίων, ποῖαν ἔχθ' οὐθίω, ἢ ποῖθ' γενένηθ';
 ΑΛΛ. Οἷός περ Ἀειτεῖδῃ πατρῶν, ἢ Μιλτιάδῃ ξυωσότη.
 Ὁφοσε δὲ ἢ γὰρ ἀνοιγυμένων φόρθ' ἦδη τ' αὐτοπυλάων.
 Ἄλλ'

vf. 1301. Ἄνδρα μοχθηρὸν — Ὑπέβουλον] Thucydes VIII. καὶ Ὑπέβουλον τί τινα τ' Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἀνθρώπον.

„Ibid. Ὀξύνει] Elegans locus. Nam videtur dicere ὀξυρῶν excellentem; & tamen ipsum nomen eius, quem traducit, ponit. Hyperbolum enim intelligit. Hunc vocat ὀξύνει, id est, asperum, triculentum, durum; metaphora ducta a vino. Nam vinum acerbescens Graeci vocant ὀξύνει, Latini, *asprum*.” Casaubonus.

vf. 1303. Ἡ τις ἀνδρῶν ἄσπονδον ἐκλῆλυθῆ] Quasi de Virgine intacta loquitur; contra, Plato de foemina,

primos toros experta, loquitur quasi de navi, dum eam dicit *πρωτόπρον*, in Epigrammate apud Laert. Lib. III. Sect. 31. *Ex Notis Kufferi*.

vf. 1306. Ναυδάμιον] Finxit navis nomen quasi hominis, & eius patris, a voce *ναῦς*.

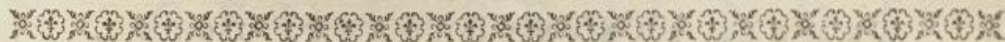
vf. 1307. εἰπερ ἐκ πύθης γε καὶ γὰρ] Ut affecti aliqua injuria dicunt: *Et ego tam homo sum quam alius*, ita navis convenienter suae naturae dicit, se non esse deterio-rem aliis, nec magis injuriae idoneam. Simul autem respicit ad aliam significationem vocis *πύθης*, quae in compositis quibusdam *amaritudinem* significat, ut in *ἐχθρῶν* quod Hesychius exponit *ἐχθρῶν*. Ita- que

Civem improbum, (*acerbum*) vappam Hyperbolum.

Triremibus autem ajunt id visum esse grave & intolerabile:

Et quandam earum, quae ad viros nunquam propius accesserat, dixisse:
Averrunce! meus certe nauarchus ille nunquam erit; sed si necesse est

- 1305 A cossis corrosa & putrefacta hic consenescam,
Nec Nauphantae Nausonis *filiae* nauarchus ille fit: ne fit, inquam, ô Dii!
Siquidem ex piceis & lignis sum ego etiam compacta, *nec vilipendenda*.
Si autem illa sententia placet Atheniensibus, constitui federe supplex
In Theſeum, aut in templum Eumenidum pro navigantibus.
- 1310 Non enim nobis imperans irridebit urbem:
Sed naviget seorsim solus in malam rem si vult,
Alveos illos, In quibus lucernas vendebat, *in mare* deducens.

SCENA PRIMA.

ALLANTOPOLA, CHORUS.

BOT. Linguis favere oportet & os claudere, & a testibus citandis abstinere,
Et judicia occludere, quibus ista urbs gaudet,

- 1215 Et propter novas prosperitates oportet, ut theatrum Paeanem canat.

CHOR. ô Qui auxiliator sacris es insulis, & lumen Athenis,
Quamnam ferens bonam famam venisti, ut plateas repleamus nidore?

BOT. Populum postquam decoxi, ex turpi pulchrum eum feci.

CHOR. Et ubi nunc is est, ô auctor commenti admirandi?

- 1320 **BOT.** Antiquas incolit violis coronatas Athenas.

CHOR. Quo pacto videre illum possemus, quem habeat ornatum, & quis
fit factus?

BOT. Qualis antehac fuit, quando cum Aristide & Miltiade cibum una cepit.

Jam autem videbitis; nunc enim aperiuntur vestibula, ut strepitus indicat.

Sed

que idem est ac si Navis illa dixisset: εἴπερ ἔχω χολήν. ut in *Lysistrata*, vl. 467. γυναιξὶν ἢ οὐδὲ χολήν εἶναι; Haec fere ex Scholiis.

vl. 1312. Ἐν αἰεὶ ἰσάλλει τὰς λύχνους] In Nubibus de eodem isto, vl. 1064. Ἐπιβόλον δὲ ἐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ πάλαια πολλά εἰλεως δια πονηρίαν; ubi vide Notam.

vl. 1316. Ἢ ταῖς ἰσάλλει] Callimachus Hymno in Delum vl. 3. Κουλάδες, αἱ νῆσται ἰσοτάλαι εἰν ἀλλή κείναι.

vl. 1317. Τίς ἔχων φῆμον ἀγαθὸν ἔκαστος;] Sophocles in Oedipo Tyranno vl. 861. Τίς ἡμῖν ἔκαστος τῶ θεῷ φῆμον φέρων; ubi alter: ἰσθλάν. In Oedipo Coloneo

vl. 349. Νῦν δὲ αὖ τίν' ἔκαστος μῦθον, Ἰσμήνην, πατρὶ φέρουσι;

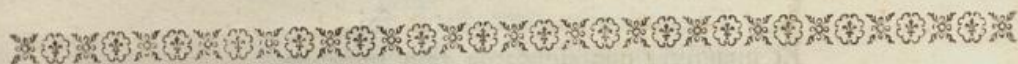
Ibid. Κνωσάμην Ἀγροῖας] Scholiastes videtur Ἀγροῖας legisse, ab Ἀγροῖας, non ab ἀγροῖα, unde ἀγροῖας sed illius verba corrupte hodie leguntur, quae emendata citabo: Ἀγροῖας δὲ, τὰς Ἀγροῖας θεῖας. Vide ad Aves vl. 1233.

vl. 1318. Τὸν δῆμον ἀειψήσας] Convenienter arti suae hoc fecit Agoracritus, erat enim Fartor & Coquus. Alluditur autem ad fabulam de Medea & Aefone, quem illa recoxit.

vl. 1322. Ἐπιβόλον] Respicit ad convivia in Prytaneo agitari solita. Casaub.

M m m

- Ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξύνει Ὑπέβουλον.
 Ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τῆτο, κὲν ἀναρχετόν.
 Κἀ πν' εἰπὺν, ἥ τις ἀνδρῶν ἄσπονδον ἐκ ἐληλύθη,
 Ἄποτροπαί, εἰ δὴτ' ἐμὲ γ' ἀξέξ' πότ'. ἀλλ' εἴαν με τῆν,
 1305 Ὑπὸ περηδίων σαπιῶσ' ἐνταῦθα καταμαρῶσομαι.
 Οὐδὲ Ναυφάντης γε τ' Ναύσων, εἰ δὴτ', ὦ θεοί,
 εἴωφ' ἐκ πύκνης γε καὶ γὰρ ἔξυλων ἐπιηγύμιον.
 εἰ δ' ἀρεσκοὶ ταῦτ' Ἀθηναίοισι, καθήσται μοι δοκῶ
 εἰς τὸ Θεσηῖον πλεῖσαις, ἢ πῖ τ' σεμνῶν θεῶν.
 1310 Οὐ γὰρ ἡμῶν γε φρατηγῶν ἐγγρανεῖται τῇ πύλῃ.
 Ἄλλὰ πλείτω χρεῖς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βύλεϊ,
 τὰς σάφας, εἰ αἰς ἐπώλῃ τῆς λύχνης, καθελκύσας.

ACTUS QUINTI

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΑΛΛ. **Ε**ὐφημῶν χρεῖς ἔστω κλείων, ἔμαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
 καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείων, οἷς ἡ πόλις ἦδε γένηται.
 1315 Ἐπὶ καιαῖσιν δ' ὀτυχίαισιν παιωνίζων τὸ θάλασσαν.
 ΧΟΡ. ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκωρε, ἔξείξ' εἰ Ἀθλιῶν.
 τί γ' ἔχον Φήμιον ἀγαθὴν ἦκας, ἐφ' ὅτ' κνωσῶνδρ' ἀγμάς;
 ΑΛΛ. Τὸν δῆμον ἀφειψήσας ἡμῖν, καλὸν ἐξ αἰχρῆ πεποιήκα.
 ΧΟΡ. Καὶ πῦ' τι νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξουσίαισιν ἐπινοίας;
 1320 ΑΛΛ. Ἐν ταῖσιν ἰοτεράνοισι οἰκῆ ταῖς δεχαίαισιν Ἀθλιῶν.
 ΧΟΡ. Πῶς ἀν' ἰδωδῶν, ποῖαν ἔχ' σκιδίω, ἔξ πῶτ' γενένη;
 ΑΛΛ. Οἷός περ Ἀειτείδῃ πατρῶν, ἔξ Μιλτιάδῃ ξυωστίτῃ.
 Ὁφοσε δὲ ἔξ γὰρ ἀνοιγυμένων φόρ' ἦδη τ' ἀποπυλάων.
 Ἄλλ'

vf. 1301. Ἄνδρα μοχθηρὸν — Ὑπέβουλον] Thucydes VIII. καὶ Ὑπέβουλον τί τινα τ' Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἀνδραπόν.

„Ibid. Ὀξύνει] Elegans locus. Nam videtur dicere ὀξύνει ὑπερβολῶς; & tamen ipsum nomen eius, quem traducit, ponit. Hyperbolum enim intelligit. Hunc vocat ὀξύνει, id est, asperum, triculentum, durum; metaphora ducta a vino. Nam vinum acerbescens Graeci vocant ὀξύνει, Latini, *asprum*.” Caesaubonus.

vf. 1303. Ἡ τις ἀνδρῶν ἄσπονδον ἐκ ἐληλύθη] Quasi de Virgine intacta loquitur; contra, Plato de foemina,

primos toros experta, loquitur quasi de navi, dum eam dicit *πρωτόπρον*, in Epigrammate apud Laert. Lib. III. Sect. 31. *Ex Notis Kufferi*.

vf. 1306. Ναυδάμιον] Finxit navis nomen quasi hominis, & eius patris, a voce *ναῦς*.

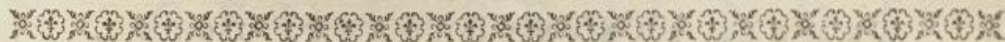
vf. 1307. εἰπέξ' ἐκ πύκνης γε καὶ γὰρ] Ut affecti aliqua injuria dicunt: *Et ego tam homo sum quam alius*, ita navis convenienter suae naturae dicit, se non esse deterio-rem aliis, nec magis injuriae idoneam. Simul autem respicit ad aliam significationem vocis *πύκνη*, quae in compositis quibusdam *amaritudinem* significat, ut in *ἐχέτιναις* quod Hesychius exponit *ἔχον πικρίας*. Ita- que

Civem improbum, (*acerbum*) vappam Hyperbolum.

Triremibus autem ajunt id visum esse grave & intolerabile:

Et quandam earum, quae ad viros nunquam propius accesserat, dixisse:
Averrunce! meus certe nauarchus ille nunquam erit; sed si necesse est

- 1305 A coctis corrosa & putrefacta hic consenscam,
Nec Nauphantae Nausonis *filiae* nauarchus ille fit: ne fit, inquam, ô Dii!
Siquidem ex piceis & lignis sum ego etiam compacta, *nec vilipendenda*.
Si autem illa sententia placet Atheniensibus, constitui federe supplex
In Theſeum, aut in templum Eumenidum pro navigantibus.
- 1310 Non enim nobis imperans irridebit urbem:
Sed naviget seorsim solus in malam rem si vult,
Alveos illos, In quibus lucernas vendebat, *in mare* deducens.

SCENA PRIMA.

ALLANTOPOLA, CHORUS.

BOT. Linguis favere oportet & os claudere, & a testibus citandis abstinere,
Et judicia occludere, quibus ista urbs gaudet,

- 1215 Et propter novas prosperitates oportet, ut theatrum Paeanem canat.

CHOR. ô Qui auxiliator sacris es insulis, & lumen Athenis,
Quamnam ferens bonam famam venisti, ut plateas repleamus nidore?

BOT. Populum postquam decoxi, ex turpi pulchrum eum feci.

CHOR. Et ubi nunc is est, ô auctor commenti admirandi?

- 1320 **BOT.** Antiquas incolit violis coronatas Athenas.

CHOR. Quo pacto videre illum possemus, quem habeat ornatum, & quis
fit factus?

BOT. Qualis antehac fuit, quando cum Aristide & Miltiade cibum una cepit.

Jam autem videbitis; nunc enim aperiuntur vestibula, ut strepitus indicat.

Sed

que idem est ac si Navis illa dixisset: εἴπερ ἔχω χολῶν, ut in *Lysistrata*, v. 467. γυναιξίν ἢ κ' οἱ χολῶν εἴνας; Haec fere ex Scholiis.

v. 1312. Ἐν αἰε ἰσάλλει τὰς λύχνους] In Nubibus de eodem isto, v. 1064. Ἐπιβόλον δὲ ἐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ πάλαι πολλὰ εἰλεως δια πονηρίαν; ubi vide Notam.

v. 1316. Ἢ ταῖς ἰσάλλει] Callimachus Hymno in Delum v. 3. Κουλάδες, αἱ νῆσται ἰσοτάλαι εἰν ἄλι κείνῃ.

v. 1317. Τίς ἔχων φῆμον ἀγαθὸν ἔκαστος;] Sophocles in *Oedipo Tyranno* v. 861. Τίς ἡμῖν ἔκαστος τῷ θεῷ φῆμον φέρων; ubi alter: ἰσθλῶν. In *Oedipo Coloneo*

v. 349. Νῦν δὲ αὖ τίν' ἔκαστος μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ θεῖον;

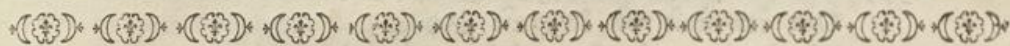
Ibid. Κτισσάμεν Ἀγροῖς] Scholiastes videtur Ἀγροῖς legisse, ab Ἀγροῖς, non ab ἀγροῖς, unde ἀγροῖς sed illius verba corrupte hodie leguntur, quae emendata citabo: Ἀγροῖς δὲ, τὰς Ἀγροῖς θεῖς. Vide ad *Aves* v. 1233.

v. 1318. Τὸν δῆμον ἀειψήσας] Convenienter arti suae hoc fecit Agoracritus, erat enim Farror & Coquus. Alluditur autem ad fabulam de *Medea* & *Aefone*, quem illa recoxit.

v. 1322. Ἐνοεῖται] Respicit ad convivia in *Prytaneo* agitari solita. Casaub.

M m m

- Sed gratulamini Athenis antiquam speciem recipientibus,
 1325 Admirandis, celebrandis hymnorum cantu, in quibus habitat inclytus ille
 Populus.
 CHOR. ô Pingues & nitidae, violis coronatae, praeclarae Athenae,
 Ostendite nobis monarcham illum Graeciae & hujus foli.
 BOT. Hic ille est cicadifer, conspiciendus (*splendens*) antiqua specie,
 Non calculos redolens, sed pacem: myrrha delibutus. *perfusus*.
 1330 CHOR. Salve, ô Graecorum Rex, tibi nos gratulamur.
 Nam bona tibi evenerunt, qualia urbs nostra & illud in Marathone tropaeum
 meretur.

SCENA SECUNDA.

POPULUS, ALLANTOPOLA, CHORUS.

- POP. ô Charissime hominum, accede huc, Agoracrite.
 Quantis me decoquens bonis affecisti? BOT. Egone?
 Sed, ô bone, nec scis tu, qualis antehac fueris,
 1335 Neque quid feceris; nam me pro Deo haberes.
 POP. Quid ergo feci antehac, dic mihi, qualis eram?
 BOT. Principio, si quis diceret in concione,
 ô Popule, amator sum tuus, teque colo,
 Et curam tui gero & consultum tibi solus volo:
 1340 His inquam si quis uteretur exordiis,
 Levabas te quasi volaturus, & cornua sumebas. POP. Egone?
 BOT. Deinde his te decipiens abibat.
 POP. Quid ais? haecine mihi fecerunt, nec ego id sensi?
 BOT. Nam profecto aures tuae diducebantur

Instar

φίρον ἰδίῳ. Prodit autem populi persona, illo cultu ornata, quo prisci Athenienses uti fuerunt, de quibus inter alia Thucydides Lib. I. sub initium: καὶ χρυσῶν περὶ τῶν ἐπέσφι κροβύλλον ἀναδέμνοντι ἢ ἐν τῇ κροβύλλῃ περιχρῶν. Et aurearum cicadarum insertione sive implicatione resigantes nodum capillorum in capite. i. e. aureas cicadas inferendo ligantes nodum capillorum.

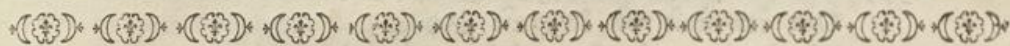
VI. 1329. Χορὸν] Scholia: ὅτι χορὸν εἶχοντο πρὸ τῶν ἰσθμῶν· οἱ δὲ τὸν κίχρα θαλάσσιον· Quia eboeritis utebantur olim (ad ferendo suffragia) ante usum calculorum. Sunt autem conchae quaedam marinae.

VI. 1341. Ἀναστάντες] Ab ἐπι ἐξίτη, est verbale ἔστι, unde ἐστίν & per pleonasmum syllabae αλ, ἐστάντες, ut Scholiastes ait; qui addit: ἐστάντες δὲ λέγουσι ἐπὶ τῷ ἀναστάντες ὀνίδων· Hoc verbum dicitur de avibus, quae se alii sublevare incipiunt.

unde ἐστάντες in Acharn. vi. 871. Hesychius: ἐστάντες, οἱ μὴ ποτομένοι νεοσοὶ, καὶ οἱ ἀλαβροῖς· Ortalichi sunt pulli nondum volantes, item galli. Dicit ergo Comicus: Populum se extollere, si quis Rhetor ei aduletur. Sic in Acharn. vi. 638. dicit Athenienses extolli, si quis eos laudet: ἐπ' ἀκρῶν ἢ πυγιδίων ἐκθροῦθι. ubi vide Notam.

Ibid. Κόσμοις] Pro καὶ ἰερατικῆς, ἢ κερκιδῶν· Scholiastes: ὡς ἰλαρῆς, ὅσων, ἀγάλλω τοῖς κέρκωσιν· tanquam cervus, inquit, superbiabas cornibus. nempe cervi erectam cervicem ferunt, & caput alte extollunt: transit autem ab alis ad cornua, ut notat Scholiastes. Puto potius metaphoram esse a Scarabaeis & bruchis quibusdam, qui volatari, exporrigunt cornua sive brachia illa, quae fere sunt similia chelis cancrorum & scorpionum. Et sic rectius conjunguntur, ἀναστάντες & ἰερατικῆς.

- Sed gratulamini Athenis antiquam speciem recipientibus,
 1325 Admirandis, celebrandis hymnorum cantu, in quibus habitat inclytus ille
 Populus.
 CHOR. ô Pingues & nitidae, violis coronatae, praeclarae Athenae,
 Ostendite nobis monarcham illum Graeciae & hujus foli.
 BOT. Hic ille est cicadifer, conspiciendus (*splendens*) antiqua specie,
 Non calculos redolens, sed pacem: myrrha delibutus. *perfusus*.
 1330 CHOR. Salve, ô Graecorum Rex, tibi nos gratulamur.
 Nam bona tibi evenerunt, qualia urbs nostra & illud in Marathone tropaeum
 meretur.

SCENA SECUNDA.

POPULUS, ALLANTOPOLA, CHORUS.

- POP. ô Charissime hominum, accede huc, Agoracrite.
 Quantis me decoquens bonis affecisti? BOT. Egone?
 Sed, ô bone, nec scis tu, qualis antehac fueris,
 1335 Neque quid feceris; nam me pro Deo haberes.
 POP. Quid ergo feci antehac, dic mihi, qualis eram?
 BOT. Principio, si quis diceret in concione,
 ô Popule, amator sum tuus, teque colo,
 Et curam tui gero & consultum tibi solus volo:
 1340 His inquam si quis uteretur exordiis,
 Levabas te quasi volaturus, & cornua sumebas. POP. Egone?
 BOT. Deinde his te decipiens abibat.
 POP. Quid ais? haecine mihi fecerunt, nec ego id sensi?
 BOT. Nam profecto aures tuae diducebantur

Instar

φίρον ἰδίῳ. Prodit autem populi persona, illo cultu ornata, quo prisci Athenienses uti fuerunt, de quibus inter alia Thucydides Lib. I. sub initium: καὶ χρυσῶν περὶ τῶν ἐπέσφι κροβύλλον ἀναδέμνοντι ἢ ἐν τῇ κροβύλλῃ περιχρῶν. Et aurearum cicadarum insertione sive implicatione resigantes nodum capillorum in capite. i. e. aureas cicadas inferendo ligantes nodum capillorum.

VI. 1329. Χορὸν] Scholia: ὅτι χορὸν εἶχοντο περὶ τὸν ποῦ τῆς ψῆφου· οἷοι δὲ τοῦτε κίχου θαλάσσιου. Quia eboeritis utebantur olim (ad ferenda suffragia) ante usum calculorum. Sunt autem conchae quaedam marinae.

VI. 1341. Ἀναστάντες] Ab ἐπι ἐξίτη, est verbale ἔστι, unde ἐστίν & per pleonasmum syllabae αλ, ἐστάντες, ut Scholiastes ait; qui addit: ἐστάντες δὲ λέγουσι ἐπὶ τῶν ἀναστάντων ὀρνίθων. Hoc verbum dicitur de avibus, quae se alii sublevare incipiunt.

unde ἐστάντες in Acharn. vi. 871. Hesychius: ἐστάντες, οἱ μὴ ποτὸν πετομένοι νεοσοὶ, καὶ οἱ ἀλαβουοῖς. Ortalichi sunt pulli nondum volantes, item galli. Dicit ergo Comicus: Populum se extollere, si quis Rhetor ei aduletur. Sic in Acharn. vi. 638. dicit Athenienses extolli, si quis eos laudet: ἐπ' ἀκρῶν ἢ πυγιδίων ἐκδυσθε. ubi vide Notam.

Ibid. Κόλαστας] Pro καὶ ἰεραστίας, ἢ κερκιδίων. Scholiastes: ὡς ἰλαστίας, ὅστις, ἀγῆλλοι τοῖς κέρκισιν· tanquam cervus, inquit, superbiabas cornibus. nempe cervi erectam cervicem ferunt, & caput alte extollunt: transit autem ab alis ad cornua, ut notat Scholiastes. Puto potius metaphoram esse a Scarabaeis & bruchis quibusdam, qui volatari, exporrigunt cornua sive brachia illa, quae fere sunt similia chelis cancerorum & scorpionum. Et sic rectius conjunguntur, ἀναστάντες & ἰεραστίας.

- 1345 Ὡσαυτὸν σκιάδιον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
 ΔΗΜ. Οὕτως ἀνέητ' ἐγγεγνήμευ καὶ γέρον;
 ΑΛΛ. Καὶ νῆ Δία γ', εἰ δὴ ἄνω ληροίτιμ ῥήτορε,
 Ὁ μὲν, ποιῶσθαι ναῦς λέγων· ὁ δ' ἕτερον αὖ
 Καταμισθοφορήσασ· τῆτον ὁ τ' μισθὸν λέγων,
 1350 Τὸν τὰς τειρήεις παραδραμὰν ἀν ᾤχετο.
 Οὐτ' ἐπὶ κύπεις; ἐχέει χεῖρ' ἄρα μιν;
 ΔΗΜ. Αἰχλῶμαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις.
 ΑΛΛ. Ἄλλ' ἐσὺ τῆτων ἀπίθῃ, μὴ φρονίσις.
 Ἄλλ' οἱ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὲ φράσσι,
 1355 Ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχῃ ξυνήγησθαι,
 Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἀλφίσα,
 Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τίμ' δίκην.
 Τῆτον τί φράσεις εἰπέ τ' ξυνήγησον;
 ΔΗΜ. Ἄρα μετέωρον, εἰς τὸ βάραθρον ἐμβυλῶ,
 1360 Ἐκ τ' ἀργυρῆος ἐκκερεμάσας ὕπερβολον.
 ΑΛΛ. Τῆτι μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἦδη λέγεις.
 Τὰ δ' ἄλλα, φέρε' ἴδω, πῶς πολιτθῶσ', φράσσι.
 ΔΗΜ. Πρῶτον μὲν, ὅποσοι ναῦς ἐλαίνουσιν μακρὰς,
 Καταγόμενοι τ' μισθὸν ἀποδάσσω ἵτελῃ.
 1365 ΑΛΛ. Πολλοῖς γ' ὑπολίσιποις πυγιδίοισιν ἐχάρισω.
 ΔΗΜ. Ἐπειδ' ὁ πολίτης εἰπεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
 Οὐδεὶς χεῖρ' σπυδαῖς μεταγραφῆσθαι,
 Ἄλλ' ὡσαυτὸν ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγραμῆσθαι.
 ΑΛΛ. Τῆτ' ἔδρακε τ' πύργακα τ' Κλεωνύμω.
 1370 ΔΗΜ. Οὐδ' ἀγορεύσθαι γ' ἀγένειος ἔδειξεν ἐν ἀγορᾷ.
 ΑΛΛ. Πῦθ' ἤθελ' Κλεισθένης ἀγορεύσθαι, καὶ Σπυράτῳ;
 Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰ ν' τῶ μίջω,
 Ἄστυ μωλεῖται ποιαδὶ καθήμωρα.
 Σοφός γ' ὁ Φάιαξ, δεξιάς τ' ὄσκα ἀπέθανε.
 1375 Συμμεχλῆκος γὰρ ὄσθι, καὶ περὶ ἀπικῶς,

Καὶ

vf. 1346. Ἄνελθ' — καὶ γέρον] Sophocles in Antigona vf. 287. μὴ θευρέθης ἀνεσ τε καὶ γέρον ἀμα. No deprehendaris amens & senex simul. Idem in Oedipo Coloneo vf. 924. — καὶ σ' ὁ πλεθόντων χρόνῃσι γέρονθ' ἐμὲ τίθησι καὶ τῶ νῦν κενόν. Teque longa aetas simul senem facit & dementem.

vf. 1349. Καταμισθοφορήσασ] Scholiastes: εἰς μισθὸν ἀναλῶσασ, μισθοὺς δίδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ δικαστικῶν καὶ τ' ἐκκλησιαστικῶν. In mercedem con-

sumere: mercedem dare in comitiis & judiciis, judicariam & comitiariam.

Ibid. Τῆτον ὁ] Ordo est: ὁ τ' μισθὸν λέγων ᾤχετο, παραδραμῶν τῆτον, τ' τὰς τειρήεις, subintellige λέγοντα.

vf. 1350. Παραδραμῶν] „Metaphora a cursoribus.”

Ex Notis Kasteri.

vf. 1352. Αἰχλῶμαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις] In

Pluto vf. 774. αἰχλῶμαί δὲ τὰς ἐμαυτῆς συμφορὰς.

vf. 1365. Ἐπολίσιποις πυγιδίοις] Ita vocat remiges, qui

AR I
 1345 Inftar umb
 Por. Adeo
 Bot. Qui
 Quorum
 Pecuniam
 de diceba
 1350 Superato, q
 Hec tu, q
 Por. Pudet
 Bot. At cul
 Sed eorum,
 1355 Si quis advo
 Non est vob
 Nil hanc ca
 Hic, inqua
 Por. Tollam
 1360 E collo ei fo
 Bot. Istud q
 Sed in ceteri
 Por. Primum
 Cum reduces
 1365 Bot. Multis
 Por. Deinde
 Nullus transi
 Sed sicut in
 Bot. Istud m
 1370 Por. Nec im
 Bot. Ubi cry
 Adolescentuli
 Qui fudente
 Sane sapiens
 1375 Est enim orat
 oratione ad

- 1345 Instar umbellae, & rursus contrahebantur.
 POP. Adeone ineptus ego fui & senex?
 BOT. Quin etiam, cum duo rhetores verba facerent,
 Quorum alter classem esse parandam dicebat, alter autem
 Pecuniam esse impendendam mercedi judiciariae: tunc iste, qui de merce-
 de dicebat, illo
- 1350 Superato, qui de classe monuerat, abibat.
 Heus tu, quid te cernuus inclinas? nonne loco manebis?
 POP. Pudet me priorum peccatorum.
 BOT. At culpa non est tua, ne sis sollicitus,
 Sed eorum, qui te sic deceperunt. Nunc autem dic *mibi*,
- 1355 Si quis advocatus scurra dicat:
 Non est vobis iudicibus panis,
 Nisi hanc causam condemnaveritis;
 Huic, inquam, advocato quid facies, dic mihi?
 POP. Tollam sublimem, & in barathrum injiciam,
- 1360 E collo ei suspendens Hyperbolum.
 BOT. Istud quidem recte & prudenter jam dicis.
 Sed in ceteris quomodo remp. ordinabis, dic mihi?
 POP. Primum remigibus longarum navium,
 Cum reduces facti fuerint, mercedem dabo integram.
- 1365 BOT. Multis natibus attritis gratum fecisti.
 POP. Deinde civis in catalogum *militum* insertus
 Nullus transcribetur studiis fautorum.
 Sed sicut initio erat, ita erit inscriptus.
 BOT. Istud momordit clypeum Cleonymi.
- 1370 POP. Nec imberbis ullus in foro versabitur.
 BOT. Ubi ergo forum habebit Clisthenes & Strato?
 Adolescentuli, inquam, isti, in myropoliis
 Qui sedentes haec garriunt:
 Sane sapiens homo est Phaeax, callide mortem effugit;
- 1375 Est enim orator talis, ut auditorem quasi constrictum teneat, & quodlibet
 oratione assequatur,

Sen-

quia illis sedendo quasi atterantur nates & exiliores
 fiant. Erant ceteroqui Athenienses plerique *λεπτόπυγοι*
 fato quodam.

vf. 1369. Πάρακα] *Manubrium clypei*: sed hic pro
 ipso clypeo; per Clypeum autem intelligitur abjectio
 Clypei. In Nub. vf. 352. Κλαύμιον ἢ βίλασπιν.
 vf. 1371. Κλισθήνη — καὶ Στράτων] Istos duos, quos
 hic dicit imberbes fuisse, etiam conjungit in Acharn.

vf. 118. & seq. ubi eos dicit sibi ipsis barbas alienas
 aptasse. Perstringit autem ambos tanquam molles &
 ellocinatos: & quod locutiles sint, aut studeant esse.
 vf. 1372. Τὰ ἢ μύρα] „ Pro ἢ *μυροπωλεία*: ut in
 „ Vespis vf. 785. ἐν τοῖς ἰχθύσι. Ex Notis Kusteri.
 vf. 1373. Ἄ σαρμολίται τοιαυτὰ καθύμνα] In Ranis
 vf. 1097. ἢ *μυροπωλεία* σαρμολίται.
 vf. 1374. Φαίαξ] Rhetor aliquis, ut ait Scholiastes.
 M m m 3

Sententias etiam cudit, & est perspicuus, facileque affectus movet,
Optime comescens tumultuantes.

CHOR. Ergo tu es paedico istorum locutulejorum.

POP. Non profecto; sed cogam venatum ire

1380 Istos omnes, ut decreta facere desinant.

BOT. Accipe ergo hac conditione fellam hanc plicatilem,

Et puerum coleatum, qui eam tibi gestet:

Et, si quando videbitur, hunc fac tibi fellam.

POP. ô Me beatum! qui in pristinum statum reducor.

1385 BOT. Tu demum id dices, cum tricennales

Inducias tradidero tibi. Adeste ocyus vos Induciae.

POP. ô Magne Jupiter, quam pulchrae sunt, obsecro per Deos!

Licetne illas pro scortis ducere?

Quomodo *iste* has cepit amabo? BOT. Nonne Paphlago

1390 Eas intus absconderat, ne tu eas acciperes?

Nunc itaque tibi eas do, ut rus

Abeas, tecum eas abducens. POP. Paphlagonem autem,

Qui talia fecit, dic quo malo maetabis?

BOT. Non magno, nisi ut artem meam obtineat:

1395 Et apud portas botulos vendat solus,

Canina *stercora* miscens afininis:

Ebriusque scortis convitia dicat:

Et ex balnearum foliis petitam aquam bibat.

POP. Bene excogitasti id, quo dignus est,

1400 Nimirum ut cum scortis & balneatoribus vociferetur.

Et pro his te in Prytaneum invito,

Et in illam sedem, ubi ille erat impurissimus:

Sequere autem sumta viridi hac veste:

Et illum producat aliquis ad exercendam artem suam,

1405 Ut videant ipsum hospites, quos contumeliis affecerat.

πρωσίαν λαβῆν. Meretrices introducit; hinc etiam dicit:
ἔξισιν αὐτῶν κατατριαντησίαν i. e. ad coitum accipere?
Sic & in Pace vs. 706. & 713. Oporam & Theoriam
quasi meretrices introducit.

vs. 1395. Ἐπὶ ταῖς πόλαις] Supra vs. 1242.

vs. 1400. Διακαραγῆναι] „Conviciando certare. Hanc
enim praepositio δια in compositione aliquando vim
habet. Sic in Epigr. Hedyli apud Athenaeum XI.

„ p. 488. διαπινόμενὸν ἀνδρῶσι: bibendo certans cum viris,
Comicus in Vesps vs. 1490. ἐμοὶ διατριαντησίαν. “
Ex Notis Kufferi.

vs. 1402. Φαρμακίς] Vide in Ranis vs. 740.

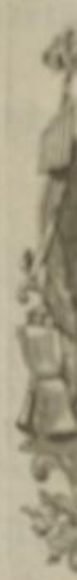
vs. 1404. Ὡς ἐπὶ] Solet ὡς cum praepositionibus quibusdam conjungi. In Avibus vs. 1567. ὡς ἐπὶ δέξια. Sophocles in Philoctete vs. 58. πλεῖν ὡς πρὸς οἶκον demissa
navigare. & cum adverbis; ut, ὡς ἀλλοῦς.

ARISTOTELIS POLITICA

1402 Ut videntur ipsam hanc...
1403 Et in ista...
1404 Et pro his re in...
1405 Minus ut cum...
1406 Por. Hanc...
1407 Et ex...
1408 Cuius...
1409 Et quid...
1410 Por. Non...
1411 Qui...
1412 Aliter...
1413 Nunc...
1414 Quomodo...
1415 Inducitur...
1416 Por. De...
1417 Por. O...
1418 Et...
1419 Et...
1420 Et...
1421 Et...
1422 Et...
1423 Et...
1424 Et...
1425 Et...
1426 Et...
1427 Et...
1428 Et...
1429 Et...
1430 Et...
1431 Et...
1432 Et...
1433 Et...
1434 Et...
1435 Et...
1436 Et...
1437 Et...
1438 Et...
1439 Et...
1440 Et...
1441 Et...
1442 Et...
1443 Et...
1444 Et...
1445 Et...
1446 Et...
1447 Et...
1448 Et...
1449 Et...
1450 Et...
1451 Et...
1452 Et...
1453 Et...
1454 Et...
1455 Et...
1456 Et...
1457 Et...
1458 Et...
1459 Et...
1460 Et...
1461 Et...
1462 Et...
1463 Et...
1464 Et...
1465 Et...
1466 Et...
1467 Et...
1468 Et...
1469 Et...
1470 Et...
1471 Et...
1472 Et...
1473 Et...
1474 Et...
1475 Et...
1476 Et...
1477 Et...
1478 Et...
1479 Et...
1480 Et...
1481 Et...
1482 Et...
1483 Et...
1484 Et...
1485 Et...
1486 Et...
1487 Et...
1488 Et...
1489 Et...
1490 Et...
1491 Et...
1492 Et...
1493 Et...
1494 Et...
1495 Et...
1496 Et...
1497 Et...
1498 Et...
1499 Et...
1500 Et...

1501 Et...
1502 Et...
1503 Et...
1504 Et...
1505 Et...
1506 Et...
1507 Et...
1508 Et...
1509 Et...
1510 Et...
1511 Et...
1512 Et...
1513 Et...
1514 Et...
1515 Et...
1516 Et...
1517 Et...
1518 Et...
1519 Et...
1520 Et...
1521 Et...
1522 Et...
1523 Et...
1524 Et...
1525 Et...
1526 Et...
1527 Et...
1528 Et...
1529 Et...
1530 Et...
1531 Et...
1532 Et...
1533 Et...
1534 Et...
1535 Et...
1536 Et...
1537 Et...
1538 Et...
1539 Et...
1540 Et...
1541 Et...
1542 Et...
1543 Et...
1544 Et...
1545 Et...
1546 Et...
1547 Et...
1548 Et...
1549 Et...
1550 Et...

AR
COM
G
Ad fidem
diarum
STEP
CARC
DEPI
THEOD.
cunqve lat
PETRO

Apud SAM